

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Author:
Natsu Hyuuga

Illustrator:
Touko Shino

14

The Apothecary Diaries

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

>Natsu'H uga

Touko Shino

14

The Apothecary Diaries

İçindekiler

Kapak

Karakter Profilleri

Giriş

Bölüm 1: Buluşması (Birinci Kısım)

İsimlendirilenlerin Bölüm 2: İsimlendirilenlerin

Buluşması (İkinci Kısım) Bölüm 3: Shin Yadigârı

Bölüm 4: Tavşan ve Ejderha

Bölüm 5: Kalpte Bir Gong Yankılanıyor

Bölüm 6: At ve Tavşan

Bölüm 7: Kaybolan Hırsız (Birinci Kısım)

Bölüm Bölüm 9: Bir Fahişenin Bırakma

Zamanı8: Kaybolan Hırsız (İkinci Kısım)

Bölüm 10: Bir Çiçek İmzası

Bölüm 11: Onların Gençleri

Bölüm 12: Eğitim Alanının Yanındaki Tıbbi Ofiste Yaşam

Bölüm 13: Bir Düello ve Bedeli Bölüm 14:

İki İyi Arkadaş

Bölüm 15: Çelişkiler ve Hedefler Bölüm

16: Yo

Bölüm 17: Yasak Av Sahası Bölüm 18: Kada'nın

Torunları

[Bölüm 19: Saklı Hazine \(Birinci Kısım\) Hâlâ](#)

[Bölüm 20: Hâlâ Saklı Hazine \(İkinci Kısım\) Bölüm 21: Eve](#)

[Dönüş Yolu](#)

[Sonsöz: Kötülük Ekenler](#)

[Renkli Çizimler](#)

[J-Novel Club Hakkında](#)

[Bonus Çevirmen Notları](#)

[Telif Hakkı](#)

Karakter Profilleri

Maomao

Eski bir zevk bölgesi eczacısı. Arka sarayda ve ardından kraliyet sarayında bir süre çalıştıktan sonra, şimdi kendini tıbbi ofiste asistan olarak buluyor. Eskiden oldukça huysuzdu ama artık çok daha yumuşak. Hâlâ sertliğini koruyor. Bununla birlikte, tıbbi ve zehirli her şeye olan sevgisinin yanı sıra biyolojik babası Lakan'ı da hor görüyor. O sonunda Jinshi'nin duygularını ciddiye almaya başladı. Yirmi bir yaşında.

Jinshi

İmparator'un küçük kardeşi. İnsanlık dışı güzellikte. Şaşırtıcı görünüşü, açık sözlü kişiliğiyle çelişiyor ve bu kopukluk yanlış anlaşılmalara neden olabiliyor. Bir sonraki hayatında, İmparator gibi olmak istiyor. Lahan'ın kardeşi. Gerçek adı: Ka Zuigetsu. Yirmi iki yaşında.

Basen

Gaoshun'un oğlu; Jinshi'nin hizmetçisi. Majestelerinin eski eşi Lishu'ya karşı hisleri var. Bazen erkek kılığına girmiş bir ayı olarak adlandırılır. Yirmi iki yaşında.

Chue

Gaoshun'un oğlu Baryou'nun karısı. Aptalca davranır ama Mi klanının bir üyesidir ve istihbarat toplama konusunda uzmandır. Maomao'yu kurtarıırken o kadar ciddi yaralar alır ki Jinshi'nin nedimesi olmaktan vazgeçmek zorunda kalır.

Gaoshun

İri yapılı bir asker olan Taomei, eskiden Jinshi'nin hizmetkârıydı ama artık İmparator'a bizzat hizmet etmektedir. Karısı Taomei, Jinshi'nin nedimesidir ve kocasını iyice korkutmuştur.

Lahan

Ağabeyinin küçük kardeşi, Lahan'ın Kardeşi. Yuvarlak gözlüklü, ufak tefek bir adam ama yine de nedense kadınlar arasında popüler. Sayılarla arası iyi ve akıntıya karşı yüzmeyi biliyor.

Lahan'ın Kardeşi

Lahan'ın ağabeyi. Aslında çok yetenekli bir insan, ancak bunun farkında olmadığı için, her zaman çubuğun kısa ucuyla geliyor gibi görünüyor. Birinin ona gerçek ismiyle hitap etmesinden neredeyse vazgeçmişti. Çiftçilik için bir yeteneği var.

Lakan

Kızı Maomao'nun üzerine titriyor. Luomen'in yeğeni. Tek gözlüklü bir ucube, yine de ordunun en yüksek unvanı olan Grand Commandant'a sahip. Tatlıya düşkündür ama alkolü tutamaz.

Lihaku

İri yarı bir asker. Herkesin ağabeyi gibi. Fahişe Pairin'in kontratını satın almayı umuyor.

Suiren

Jinshi'nin nedimesi ve eski sûtannesi. Jinshi söz konusu olduğunda gerçek bir yumuşak dokunuş.

İmparatoriçe Gyokuyou

İmparatorun yasal karısı. Kızıl saçlı ve yeşil gözlü egzotik bir güzel. Veliaht Prens'in annesi, ama

Batı başkentinden geldiği için pek çok kişi onun makamına uygun olmadığını düşünüyor. Yirmi üç yaşında.

Yao

Maomao'nun iş arkadaşı ve Bakan Yardımcısı Lu'nun yeğeni. Dünya hakkında pek bir şey bilmiyor olabilir ama elinden geldiğince kendi başına idare etmeye çalışıyor. Son zamanlarda Lahan'a ilgi duymaya başladı. On yedi yaşında.

En'en

Maomao'nun iş arkadaşı, aynı zamanda Yao'nun nedimesi. Yao için yaşıyor ama aynı zamanda Yao'nun henüz kendi başına olmamasının da büyük bir nedeni. Yao'nun kendi başına kaldığını görmek onu çok rahatsız ediyor. Lahan'la ilgileniyor. Yirmi bir yaşında.

Tianyu

Genç bir doktor. Özellikle cesetleri ve diseksiyonları seven tehlikeli bir karakter. Kada'nın soyundan geldiği söyleniyor.

Maamei

Basen'in ablası. Annesi ve babası Taomei ve Gaoshun batı başkentinde olduğu için Ma klanının işlerini yürütmek ona düştü. Dikkate alınması gereken bir güç olabilir.

Dr. Liu

Üst düzey bir doktor. O ve Luomen'in geçmişi çok eskiye dayanıyor. Maomao ve arkadaşlarına sert talimatlar veriyor.

Dr. Li

Orta düzey bir doktor. Maomao ve diğerleriyle birlikte batı başkentine gitti ve orada yaşadığı şeyler onu gerçekten güçlendirdi.

Joka

Verdigris Evi'ndeki Üç Prenses'ten biri. O

Dört Klasik ve Beş Kitap'ı ezbere bilir. Kırık bir yeşim tableti var.

Pairin

Verdigris Evi'nin üç prensesinden biri. Dans etme yeteneğine sahip bir kadın.

Lishu

Eskiden Majestelerinin yüksek eşlerinden biriydi ve U klanından geliyordu. Şu anda bir manastırda yaşamaktadır.

Ah-Duo

İmparator'un eski bir dostu ve eski yüksek eşlerinden biri. Birlikte bir oğulları olmuş. Otuz dokuz yaşında.

Kokuyou

Yüzünde çiçek hastalığı yaraları olan genç bir adam. Oldukça neşeli ve mükemmel bir doktor.

gJhe @qothecar-f @iories

JH1VO1II1Ct1OH

Anime Başlamak Üzere!

The *Apothecary Diaries* animesi Ekim 2023'te yayınlanmaya başlayacak. Bu arada, romanların 14. cildinde Maomao ve yoldaşları yeni zorluklar ve fırsatlarla karşılaşılıyor.

İsimlendirilmiş klanlara isimleri İmparator tarafından verilir ve zaman geçtikçe bazı klanlar yok olurken yenileri ortaya çıkar. Örneğin eski yüksek eş Lishu'nun ailesi U klanı düşüşe geçmiştir. Maomao, isimlendirilmiş klanların bir toplantısında, eskiden U ile yakın ilişkiler içinde olan Shin klanıyla tanışır ve Shin'e İmparatorluk ailesi tarafından bahşedilen bir yadigarı bulma umuduyla...

Yine de arayışta olan tek kişi Maomao değil! Zevk mahallesinde Joka'ya ait yeşim taşı tableti arayan başka biri daha var.

Shin yadigarı yeşim tableti ve Kada'nın Kitabı'nı arama çalışmaları sürerken, İmparatorluk ailesinin torunlarını bir dizi entrika ve gizem kuşatıyor!

Basen'in ve Lahan'ın Kardeşlerinin aşk hikayeleri nereye varacak?

Maomao ve etrafındaki herkes zamanın değişmesiyle birlikte sürüklenir. Düşünceler, duygular ve planlar birbirine karışırken Maomao gerçeği keşfedebilecek midir?

Bölüm 1: İsimlendirilenlerin Buluşması (Birinci Kısım)

Jinshi'yi ziyaret ettiği günün ertesinde Maomao kendini hiç beklemediği biri tarafından sarsılmış halde buldu.

"Maomao, uyan!" "Ha?

En'en?"

Maomao bir gece önce olanlardan dolayı yorgundu. Uyku onu ele geçirmeden önce dişlerini fırçalamayı bile başaramamıştı. Artan yiyecek ve içecekleri bile hâlâ etrafa saçılmış durumdaydı.

"Çabuk, üstünü değiştir!"

"Neden? Bugün bir şey mi yapacaktık?" Hâlâ biraz boş görünen Maomao kıyafetlerini çıkardı. Dün gece Jinshi'yi ziyaret etmeyi planladıktan sonra bugünü açık bıraktığından oldukça emindi.

"Değildik, ta ki en büyük şey olana kadar ve şimdi benimle gelmene ihtiyacım var." En'en ölümcül derecede ciddi görünüyordu.

"Boş olup olmadığımı sormayacak mısın?" "Bugün için planın ne?"

"Pek bir şey yok."

En azından yoktu.

"Ve yarın işin var, değil mi?" En'en sordu. "Evet..."

"Merak etmeyin, onlara dışarıda olacağınızı söyleme cüretini gösterdim."

"Ne? Neden?!"

Maomao hala ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. En'en onu soyup kıyafetlerini giydirirken oluyor.

"Nereye gidiyoruz? Bu arada, Yao nerede?"

"Hanımım dışarıdaki arabada. Yola çıktığımızda size detayları vereceğim."

Başka bir deyişle, hayır cevabını kabul etmeyecekti. Maomao şaşırtıcı derecede cömert olabiliyordu ama bunun da bir sınırı vardı. Yao ve En'en Lahan kadar kötü değillerdi ama yine de biraz aşırıya kaçtıklarını düşünüyordu.

"Ya reddedersem?" diye sordu. İlişkilerinizde sınırı nerede çizeceğinizi bilmeniz gerekirdi. En'en'in öylece itilip kakılabileceğini düşünmesine izin veremezdi.

"Yapmaman için iyi bir nedenim var. Sevdiğin bir şey."

Beni ne ~~zarttığını~~ benim değilim.

Maomao sonsuza kadar hoş ve arkadaş canlısı kalmayacaktı. Dün gece çok şey olmuştu ve o hâlâ Yorgun. Bugünü sakın bir rahatlama içinde geçirmeye çok hevesliydi. "İşte."

En'en onun önüne kalın bir kitap koydu. Çiçek resimleriyle süslenmiş lüks bir parşömen kapağa sahipti ve yabancı dilde bir başlık taşıyordu.

Maomao'nun uykulu gözleri açıldı ve sertçe yutkundu.

"Açabilir miyim?"

"Buyur."

"Hoooooohhhhhh!"

Bu bir botanik ansiklopedisiydi. Maomao, botanik ansiklopedisi olmasına rağmen illüstrasyonların detaylarından etkilenmişti.

kitap basılmış gibi görünüyordu. Bu kitabı daha önce hiç görmemişti.

ve içindeki bitkilerin çoğu ona yabancıydı. Tercüme etmek zaman alsa bile, sonuç bu çabaya değecekti.

"Pekâlâ, test okumanız bu kadar!" En'en duyurdu. "Ahhh!"

En'en kitabı, ona yapışmış ve titreyen Maomao'nun elinden kaptı.

"Birkaç sayfa daha! Biraz daha bakayım!" "Bu çok değerli bir kitap, bir tüccarın elinde bir hevesle stoklamış, sonra da bir kitapçıya satmış. Şüpheliyim."

uzun bir süre başka bir kopyasını göremeyeceğiz."

"Ne kadar? Ne kadar istiyorsun?! Ödeyeceğim! Sana tüm maaşımı vereceğim ve eğer bu yetmezse, borca gireceğim!"

"Umutsuz bir kumarbaz gibi konuşuyorsun," diye homurdandı En'en.

Sonra kitabı Maomao'ya verdi. Karşılığında Maomao'nun bileğini sıkıca kavradı, böylece kaçamadı. "Sana her şeyi anlatacağıma söz veriyorum. Ama başlangıç olarak, arabada bana eşlik eder misin?"

"Kesinlikle!" Maomao ansiklopedisine sıkı sıkı sarıldı.

Söz verildiği gibi, Yao arabanın içindeydi. yatakhane, dışarı çıkmak için giyinmiş. En'en onun yanına, Maomao ise karşılarına oturdu. Araba yola çıktı.

"Peki beni tam olarak nereye götürmeyi planlıyorsun?"

Maomao hâlâ kitabını tutmakta olan Yao'ya sordu.

"Maomao, adı geçenlerin toplantısından haberin var mı?"

"Adı geçenlerin toplantısı mı?" Kadın başını eğdi. "Sana inanamıyorum," diye homurdandı Yao.

"Kesinlikle gülünç," dedi En'en.

"Neden? Sorun ne?" Maomao onlara sinirli bir bakış atarak sordu.

"Lahan Usta'dan mektup almadın mı?" "Evet ve mükemmel bir çıra oldu."

Diğer kızlardan uzun bir sessizlik.

Lahan'ın mektupları kaçınılmaz olarak Jinshi ile işlerin nasıl gittiğine dair meraklı sorularla ve diğer iğrençliklerle doluydu, bu yüzden Maomao bu günlerde onları doğrudan çöpe atıyordu.

"Bilmemene şaşmamalı."

"Bu adı geçenlerin toplantısı da ne? Şimdi oraya mı gidiyoruz acaba?"

"Doğru," dedi En'en, ona bir *tamam* ~~ışret~~iyaparak.

"İsimlendirilmiş' dediğinizde, şu konudan bahsediyor olmalısınız

biliyorum. Ma klanı, U klanı ve tüm bunlar." "Bu doğru. Bu, tüm klanların bir araya geldiği bir toplantı. İmparator tarafından bir isim verildi. Ancak biz onların arasında değiliz. Ben de gitmek isterdim ama tabii ki buna yetkim yok. Bu yüzden size refakatçi olarak katılıyoruz." En'en bu öncülden heyecanlanmamış görünüyordu.

"Neden gitmek istiyorsun ki? O kadar ilginç olacağını sanmıyorum. Ayrıca, seni benim getirdiğimi söyleyen bile, bahse girerim seni hemen geri kovalarlar."

Maomao kendini La klanının bir üyesi olarak görmüyordu ve sırf ortaya çıktı diye hakkında hiçbir şey bilmediği bir toplantıya kabul edilmeyi beklemiyordu.

"Bu Lahan Usta'nın şartıydı. Sizi getirdiğimiz sürece bizi kabul edeceğini söyledi."

"Demek bu işin arkasında o dört gözlü piç var." "Maomao." En'en ona ters ters bakarak, bu kelimeyi kullanmaması gerektiğini hatırlattı.

Yao'nun önünde küfürlü konuştu. Ne yazık ki Maomao artık kendisine ters ters bakılmasına alışmıştı ve şöyle düşündü Ama sözlerine daha fazla dikkat etmeye karar verdi.

"Eğer bu bir çeşit toplantı ise, o zaman sanırım çok resmi ve her şey. Rastgele insanları getirebileceğimden emin misin?"

"Aslında o kadar da ciddi bir şeymiş gibi gelmiyor. Daha çok bir tanışma ve selamlaşma. Yeni bağlantılar kurmak için mükemmel bir fırsat, bu yüzden bazen insanlar tanıştırmak istedikleri kişileri getiriyorlar" diyen En'en, bilgi toplayıcı olarak değerini bir kez daha kanıtladı.

"Peki Yao neden adı geçenlerin bu toplantısına gitmek istiyor? Kurmak istediğin bir tür bağlantı mı var?"

"Tam tersi!" Yao dedi ve bir tomar mektup çıkardı. Parfümün tiksindirici kokusu bir anda vagonun içini doldurdu.

"Bu kokuyor!" Maomao haykırdı. "Sakın bana... Bunlar aşk mektupları mı?"

"Evet, öyleler!"

Aşk mektupları için bile zevksizdi - hem parfüm ne olursa olsun, hem de ne kadarının Onlar. Maomao, normalde aldığı mektupların ne kadar üst sınıf olduğunun farkına vardı.

"Alabilir miyim?"

"Devam et."

Maomao demeti aldı. Bir başkasının aşk mektuplarını okumanın kibar bir davranış olmadığını biliyordu ama bu çirkin koku ona bu konuda kötü bir his veriyordu.

"Yikes..."

"Yikes haklı," diye inledi Yao. En'en başını salladı.

Aşk mektupları genellikle alıcıyı övmekle doludur, ancak bu yazar *kendisinin* ne kadar harika olduğundan ve ailesinin ne kadar seçkin olduğundan uzun uzun bahsetmiş. Kendine güven kötü bir şey değildi ama bu düpedüz narsisizmdi. Hiç değilse el yazısı güzeldi; bu da yazarın asıl becerisinin iyi bir kâtip bulmakta olduğunu düşündürüyordu.

"Sen batı başkentindeyken, Maomao, Birileri hanımımından hoşlanmış gibi görünüyor. Bu mektuplar durmadan geliyor ve ben buna dayanamıyorum!" En'en mektuplara mutlak bir küçümseme ifadesiyle baktı. Bu o kadar tanıdık bir ifadeydi ki, Maomao'yu neredeyse nostaljik bir hale getiriyordu.

Yao, "Ben isteyken ortaya çıktı ve doktorlar onu kovaladıktan sonra bile vazgeçmedi," dedi. "Daha da kötüsü, ailesine benimle gerçekten görüştüğünü söylemiş gibi görünüyor..."

Görünüşe göre geçtiğimiz yıl Yao ve En'en için de Maomao için olduğu kadar hareketli geçmişti.

Hiçbir fikrim yoktu.

Yao geçen gün "ilişkiler" hakkında endişelendiğinde, belki de kastettiği buydu.

Maomao, "Kulağa zor bir durum gibi geliyor," dedi.

"Küstahlaşma," diye cevap verdi En'en, yüzü asıktı.

"Evet," dedi Yao. "Ve ne var biliyor musun? Bu moron dedi ki

Annemle konuşmaya gidiyor! Amcam burada olmadan işlerin *daha da kötüye* gideceğini hiç düşünmemiştim!"

Yao'nun babası çoktan vefat etmiş ve Bakan Yardımcısı Lu'yu onun vasisi olarak bırakmıştı. Maomao ve diğerleri kraliyet şehrine döndüklerinde, bakan yardımcısı batı başkentinde geride kalmıştı.

"Hanımımın annesi pek dünyevi bir kadın değildir ve bu adamın söylediği her şeyi büyük ihtimalle yutacaktır. Bir kadının en büyük mutluluğunun iyi bir aileyle evlenmek olduğuna inanır."

Maomao daha önce Yao'nun annesi hakkında sadece bir şeyler duymuştu; belli ki Yao'nun tam zıttıydı.

Maomao, "Ve eğer annesi bu adam tarafından alınırsa, Yao iki aile anlaştığı için onunla evlenmeye zorlanabilir, ha?" dedi.

"Amcamın çöpçatanlık toplantılarından birini tercih ederim!"

En azından Yao'nun amcası potansiyel taliplerini yeğeninin çıkarlarını düşünerek seçiyor gibi görünüyordu. Kendisi de işinin ehli birine benziyordu ve yeğenini karanlık bir fırsatçıya kaptırması pek olası değildi. Tek sorun Yao'nun evlenmeye değil çalışmaya hevesli olmasıydı ve amcasıyla bu konuda hiçbir zaman anlaşamadılar.

"Adı geçenlerin toplantısına gitmek istiyoruz çünkü bu aşk mektuplarının yazarı onlardan biri. Klan liderinin yüzüne karşı, genç hanımımın bu soytarıyla evlenmeye niyeti olmadığını söylemek istiyoruz. Ve bu iğrenç mektuplara bir son verilmesini istiyoruz," dedi En'en.

"Urgh..." Maomao inledi.

Bu pervasızlık. Pervasızlığın da ötesinde!

En'en genellikle sakin ve mantıklı biriydi ama Yao söz konusu olduğunda onu hiçbir şey durduramazdı.

Bu aşk mektubu adamının saçmaladığı konusunda haklıydı. Ancak özellikle erkeklere değer veren Li'de, onun bu saçma davranışının Yao'yu bir evliliğe zorlaması ihtimali çok yüksekti. Bununla birlikte, Maomao

adı geçen kişinin toplantısını basmanın ve adamla yüzleşmenin mantığını sorgulamıştır.

En'en'in yüz ifadesini okumaya çalıştı. En'en aptal değildi; Yao'nun hesabına ne kadar ıldırımış olursa olsun, bunu ancak bir başarı umudu olduğunu düşünürse yapardı.

Ve Lahan...şey, Lahan.

Gerçek amaçlarını bilseydi Yao ve En'en'i yanında getirmeyi asla kabul etmezdi. Maomao bir teklifte bulunsa bile Lahan hâlâ katı bir fayda-maliyet analizi temelinde hareket eden bir adamdı. O

diğer ailelerin öfkesini kazanmak istemezdi.

Maomao'nun aklındaki asıl soru şuydu: Neden *onu* bu toplantının bir parçası ~~yama~~ çalışıyordu?

"Ucube stratejistin toplantıda olması mümkün mü?"

"şey, evet..."

"Biliyor musunuz? Sanırım eve gideceğim."

Maomao ayağa kalktı ve hareket halindeki arabadan atlamak istedi, ancak hala değerli ansiklopediyi tutuyordu.

"Gidebilirsin Maomao, ama o kitabı bırakmanı istemek zorundayım," dedi En'en, Maomao'nun kolunu sıkıca kavrayarak.

Maomao hiçbir şey söylemedi.

"Lütfen kitabı yere bırak." En'en Maomao'nun kolunu bırakmadı ve Maomao da kitabı bırakmadı.

Sonunda Maomao yerine oturdu ama otururken kaşlarını atmayı da ihmal etmedi.

Kendilerini başkentten çok uzak olmayan büyük bir maliknede bulana kadar birkaç saat boyunca arabanın içinde zıpladılar.

"Burası buluşma yeri. Chu ya da öküz klanına ait." Yao pencereden dışarı baktı. Uzakta hâlâ sadece evleri görebiliyorlardı, ama yakınlarda nehirler vardı

ve ormanlar ve hatta bir çiftçi köyü. Cömert bir ruh pastoral diyebilirdi; daha az cömert biri ise taşralı. "Hmm," dedi

Maomao pek de hevesli olmadan. O da o sabah erken kalkmıştı ve açıkçası yorgundu.

En'en, "Şimdi açıklayacağım Maomao, sadece neler olduğunu bilmen için," dedi. "Adı geçenlerin buluşması uzun zaman önce, Chu klanı başkanının herkesin keyifli bir içki için bir araya gelmesini önermesiyle başladı. O zamandan beri Onların fikriyle Chu bugün de toplantıya ev sahipliği yapıyor."

Sen söyle, sen yap *yasas*ı.

"Onların torunları için gerçek bir baş belası gibi görünüyor."

"Kayıtlara göre eskiden bu her yıl oluyordu. Sonra iki yılda bir oldu, şimdi ise her beş yılda bir toplantıya ev sahipliği yapıyorlar."

Maomao, "Ne kadar da cimriler," dedi ama kabul etmek gerekir ki, kaç kişinin katılacağı düşünüldüğünde, bunu her yıl yapmak muhtemelen bütçe açısından mümkün değildi.

"Dahası, La klanının on beş yıldır ilk kez katıldığı söyleniyor."

Muhtemelen ucube stratejist ailenin reisi olduğu için bu anlama geliyordu.

Maomao da Yao'ya katılarak pencereden dışarı baktı. Önlerinde ve arkalarında arabalar vardı, Lahan ilk arabadaydı. ve ikincisinde stratejist.

Aptal Lahan, sırf o ucubeyle binmek istemediği için başka bir arabaya para ödüyor.

Tek bir vagonda iki kişiye yetecek kadar yer olmalıydı. Normalde Lahan israftan nefret ederdi ama bu sefer onu durduramamıştı. Maomao, kendi araçlarından indiklerinde ona aklından geçenleri anlatmaya karar verdi; ancak bunu yaparken stratejisti atlatması gerekecekti.

Araba konağın önünde durdu. Çok sayıda süslü arabanın yanı sıra diğer konuklardan oluşan bir kalabalık çoktan oradaydı.

Maomao, *sanırım burası olabildiğince iyi bir mülk*, diye düşündü. Soyluların en soyluları arasında geçirdiği zaman içinde oldukça seçici olmuş gibiydi. Burayı İmparator'un sarayıyla kıyaslamamanın eşiğine gelmişti.

İçinde olmak istediğim bir alışkanlık değil.

Gerçekte, bu mülk başkentteki en zengin tüccarlardan sadece birkaçının sahip olduğu bir kaliteye sahipti, ancak Maomao

kendini özellikle etkilenmemiş buldu. Bu yüzden evin ne kadar süslü olduğu konusunda endişelenmek yerine, iyi bir zevk sergileyip sergilemediğini değerlendirmeye başladı.

Maomao ve diğerlerini bir kaldırım taşı patikası karşıladı. kapıdan geçerken, bahçeler iki tarafa yayılmıştı.

Binanın kendisi oldukça eski, ancak iyi muhafaza edilmiş, bu yüzden eski hissettirmiyor.

Ayrıca çok büyüktü, belki de özellikle bu toplantılara ev sahipliği yapmak için inşa edildiğini düşündürüyordu. Bu benzer görünümlü bir dizi oda içeriyordu ve Maomao hizmetkârların konukları farklı odalara yönlendirdiğini görebiliyordu.

Gösterişli mobilyalar yoktu ama direklerde ve duvarlarda ayrıntılı oymalar vardı. Ev çok açıktı.

ve muhtemelen mükemmel bir hava akımı var. Mimari, yazın yaşanabilirliğe öncelik veriyor gibi görünüyordu.

Bahçedeki bambu ağaçları mekâna ayrı bir hava katıyordu. zarif bir atmosfer. Bambu görüldüğünden çok daha dayanıklıydı ve kendi haline bırakılırsa hemen hemen her yerde filizlenirdi. herhangi bir yerde - doğrudan zeminde de - bu yüzden çok dikkat gerektiriyordu. Etrafta dökülmüş yaprak yığınları yoktu, bu da bahçıvanların işlerini yaptığıı gösteriyordu.

Bahçe farklı mevsimleri çağrıştıran alanlara bölünmüştü ve şu anda şeftali ağaçları tam çiçek açmıştı. Eğer bir yağmur yağarsa, belki de

daha da güzel olacaktı. Bahçenin geri kalanı rengarenk çiçeklerle doluydu, ancak genel görsel uyum için biraz düşünülerek dikildikleri açıktı.

"Maomaaaaao!" diye bağırdı ucube stratejist, koşarak arabasından iner inmez ona doğru yaklaştı. Maomao ona çok sinirli bir bakış attı ve *daha fazla yaklaşma* dercesine tüyleri diken diken oldu. Yao ve En'en'in arkasına saklanıp onu görmezden gelmeyi planlıyordu ama sonra biri gözüne çarptı. Bu Lahan'ın Kardeşi idi.

"Ağabey!" dedi.

"Evet, benim," diye cevap verdi açıkça. "Lahan'ın Kardeşi!"

"Sen kime Lahan'ın Kardeşi diyorsun?!"

Görünüşe göre, Lahan'ın Kardeşi "kardeş "e izin verecek, ama daha fazlasına değil.

"Görüyorum ki sağ salım eve dönmüşsün, Lahan'ın Kardeşi," dedi Maomao. Geri döndüğünden beri onu görmemişti ve rahatlamıştı - ne de olsa eve dönerken bu kadar sorun yaşamasının bir nedeni de oydu. Ona gideceklerini söylemeyi unutmıştı. O sırada çok şeyle uğraşıyordu ama yine de.

"Ağabey" Maomao'ya ters ters baktı ve ardından dikkatle başka tarafa baktı.

Delirmiş.

Bunun o kadar asık suratlı küçük bir kızın yapacağı bir şey olduğunu ve hiç de korkutucu olmadığını söylemeli miydi?

"Maomaaao! Bu hanın yemeklerinin gerçekten iyi olduğunu söylüyorlar.

Bol bol yiyelim!"

Ucube stratejist çok neşeli görünüyordu. Maomao, Lahan'ın onu burada istemesinin nedeninin bu olduğunu tahmin etti.

"Hadi, gidelim. Zaten odaları olmalı bizim için hazırladı." Lahan ellerini çırparak hepsini içeri çağırdı. Üç araba sürücüsü bile geldi. Hepsi de iri yarı adamlardı, çünkü koruma olarak görev yapıyorlardı.

Maomao biraz gergindi, çünkü daha önce

Sanfan'ın da gelmesini bekliyordu ama Lahan bile bu ateşi daha fazla körüklemek istemiyordu. O düşünmek istemiyordu Sanfan ve Yao arasındaki anlaşmazlık hakkında. En önemlisi de, eğer Sanfan gelseydi, başkentte eve göz kulak olacak kimse olmayacaktı.

"Biz çocuk değiliz. Bizi küçük alkışlarınızla çağırmayın," diye tersledi Lahan'ın Kardeşi. Maomao'ya göre bu anlaşılabilir bir durumdu - çünkü aralarından bazıları

duygusal çocuklar. Lahan'ın Kardeşi ayaklarının dibindeki bir çakıl taşıyı tekmeledi, bu da başka bir kız çocuğu hareketiydi.

Giriş kapısının önünde bir sıra hizmetli vardı ve hepsi de başlarını öne eğmişlerdi. "Hoş geldiniz, hoş geldiniz!" dedi onları karşılamaya gelen tombul, neşeli, yaşlı bir adam. Yaşlı adam 110 kiloydu ve yanakları parlıyordu. O bir hizmetçi değil, evin efendisiydi.

"Ahh, La klanı burada! Kayıtlar bana sizi son gördüğümüzden bu yana on beş yıl geçtiğini söylüyor. Ben Chu Ki. Teknik olarak emekliyim -klan başkanlığını oğluma devrettim bile, görüyorsunuz- ama yine de

Konuklarımıza karşı misafirperveriz. Lütfen kendinizi evinizde hissedin." Neşeli yaşlı Chu Ki elini Lakan'a uzattı, ama Lakan sadece evin etrafına baktı ve parmağıyla kulağını karıştırdı.

Huzursuz bir sessizlik anı yaşandı, ta ki Lahan yaşlı adamın elini tutana kadar. "Davetiniz için alçakgönüllülükle teşekkür ederiz. Duyduğuma göre ailemiz de büyükbabamın zamanında birçok kez buluştuk. Tek dileğimiz herkesle birkaç verimli gün geçirebilmek burada."

"Ha ha ha! Sör Lakan kuş gibi bir karakter, değil mi?" Yaşlı adam özellikle rahatsız olmuş görünmüyordu, Lakan'ın üzerinden atladı ve Lahan'ın Kardeşinin elini sıktı. Hatta Maomao ve diğer kadınlara kibar bir merhaba demek için yanlarına gitti ama ellerini sıkacak kadar ileri gitmedi. "Böyle güzel kadınların elini sıkmayı çok isterdim. genç bayanlar, ama istenmeyen kıskançlıkları kışkırtamayız!

Bu onuru reddetmeme izin verin, bunun için ağlasam da!" dedi.

Görünüşe göre Chus'ların atası oldukça etkileyici biriydi ve onun soyundan gelenler de bu konuşma yeteneğini miras almış gibi görünüyordu.

"Şimdi, gel! Dinlenmeniz için hazır bir oda var. Sakin olun ve bu akşamın tadını çıkarın."

Hizmetçiler Maomao ve diğerlerini ön kapıdan avlu bahçesinin yanından geçen bir koridora yönlendirdi. Çoktan gelmiş olan konuklar bir odada çay keyfi yapıyordu.

açık hava pavyonu veya göletteki sazanları beslemek.

İçlerinden biri Maomao'nun grubunun koridordan geldiğini fark edip onlara doğru döndü ve hemen soluklaşarak pavyonun direklerinden birinin arkasına saklandı. Neden? Bu kişi ya boş boş bakan ucube stratejist olabilirdi.

Bir kelebeğin kanat çırpışını izliyordu - ya da yüzünde zoraki bir gülümsemeyle yürüyen Lahan'ı.

Maomao diğer kadına bakarak, "Yao," dedi. "E-Evet?"

"Endişenizi anlıyorum ama lütfen kolumu bu kadar sert tutmaz mısınız?"

Çünkü En'en bana dik dik bakıyor ve bu beni korkutuyor.

Bir ara Yao, Maomao'nun elini çok sıkı bir şekilde tutmuştu.

"Ah!" Hızla bıraktı ve birkaç adım ilerledi, garip görünüyordu. Kendince gergin görünüyordu.

Kesin olan bir şey var: Ucube stratejist iyi bir caydırıcıdır.

Böceklerin kötü kokulu bitkilerden kaçınması gibi, bu adam da böcekleri uzak tutmaya yardımcı oldu. Sorun şu ki, bu tür bitkileri böcek kovucu olarak kullananlar kokuya kendileri katlanmak zorundaydı.

Hizmetkâr koridorda hızla ilerledi. Grup, birbirinin aynısı olan kapıların yanından geçti.

Kendilerini tamamen ayrı bir binada bulana kadar misafir odaları olduğu belliydi.

"Buyurun," dedi hizmetçi.

"Burada mı, efendim?" Maomao sordu. Burası kesinlikle diğer klanların kaldığı odalara benzemiyordu. Özel muameleden ziyade karantina gibi hissettirdi. Ne zaman bir şey kokarsa, üzerine bir kapak koyarsınız.

"Ah, ayrı bir bina, evet. Burada saygıdeğer babam şarkı söylemeye veya dans etmeye başlarsa diğer konuklar için sorun yaratmaz ve mekan alev alsaydı bile ana eve yayıldı."

Lahan'ın olabileceklere dair öngöruları tedirgin ediciydi, ancak bunların göz ardı edilemeyeceğini de kabul etmek gerekiyordu. Ucube

Ne de olsa stratejist, arka saraya girmeye çalışmak gibi bir geçmiş olan bir adamdı.

"Genç hanımım hangi odayı kullanmalı?" En'en sordu. Ek binada sadece bir oturma odası ve üç ayrı oda vardı.

"Maomao ile kalmak istiyorum!" dedi ucube. O da Kendi evindeymiş gibi oturma odasındaki kanepeye uzanmıştı bile.

Lahan, "Siz, Saygıdeğer Baba, en büyüğümüzünüz, bu yüzden kendinize ait bir odanız var," diyerek yaşlı osuruğun moralini bozdu.

Lahan'ın Ağabeyi gerçek bir köy faresi gibi etrafına bakındı. "Belki de üç kadın en büyük odayı paylaşabilir," diye önerdi.

Maomao, "Bana uyar," dedi.

"Evet, bunda bir sorun görmüyorum," diye ekledi Yao.

"Evet, sorun değil," dedi En'en.

Üç korumaları için yer yoktu ama oturma odası iş görecektir kadar büyüktü.

Grup kendilerine ayrılan odalara dağıldı ve bavullarını bıraktı. Odada dört yatak vardı ve çarşafklar yeni değiştirilmişti, mis gibi kokuyorlardı.

Sanırım insanların bir gece kalacağı varsayılıyor.

Yeterince makul; ziyafetler muhtemelen sabahın erken saatlerine kadar sürüyordu.

Yao, "Bu resmi bir toplantı için oldukça rahat," diye gözlemledi.

"Öğlen ziyafet salonunda yemek verileceğini söylediler, o yüzden üstümüzü değiştirmeliyiz," dedi En'en. O da

Yao için bavuldan birkaç kıyafet çıkardı. Ayrıca eksiksiz bir makyaj seti ve bir grup saç çubuğu da vardı.

Maomao elini kaldırarak, "En'en, bir sorum var," dedi. "Evet, Maomao?"

"Çok...ilgili görünüyorsun."

"Bu, Leydi Yao'yu ünlü evlerden gelen bir dizi insana resmi olarak sunma şansı. Kıyafetinde hiçbir eksiklik olamaz."

"Sence de herhangi bir kıyafet iş görmez mi? Dün gecedен beri beni o kadar çok kıyafet değiştirmeye zorladın ki. İnsanlar benim olduğumu bile anlamadı. Korkunçtu!" Yao şikayet etti.

En'en son derece becerikli bir nedimeydi, ama bir şeyi gözden kaçırıyor gibiydi.

"Yao'yu çok güzel giydirirseniz, bu sadece daha fazla insanın onunla evlenmek istemesine neden olmaz mı? Bu kadar süslenmenin ne anlamı var?

Hayal mi kuruyorsun?" dedi Maomao.

Yao'nun buraya gelmesinin tek nedeni, kendisiyle evlenmek isteyen adamı geri çevirmektir. Giyinip kuşanmak sadece onun ne kadar hoş bir genç hanım olduğunu ve ne kadar iyi bir aileden geldiğini vurgulayacaktı ve bu da yanlış türden böcekleri çekmez miydi?

En'en uzun bir süre durakladı, Yao'dan kıyafete ve geriye baktı, belli ki bu konuda acı çekiyordu. En'en

Evet, çok becerikliydi ama Yao söz konusu olduğunda biraz çıldırabiliyordu. Uzun uzun düşündükten sonra bir saç telini kopardı.

Genç hanımını süslemeyi planladığı bohçadan bir sopa çıkardı.

"Sen de biraz süslenmelisin Maomao," diye burnunu çekti.

"Bu çok fazla."

Maomao'nun sıradan kıyafeti içinde hareket etmesini kolaylaştırıyor ve onu sakın tutuyordu. Muhtemelen onu diğer herkese hizmetçilerden biri gibi göstermiş olsa bile.

Yine de...

O yaşlı adam daha önce korumaları selamlamamıştı ama yine de Maomao, En'en ve Yao'ya merhaba demişti. Maomao'nun bir hizmetçi olduğunu kesinlikle düşünmemişti. O düşünmüştü.

Muhtemelen önceden geçmişini araştırmıştır.

Belki de sadece bir büyücüden fazlasıdır.

Maomao düşünceli bir şekilde çenesini kaşıdı.

"Burada senin için de kıyafetlerim var Maomao. Burada 'Gördüğünüz gibi, kendimi herkesin önünde sunacak kadar uygun bir kıyafetim yok, bu yüzden hepiniz ziyafetin tadını bensiz çıkarın' gibi bir şey söylemeniz ve odanıza saklanmanız gerekiyor

-Bu yüzden endişelenme!"

Bu Maomao'yu sessiz bıraktı.

"Hadi, neredeyse zamanı geldi! Hazırlanalım," dedi En'en.

Kıyafeti Maomao'ya itti ve Yao'nun üstünü değiştirmesine yardım etti. Maomao, "Ne acı," diye homurdandı ama Yao'ya yardım etmeye karar verdi.

değişti. En'en ona başka bir seçenek bırakacak gibi görünmüyordu.

Bölüm 2: İsimlendirilenlerin Buluşması (İkinci Kısım)

Ziyafetteki oturma düzeni çok sıra dışıydı.

"Ah... yaklaşık bir tarla büyüklüğünde, anladığım kadarıyla," dedi Lahan'ın Kardeşi. Görünüşe göre mekanın büyüklüğünü bu şekilde algılamıştı. Tek bir oda için oldukça büyüktü. Ortada büyük, dairesel bir sahne vardı ve her tarafa yuvarlak masalar dizilmişti.

etrafında.

Yao ve En'en hâlâ hazırlanıyordu, bu yüzden ek binaya geri dönmüşlerdi. Ucube stratejist kanepede uyuyordu, bu yüzden onu orada bırakmışlardı. Maomao bu konuda pek rahat değildi ama korumalar ve ucubenin kendisi sayesinde kızların yanlışlıkla yapmamaları gereken bir şeye bulaşmayacaklarını düşündü.

Ayrıca, En'en

ucube stratejistle başa çıkmakta nispeten ustaydı. Maomao herhangi bir sorun çıkmayacağını umuyor, buna inanmak istiyordu.

sorunlar.

Böylece ziyafet salonuna önce o, Lahan ve Lahan'ın Kardeşi geldi.

Lahan, "Önemli olan insanların bazı koltukların diğerlerinden daha üstün olduğu hissine kapılmalarını engellemek," dedi. Zavallı küçük bir yaratık olmasına rağmen iyi giyinmişti, bu da kıyafetlerin insanı gerçekten de insan yapıp yapamayacağı sorusunu akla getiriyordu. Kıyafeti ilk bakışta sade görünüyordu ama kumaş mükemmeldi, tam Lahan'a göreydi. "Buraya gelen onca kodaman varken oturma planını yapmak kolay olmasa gerek."

Maomao da aynı şeyi düşünüyordu. Sahnenin arkasında oturanlar için, kendilerini sahnede hissetmemeleri zor olurdu. küçümsenmek. Sahne dairesinin ustalıkla gizlenmesi

neyin önde neyin arkada olduğu akıllıca bir hamleydi. Kuşkusuz hâlâ iki sıra masa vardı ama ön sıra burç isimleri olan klanlara, arka sıra ise diğer isimlere sahip klanlara ayrılmıştı; kimsenin itiraz etmeyeceği bir düzenlemeydi bu.

"Peki nereye oturacağız?" diye sordu Lahan'ın Kardeşi. Uzun boylu ve yakışıklıydı, en azından Lahan'dan daha uzun ve yakışıklıydı. Görünüşü ona yakışıyordu ama çoğunlukla orada öylece durduğu sürece. "Tanrım, burada çok fazla insan var," dedi.

"Abi, buraya aitmişsin gibi davranmaya çalış," dedi Lahan öfkeyle. Ağabeyinin öylece durup bakması onu büyük şehirdeki tipik bir turist gibi gösteriyordu.

Mekânın yarısı bile henüz dolmamıştı. Kimsenin oturmadığı birkaç masa göze çarpıyordu; bunların arasında, üzerinde sırasıyla *Ma* ve *Gyoku* karakterleri bulunan iki masa da vardı.

Yaklaşık yirmi masa vardı ve her birinde sekiz kişi oturuyordu, ancak çoğu tamamen dolmazdı.

İlginç bir şekilde, konukların bulunduğu masalar kompozisyonlarında belirli bir benzerlik gösterdi.

Her zaman emekli yaşlı bir adama benzeyen biri ve bazı gençler vardır.

Daha da çarpıcı olanı, gençler arasında erkeklerin kadınlara oranının hemen hemen eşit olmasıdır.

Maomao ve diğerleri *La* işaretli masaya oturdular. "Hey," dedi Maomao, Lahan'a dirsek atarak.

"Ne?"

"Bu büyük bir çöpçatanlık buluşması olamaz, değil mi?" Maomao gözlerini kıstı.

"Sadece bu değil ama bu da işin bir parçası. İnsanlar getiriyorlar

En yetenekli oğullar ve en güzel kızlar kendi ailelerinden çıkıyor ve birkaçı da onları başka klanlara satmak istiyor. Hepsi kan bağı olan akrabalar da değil; tanınmış bir haneyle eşleşmek isteyen arkadaşlarını getirenler de var. Elbette buradaki herkes kazanan değil. Eğlenceli bir gerçek; kendi annem ve babam da

bu toplantıların."

Baba: Lahan bir kez olsun biyolojik babasını kastetmiştir.

Bu oldukça riskli bir iş değil mi? diye düşündü Maomao. Yao ve En'en'i getirmenin bir hata olduğunu düşünmeye başlamıştı ve bu konuda yalnız değildi.

"Prensip olarak, burası Yao'nun peşinde olduğu şeye tamamen aykırı," dedi Lahan ve sesi yorgun geliyordu. Eğer Maomao gelmeyi reddetseydi, kesinlikle burada olmalarına izin vermezdi.

Lahan Yao'ya karşı oldukça soğuktu ve Maomao nedenini anlamıştı. Yao bunun farkında değildi ama içinde bir şeyler filizleniyordu, Lahan'a karşı öyle bir his vardı ki henüz ne aşka ne de basit bir hayranlığa dönüşmemişti. Bir başkasına karşı sevgi beslemek, ama bu sevginin onda aşığılanma duygusu yaratması hayal kırıklığı yaratan bir iş.

Kendine bir iyilik yapmalı ve vazgeçmeli.

Ancak Yao bunu göremedi. Çok yetişkin bir vücudu vardı ama kalbi hâlâ bir kız çocuğuna aitti. Başka ne yapacağını bilemediği için Lahan'a yapışmasını izlemek acı veriyordu ama bazen yetişkin olmak böyle deneyimler yaşamak anlamına geliyordu.

Lahan en garip zamanlarda bile beceriksizdir.

Maomao bunun kısmen kendi hatası olduğunu düşünüyordu. ergenlik çağındaki genç bir kadını nasıl idare edeceğini anlıyordu. Yao'nun şiddetli rekabetçi yapısına göre, onun davranışları ateşe benzin dökmek gibiydi.

Şimdi, o zaman. Lahan bu toplantının kısmen muhtemel ortaklarla tanışmak için olduğunu doğrulamıştı ama başka neler olabilirdi?

"Burada başka ne oluyor?" Maomao sordu.

"Müstakbel klan başkanları birbirleriyle tanışır ve dostluklar kurar; iş görüşmeleri ve siyasi çekişmeler olur. Büyükbabamın sevdiği her şey - duyduğuma göre her toplantıya katılmış." Lahan, konuk salonundan farklı olarak başka ayrı odaların da bulunduğu mekâna şöyle bir göz gezdirdi

odalar. "Ayrıca, insanların dinlenebilecekleri odalar da var. her biri özenle ses geçirmez hale getirilmiş. Gizli konuşmalarınızı orada yapmanız için adeta bir davetiye."

Muhtemelen Lahan'ın asıl amacı buydu. Lahan'ın kardeşi belki bir eş bulmak için orada olabilirdi, ama ucube stratejistin yanında görüldüğü anda bunun şansının çok düşük olduğunu bilmeliydi.

neredeyse sıfır.

"*Gizli kapaklı* işlere bulaşmadınız, değil mi? Beni güzel bir kızla tanıştıracığına söz vermiştin!" Lahan'ın Ağabeyi küçük kardeşini köşeye sıkıştırdı. Demek Lahan onu katılmaya böyle ikna etmişti.

"Abi, lütfen. Sadece güzel şeylere bakmak istediğimi biliyorsun."

"Biliyorum. Ama sende bir şeyler şüpheli kokuyor." "O haklı." Maomao, Lahan'ın Kardeşi ile aynı fikirdeydi.

"Bir tür dolandırıcılık yapıyorsun."

Maomao, "Hiçbir şey yokmuş gibi davranarak onu sahte bir güvenlik duygusuna kaptırmak, sonra da bir tür evlilik dolandırıcılığı yapmak," diye ekledi.

"Sana inanamıyorum," diye devam etti Lahan'ın Kardeşi. "Umarım tüm yatırımlarınızla birlikte tüm tekneler batar!"

"Denizciler için üzülürdüm," dedi Maomao, masum gemi arkadaşlarına karşı bir sempati duygusu hissederek.

Lahan'ın Kardeşi biraz geri çekildi. "O zaman umarım küçük parmağını bir dolabın köşesine sokarsın!"

Maomao, "Umarım her parmağınızda tırnaklarınız çıkar," dedi.

"Kardeşim! Maomao! Neden birbirinizle, gerçek kardeşiniz olan benimle olduğundan daha iyi arkadaşsınız?!"

Lahan sinirlenmiş görünüyordu ama Maomao onu ağabeyi olarak görmüyordu. Lahan'ın Ağabeyi onun için daha çok bir kardeş gibiydi.

"İçecek bir şey ister misiniz?" diye sordu garsonları. Her masanın, hiçbir şeyden mahrum kalmamalarını sağlamaya adanmış kendi hizmetkârı vardı.

"Bana çay," dedi Lahan.

"Şarabınız var mı?" Maomao gözleri parlayarak sordu.

"Ölçülü olarak!" Lahan tersledi.

"İlımlı olacağım!"

Yani Lahan için çay, Maomao ve Lahan'ın Kardeşi için meyve şarabı vardı. Şarabın içinde sindirime yardımcı olması için demlenmiş otlar vardı; belli ki aperatif olarak kullanılacaktı.

"Acaba bununla gidecek bir şeyleri var mı? Umarım tatlı bir şeydir. Bize hazır olduğunu söylemeye gelene kadar uzak durabilirsin," dedi Lahan hizmetkâra.

Bu kısmen ucube stratejistin yemek yemesini sağlamak için bir stratejiydi, ama aynı zamanda hizmetçinin kendi işinden vazgeçmesini sağlamanın bir yoluydu. ve onları yalnız bıraktı. O gittikten sonra Lahan sessizce konuşmaya başladı.

"Bugün neden bu ziyafette olduğumuzu biliyor musun?"

"Bir kadın hakkında mı?" Maomao ona soğuk soğuk bakarak sordu. "Bana bir eş bulmak için değil mi?" diye sordu Lahan'ın Kardeşi.

hâlâ hoş bir kızla tanışmayı umuyordu. "Belirli bir kızla iyi ilişkiler kurmak istiyorum. şahsiyet."

"Bir kadın hakkında olduğunu biliyordum."

"Hayır, hayır değil. Sağınıza çapraz olarak bakın."

Maomao'nun gözleri gösterilen yöne doğru kaydı, ancak başını çevirmeye tenezzül etmedi. Beş kişinin oturduğu bir masa vardı: oldukça yaşlı, orta yaşlı bir adam. bakıcısı olduğu anlaşılan yaşlı bir kadın ve üç Genç insanlar - her biri yirmili yaşlarda olan genç bir erkek ve kadın ile muhtemelen on yaşlarında bir oğlan çocuğu. Masanın *üzerinde U* harfi vardı.

Eski Konsolos Lishu'nun ailesi. Lishu'nun kendisi

tabii ki orada değildi.

"Vay canına! Şu eski kemik çuvalına bakın," dedi Maomao.

Lahan, "Aradığınız terim *onurlu yaşlı*" dedi.

Onu.

"U klanından ne istiyorsun?"

Maomao'nun duyduğuna göre, Lishu'nun inzivaya çekilmesi, babası ve üvey kız kardeşinin yaptıkları yüzünden U'lar şu sıralar oldukça dışlanmışlardı. Maomao, Lahan'ın neden onlarla ilgilendiğini anlayamıyordu.

"Şimdi çapraz olarak sola bak."

Maomao'nun gözleri yeni bir yöne kaydı ve orada birkaç yaşlarında bir kadın gördü. Yanında yardımcısı olduğu anlaşılan bir adam ve beş genç kadın ve erkek vardı. Masalarında *Shin*, "ejderha" yazıyordu.

"Şu yaşlı cadıdan kurtulun!"

"*Saygıdeğer büyüğüm!* Aynı terim işe yarayacaktır!"

Lahan'ın sesi bir çocuğu azarlar gibiydi.

"Peki, U ve Shin'in onurlu büyüklerinden ne istiyorsunuz?"

"Bu iki klan arasında yaklaşık kırk yıldır husumet var. Eskiden çok iyi geçinirlerdi ama klanların önceki liderleri büyük bir anlaşmazlık yaşadı ve şimdi birbirlerinden uzak duruyorlar."

"Peki bu iki ihtiyar eski klan başkanları mı?" "Pek sayılmaz.

Kadın, eski klan başkanının karısı.

Shin klanı. Sanırım artık ona hanımefendi diyebiliriz. Eminim durumu çok iyi biliyordur.

U adamı klanın eski reisiydi, ancak damadının yaptıkları yüzünden emeklilikten çıkıp reisliğe geri dönmek zorunda kaldı."

Lahan masanın ortasında duran meyvelerden bir şeyler atıştırdı. Lahan'ın Ağabeyi meyve şarabını yudumluyor ve Kendisi de bir şeyler yapabilir mi diye düşündü. "Bu kavgaya ne sebep oldu, biliyor musun?" Maomao sordu. "Bir aile

yadigarının çalındığı iddia ediliyor. Sözüm ona hırsızlığı yapan U ve çalınan Shin

"dan."

"Vay be. Gerçek bir baş ağrısına benziyor." Ve bu kırk yıl önceydi! O aile yadigârı çoktan gitmişti.

"Bana soğuk diyebilirsiniz," dedi Lahan'ın Kardeşi, Lahan gibi sessiz konuşarak, "ama birkaç ailenin daha kavga etmesi sizi neden ilgilendiriyor?"

"Normalde yapmazdım. Ancak şu anda U zayıf durumda. Ve pek çok kötü niyetli insan bundan faydalanmaya çalışıyor." Lahan sanki bir çocuğun anlamasına yardım ediyormuşçasına konuyu güzel ve kolay bir şekilde açtı. "Shi klanı yok edileli o kadar da uzun zaman olmadı. Bir daha böyle bir şey görmek istemeyiz.

başka bir klan bu kadar çabuk yok olur mu?" "Yani onlarla aranızı düzeltmek istiyorsunuz ve U klanını güçlendirmek mi? Bunun o kadar kolay olacağını sanmıyorum ve ayrıca, kırk yıllık bir davayı çözebileceğinizi size düşündüren nedir?"

Maomao, Lahan'ın Kardeşi'nin analizini başıyla onayladı.

"Tekrar söylüyorum, normalde yapmazdım. Ama Shin hâlâ arıyor, yadigârın hâlâ bulunabileceğine inanıyorlar. Eğer ben olsaydım bana borçlu olacakları iyilikleri bir düşünün. onu bulacak kişi!" Lahan'ın gözleri gözlüklerinin arkasından hoş olmayan bir şekilde parlıyordu.

Maomao şarabından bir yudum alarak, "Demek gerçekten peşinde olduğun şey buymuş," dedi.

"Beni rahatsız eden başka bir şey daha var. Onurlu babamın ofisindeki asılma olayını hatırlıyor musun?"

"Bunun konuyla ne alakası var?"

"Suçluların üç saray kadını olduğu ortaya çıktı. Peki ya üçünün de ailesinin Shin klanıyla bağlantısı olduğunu söylesem?"

Bunun üzerine Maomao sustu. "Lütfen bana yardım et, ey küçük kardeşim!"

Maomao hâlâ bir şey söylemedi, sadece şarabını yudumladı. "Bir davayı dört kişiden çözmenin kolay olmayacağını biliyorum.

Ama sen, kardeşim ve babam varsınız. I

Büyük amcam Luomen'i de getirmek isterdim ama olmadı. Üç akıl bir akıldan üstündür derler, bir yolunu bulursunuz herhalde?"

Maomao, U klanının şu anda bulundukları noktaya nasıl geldiğinin farkındaydı ve asi bir damadın ve hemşerilerinin eylemlerinin ana aileyi zayıflatmış olması ona pek de iyi hissettirmiyordu.

Bu konuşma devam ederken, Yao ve En'en nihayet geldiler.

Gerekli minimum süreyi ayırmakla ilgili bir şey söylediğini sanıyordum.

Yao baştan aşağı giyinmişti. Elbette abartılı giyinmemiştir - ne de olsa bu En'en'in işiydi - ama kıyafetlerine, saçına ve aksesuarlarına özen gösterildiğini dikkat eden herkese gösterecek şekilde giyinmişti.

En'en de aynı şekilde Maomao'nun kıyafetlerini seçmesine yardım etmişti ve kıyafetler mükemmeldi. Maomao'dan mükemmel bir

Eğer Yao'dan başka birine hizmet etmeyi düşünürse.

Sonunda kendini herkesin eş olarak istediği kişi haline getirecek.

Bir kocanın sınıf atlaması genellikle doğrudan karısının sağduyusundan kaynaklanırdı. Hiçbir nezih aile zevksiz bir gelin istemezdi.

Yao, "Saçım la bu kadar oynadığın yeter," diyordu. "Oh! Sadece küçük bir ayar daha! Lütfen, bekleyin..."

En'en'in elinde hâlâ bir tarak ve biraz kamelya yağı vardı. Ucube stratejist, yüzünde boş bir ifadeyle onları takip etti. Ne zaman rastgele bir yöne doğru gitmeye başlasa, korumalardan biri onu ait olduğu yere geri çekiyordu.

Ona bakmak kolay değil, değil mi?

Bu bir iş vesilesi değildi, bu yüzden her zamanki gibi Yetkin astlar olarak, stratejiste göz kulak olmak muhafızlara düşüyordu.

"Geciktiğimiz için özür dileriz. En'en pes etmedi," dedi Yao, eğilerek. Lahan gülümsüyordu ama tek yaptığı buydu. onları oturmaya davet etmedi, örneğin.

Gördüğüm kadarıyla her zamankinden daha misafirperver değilsin.

Lahan kadınlarla olan ilişkilerinin her zaman çok net olmasını isterdi.

Yao gibi aristokrat bir genç kadın ona ilgi duymuştu. Maomao, kadın ve erkeklerin birbirlerini yönlendirmemelerinin önemli olduğunu kabul ediyordu ama o bile Yao'nun kötü davranıldı.

"Hanımımın sonsuza dek burada durmasını mı bekliyorsun?" En'en kaşlarını çatarak tısladı. Lahan kesinlikle onun bok listesindeydi.

Ancak Yao buna aldırış etmedi; sadece gülümsemeye devam etti. Onun, sadece karşıtlık karşısında kararlılığı artan türden biri olduğunu söylemek yanlış olmazdı. Lahan'a karşı hissettiklerinin romantizm mi, saygı mı, yoksa daha önce hiç karşılaşmadığı türden bir adama karşı duyduğu merak mı olduğu açık bir soru olarak kaldı.

"Özür dilerim. Sanırım böyle bir anda yapmanız gereken şey bu?"

İnisiyatifi ele alan Lahan'ın Kardeşi oldu ve Yao ile En'en için sandalyeleri çekti.

Yao, "Çok teşekkür ederim, Lahan'ın Kardeşi," diyerek yerine oturdu.

"Ha ha... Ha ha ha ha..." Güçsüzce güldü. Belli ki Yao için de çoktan "Lahan'ın Kardeşi" olmuştu. En'en yerine geçerken ona kibarca başını salladı.

"Vakit neredeyse geldi," dedi Lahan.

Masaları dolu olan Ma klanı da dahil olmak üzere diğer ailelerin hepsi oturmuştu. Maomao katılımcılar arasında Basen ve Maamei'yi görebiliyordu.

Demek dün gece bu yüzden orada değildi, diye düşündü. Chue'nin böyle bir partiye katılmaya can atacağından emindi ama Chue ortalıkta görünmüyordu. Belki de fiziksel güçsüzlüğü yüzünden ortalıkta görünmemek zorundaydı.

"Maomaaaaooo!" Ucube stratejist, Lahan'ı Maomao'nun yanında işgal ettiği koltuktan itti ve oturdu. O

Dişlerini korkutucu bir şekilde ona doğru gıcırdattı. Stratejist bir kediye yatıştırır gibi bir ses tonuyla devam etti: "Bu kıyafetin içinde çok sevimli görünüyorsun! Ama saçların çok yalnız görünüyor, saç çubuklarımdan birini takmaz mısın?" Ona bir saç çubuğu uzattı.

"Eyvah..." Lahan'ın Kardeşi soluk soluğa kaldı ve Lahan gözlerini kaçırdı. Saç çubuğu, etrafında bir ejderhanın kıvrıldığı bir kılıç şeklinde oyulmuş gümüş bir parçaydı. Zincirden lavanta kristali bir kafatası sallanıyordu.

Kılıç, ejderha, kafatası. Neydi o, ergenlik öncesi bir çocuk mu?

"Bir ejderha ve bir kafatası birlikte - bu biraz saygısızlık mı? *Mor* kristalin işe yarayacağından da emin değilim," dedi Yao, çok ciddi bir ifadeyle. Maomao ve diğerlerinin hepsi

Başlarını hızlıca salladılar ve Yao'nun söylemek istediği daha fazla şey olmasına rağmen kaçındı.

Lahan'ın Kardeşi'nin "Eskiden bu şeyin harika olduğunu düşünürdüm" dediği duyulabilir, ancak Maomao Onu duymamış gibi davrandı.

"Saygısızlık olduğu gerekçesiyle reddetmek zorundayım," dedi sessizce.

"Anlıyorum," dedi ucube stratejist, sönük bir ifadeyle.

"Takmayacağım. Ama alacağım," dedi Maomao, saç çubuğunu ondan aldı ve bunun üzerine parladı.

Onu eritip metalini satabilirim.

En azından iyi bir malzemedен yapılmıştı. Bunu satmak, Maomao'nun ucube stratejistin ona getirdiği diğer tüm aksesuarlar için başvurduğu çözümün aynısıydı.

"Maomao! Ne tür bir saç çubuğu istersiniz?" diye sordu stratejist.

"Saf altından bir tane. Kesinlikle hiçbir katkı maddesi yok."

"Ah, Rahibe, lütfen ev halkımı daha fazla borç batağına sürüklemeyin." Lahan gerçekten kederli görünüyordu. Ailesi ne kadar borç *içindeydi*?

Tartışmaları bir gong sesiyle kesildi.

Yaşlı Chu adam odanın ortasındaki sahneye çıktı - başlama zamanı gelmişti.

"Bugün burada bizimle olduğunuz için hepinize teşekkür ederim," dedi gülümseyerek ve etrafına dönerek. Biraz aptalca görünebilirdi, sanki bir türlü sakinleşemiyormuş gibi ama "üst tarafı" ve "alt tarafı" olmayan bir odada, selamını sadece tek bir yöne vermek kabalık olurdu.

"Aradan beş uzun yıl geçtiği için bazı şeylerin en son birlikte olduğumuz zamandan farklı olduğunu fark edeceksiniz."

Shi klanının gitmesi ve Gyoku klanının çok daha kalabalık olması gibi.

Ne İmparatoriçe Gyokuyou ne de Gyokuen Gyoku'nun masasında sadece iki kişi vardı; otuzlu yaşlarında bir erkek ve bir kadın. Maomao onların Gyokuen'in çocukları. Diğer tüm koltukları merak ederek etrafına baktı.

"Dik dik bakma Maomao. Bu bir hanımefendiye yakışmaz." Yao gergin olmalıydı, çünkü yüzü kızarıyordu.

Neşeli Yaşlı Chu'nun uzun soluklu olduğu ortaya çıktı. Konuklarına karşı düşünceli davranmaya o kadar özen gösteriyordu ki Maomao keşke bu özen konuşmasının uzunluğuna da yansısaydı diye düşündü.

Ucube stratejist, belki de saç çubuğu meselesinden tatmin olmuş bir şekilde, Lahan'ın elindeki atıştırmalıklarla meşguldü. bu amaç için talep edilmişti. Az çok uslu duruyordu ama arkasındaki muhafızlar onu yakından izliyordu.

Bu adam hiç ~~susmayacak~~ mı?

Yaşlı Chu durmadan gevezelik ediyordu; tek iyi yanı, o konuşurken bile yiyeceklerin ortaya çıkmaya başlamasıydı. Yuvarlak masanın ortasına kızarmış bir ördek yerleştirdiler. Bunu soslu doğranmış denizanası, yüzyıl yumurtası ve kızartılmış bambu filizleri izledi.

Duck.

Maomao, Ma'nın masasına bir göz attı ve Basen'in derin bir çelişki içinde olduğunu gördü. Hiç şüphesiz evdeki evcil ördeğini düşünüyordu.

"Onun için biraz kötü hissediyorum ama hayat bu. Çiftlik hayvanı,

Ne de olsa," dedi Lahan'ın Kardeşi sakın bir kabullenişle. Hizmetçi ördeği oymuştu ve Lahan'ın Kardeşi bazılarının tadını çıkarıyor.

Maomao masanın üzerindeki *huangjiu* şişesini almaya çalıştı.

"Hayır," dedi Lahan ve elindekini kaptı.

"Neden olmasın?" Maomao ona pis bir bakış atarak talep etti.

"Yapacak işlerin var Maomao, bu yüzden içki içmelisin. ölçülü."

Sonra Lahan hizmetçiden masadaki tüm alkolü temizlemesini istedi. Geriye sadece az alkollü meyve şarabı kalmıştı.

Maomao yemeğini asık suratlı bir sessizlik içinde yedi.

Yaşlı Chu'nun katılan tek yaşlı gaz torbası olmadığı ortaya çıktı. Onun konuşması bittikten sonra, diğer klanlardan birinden emekli olan biri Li'nin dolambaçlı tarihini anlatmaya başladı. Konuşması bitene kadar yarım saat geçti ve o zamana kadar Maomao'nun midesi yemekle dolmuştu.

"Ve şimdi, herkes lütfen rahatlasın ve keyfine baksın."

Bu sözleri nasıl da beklemişlerdi! Tüm salon coşkulu bir alkış tufanı kopardı.

Yaşlılar sahneyi terk etti ve dans eden bir kız muhteşem kıyafet onların yerini aldı. Dalgalandıran kollarını göz kamaştırıcı bir gösteride ustalıkla kullandı. Kıyafetine uygun olarak

Toplantının rahat atmosferi, müzik gençlere yönelik, parlak ve neşeli görünüyordu ve konuşmaları güzel bir şekilde yaldızlıyordu.

Gençler oturdukları yerden kalkıp birbirlerini ziyaret etmeye başladılar. Bazıları en güzel kızlarla sohbet etti. bulabildikleri kızlarla tanıştılar; diğerleri diğer klanların liderlerine saygılarını sundular ya da tanıdıklarını birbirleriyle tanıştırdılar.

Yaşlı liderler yerlerinde kalıp olan biteni gülümseyerek izliyorlardı, ancak birkaç genç -belki de yaşlılar tarafından tercih edilen- yaşlılardan selam almak yerine onlardan selam alıyordu.

Birkaç kişinin özel alana doğru kaçıştığı görüldü.

Sohbet odaları -gençlik gençliktir, klikler hızla oluşmuş gibi görünüyordu.

Şimdi, Maomao ve masasına gelince.

"Kimse bizi ziyaret etmiyor, ha?" Lahan'ın Kardeşi çorbasını yudumlarken şöyle dedi.

"Beklemekten sıkıldıysan kalkıp dolaşabilirsin kardeşim." Lahan ayağa kalkmaya niyetli görünmüyordu; hâlâ rahat bir yemeğin tadını çıkarmak istiyordu.

"Demek istediğim bu değil," dedi Lahan'ın Kardeşi. Sağduyuya benzer bir şeye sahipti, Ve sadece onların bir parya masası gibi görünmesi onu rahatsız ediyordu.

"Yemek çok lezzetli değil mi, En'en?" dedi Yao.

"Evet, hanımefendi. Akşam yemeklerimizden biri için bunu yeniden yaratmam gerekecek."

Yao ve En'en kimsenin masalarına uğramayacağını tahmin ediyor gibiydiler ve bu onları endişelendirmiyordu. Maomao da aynı şekilde yemeğin tadını çıkarıyordu, ama neden orada olduğunu unutmamıştı.

"Peki, sana pas atan şu adam nerede Yao? O burada mı?"

"Hayır, ama klanı öyle."

"Hangisi?" "Shin."

Şaka yapıyor olmalısın.

Maomao Lahan'a bir bakış attı. Gözlüklerinin ardındaki gözleri kısılmıştı ama ciddi bir baş ağrısının habercisi olan bir parıltı gördüğünü düşündü.

Yao ayağa kalkarak, "Şimdi gidip onlarla konuşmak istiyorum," dedi.

Lahan, Maomao ve Lahan'ın Kardeşi paniğe kapıldı. Yao ve En'en U ve Shin klanları arasındaki anlaşmazlığın hikâyesini duymamıştı. Bu arada, Lahan'ın Kardeşi olaya karışmamıştı ama bir durumu nasıl okuyacağını biliyordu. O gerçekten iyi bir adamdı.

"Bir dakika bekleyin. Lütfen," dedi Maomao, Lahan ile bakışarak.

Ona Shin ve U'dan bahsetmeli miyiz?

Mesele şu ki, En'en dinleyebilirdi, ama Yao dik başlı. Boynunu uzatmamanın daha iyi olacağına karar veren Maomao iç çekti. "Shin klanıyla herhangi bir bağlantınız var mı?"

Yao rahatsız bir şekilde, "Hayır," dedi.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Bu da bana sorarsanız, klanın en önemli üyelerinin yanına gidip onlarla konuşmaya başlamanızın çok kaba bir davranış olacağı anlamına geliyor."

"Bunu biliyorum." Yao dudaklarını büzdü, ama sadece biraz.

Belki de onu son gördüğümünden bu yana geçen bir yıl içinde biraz daha olgunlaşmıştır?

Maomao tekrar Lahan'a baktı. Muhtemelen Yao ve En'en'e neler olduğunu çoktan anlamıştı.

"Shin ile bir iş meselesi hakkında konuşmak üzereydim," dedi. "Tartışmaya başlamama izin verin. I

Sizi rahatsız eden bu sorunu çözmek için ne kadar hevesli olduğunuzu anlıyorum, ancak siz ikiniz temelde yabancısınız. Eğer hoş karşılanmadığınız bir yere burnunuzu sokar ve ailemi zor durumda bırakırsanız, sizi evimizden kovarım. başınız hızla dönecek."

Kulağa acımasızca geliyor olabilirdi ama Lahan kesinlikle haklıydı. Yao dudağını ısırды ve En'en'in yüzünde intikamcı bir iblisinki gibi bir ifade belirdi.

Bu arada En'en hiç değişmemiş, diye düşündü Maomao. Aslında endişelenmeye başlamıştı. En'en hakkında bir şey yapmazsa, Yao asla kanatlarını açamayacaktı. En'en'in öfkesini dindirebilecek kimse yok muydu?

"Şöyle olacak. Ailem ve ben Shin klanıyla konuşmaya gideceğiz ve siz ikiniz burada kalacaksınız.

Burada. Onlarla işimi bitirdikten sonra elbette sizi tanıştıracam."

"Soru: Bu masada sadece ikimiz kalırsak sorun çıkabileceğini düşünmüyor musun?" En'en elini kaldırarak sordu Kaş.

"Her şey yoluna girecek. Kardeşim kalacak ve sana göz kulak olacak."

"Ben mi?!" Bu Lahan'ın Kardeşi için yeni bir haberdı ve o kadar şaşırmıştı ki oturduğu yerden ayağa kalktı. "Kimse bana bu konuda bir şey söylemedi!"

Lahan Kardeşi'nin omzunu sıvazladı. "Kardeşim, kardeşim. İki güzel genç kadını tek başlarına bırakmaya vicdanım el vermedi. Çok özür dilerim ama sen burada kalıp onlara göz kulak olmaz mısın?"

Lahan'ın Kardeşi Yao ve En'en'e baktı. Lahan kulağına fısıldadı: "Saygıdeğer babam bu görüşmelerde mutlaka bulunmalı, ancak tüm erkeklerin kalkıp gitmesi sorun olur.

Lütfen, kardeşim-

Bana yardım edebilecek tek kişi sensin!"

"Fısıldadı" - diğerlerinin her kelimeyi duyabildiğinden emin oldu.

Lahan'ın Kardeşi pes etti. "Y... Evet, tamam." "Çok yardımcı oluyorsun, kardeşim."

Sahneyi izleyen Maomao, Lahan'ın onu batı başkentine gitmeye nasıl ikna ettiğini gördüğünü fark etti. Lahan'ın Kardeşi kendi iyiliği için fazla iyiydi.

Bölüm 3: Shin Yadigarı

Zamanı işaretlemek için bir çan çaldı.

Lahan, "Pekâlâ, sanırım artık gitmeliyiz," dedi, ayağa kalktı. Maomao, istifa etti, onunla birlikte ayağa kalktı ve Ucube stratejist boş bir şekilde peşinden gitti. "Sana güveniyoruz kardeşim!" Lahan ağabeyine seslendi.

"Evet, elbette," dedi Lahan'ın Kardeşi ama sesi bu konuda pek rahat değildi. İki koruma bıraktılar, sadece biri Maomao ve diğerlerine eşlik ediyordu - stratejisti en başından beri izleyen adamdı bu. tüm zaman boyunca.

Lahan, "Erfan, gözünü babamdan ayırma, bir yere kaybolmasın," dedi.

"Evet efendim," dedi adam. Adı Erfan, *iki numara* anlamına geliyordu ve muhtemelen stratejistin kendisi için seçtiği kişilerden biri olduğunu ima ediyordu. Maomao onayladı: Hatırlaması kolay, hoş bir isimdi.

Erfan otuzlu yaşlarındaydı ve kesinlikle yapılıydı. Bir koruma gibi. Geniş gözleri vardı ve bariz bir yaşam sevinci denebilecek bir şeyden yoksundu, ama bu muhtemelen her gününü biriyle ilgilenerek geçiren herkesin başına gelebilirdi. Ucube stratejist.

Shin masasının sakinleri onlar yaklaşırken ayağa kalktı. Ailenin hanımı, yardımcısı ve bir genç adam daha ziyafetten ayrıldı. Lahan, muhtemelen bu toplantıdan önce Shin klanıyla iletişime geçerek ne zaman ve nerede konuşacaklarını ayarlamıştı.

Gerçekten de onları aynı özel toplantı odasına kadar takip etti. Odalardan birkaçı zaten kullanımdaydı; kapılarda bunu gösteren küçük etiketler asılıydı.

Odanın içinde uzun bir masa ve üzerinde üç sandalye vardı.

her iki tarafta. Her birinde bir muhafız olmak üzere üçe üç görüşeceklerdi.

"Ah, dostlarım! En mütevazı davetimi kabul ettiğiniz için size teşekkür etmeliyim, özellikle de size, hanımefendi," dedi Lahan coşkuyla.

Bu pisliği dinleyecek misin? Maomao düşündü. Lahan'ın yüzünde her zamankinden daha da sert bir iş ifadesi vardı.

Ucube stratejist sadece ucube stratejistliğini yapıyordu; Erfan'ın elinde ise bir şişe meyve suyu ve tatlı bir aroma yayan bir poşet vardı.

"Heh heh heh. Gerçekten de hanımefendi. Çok şirin. Peki, her zaman soğuk olan La klanından gelen bu davetin onurunu neye borçluyum?"

Uzak mı? Bence dışlanmış demek istiyor.

Ancak Maomao düşüncelerini kendine sakladı. Konuşmayı Lahan yapıyordu çünkü ucube stratejistin düzgün bir selamlama yapacağına güvenilemezdi. Başka bir durumda koşullar altında, insanlar Lahan'ın doğrudan bir sosyal amirle konuşmasına gülümsemezdi.

"Oturalım mı?" dedi hanımefendi ve sonunda oturabildiler. (Erfan zaten stratejistin canı istediğinde oturmasını engellemek zorunda kalmıştı).

Maomao onların sırasının sonuna oturdu. Ucube stratejistin yanına oturmaktan başka çaresi yoktu ama kaymaya çalıştı. En azından biraz daha uzakta durabilmek için sandalyesini yana yatırdı.

İlk fırsatta Lahan'ın beni şifalı otlarla satın almasını sağlayacağım.

Maomao bu toplantıda çok zorlanıyordu. "Anladığım kadarıyla bizim için cazip bir teklifiniz var," dedi.

Hanımefendi. Yaşlı bir kadındı ama otoritesini ve bir zamanlar sahip olması gereken güzelliğinin bazı izlerini koruyordu. Lahan'ın uğraşmayı sevdiği türden bir kadındı.

"Ya size Shin klanının kırk yıl önce kaybettiği yadigarı bulacağımı söyleseydim?"

"Hoo hoo hoo hoo hoo hoo hoo!" Hanımefendi onu sakladı

ağzını yelpazeyle kapattı ve çok aristokrat bir kahkaha attı. Yanındaki yardımcısı düpedüz öfkeli görünüyordu.

Hanım dedi ki, "Gerçekten mi, nereden duydun bunu? Artık yadigârı bulmaya çalışmak boşuna mı?"

"Belki de öyledir, ama söylentilere göre merhum kocanız eski klan başkanı, neredeyse öldüğü güne kadar onu arıyordu. Evet...üç yıl önce."

Lahan adeta alay eder gibiydi ve Maomao, Shin gençlerinin kaşlarının seğirdiğini fark etti.

Lütfen bizi kavgaya bulaştırmayın.

"Gerçekten de öyleydi. Yadigârın onun gözetiminde kaybolmasının ona ne kadar utanç verdiğini biliyor musunuz? Kocamın dikkatini dağıttı. O kadar kötüydü ki, sevgili dostuna, U klanının liderine hırsız muamelesi yapmasına neden oldu, ve onunla en kötü şartlarda yollarımızı ayırmak için."

"Bu çok bilinen bir hikaye, evet. Kılıcını çekip sarayın içinde nasıl koştuğunu, U'nun onu aldı." Lahan hikâyeyi hızlıca anlattı ama kulağa epey olaylı geçmiş gibi geliyordu. Adam oracıkta kesilmediği için şanslıydı.

"Hatırası bile beni utandırıyor. Benim kocam bir Başarılı ve cesur bir savaşçıydı ama tuhaflikları da vardı. İhtiyacı olduğunda U klanının liderinin onu ikna etmek için orada olması her zaman çok yardımcı oldu."

Hanımefendi bakışlarını kederli bir şekilde yere dikti. Bu hareket, başındaki saçlar tamamen beyazlamış olsa da kirpiklerinin arasında bir parça siyah kaldığını ortaya çıkardı.

Maomao, *U'ya karşı son derece sempatik görünüyor*, diye düşündü.

Ancak onun bu sempatisi belli ki tüm klan tarafından paylaşılmıyordu. Yanındaki genç adam ayağa fırladı. "Büyükanne! Neden U klanını savunmakta ısrar ediyorsun? Yadigârın başka nereye gitmiş olabileceğini düşünüyorsun?"

Adam yirmili yaşlarındaydı. Shin ailesi Ma klanı gibi bir asker ailesi gibi görünüyordu, çünkü genç adam sağlam yapılıydı. Yakışıklıydı.

Hanımefendinin torunundan beklenebilecek bir şeydi, ama o tamamen erkeksiydi.

"Aile yadigârı gitti. Büyükbaban son nefesinde artık onu aramamıza gerek olmadığını söylemedi mi?"

"Evet, ama-"

"Bu kadar yeter," dedi yardımcısı.

Bekle... Bu aşk mektuplarını yazan adam değil, değil mi?

Maomao düşündü, ama Yao sevgilisinin orada olmadığını söylemişti, o halde başka biri olmalı.

"U klanı hakkında ne dersiniz deyin ama görünüşe göre ailenizdeki herkes o hazineden vazgeçmemiş," dedi Lahan sivri bir şekilde.

"Büyükanne, La Klanı bize yardım etmeyi teklif ediyor. Onların yardımıyla bile bulamazsak, öyle olsun. Ama en azından deneyemez miyiz?"

"Kesinlikle inatçı bir çocuksun," dedi hanım, sinirli bir şekilde.

"Saygıdeğer Peder? Sizce ne yapmalıyız?" Lahan sordu.

"Hm?" Ucube stratejist bir şeyler atıştırmakla meşguldü.

Erfan ona çıtır çıtır hamur kıvrımları vermişti. Bunlar bittiğinde masada tatlı olarak meyve vardı, bu da onu bir süre oyalayacaktı.

"Görünüşe göre değerli vaktinizi boşa harcadık, Peder. Üstelik bu özel bir istek olduğu için yoğun programınızda yer ayırmıştınız. Hatta her şeyin yolunda gitmesine yardımcı olmak için bunu kendi önerimiz gibi gösterdik." Lahan başını salladı ve hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" Hanım torununa baktı.

"Mecburdum, Büyükanne! Yoksa onu asla bulamazdık!"

"Bunu *sen mi başlattın?*"

"Evet. Evet, yaptım."

Shin klanının üyeleri ucube stratejiste bakakaldı. Normalde insanlar ona boynunda *DOKUNMAYIN* yazan büyük bir tabela varmış gibi davranırlardı. Bu bir tanesiydi

Bu fikir stratejistten geldiyse bir şey, ama ilk teması kuran Shin klanıysa bambaşka bir şeydi.

Lahan torununa ulaşmış olmalı. Shin klanı, eski patriğinin ölümüyle arayıştan vazgeçmiş gibi görünüyordu, ancak tüm üyeleri

bunu kabul etmeye hazırdı. Lahan'ı hayal etmek kolaydı Genç adam umutsuzca yapacak bir şeyler ararken torunuyla fırtına gibi konuşuyordu.

Lahan perişan görünüyordu ama o kocaman maskenin altında gülümsediğine şüphe yoktu.

"Elbette, bu kırk yıl önce oldu, bu yüzden onurlu babam bile yardımcı olacak bir şey bilmiyor olabilir. Yine de buraya çağrılıp da bizimle konuşmadığınızı görmek, insan ancak bu kadar alay edilmeye dayanabilir. Belki de en azından bize hikayeyi anlatabilirsiniz?"

Maomao, Lahan'ın bu kadar konuşkan olmasından gerçekten etkilenmişti. Shin'in torunu olduğunu söylemişti. yardımları için teşekkür etti, ama muhtemelen onu bunu yapmaya teşvik eden Lahan'dı.

Shin klanı üyelerinin kafası karışmış görünüyordu. Yardımcı ve torun hanımefendiye baktı.

Sonunda dedi ki, "Pekala. Yadigârı hiç bulamazsanız da sorun değil."

"Çok nazıksınız."

"Size kocamın her zaman anlattığı hikâyeyi anlatayım, sonra da kendimden birkaç ekleme yapayım."

Derin bir nefes aldı ve başladı.

Öncelikle size ailemizin değerli yadigârından bahsedeyim.

Altın bir ejderha şeklinde bir heykel.

elinde değerli bir taş tutuyor. Yadigarımızın böylesine uğurlu bir canavarı tasvir etmesinin nedeni, bize verilen karakterin *Shin*, yani "ejderha" olması ve ayrıca evimizin kökeni. Shin klanına bir isim verildi çünkü

İmparatorluk ailesinin bir kolu, bu yüzden ejderha en uygun olanı.

Bu yadigârı altı nesil önce aldık. Belki de Shin klanına verilmediğini söylemek doğru olur.

İmparatorluk statüsünden feragat eden ve sıradan bir tebaa haline gelen bir oğul kadar.

O sırada veliaht prens zayıftı ve kendisinden küçük ve büyük birçok erkek kardeşi vardı. Prens, saygıdeğer babası imparatora ricada bulunarak

özellikle yetenekli bir küçük kardeşi onun yerini alsa daha iyi olur.

Ne yazık ki, bu kardeş yetenekli olmasına rağmen annesi yüksek bir mevkide değildi. Veliaht Prens, saraydaki iç çekişmeleri önlemek için ailesinden ayrılmaya karar verdi. Ancak imparator bunu onaylamadı.

Veliaht Prens kararlılığını sürdürdü ve birçok dönemeçten geçtikten sonra, nihayet İmparatorluk statüsünden istifa etmesine izin verildiğinde işler çözüldü ve halktan biri. O zamanlar ana kolunun kendi oğulları olmayan Shin klanına gönderildi.

Prens, dediğim gibi, fiziksel olarak zayıf olsa da, keskin bir zekâyâ sahipti ve imparator ona değer veriyordu. Majesteleri, çocuğun artık bir İmparatorluk mensubu olmadığına kanıtı olarak ona değerli bir taşı tutan bir ejderha heykeli verdi. aile üyesi olsa da hâlâ imparatorun oğluydu.

Evet, bu doğru. Her ne kadar veraset hakkı olmasa da, ailemizden genç bir adam gerçekten de İmparatorluk soyunun erkek bir üyesiydi.

Sanırım bu kadar arka plan yeterli olacaktır. Muhtemelen bu aile yadigarını neden ve nasıl kaybettiğimizi bilmek istersiniz.

Kırk yıl önce ailemizin ambarında yangın çıktı. Büyük bir yangındı - kahramanca bir itfaiye çalışması ve ilahi yağmur fırtınası yangının ana eve sıçramasını engellemiş ama depodaki neredeyse her şey kaybolmuş. Ejderha heykeli de oradaydı ve eğer ateşte erimiş olsaydı, geriye hiçbir şey kalmazdı.

bulabilir miyiz?

Ancak kocam yadigârın yok edilmediğine kesinlikle ikna olmuştu. Birinin onu çaldığını -taşıyıp götürdüğünü- düşünüyor ve suçlu olarak U klanını işaret ediyordu. Neden mi? Çünkü onların lideri

tam da yangın sırasında evimizi ziyaret etti.

U klanının lideri yangını herkesten önce fark etti - alevlerin üzerine bol miktarda su döktü ve yayılmasını önlemek için yakındaki bir kulübeyi yıktı. Alevlerin hemen yakındaki konağımıza sıçramaması büyük ölçüde onun sayesinde oldu, ancak kocam minnettar olmak bir yana, onun adını çamura buladı. İddiasına göre U klanının ateşin örtüsü altında ondan çaldığını, Shin'in servetini kıskandıklarını ve bu yüzden aile yadigarını alıp kaçtıklarını söyledi.

Onun hislerine biraz sempati duyuyorum. Muhtemelen söylemeye çalıştığı şey, ilk ihanet edenin U klanı olduğuydu.

O dönemde U, Avrupa Parlamentosu'nun İmparatoriçe Regnant - eğer ona öyle diyebilirim. O dönemin İmparatoriçe Dowager'ını kastediyorum. Kendisiyle gurur duyan kocam

Başarılı olamasa bile İmparatorluk kanına sahipti, meydan okuyordu; nereden geldiği belli olmayan birinin önünde diz çökmeyi reddediyordu. Açıkçası, cennetin oğlunun annesi hakkında böyle şeyler söylemek kabalığın ötesine geçip Vatana ihanet.

Şimdi bile hatırlamak tüylerimi diken diken ediyor. İmparatoriçe naibinin öfkesini uyandırmadığına ve Shin klanının yok olmasına neden olmadığına hayret ediyorum.

Şimdi neden yadigârı aramaya gerek olmadığını söylediğimi anlıyor musunuz? Sanırım depo ile birlikte yok oldu. Kırk yıl önceki yangında eridi ve şimdi tekrar ortaya çıkmayacak.

Kocam farklı düşünüyordu; hayatının geri kalanında aramaya devam etti ve çocuklarına ve ailesine ısrarla Torunlar, yadigarın hala dışarıda bir yerde olması gerektiğini

Bir yerlerde. Tüm bunlar ABD klanı ile aramızdaki mevcut husumete yol açtı.

Hanımefendi hikâyesini bitirdi ve çayını yudumladı. Özel odalarda Chu hizmetkârları yoktu, bu yüzden kendi muhafızları onlar için çay hazırlamıştı.

İmparatorluk ailesinin veraset sırasında yeri olmayan eski bir üyesi mi? Maomao çenesini sıvazladı, düşünceli bir ses çıkardı ve ucube stratejiste baktı.

"Evet, Maomao? Ne oldu?" dedi, hemen dikkat kesilerek.

Bir an için onu görmezden gelme dürtüsüyle savaştı, ama bu konuşmanın devam etmesine ihtiyacı vardı, bu yüzden emdi ve kendini onun kulağına fısıldamaya zorladı, "Orada Bu hikayede hiç yalan var mı?"

"Yalan mı? Hmm..."

Bunu, böyle bir şey olmadığı anlamına yordu. Ayrıca ucubenin tüm bu olanlardan garip bir şekilde memnun görünmesinden de hoşlanmamıştı ve hızla ondan uzaklaşmaya devam etti.

Hikâyede onu rahatsız eden çok fazla şey vardı.

Lahan elbette Maomao'nun yüzündeki ifadeyi kaçırmadı. Elini kaldırdı. "İzin verirsiniz?"

"Evet? Ne oldu?" diye sordu hanımefendi.

"Ah, ahem. Benim mütevazı benliğim değil ama küçük kız kardeşimin söyleyecek bir şeyleri var gibi görünüyor." Maomao'ya baktı ve oldukça ustaca göz kırpmayı başardı.

Ohlum...

Lahan'ın ayak parmaklarını ezmek için bir dürtü duydu, ama ucube

Stratejist ikisinin arasındaydı, o yüzden uzanamadı. Teselli ödülü olarak, onun yerine stratejistin ayağına bastı. Adam ağlayacak gibi oldu ama bunu yapanın Maomao olduğunu anlayınca yüzüne iğrenç bir gülümseme yayıldı.

Maomao onu görmezden geldi ve derin bir nefes aldı. "Eğer sen

Çok nazıksınız, belki size birkaç soru sorabilirim." O Zihinsel olarak hikâyede dikkatini çeken özellikleri gözden geçirdi. "Ejderha heykelinin tam şeklini tarif edebilir misiniz?"

"Tam şekli? Boyutu... Belki de size bir resim çizsem daha hızlı olur."

Hanımefendinin yardımcısı ona bir kâğıt ve yazı gereçleri uzattı ve o da çabucak mükemmel bir ejderha çizimi yaptı.

Maomao, "Tam bir sanatçısın," diye yorum yaptı ve bunda ciddi idi.

"Oh, ben bir amatörüm. Sadece zaman geçirmek için yapıyorum."

Kadının çizdiği yaratık, Maomao'nun beklediği gibi basit bir ejderhaydı. Kocaman bir yılan gibi uzun bir gövdesi ve iki boynuzu vardı. Ön pençelerinden birinin tırnakları değerli taşı kavriyordu ve akan bir yelesi vardı. Kadının onu boyutlarına göre çizdiğini varsayarsak, yaklaşık dokuz santimetrelik bir tabanın üzerinde duruyordu.

Beklediğimden daha küçükmüş.

Bunda özellikle olağandışı bir şey yoktu - bir şey hariç.

"Her pençesinde dört pençe mi var?" diye sordu Lahan. Gerçekten de ejderhanın değerli taşı tuttuğu pençe sadece dört parmakla çizilmiş gibi görünüyordu.

"Bu doğru. Böyle bir tasvire normalde sadece İmparatorluk ailesinin izin verdiğinin farkındayım, ancak bu sadece o zamanki imparatorun veliaht prensi ne kadar sevdiğini gösteriyor. Bu, imparatorun veliaht prensi tahttan indirdikten sonra bile bir tebaaya dönüşmüş olsa da hâlâ imparatorun oğluydu. Ona değerli bir taş verildi, bir ametist."

Mor, asil olarak kabul edilen renkler arasında altından sonra ikinci sıradaydı.

İmparatoriçe Dowager'ın altın giysiler giymeyi sevdiğini hatırlıyor gibiyim.

Renklerin en asili olan massicot, İmparator dışında kimsenin kullanmasına izin verilmeyen kırmızımsı altın rengi bir tondur.

"Ejderha heykeli saf altından mı yapılmıştı?" Maomao sordu.

"Hayır, sanırım içinde biraz gümüş vardı."

Saf altın çok yumuşaktı, işlemesi kolaydı ama zarar vermesi ya da yok etmesi de aynı derecede kolaydı. Gümüşle birleştirmek heykeli daha güçlü kılacaktı.

Maomao gözlerini kapattı ve aldıkları bilgileri zihinsel olarak düzenlemeye çalıştı.

Bazen iki metal birbirine karıştırıldığında, ortaya çıkan kombinasyonun erime noktasını düşürebilir. Ama altın ve gümüşün bunu o kadar düşürdüğünü sanmıyorum.

Ama eğer hanımefendinin söylediklerinde gerçekten yalan yoksa, yadigârın yangına yakalandığını ve eridiğini gerçekten düşünüyordu.

"Lütfen yangın mahallini bir kez daha ayrıntılı olarak tarif edebilir misiniz?" Maomao sordu.

Ancak Shin'in torunu ayağa fırladı. "Argh! Bu kadar yeter! Büyükanne, şu anda U klanıyla aramızdaki meseleleri halledebilecekken neden açıklama yaparak zamanımızı boşa harcıyoruz? Hadi gidelim!"

Büyükannesinin elini çekti ama yardımcısı ona bir yumruk indirdi. "Sakin ol."

"Urk..." Torun başını ovuşturdu.

Huh! Déjà vu yaşıyormuşum gibi hissediyorum.

Neredeyse Gaoshun ve Basen'e bakıyor gibiydi. Fiziksel olarak güçlü olan tüm aileler yumruklarıyla mı konuşurdu?

"Devam edebilir miyiz?" Lahan hanımefendiye kibarca sordu.

"Lütfen devam edin."

"Onu duyduunuz," dedi Maomao'ya el sallayarak.

Maomao kendini toparladı ve "Yangının nedeni neydi hanımefendi?" diye sordu.

Bir süre sonra diğer kadın cevap verdi: "Arşivlerdeki bir ışıktan yayıldı."

"Ah, anlıyorum!" Maomao yan tarafını tuttu; ucube stratejist aniden parmağıyla onu dürtmüştü.

Ne yapıyor bu?! Maomao ciddi ciddi düşündü

Stratejistin ayak parmaklarını eziyordu, sadece stres atmak için değil, gerçekten. Bununla birlikte, tek gözlü ucubenin gözlerinin garip bir şekilde parladığını gördü, sanki kendisine getirmesi söylenen bir eşyayı getirmiş ve ne kadar iyi bir çocuk olduğunun söylenmesini bekleyen bir köpek gibiydi.

Bana metresinin söylediklerinin yalan olduğunu mu söylemeye çalışıyor?

Ucube stratejistin zaten kısık olan gözleri daha da kısıldı. Maomao onu aldatmacaya karşı uyardığı için minnettardı ama kendisini dürtmesi onu biraz rahatsız etti, bu yüzden eline bir şaplak attı.

Neden yangının nedenini örtbas etmeye çalışsın ki?

Maomao dikkatlice düşündükten sonra bir sonraki sorusunu sordu. "Deponun tam olarak ne kadarı yandı?"

Hanımefendi yere baktı ve anılarını araştırdı. "Tam olarak çökmemişti ama içi simsiyah yanıyordu. Kitaplar ve diğer yanıcı maddelerle doluydu ve neredeyse hiçbiri hayatta kalamadı."

"Yani kitaplar kayboldu. Bu, mobilyaların da gittiği anlamına gelir. Ama örneğin bir vazo güvende olabilirdi, değil mi? Sonra yine, sanırım sanat eserleri de değerini kaybetmiştir. Orada hiç kılıç ya da zırh var mıydı?"

"Birkaç vitrin parçası, evet. Ayrıca ailenin çeyizinin de kurtulduğunu hatırlıyorum - belki de yangının kaynağından yeterince uzaktaydı."

Ucube stratejist buna tepki vermedi.

"O halde son bir soru. U klanının liderinin orada olduğunu ve yangının söndürülmesine yardım ettiğini söylediniz. O gün ziyaret etmeyi planlamış mıydı? Yoksa tesadüfen mi geldi?"

Hanımefendi gözlerini kapattı. "Evimizi ziyaret etmek için önceden planları vardı."

"Yani onun orada olacağından haberdardınız?"

Hanımefendi uzun bir süre sessiz kaldı. Sonunda, "Hayır... Onun ziyareti Shin klanı için bir sürprizdi," dedi.

Bunu söyleme şekli kesinlikle daha fazla soruyu davet ediyor gibiydi, ancak stratejist hala tepki vermedi, bu yüzden

Muhtemelen gerçek.

"Sence neden aniden ortaya ıktı?"

Bir duraklama daha. "Bunun İmparatoriçe'nin emriyle yapıldığından şüpheleniyorum. O zamanlar ona nasıl kurbağalık ettiklerini anlatmıştım. O zamanlar kocam Shin klanının başına yeni geçmişti. Hâlâ gençti ve kanı çok sıcaktı. İmparatoriçe naibine karşı ıkanlar, İmparatorluk ailesi üyesi olmasa bile statüsünün neredeyse aynı olduğunu söyleyerek onu kışkırttılar. Ve

Tüm bunların ortasında, U klanından bir ziyaret aldık. Anlıyor musunuz?"

"Herhangi bir isyan kanıtını bastırmak için mi gelmişlerdi?"

"Büyük ihtimalle." Sesi kaçamaktı, muhtemelen yangın her şeyi alıp götürdüğü için. "Tüm aile hazinelerimiz küle döndü, ama şahsen bunun iyi ve güzel olduğunu düşündüm. İmparatoriçe'nin irade gücünü düşündüğümde, klanımızın yok edilmemiş olması bir mucize gibi görünüyordu. uzun zaman önce. Bu olayla ilgili pişmanlık duyduğum tek şey, kocamın bir zamanlar en yakın arkadaşlarından biri olan bu adamla asla barışmamış olmasıdır."

Hanımefendi sel gibi gözyaşı dökmeye başladı; mendiliyle gözyaşlarını geri itmeye çalışırcasına gözyaşlarını sildi.

Torun Maomao'ya kibar bir ses tonuyla, "Sorularınızı bitirdiniz mi?" diye sordu.

"Evet, teşekkür ederim."

"Peki bir şey bulabildin mi?" "Buldum."

"Ne?!"

Sadece torunu değil, yardımcısı ve hatta hanımefendinin kendisi bile bu cevap karşısında şok oldu.

Torun, "Az önce anlatılanlara bakılırsa tüm davayı özdün mü?" diye sordu.

"Her şeyi çözmüş değilim. Hâlâ emin olmadığım birkaç nokta var."

Lahan başını sallıyordu; en azından şunu anlamış olmalıydı

Maomao'nun fark ettiklerinin bir kısmını. Bu arada ucube stratejistin bakışları, yalan söylemediğinden emin olmak için yaşlı kadına sabitlenmişti.

"Ne gibi birkaç puan?"

"Kitapların yandığını ama bazı kılıç ve zırhların yanı sıra çeyizinizin de yandığını söylemişsiniz. Çeyizin içinde bronz bir ayna da vardı, değil mi?"

"Evet," diye yineledi hanım, şaşkınlıkla.

"Bu hiç mantıklı değil, değil mi?" Lahan söze girdi. "Hayır, mantıklı değil," dedi Maomao. Birbirlerine baktılar. "Nesi mantıklı değil?" diye sordu yaver,

Şaşkın. Konuşma şekli tuhaf bir şekilde torununa benziyordu.

"Öhöm. Pekâlâ," dedi Lahan ve Maomao, eğer Lahan açıklayacaksa bu işi ona bırakmaya karar verdi. "Birkaç dakika önce bize ejderha heykelinin eridiği söylendi. ve yok oldu. Ancak ateşin altın alaşımını eritecek kadar ısındığına inanmak zor."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bronz bir aynanın bronzdan yapıldığını söylemeye gerek yok. Bronz ve altının erime noktası aşağı yukarı aynıdır."

Lahan'ın gözlükleri parladı. "Eğer ayna erimesi pek olası değil. Ayrıca, ne zaman altın bir nesnenin erimesi pek olası değil. Ayrıca, ne zaman Altın erir, yok olmaz. Eriyip toprak haline gelmiş olsa bile, buralarda *bir yerlerde* olurdu. Ve işlenmemiş altın özellikle değerlidir, bu yüzden cidden

yerde bırakılmış olacağından şüpheliyim." "Bu doğru

mu?" Hanımefendinin gözleri kocaman açılmıştı. "Bu doğru mu?

altının erime noktası ortalama bir insanın varlıklı bir ailenin kızı bilirdi. Genel olarak yaygın bir bilgi bile değildi. Maomao ve Lahan sadece

Kadın bunu biliyordu, çünkü babası ona söylemişti; adam ise böyle bir bilginin işine yarayacağını düşünüyordu.

Hanımefendi titreyen bir sesle sordu: "Şey... Sonra Yadigarın nereye gittiğini düşünüyorsun?" Maomao görebiliyordu

ne kadar sarsıldığını.

Maomao elini kaldırdı. "Buna cevap vermeden önce, birkaç noktayı teyit etmeme izin verin."

"Ne gibi?"

"U klanının Shin malikanesine sürpriz bir ziyarette bulunduğunu söylemişsiniz. Söndürülmesine yardım ettikleri yangının tam ortasında idi, değil mi?"

"Bu doğru."

"Yangın söndürüldükten sonra Deponun enkazında herhangi bir isyan belirtisi aradılar, değil mi?"

"Sanırım öyle."

Biri, hiçbir şey bulamadıklarını, bu yüzden imparatoriçe naibinin Shin klanına karşı elini tuttuğunu varsaydı.

Ama *gerçekten* de ihanete dair hiçbir kanıt yok muydu? "Kanıt olup olmadığını öğrenelim."

Maomao söyledi. Cübbesinin kıvrımlarından eşsiz tatta bir saç çubuğu çıkardı. Bu, ucube stratejistin daha önce ona verdiği, üzerinde ametist kafatası sallanan çubuktu. Kafatasını kopardı.

"Küçük kardeşim," diye uyardı Lahan. "Ne olursa olsun Koşullar gereği, bir hediyeği onu size veren kişinin önünde yok etmeyi gerçekten onaylamıyorum."

"Oh, Maomao! Sadece kafatası mı istedin? Bir dahaki sefere senin için kristal kafataslarından bir tespih yapabilirim!"

"*Lütfen* yapmayın!" Maomao ve Lahan hep bir ağızdan söyledi.

"Şuna bir bakın," dedi Maomao, kafatasını hanımına göstererek. "Ejderhanın tuttuğu ametist bunun gibi bir şey miydi?"

"Evet, sanırım benzer bir renkti," dedi hanım.

Maomao'nun elindeki kafatası koyu, koyu mor renkteydi. Son derece kaliteli bir mücevher olduğu belliydi; Maomao'ya göre kafatası olarak kalması utanç vericiydi.

"Pekâlâ." Maomao odanın bir köşesinde yanan mangala doğru baktı. Çay ısıtmak için olmalı,

Çünkü üzerinde bir çaydanlık duruyordu. "Şu mangalı buraya getirebilir misin?" diye sordu Erfan'a. Olabilirdi Lahan'a ya da ucube stratejiste sordular ama o kadar zayıflardı ki muhtemelen yolda dökeceklerini ve bunun için istekli olmadığını söyledi.

"Peki efendim," dedi Erfan, mangalı kolayca taşıyarak. "Herkes dikkatle izlesin lütfen." Maomao mangalı aldı çubuklarını ateşledi ve kafatasını kömürlerin arasına koyup yuvarladı.

"Hm?"

Onlar izlerken, külle kaplı kafatasının rengi değişmeye başladı. Güzel, salkım söğüde benzeyen mor, neredeyse beyaz olana kadar açıldı, sonra aniden sarı bir renk aldı.

"Bitti," dedi Maomao ve yemek çubuklarını kullanarak kafatasını tekrar dışarı çıkardı. Üzerindeki külleri temizlemek için birkaç kez üfledi ve artık koyu sarı bir renkte olduğunu gördü.

Torun şaşkın şaşkın baktı. "Rengi mi değişti?"

"Tıpkı metalin yüksek sıcaklıkta erimesi gibi, değerli taşlar da renk değiştirebilir. Ametist bu tür değişikliklere özellikle yatkındır; sadece sürekli güneş ışığına maruz kalmak bile mavi rengini kaybetmesine neden olabilir. Tam renk değişimi taşın göre değişir, ancak bu taş gördüğünüz gibi bize hoş bir sarı verdi. Bu kadar uygun olmasına sevindim açıklamama yardım et."

Taş değişmez değildi ama birçok insan bunun farkında değildi.

"Hanımefendi. Ejderha heykelini hiç yabancılara gösterdiniz mi?"

"Hayır, aile yadigarı eşyalarımızı sergilemeye asla tenezzül etmeyiz.

etrafta. Bazen insanlar bunu klan reisinin değişmesi gibi özel durumlarda görebiliyordu, ama kocamın durumunda yangın önce oldu."

Bu koşullar altında bile, birileri bazı şeyleri yanlış yorumlayabilir.

"İmparatorluğun resmi bir kolu olmayan bir aile

Ailede dört pençeli bir ejderha heykeli var ve elinde koyu sarı renkte, neredeyse massicot'a benzeyen bir mücevher tutuyor. Birinin bunu asi bir niyetin işareti olarak alması o kadar şaşırtıcı olur mu?"

"Bunun olma ihtimali nedir?" diye sordu torun ama beti benzi atmıştı. "Eğer haklıysan, yadigâr yangından kurtulduysa... o zaman birisi

bunu ihanetimizin kanıtı olarak iddia etseydi, imparatoriçe naibi tarafından çoktan icabına bakılmış olurduk, değil mi?"

Gerçekten de Maomao onun haklı olduğunu düşünüyordu. Onların bulunmamış olması, birinin sessizce yadigârı alıp kaçmış olması gerektiği anlamına geliyordu.

Hanımefendiye baktı. "Tüm bunları göz önünde bulundurarak Onu kimin almış olabileceğine dair bir fikriniz olduğundan şüpheleniyorum leydim."

"Evet," dedi hanımefendi yavaşça, sanki bir sırrı açıklıyormuş gibi. "Büyükanne?" Torunu gözlerini kırıştırdı, kafası karışmıştı. "Aslında, o kişi size bundan bahsetmemiş olabilir mi?

kendileri mi? U klanının neden ziyaret ettiğini size söylememiş olabilirler mi?"

"Kişinin kendisi değil. Ama doğru bir fikre sahipsiniz." Maomao bir nefes aldı.

"Hayır... Onun ziyareti Shin klanı için bir sürprizdi."

Hanımefendinin bunu söyleme şekli onu rahatsız etmişti.

Ziyaret Shin için ani oldu ama...

"U'nun ziyaretini önceden biliyordunuz, değil mi hanımefendi?"

"Evet."

Ayrıca kocasının her fırsatta imparatoriçe hakkında kötü konuştuğunu da duymuştu. İmparatoriçe'den korkmuş olmalı. Eylemlerinin hainlik olarak algılanması ve ailesinin yok edilmesi ihtimali.

"Aklınızda, birilerinin sadakatsizliğinize dair 'kanıt' olarak ne sunmaya çalışacağı belli değildi."

Olası kanıtları saklamak için depo yanmıştı.

"Arşivlerdeki bir ışıktan yayıldı."

Bu, ucube stratejistin yalan olarak seçtiği sözdü.

Bu da demek oluyor ki.

"Hanımefendi, U klanının geldiğini haber aldığınızda... kanıtları saklamak için depoda yangın mı çıkardınız?"

Torun sandalyesinden sıçrayınca büyük bir gürültü koptu.

"Ne dediğini sanıyorsun sen?! Büyükannem asla böyle bir şey yapmaz!"

"Sesini kes," dedi yardımcısı, ama o da gözle görülür bir şekilde sarsılmıştı. "O haklı," dedi hanımefendi. Doğruca ona baktı

Maomao ve başını salladı. "Depodaki yangını ben başlattım."

Bölüm 4: Tavşan ve Ejderha

Shin genci ve yardımcısı, hanımefendinin itirafı karşısında şaşkınlıklarını gizleyemediler.

"Bunun anlamı ne anne? Hemen açıkla!" dedi yaver, sonunda soğukkanlılığını kaybederek. Görünüşe göre, o hanımefendinin oğluydu.

"Büyükanne... Bu bir tür şaka olmalı, değil mi?" diye sordu torunu, sesi kısıktı.

Hanımefendi iki aile üyesine bakarak sadece başını salladı. "Shin klanına herhangi bir ihanet olduysa, bu benden başkası tarafından yapılmadı." Yere baktı.

"Kırk yıl önce olanlar hakkında bize gerçeği anlatır mısınız?" Maomao sordu.

"Yapacağım," dedi.

"Durum böyleyken, belki de koltuklarınıza geri dönmek istersiniz?" Lahan sordu. Bu söz diğer iki adamın aklını başına getirir gibi oldu ve oturdular.

"Pekâlâ o zaman," dedi hanımefendi. "Shin klanının eski lideri nasıl U lideriyle arkadaşsa, ben de U liderinin karısıyla yakındım." O günleri hatırlayınca yaşlı kadının yüzüne sevgi dolu bir ifade geldi. "O da ben de iyi, isim yapmış ailelere gelin gitmiştik-

Belki de bu yüzden benzer endişeleri paylaştığımızı fark ettik. ve birbirimizle her konuda konuşabilirdik. O zamanlar sık sık birlikte çay içerdik."

Herkes nefesini tutmuş onu dinlerken, ucube stratejist alıç meyvelerinden oluşan bir şişi kemiriyordu. Şimdiden birkaç tanesini bitirmişti, Erfan bir tanesiyle işi bittiğinde metal şişleri temizliyordu.

"Kocam... asabi olabiliyordu ve imparatoriçe naibinin hizbine yönelik sürekli saldırıları ve kendi kocasının da onun yandaşı olması nedeniyle arkadaşımınla aramız giderek açıldı. Sonunda, sadece

Artık birlikte çay içmiyorduk, hatta birbirimize neredeyse hiç yazmıyorduk - her ne kadar ikimiz de Shin ve U arasındaki uçurumun sadece farklı gruplara ait olduğumuz için büyüdüğünü görmekten üzüntü duysak da."

Hanımefendi yere bakmaya devam etti ve şimdi yüzünü katlanabilir bir yelpazeyle gizledi, bu yüzden ifadesini görmek imkansızdı.

"Kocam çok açık sözlü bir insandı. İmparatora suikast düzenleyip yerine kendi oğlunu geçirdiği iddia edilen imparatoriçe naibi gibi bir kadına saygı duymak onun doğasında yoktu. Tahta olan sadakati nedeniyle bu konuda bu kadar güçlü hissediyordu.

Bununla birlikte, siyasi zeka açısından imparatoriçe son dönem yöneticilerimizin en iyilerinden biri olarak tanınıyordu ve çok yetenekliydi. Kocam ayrıca U'nun ulusun iyiliği için imparatoriçenin yanında yer aldılar."

Maomao, *imparatora suikast* düzenlenmesinin *asla bir söylentiden öteye gitmediğini* düşünüyordu ama şimdi bunu dile getirmek kabalık *olur* diye düşündü ve sustu.

Hanımefendi her iki bakış açısını da anlayabiliyordu. Bu yüzden klanlar birbirinden çok farklı iki yol izlediğinde bile ne U'ya ne de Shin'e karşı çıkabiliyordu.

"Oğlu, eski imparator, tahta geçtiği andan itibaren Tahta çıkan imparatoriçe, itaat etmeyenleri cezalandırma konusunda oldukça gayretliydi. Ancak o bile Shin klanına karşı gazabını açığa vurmakta zorlanıyor gibiydi, çünkü İmparatorluk ailesinin bir kolu olarak başlamıştı; bu da kocamı muhalifleri için hiziplerine liderlik edecek kişi olarak daha da çekici kılıyordu."

Her zaman ve mekanda, hiçbir şeye sahip olmayanlar vardı. önden liderlik etmeye ilgi duyuyorlardı, ancak

başkasının onlar için yapması.

"Shin erkekleri daha da küstahlaştı ve kadınlar daha da korktu. Endişelerimi dışa vurmam gerekiyordu ve sonunda ona döndüm."

Lahan, "'O' derken U patriğinin karısını kastettiğinizi varsayıyorum," dedi.

"Evet. Ondan hiç cevap alamadım. Onun kendi başa çıkılması gereken koşullar. Siyasi bir düşmanın size gelip görüşme talebinde bulunduğu, evet demek o kadar kolay değildir. İtiraf etmeliyim ki neredeyse vazgeçmek üzereydim ama sonra beni gizlice görmeye geldi." Hanımefendi uzun bir iç geçirdi. "Bana U'nun imparatoriçe naibi tarafından ve eğer ihanete dair herhangi bir kanıt bulunursa, bunun bizi yok etmek için bir bahane olarak kullanılabileceğini söyledi."

"O zaman depoyu o zaman mı ateşe verdin?!" diye sordu torunu.

"Bu doğru. Gördüğünüz gibi büyükbabanız en önemli yazışmalarını depo arşivlerinde saklamayı severdi. İsyankâr bir niyeti olmasa bile, bu davetler klanımızın yok edilmesi için yeterli olurdu. Mektupları depoda sakladığını biliyordum ama tam olarak bilmiyordum.

Nerede?"

Bunun üzerine hanımefendi sert önlemler alarak her şeyi ateşe verdi.

"Öyleydi... O zaman yadigarı çalan sen miydin, Büyükanne?"

Maomao onun yerine cevap verdi. "Hayır, tam olarak değil. Hanımefendi heykelin eriyip gittiğine ikna olmuştu."

Özellikle de ucube stratejist bu inancın yalan olduğunu belirtmemişti.

"O zaman hangi cehenneme gitti?!"

Torununun kafası çok karışmış görünüyordu ama hanımefendinin kendisi de artık her şeyin farkına varmış olmalıydı.

Hanımefendi, "U klanı *neden* imparatoriçe naibi ile güçlerini birleştirdi?" diye sordu. "Neden onların karısı

lider bana gizli emirlerden bahsetti.

İmparatoriçe Regnant'ın kendisi mi? İşte o zaman nihayet anladım. Aile yadigarını çalacakları aklımın ucundan bile geçmezdi ama bu genç hanımın sözleri bunu yapmalarının olası nedenini anlamamı sağladı."

Yaşlı kadının yüzünde hafif bir gülümseme vardı. "Shin klanını korumak için, U klanı lideri

İmparatoriçe'nin hizbinin bir parçasıymış gibi davrandı, değil mi? Aksi takdirde, gizli emirler asla sızdırılmayacaktı ve aksi takdirde ejderha heykelini isyanın kanıtı. Eğer gerçekten imparatoriçenin istediğini isteseydi, heykeli ona verirdi."

"Yani... U klanı lideri... tüzüğü çaldı mı diyorsunuz?" "Patrikleri kendi başına oldukça iyi bir adamdı.

bir şekilde," dedi Maomao. "Esasen bir casus gibi hareket etti, Kendi ailesinin hiyerarşisinin en tepesinde dururken bile ulusun mutlak hükümdarına ihanet etmek." O gerçekten etkilendim.

"Bunu biliyor muydun, Büyükanne? Bu yüzden mi bunca yıl U klanını savundun? Ama o zaman neden büyükbabama söylemedin?"

Yaşlı kadın torununun sorusu karşısında başını salladı ve onunla nazikçe konuştu. "Büyükbaban inatçı bir adamdı ve eğer bu konuyu umursamadan konuştuysam, İmparatoriçe'ye ulaşma ihtimali vardı. Bunu ona ancak imparatoriçe öldükten sonra, kendisi yatalakken, aniden geçmişe sevgiyle baktığı bir anda söyleyebildim."

Shin'in eski liderinin artık yadigârı aramak zorunda olmadıklarını söylemesinin nedeni, sonunda gerçeği öğrenmiş olmasıydı.

"Kocam çok üzgündü. O kadar emindi ki lider, çıkarları uğruna etrafındaki en güçlü kişiye dalkavukluk etmekten daha büyük bir inanca sahipti.

uygunluk. Kocam, imparatoriçe naibinin hizmetçisi olmaya tenezzül ettiğine inanamadığını söyledi. Bana, U'nun lideriyle iyi bir tartışma yaşamak ve içini dökmek istediğini söyledi."

Maomao'ya göre bu pek gerçekçi görünmüyordu. Birkaç çocuğun kavga etmesi bir şeydi ama iki klan lideri? Bu bir iç savaş anlamına gelirdi.

Sanırım istisnalar da var, diye düşündü alıç meyvelerini yiyen ucube stratejiste yan gözle bakarak. Dışarıda, arka sarayın duvarlarını yıkmaya çalışan ve bir şekilde para cezasından başka bir şey alamayan insanların olması onu şaşırtmaktan asla vazgeçmiyordu.

"Kocamın bu kadar kararlı olmasının bir nedeni de U'nun yadigârı çaldığını söylemesi, bu kavgayı başlatma çabasıydı."

Eskiden yaptıkları gibi tartışmak ve sonra barışmak istemişti.

"Ama U yemi yutmadı," diye gözlemledi Maomao. "Hayır, gelmediler."

Shin patriği yüzleşmek yerine gölge boksı yapıyordu. Bir kavga başlatmaya çalışmıştı, böylece ve eski dostu tekrar konuşabilirken, U patriği tam da sevgili dostunu korumak için sessiz kalmıştı.

Ne beceriksiz bir arkadaşlık.

Torun mırıldandı, "O zaman biz... Biz..."

Maomao, "Evet, gerçekten minnettar olman gereken insanlara sürekli tükürüyorsun," dedi.

Genç adam sandalyesine yığıldı.

"Burada söylediklerimiz nihayetinde spekülasyondur. Bu her zaman doğru olmayabilir," dedi Maomao. Kendisi de bunu yapmak zorunda olduğunu hissetti.

Açıklığa kavuşturun. U klanından birinin potansiyel kâr için heykele göz dikmiş olması her zaman mümkündü, bu durumda heykelin uzun zaman önce eritilmiş olması neredeyse kesindi. Ama bu Maomao'nun yetki alanının dışındaydı.

Maomao'nun yanından bir ses geldi. "Hmm..."

Ucube stratejist masanın üzerine uzanmıştı.

Kafası bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Belli ki tüm atıştırmalıklarını bitirmişti ve öldürecek zamanı vardı. Son alıç meyvesine üzüntüyle bakıyordu.

"Seni bu kadar rahatsız ediyorsa neden sormuyorsun?" dedi, gözlerini odanın duvarlarından birine dikerek.

"Sadece sormak mı?" Maomao tekrarladı. Bu adam neden bahsediyordu?

Duvara gitti ve duvarı kaplayan ses geçirmez örtüyü çekti. Duvarın arkasında, içinde birkaç kişinin oturduğu küçük bir oda buldu.

"Ne oluyor be?! Bir oda mı?! Buradaki insanlar her şeyi duyabilir!"

"Bunun anlamı nedir?" dedi yaver, Lahan'a ters ters bakarak.

"Oh! Evet. Doğru," dedi Lahan, tiyatral bir şekilde ellerini çırparak. "U klanı ile de görüşeceğime söz verdim!"

Maomao da at gözlüklerine dik dik baktı. teatral bir şekilde. "Aynı odada mı? Ne söylediğimizi duyduklarından emin olsunlar diye mi?"

Bu ne cüret!

Shin klanının sorununu gerçekten çözdükleri bile belli değildi ve şimdi yepyeni bir sorunu tetiklemişti.

"Neden içeri girmiyorsun?"

Lahan'ın daveti üzerine küçük odadaki insanlar büyük odaya doluştu.

"Ben de La klanından birinin ortaya çıkıp çıkmayacağını merak etmeye başlamıştım. Başından beri planın bu muydu?" diye sordu U klanının lideri kızgınlıkla - Maomao onu Lishu'nun büyükbabası sanmıştı. Adamın hasta olduğunu duymuştu ve gerçekten de solmuş bir dala benziyordu. Uzun bir sakalı vardı ve tekerlekli bir sandalyede oturuyordu. orta yaşlı bir kadın tarafından.

"Bunun ne kadar kaba olduğunun farkındayım ve özür dilerim. Kimsenin bu konuda tek kelime etmesine izin veremezdim." The U klanının lideri tekerlekli sandalyesinde oturmaya devam ederek odaya girdi.

"Evet. Bu eski anlaşmazlığı çözmek için mükemmel bir fırsat gibi görünüyordu, ancak bunun sert bir çare gerektirebileceğini düşündüm."

Lahan'ın yüzünde tuhaf bir gülümseme vardı ve başını derin bir şekilde eğdi.

Şin hanımı Lahan'ı taklit ederek oturduğu yerden kalktı ve eğildi. Torunu, birinin onları gizlice dinlediğini fark edince çileden çıkmış gibi görünüyordu ama yardımcısı başını eğmeye zorladı ve onun da eğilmekten başka çaresi kalmadı.

"Kırk yıl önceki yardımlarınız için teşekkür ederim," dedi hanımefendi.

"Ne demek istiyorsunuz? Öhöm, belki de karım biraz burnunu sokmaya karar vermiştir, sanırım..."

Aptal rolü mü oynayacaktı? Maomao bu adamın hayranı olmadığına karar verdi.

"Ah, evet," diye devam etti. "Hatırladım ki Size ait bir şey bende kaldı ve onu iade etmeye geldim." Yaşlı adamın hemşiresi tekerlekli sandalyenin altına uzandı ve küçük ama ağır görünümlü bir paket çıkardı. "Bu sizin için."

Masanın üzerine koydu ve açtı. İçinde göz alıcı altın bir ejderha heykeli vardı.

Kutsal dumanlar!

Maomao, ne yazık ki her zamanki gibi, çoktan Satarsa ne kadara gideceğini hesaplıyordu. Şüphesiz Lahan da aynı anda kafasındaki abaküsü çalıştırıyordu. Heykelin boyutuna ve şekline bakılırsa Maomao

Ne kadar ağır olması gerektiğini tahmin etti ve içinde çok fazla altın olduğu sonucuna vardı. İşin inceliğini de hesaba katarsak, bu şey muhtemelen güzel bir ya da iki ev alabilirdi.

Ama aynı zamanda korkutucu detaylara da sahipti: Ejderhanın sadece dört parmağı vardı ve elinde kırmızımsı renkte bir değerli taş tutuyordu.

U klanı liderinin gözleri ona baktıkça yaşlarla dolmaya başladı. "Ben çok fakir bir öğrenciyim," dedi. "Yadigârıyla her zaman çok övünürdüm ama ben ona hiç para vermedim.

tam olarak ne olduğuna dikkat etmedim. O gün ilk kez kendi gözlerimle gördüğümde sarsıldım. Belki de isyan söylentileri gerçekten doğrudur diye düşündüm."

U patriği avuçlarını uzattı. Her ikisi de Sanki çok sıcak bir şey tutmuş gibi eski yanık izleri vardı. Maomao onu, ateşin sıcaklığıyla kavrulacak olan heykeli alırken hayal edebiliyordu.

Massicot renginde bir değerli taşı tutan dört pençeli bir ejderha... Bu adam hâlâ sıcak olan heykeli almış ve saklamıştı. Eğer onu başka biri bulup imparatoriçe naibine bildirseydi, bugün Shin klanı diye bir klan olmayacağı neredeyse kesindi.

"Ölmeden önce ona geri vermek istedim. Yine de korkuyordum. Ya bu ona yeniden isyan planları için ilham verirse? İmparatorluk ailesini tanıyabileceğiniz herkesten daha çok sevdiğini bilmeme rağmen, eski İmparatoriçe Dowager'dan her zaman nefret etti."

Belki de arkadaşını izleme emrini kısmen kabul etmişti çünkü ihanete dair kanıt bulmasının mümkün olmadığını düşünmüştü.

"Bir sonraki hayata geçtiğimde, yanlış sonuca bu kadar çabuk atladığım için belki bana bir tane patlatır!"

"Hayır, hiç de değil. Nasıl biri olduğunu biliyorsun. Sanırım kendini yere atıp özür dileyen ilk kişi o olacak. Her ne kadar meseleleri kendi ellerime aldığım için *bana* biraz kızgın olabilir!" dedi. "Heh heh-ben denedim Ne de olsa yadigârı, depoyu ve her şeyi yakacaksın." Gülümsedi ve tek bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü.

"Bu... Bu bizim aile yadigârımız mı?" Torun ejderha heykeline baktı. Yaver gözlerini kırıştırdı; belki o da ilk kez görüyordu. Her iki adam da derinden etkilenmiş görünüyordu, ancak böyle bir heykele sahip olan birinin nasıl ihanet planladığından şüphelenilebileceğini de görebiliyor gibiydiler.

Hazine.

"Şimdi heykeli geri aldınız, ama sanırım

bunu kimseye söyleyemeyecek," dedi Maomao.

"Sanırım hayır. Onu nasıl aldığımızın hikâyesi, pençelerin sayısı da dâhil olmak üzere, yazılmıştı ama ne yazık ki yandı," dedi hanım garip bir şekilde. "Ejderhanın kendisi neyse de, pençelerin sayısı ve değerli taş hakkında bir şeyler yapmalıyız."

Ucube stratejist aniden konuşmaya dahil oldu. "Bu iki şeyi halledersen, yeterli olur, değil mi?"

Hanımefendi "Bir fikrin var mı?" diye sordu. Bu sırada U klanı halkı ondan uzaklaştı. Hayatı boyunca kaç kişiye rahatsızlık vermişti?

"Daha az pençeyle ve değerli taş olmadan sorun yok, değil mi?" dedi stratejist. Metallerden birini aldı ve son alıç meyvesini kopardı. Sonra şişi ejderhanın pençelerinin arasına sıkıştırdı.

Herkes tepki veremeyecek kadar sersemlemişti, bu da ucube stratejisti durduracak kimsenin olmadığı anlamına geliyordu.

şışı iyice çekti. Korkunç bir gürültü koptu ve pençe kırıldı. Maomao ne olduğunu anlamakta güçlük çekti. Aslında, metalin bu kadar kolay kırılabileceğine neredeyse inanamıyordu.

Ejderhanın en ince parmakları diğerlerinden daha zayıftı ve kırılan pençe, yuvarlanan değerli taşı destekliyordu.

"Bu iş görür." Ucube stratejist bir zamanlar değerli taşın olduğu yere parlak kırmızı alıç meyvesini yerleştirdi. Parmaklarından kalın bir şeker ipi onu takip etti.

Zaman durdu.

Bir an öncesine kadar çok etkileyici olan bu sahne Hemen. Hanımefendinin gözleri oracıkta kurudu; yardımcısının ve torununun çeneleri o kadar düştü ki düşecek gibi oldular. U klanının üyeleri de aynı şekilde mutlak bir şaşkınlık içinde baktı.

Bu arada Lahan sanki yanarak kül olmuş gibi görünüyordu. Maomao neredeyse adamın gözlüklerinde çatlaklar gördüğünü sanacaktı. Her şey tam olarak yolunda gidiyordu.

Plana göre ve yine de acı sonda, bir şekilde tamamen ters gitmişti. Muhafızlar bile donup kalmıştı. Odadaki hiç kimse bu konuşmanın birinin yadigârı kırmasıyla sona ereceğini hayal etmemişti.

Yani ilk hareket eden Maomao oldu.

"Ne halt ediyorsun, seni moron?!" Tamamen İnsanların izlediği gerçeğini görmezden gelerek ucube stratejiste iyi bir tekme attı. Adam tam bir onu uçuracak kadar zayıftı.

Başka koşullar altında böyle bir davranış affedilemez derecede kaba olurdu, ancak o anda kimse Maomao'ya tek kelime etmedi. Aslında, bunu yapmış olması muhtemelen daha iyiydi.

Lahan yanlış hesaplamıştı.

Aslında ucube stratejist, hesaplamalarda hesaba katılamazdı.
Onları her zaman yanıltırdı.

Bu sadece onun altında doğduğu yıldızın türüydü.

Bölüm 5: Kalpte Bir Gong Yankılanır

Biri hesaplamalarında ucube stratejisti hesaba katmaya çalışmamalıdır.

Gerçekten de bilgece bir söz, ama ders bittiğinde öğrendiğinde artık çok geçti. Çarşaf gibi bembeyaz olan Lahan'ın saçları her zamankinden daha fazla taranmış gibiydi.

Maomao'ya göre, bunu kendisi istemişti ve Shin ve U klanlarının duygusal birlikteliklerinin bu kadar ani bir şekilde bozulmuş olmasını anlayışla karşılıyordu.

Stratejist "Beni neden tekmeledin?" diye sordu, anlayamıyordu. Erfan ve sadece Erfan onunla ilgileniyor, tekmelenen tarafını sıvazlıyordu. Bir adamdan daha fazlası Kırk yaşında bir çocuk gibi teselli edilmek zorunda. Acınası.

Her halükarda.

İşin tek iyi yanı, heykelle işlerin bir şekilde yoluna girmiş olmasıydı.

"Tam da bunu yapıp yapmayacağımızı düşünmemiz gerekecekti," demişti Shin Hanım onları kurtarıırken. Sonunda değerli taşı değiştirmeye ve ejderhayı üç pençeli olacak şekilde modifiye etmeye karar verdiler.

Lahan, mütevazı bir özür olarak, aşağıdaki hususları kabul etmiştir

Onları tanıdığı bir zanaatkarla tanıştırdı.

yetenekli ve ağzı çok sıkı, güvenilebilecek biri. "Ha ha ha. O zaman gelecek şeylerden konuşalım," dedi Lahan. Shin ve U'nun ona borçlu olmasını istedi. İstiyordu ki onlara iş teklifleri getirmek için kullanabileceği bağlantılara sahipti.

"Korkarım ziyafete geri dönmemiz gerekiyor," dedi Shin'in hanımı.

"Ah, evet, ve ben," dedi U patriği.

"Gerçekten de öyle. Konuşmamız gereken başka evler de var," dedi hanım. Her ikisi de soğuk ve resmîydi; hizmetkârları bile kibar bir mesafeyi koruyor gibiydi.

Maomao yan tarafa baktı.

"Hiç atıştırmalık yok mu?" diye yalvardı ucube stratejist, karnını ovuşturarak.

Erfan ona, "Lakan Usta, lütfen biraz daha sabredin," dedi.

Lahan solgunlaştı, gözlükleri bulanıklaştı.

"Hey," dedi Maomao onu dürterek. "Bu müzakerelerin sonunda sana borçlu olacaklarını söylememiş miydin?"

Eğer Shin'in Lahan'a hiçbir borcu olmasaydı, Yao'nun sorununu çözmek de mümkün olmazdı.

"Biliyorum! İnanın bana, biliyorum..." Lahan neredeyse saçını başını yoluyordu. Yapılacak hiç de güzel bir şey değildi, ama ipin ucuna gelmiş gibi görünüyordu.

Bu hiç iyi değil.

Maomao bir süre ne yapacağını düşündükten sonra ziyafete geri dönmeye karar verdi.

Ziyafet salonuna döndüğünde, La masasını oldukça karışık buldu. Lahan'ın Kardeşi, Yao ve En'en arkasında durmuş, tanımadığı bir adamla tartışıyordu.

"Sana söyledim, Yao ile işim var. Seninle değil," diyordu adam.

"Ses tonuna dikkat et! Benim adım-"

"Yao! Gelip ailemle tanışmalısın!" dedi adam, Lahan'ın Kardeşini iterek Yao'nun elini tutmaya çalıştı. Kalan iki koruma ona ters ters baktı ama adamın gözü korkmadı.

Maomao neler olup bittiğini gördükten hemen sonra adamın kim olduğunu anladı.

İşte Bay Aşk Mektupları.

Diğer insanları okuma konusunda keskin bir sezgiye sahip birine benzemediği doğrudu. Onunla konuşmak istemedi. ona yakın bir yerde.

"Tam olarak ne yapıyorsun?" Lahan araya girerek sordu. Muhtemelen bu işin dışında kalmayı tercih ederdi ama en azından bir şeyler söyleyecek kadar kendini toparlamıştı.

"Belli değil mi?" diye cevap verdi adam. Lahan'ın gelişi, çok da tehditkâr görünmeyen

Bay Aşk Mektupları da ona pek yüz vermedi.

Şu anda ne yardımcı olurdu biliyor musun?

Böcek kovucuları, ucube stratejist. Ama o hiçbir yerde bulunamadı. Onun yerine yemek tabaklarını taşıyan hizmetkârları oy alıyor ve tepsilerindeki meyveleri boşaltıyordu. Erfan çaresizce izlemekten başka bir şey yapamadı.

Bu umutsuz bir durum.

Maomao tam ne yapacağına karar vermeye çalışıyordu ki yardım geldi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu berrak, taşıyıcı bir ses. Shin'in metresiydi.

"Büyük Teyze! Çok uzun zaman oldu," dedi Bay Aşk Mektupları başını eğerek. *Büyük Teyze* mi? Yani onun doğrudan soyundan gelmiyordu ama Shin klanının bir kolundan geliyor olmalıydı.

"Bana şaka yapmayı bırakın. Önce geç geldiniz, şimdi de bir şey hakkında tartışıyor gibi görünüyorsunuz. Nedir, söyler misiniz, nedir?"

Geç mi kaldı? diye düşündü Maomao. Yao daha önce Bay Aşk Mektupları'nın orada olmadığını söylediğinde gardını düşürmüş olması daha aptalcaydı.

"Geç kalmadım, söz veriyorum. Sadece aynı fikirde olduğum arkadaşlarımla konuşuyordum!"

Muhtemel bir hikâye ve Maomao'nun deneyimlerine göre, bu tür şeyleri utanmadan söyleyebilecek türden insanlardan genellikle kaçınmak en iyisiydi.

"Daha da önemlisi, sevgili büyük teyzem, tanışmanı istediğim bir kız var. İşte bu, tam burada." Gözleri ısıltılı parlayan Bay Aşk Mektupları Yao'yu

Hanımefendi. "Adı Yao ve adı geçen klanlardan birinden gelmesede Bakan Yardımcısı Lu'nun yeğeni. Klanımıza gelin vermeye fazlasıyla uygun bir aile, sizce de öyle değil mi?"

İşin korkutucu yanı, Bay Aşk Mektupları'nın tüm bunları en ufak bir şüphe ya da tereddüt belirtisi olmadan söylemesiydi. Hanımefendiye eşlik eden yaver ve torun başka tarafa baktı. Aileden olabilirlerdi ama şunu çok iyi biliyorlardı ki Bay Aşk Mektupları genel ahlak kurallarına uymuyordu.

"Peki bu genç bayan bu eşleşmeyi kabul ediyor mu?" Hanımefendi büyük yeğenine değil, Yao'ya bakarak sordu. "Bu genç adam sadece kendi adına konuşuyor. Benim bu konuda Henüz evlenmeye niyetim yok," dedi Yao kararlı bir şekilde. İyi yetiştirilmiş genç hanımların çoğu böyle bir anda siner ve geri çekilirdi; Yao'nun tam olarak ne düşündüğünü söyleyebilme yeteneği hem bir güç hem de bir zayıflıktı.

"Onun ne düşündüğü önemli değil. Eğer aileler birbirleri için uygunsa, o zaman bu ebeveynler arasında bir tartışmadır. Kadınlarla işler böyle yürüyor, değil mi?" Bay Aşk Mektupları dedi.

Yao kaşlarını çattı ve En'en de cübbesinden gizli bir silah çıkaracakmış gibi baktı. Bay Aşk Mektupları tam da Yao'nun en nefret ettiği türden bir adama dönüşmüştü.

Ancak Li'deki evliliklerin çoğu onun söylediği gibi yürürdü. Sıradan insanlar başka bir şey olabilirdi ama iyi bir aileden gelen genç bir hanım olan Yao, genellikle bu tür konularda fikirlerinin göz ardı edilmesini bekleyebilirdi.

Bu durumda bile Bay Aşk Mektupları'nın mantığı pek tutmuyordu.

Özellikle ailesi etrafta yokken ona ulaşmaya çalıştı!

"Senin hakkında bir şeyler duydum. Bu adamla konuşmaya çalıştığını duydum.

tam da vasisi, yani amcası burada değilken. Neresinden bakarsanız bakın bu kirli bir numara."

Neyse ki Maomao için, Lahan'ın Kardeşi onun düşüncelerini aynen dile getirdi. Muhtemelen bunca zamandır Yao ve En'en'i koruyordu. Lahan bu işi ona yüklemiş olabilirdi ama o sonuna kadar götürecekti. Onun doğal insani nezaket gösteriyordu.

"Onun bir annesi var, değil mi?" Bay Aşk Mektupları tersledi.

"Bir anne mi? Bir kadının fikirleriyle ilgilenmediğinize göre, bir anne adayına en ufak bir saygı göstereceğinizi düşünemiyorum," diye cevap verdi Lahan'ın Kardeşi.

Evet! Sen söyle ona!

Maomao olaya karışmak istemedi, bu yüzden güvenli bir mesafede durdu ve sadece özel olarak tezahürat yaptı.

"Dışarıdan gelenler sessiz kalmalı," dedi Bay Aşk Mektupları. Lahan'ın Ağabeyi haklı olabilirdi ama bu konuşma belli ki dönüp dolaşıp aynı yere geliyordu.

Hanımefendi açıkça sinirlenerek, "Bana öyle geliyor ki bu teklif neredeyse hiç gerçekleşmedi," dedi. "Eğer bu genç bayanı benimle tanıştırmak istiyorsanız, her şeyi uygun bir düzen. Her iki ailenin de rızası olmadan evlilik olamaz."

Belki de Bay Aşk Mektupları Shin'ler arasında bile görgüsüz bir adam olarak biliniyordu, çünkü aile üyeleri bile onu küçümsüyordu.

"Ama Yao'nun babası çoktan vefat etti. Onun ve annesinin bakış açısından, hangi olası sebep onun benim karım olmasından memnun olmamaları için bir sebepleri olabilir mi?"

Maomao, genç adamın kendisiyle çelişme konusundaki bu utanmaz istekliliği karşısında boğazındaki safranın yükseldiğini hissetti. Yao'ya bulaşmak istemediği yüzünden belli olan Lahan bile genç adama küçümseyerek baktı.

Muhtemelen bu adamın işleri hiç de güzel olmayan bir şekilde yürüttüğünü düşünüyordur. Lahan kendi inançlarına değer verirdi,

ve bu kurallara uymayanlara karşı acımasızdı.

Sonra Lahan güldü: "Heh heh heh heh heh!" "Bu kadar komik olan ne?!" Bay Aşk Mektupları sordu.

"Yok bir şey. Sadece düşünüyordum da, ezik bir adam ol sa böyle derdi."

"Bana ne dedin sen?!" Bay Aşk Mektupları hırladı. Bu anlaşılabilir bir şeydi ama nedense Lahan'ın Kardeşi de aynı derecede sinirli görünüyordu. Lahan hiç ilgisi olmayan birini üzmüş gibi görünüyordu.

Muhafızlar bir anda Lahan'ın yanına geldiler ama o elini kaldırdı. "Aile ve miras hakkında konuşup duruyorsun. Gerçekten de Shin klanı, adı geçen klanlar arasında bile, bir klanla karşılaştırılamayacak kadar La gibi küçük bir geçmişi olan bir aile. Ancak..." Lahan, kendisinden kısa olmasına rağmen Bay Aşk Mektupları'nı nedense küçük görüyor gibiydi. "Ben hala bir hizmetçiden fazlası değilim, her departman tarafından yırtık pırtık çalıştırılıyorum.

Saray. Eviniz bu kadar büyükken ve Bakan Yardımcısı Lu'nun yeğenini gelin olarak isteyecek kadar kendinize güveniyorsanız, adınız her yerde biliniyor olmalı. Ama affınıza sığınarak söylüyorum, benim bilgim yetersiz. Naçizane adınızı öğrenebilir miyim?"

Yikes! Oldukça ağır konuşuyor.

Lahan zeki bir adamdı. Başka bir departmandan bile olsa, iş yapabileceği herkesin adını hatırlardı.

"Bu adam isimli bir aileden geldiğinden çok bahsediyor ama kendisi bir isim almış gibi görünmüyor. Konuşan biri olduğumdan değil," dedi Lahan'ın Kardeşi. Sonra, görünüşe göre Kendi yorumuyla yaralanmış bir halde elini alnına bastırdı.

Bay Aşk Mektupları'nın yüzü kıpkırmızı oldu ve Lahan'ın Kardeşi'nin üzerine yürüdü. "Ne dedin sen?! Bir isim yüzünden benimle dalga mı geçiyorsun?!"

Kendisine ezik denmesinden çok aile soyadına sahip olamadığı için üzgün.

Bay Aşk Mektupları hedeflerini tamamen Lahan'dan Lahan'ın Kardeşi'ne çevirdi.

"Sen benim kim olduğumu biliyor musun?!"

Şey, hayır. Biz de bunu söylüyorduk.

Bay Aşk Mektupları yumruğunu sıktı ve Lahan'ın kardeşine yumruk attı ama muhafızlar aralarına girdi. İşlerini yapacaklarına güvenilebileceğini bilmek güven vericiydi.

"Bu kadar yeter!" dedi hanımefendi, sesi net ve sertti.

"Ama beni *utandırdılar!*"

"Sadece gerçeği söylediler!" diye cevap verdi hanımefendi, acımasız. Ne demek istediği çok açıktı: Ailelerini utandıran oydu ve buna bir son vermenin zamanı gelmişti.

"Burada neler oluyor?" diye sordu tanıdık bir ses.

Maomao, Ma kardeşler Basen ve Maamei'yi bulmak için döndü.

Küçük köşemiz artık renkli karakterlerle dolu, değil mi?

Maomao sessizce masadaki yiyeceklerden bir ısırık aldı. Lahan da aynı şekilde oturdu ve bir şeyler atıştırmaya başladı.

Bay Aşk Mektupları'nın öfkesini kardeşine yöneltmesi onu rahatsız etmiş gibi görünmüyordu. Ne dik duran bir adam.

"Bir tür anlaşmazlık var gibi mi görünüyor?"

Maamei'ye sordu. İyi kalpli üçüncü kişiyi oynamaya niyetliymiş gibi davrandı ama gözleri avını fark etmiş bir yırtıcının kiler gibiydi.

Bana İmparatoriçe Gyokuyou'yu hatırlattı. Ne zaman bir olay, dava ya da kaçış olsa İmparatoriçe'nin gözleri merakla parlardı. Merak ettiği hiçbir konu yoktu.

başkalarının argümanlarından daha çok keyif aldım.

Bay Aşk Mektupları, metresinin bile onun müttefiki olmadığını gördüğünden beri, yeni gelenleri yanına çekmeye niyetli görünüyordu. "Bu adam beni utandırdı. Ma'lar savaşçı bir klandır. Şimdi ne olması gerektiğini anlamalısınız, değil mi?"

Belli ki, bu adam

Basen. Maomao onlara arkadaş diyecek kadar ileri gitmezdi çünkü Basen belli ki bu adam gibi düşünmüyordu. Muhtemelen iş arkadaşlarıydılar, o kadar.

"Evet. Bir düello," dedi Basen, son derece ciddi bir ifadeyle.

"A... Düello mu?!" diye bağırdı Yao. "Bu umutsuzca barbarca değil mi?" Lahan'ın Kardeşi'nden Basen'e baktı.

"Eğer her iki tarafın da şahitleri varsa, bu yasaldır. Hemen yakında bir antrenman sahası bile var" dedi. Böyle anlarda her zaman bir kas beyni vardır.

Lahan'ın Kardeşi bir kez daha kendini en tuhaf olayların içinde buldu ama hem Lahan hem de Basen sakin görünüyordu. Maomao şimdilik gözlemci olarak kalmaya karar verdi.

Basen düelloyu gündeme getirdiğinde, Bay Aşk Mektupları nihayet gülümsemeye başladı. Aslında, neredeyse muzaffer. "Bir düello! Evet, bu her şeyi çözer. Her neyse, benimle dalga geçiyorsun ama *sen* kimsin? Buraya aitmiş gibi La masasında oturuyorsun ama seni daha önce hiç görmediğim kesin."

Tabii ki yapmamıştı. Lahan'ın Kardeşi genellikle bir çiftlik köyünde patates ekerdi. Sarayda görev yapmazdı.

Yao korumacı bir tavırla öne çıktı. "Bu adamın bununla hiçbir ilgisi yok. O sadece basit bir çiftçi!"

Bu, bu davada geri tepecek.

Maomao'nun cevabı tamamen kafasının içinde kaldı; ağzı et şişle doluydu. Mükemmel terbiye edilmiş, yumuşak etin tadını çıkarıyordu.

"Çiftçi mi? Bir *yeoman*?" Bay Aşk Mektupları'nın gülümsemesi daha da büyüdü. "Demek sen bir çiftçisin! Kim bilir bu masada ne yapıyorsunuz? Sanırım bu sadece La'ların gerçekten de tuhaf insanlardan oluştuğunu gösteriyor."

"Bu hiç hoş değil. Mükemmel patatesler yetiştiriyor," dedi Maomao kendini durduramadan.

Hanımefendi o kadar sinirlenmiş görünüyordu ki ne diyeceğini bilemiyordu, bu yüzden onun yerine yardımcısı öne çıktı. "Saçmalama! Bu zamana kadar

ve bunu anlayana kadar, bir saniye bile miras alacağınızı düşünmeyin!"

"Urk..." Bay Aşk Mektupları şaşkın görünüyordu. Maomao bir an için her şeyin orada biteceğini düşündü ama sonra Lahan'ın Kardeşi öne çıktı.

"Bir dakika bekleyin," dedi.

"Evet? Ne?" diye sordu yardımcı.

"Bu adam beni utandırdı. Şimdi çekip gidersem başımı nasıl dik tutabilirim?"

"Eğer böyle düşünüyorsanız, onun adına özür dilememe izin verin." Yardımcı nasıl davranması gerektiğini biliyordu. O bir Eğilmek üzereydi ama Lahan'ın Kardeşi başını salladı.

"Benimle alay eden bu adamdı. Özür dilemene gerek yok. Bunu burada ve şimdi halletmeye ne dersin? Eğer beni yenerse, La Klanı hiçbir şey söylemeyecek. evliliği hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyor. Ama eğer ben kazanırsam, Bayan Yao'dan hemen vazgeçecek."

"Bunu sevdim! İşte size gerçek bir erkek!" dedi Bay Aşk Mektupları, yine sırtarak.

Yardımcı, ne yapmaları gerektiğini sorar gibi hanımefendiye baktı. Maomao, hâlâ et şişini kemiriyordu, etraftaki herkese baktı. Yao kendinden geçmişti, En'en de gergin görünüyordu ama tamamen Yao'ya odaklanmıştı. Hanımefendi ve torunu hiç etkilenmemiş görünüyorlardı. Lahan her şey kadar sakin görünüyordu, Basen ise hiçbir şey onu etkilememiş gibi bakıyordu. Bir de Maomao gibi durumu değerlendiren Maamei vardı.

Bay Aşk Mektupları, kendisine bir şey yapıldığını hissetmiş gibi görünüyordu.

Lahan'ın Kardeşi'nin bir çiftçi olduğunu öğrenince iyice alay etti. Asıl sürpriz ise Lahan'ın Kardeşi'nin omuzlarını geriye atmış ve dövüşmek için can atıyor olmasıydı.

Hanımefendi, "Buna derhal bir son vereceğim," diye teklif etti ama Lahan reddetti.

"Hayır, onlar için endişelenme," dedi. "Shin klanı için bile ele avuca sığmaz biri gibi görünüyor ve

Burada kazansa da kaybetse de aslında La'nın burnu bile kanamayacak."

İnsanlar La'nın bir ucubeler ve eksantrikler topluluğu olduğunu söylüyordu. Ne yaparlarsa yapsınlar, insanlar yine aynı şeyi yaptıklarını düşünürdü.

Maomao, *bunun nasıl sonuçlanacağını merak ediyorum*, diye düşündü.

Bu sırada ucube stratejist ziyafet salonunun bir köşesinde horluyordu.

Ne işe yaramaz bir moruk.

Ülkenin birinde ateş ve dövüşün havai fişek kadar iyi olduğunu söyleyen bir atasözü yok muydu? Elbette, bir seyirci kalabalığının ortaya çıkması hiç de şaşırtıcı değildi.

Anlaşılacağı üzere, sahne ziyafet salonundan avluya taşındı; burada geçilebilecek bir plaza vardı.

bir düello alanı için. Seyirciler her taraftan etrafını sarmıştı.

"Bunu kesinlikle beklemiyordum. Bu sefer Shin ve La, ha?" dedi birisi.

"La'lar pek çok farklı yeteneğe sahip insanlar üretiyor gibi görünüyor. Belki de bu adam doğuştan bir savaşçıdır?"

Maomao onların söylediği her şeyi duyabiliyordu. Genç kalabalık heyecanla koşuştururken, yaşlılar ilgisizlikle izledi. Aileler arasındaki bir itiş kakış pek de olağandışı değildi.

Belki de bu yüzden burada bir düello alanı vardır, diye düşündü Maomao. Yeterince mantıklıydı.

"Silah olarak ne kullanacaksın, Lahan'ın Kardeşi?" diye sordu ona. "Çapa uzunluğunda bir şey mi?"

"Neden bir çapa?!"

"Yarışma tahta kılıçlar ya da sopalarla yapılacak," dedi Lahan, elinde sadece bu tür şeylerle yürürken. "Bıçaklar yasaktır."

"Uçları beze sarılacak, değil mi?" En'en sordu.

"Evet," dedi Lahan ona. "Bu insanlar klanlarının gelecekteki umudu... öyle olduğu sürece. Kimsenin ölmesine izin veremeyiz. Bir düelloda öldürölmek sizi de başka bir yerde öldürölmek."

"İyi olacak mısın? Kılıç konusunda herhangi bir eğitimin var mı?" Yao sordu.

"Biriyle vurulma konusunda çok deneyimim var. Büyükbabam beni kılıcıyla aptalca döverdi. Düello yaptığımızı söylerdi ama aslında bu onun ceza verme yöntemiydi."

Maomao, Lahan'ın Kardeşi'nin büyükbabasını hayal etti; onunla bir kez karşılaşmıştı. Diğer adamın aile reisliğini almasına duyduğu öfke yüzünden ucube stratejisti hapsettirmişti.

ondan. Açıkçası, pek hoş bir ihtiyar değildi.

"Sevgili büyükbabam kılıç ustalığıyla ünlüydü ama çok iyi bir öğretmen değildi."

dedi Lahan. Ellerini iki yana açıp içini çekti, sanki ellerinde eski anıları canlanmıştı. Bir kılıç ustasına benzemeyen biri varsa o da Lahan'dı.

"Daha doğru sözler hiç söylenmedi. Hayat böyle işte," dedi Lahan'ın Kardeşi. "Hey, bana kuralların ne olduğunu söyle. Sanırım gözlere ya da aile mücevherlerine saldıramayız."

"Kurallara göre, rakibiniz etkisiz hale geldiğinde ya da dur dediğinde veya biriniz silahını bıraktığında dövüş biter. Ve hayır, *gözlere saldıramazsınız* ya da... bilirsiniz işte."

"Yani bana bir vuruş yapsa bile ayakta kaldığım sürece devam edebilir miyim?"

"Yapabilirsin, ama bence diğer adamı gerçekten yaralamadan durmak daha tipiktir, yeter ki ona daha güçlü olanın sen olduğunu göster. Vurulmanın acı verdiğinin farkında mısın?" Lahan'ın sesi bu kavgada kendi ailesinden biri varmış gibi çıkmıyordu.

"Ya kaybedersen?" Maomao sordu.

"Ya yaparsam? Aslında başlangıçta bununla hiçbir ilgimiz yoktu." Lahan'ın Kardeşi'nin sesi çok havalıydı.

Salatalık ve söyledikleri Yao ve En'en tarafından açıkça duyulabiliyordu.

Onlara döndü. "Bayan Yao, Bayan En'en. İkinizi de çok iyi tanımıyorum ama o adamın konuşuyor ve bence yanılıyor. Bu yüzden burada kendimle küçük bir düello yapıyorum. Bu sadece benim inatçılığım. Kaybetmeye niyetim yok elbette, ama görüyorsunuz ki ben usta değilim. Kılıç ustası. Ben bir asker bile değilim. Sadece bu kadarını anlamamı istiyorum."

Yao kıpırdanarak, "Anlıyoruz," dedi. Alışılmadık bir şekilde kız gibi görünüyordu.

"Daha önce hiç düello yapmadığın düşünülürse, bu düelloyu kabul etmen beni etkiledi kardeşim. Korkmuyor musun?" Lahan sordu ve Maomao başını salladı.

"Beni dinleyin. Açlıktan ölmek üzere olan kalabalıklarla karşılaştım, eşkıyalar tarafından alıkonuldum ve haydutların saldırısına uğradım. Bu daha kötü olamaz, değil mi? *Onlar* beni öldürmek istedi ama *o* kurallara göre *bunu* yapamaz. Bu gerçekten büyük bir yük!"

Maomao, Lahan'ın Kardeşi'nin batı başkentindeki maceralarını bir kitap haline getirmesi halinde muhtemelen en çok satanlar listesine gireceğini düşündü.

"Ama yine de, genç bayanlar. Bu dövüşü kaybedersem, ağlayacak bir şey yok. Basen burada ve Ma Klanı bir adamın bu davranışının yanına kalmasına asla izin vermez. Yapamamak bile Seni korur, Basen'e git, eminim koruyacaktır." "Sana bunu düşündüren ne?" En'en sordu.

"Oh, onun büyük oğlu ile biraz yazıştım. Kardeşim. Basen ile çok fazla konuşmadım ama gördüğünüz gibi, dürüst olmayan şeylerden hoşlanmıyor. Ayrıca Ma klanında çok sayıda güçlü kadın var. Böyle bir aile kadınlara çok değer veriyor olmalı."

Lahan'ın Kardeşi batı başkentindeydi. Bu Baryou ile bu kadar iyi anlaşması açıkçası şok ediciydi, ama belki de küçük kardeşleri hakkında konuşurken birbirlerine bağlanmışlardı.

"O haklı. Ma burada olduğu sürece, başarısızlığımız

bir şey ifade etmez. Ben de Shin Hanım'ın kulağına birkaç kelime söyleyeyim, ne olur ne olmaz," dedi Lahan.

"Ben de senin bu işe karışmayacağını sanıyordum," dedi Maomao, Lahan'la sebepsiz yere alay ederek.

"Sizden istenileni yapmak, yetişkin olmanın bir parçasıdır."

"Bir yetişkin. Elbette..." Maomao ucube stratejiste baktı. Onun birkaç dakika önce uyuduğundan emindi ama nasıl olduysa şimdi masanın yanında en iyi koltuğa oturmuştu.

Düello alanı olarak kullanılacak avluya. "Maomao!" diye seslendi. "Buraya gel de birlikte!"

Erfan bir masa ve sandalyeler getirmek zorunda kalmıştı. Anlaşılan ona bakıcılık yapması gerekenler sadece Onsou ve Rikuson gibi ucubenin doğrudan astları değildi.

"İşte bu kadar. Kazanıp kazanmamam konusunda fazla üzölmene gerek yok. Hatta hiç kafana takma." Lahan'ın Kardeşı eline yaklaşık bir çapa uzunluğunda tahta bir asa aldı ve meydana döndü.

Maomao ve diğerleri Erfan'ın oturduğu sandalyelere oturdular. ortaya çıktı. Ma klanı hakem olarak görev yapacaktı - Maomao'nun tanımadığı otuz yaşlarında bir adam ayakta duruyordu

maçı değerlendirmeye hazırdu. Maamei ona el salladı.

Basen ve diğer birkaç adam Lahan'ın Kardeşı ve Bay Aşk Mektupları'nın etrafında bir çember oluşturarak bir şey olursa müdahale etmeye hazırlandı.

Lahan'ın Kardeşı sopasını hazır tutarken, Bay Aşk Mektupları tahta bir kılıç tutuyordu.

"Shin'ler genellikle kılıç kullanmakta ustadırlar."

Lahan bir meyve kemirdiğini söyledi. Maomao da bir kiraz kaptı.

Yao ikisini de inceleyerek, "Görünüşe göre Lahan'ın Kardeşı'nin silahı erişim avantajına sahip," dedi.

Maomao, "Başlıyor," dedi.

Hakem elini kaldırdı. Lahan'ın Kardeşı bildiği en iyi dövüş duruşuna geçti; fena sayılmayacak bir

İzlenim. Bu arada Bay Aşk Mektupları, bir askere ve askeri bir ailenin oğluna yakışır şekilde sağlam ve kendinden emin bir duruş sergiledi.

"Başlayın!"

Hakem elini indirdiği anda, Bay Aşk Mektupları hamlesini yaptı ve ileri atıldı. Lahan'ın Kardeşi'nin tahta asası Bay Aşk Mektupları'nın tahta kılıcıyla buluştu; Lahan'ın Kardeşi asayı bir tarafa doğru eğerek kılıcın üzerinden kaymasını sağladı ve geri çekildi.

Maomao kılıç dövüşü falan hakkında pek bir şey bilmiyordu ama ona Lahan'ın Kardeşi bunalmış gibi görünüyordu. Çemberin etrafından dolaşarak geri çekilmeye devam ediyordu.

"O iyi mi?" Yao endişeyle Lahan'a sordu.

"Beni arayın. Dövüş sanatları hakkında danışmak isteyeceğin kişi ben değilim." Sesi bu konuya yatırım yapmış gibi çıkmıyordu - doğru olmasına rağmen: Lahan'a dövüş sanatları hakkında soru sormak bir hataydı. askeri bir şey.

"Sadece yanlış şekilde soruyorsun, Yao. Hey, yuvarlak gözlüklü, hangi sayıları görüyorsun?" Maomao talep etti.

"Bunu bir amatörün görüşü olarak kabul et, ama yardım edemem

Kardeşimin dövüş sanatları için şaşırtıcı derecede uygun olduğunu düşünüyorum. Hiç boşa giden sayı görmüyorum. Bu arada, rakibinin hareketleri çok hassas. Askeri bir ailenin gerçek bir oğlu.

-En azından temel bilgileri öğrenmiş oldu." "Başka bir deyişle, Lahan'ın Kardeşi kaybedecek."

"Maomao!" Yao ağladı. "Öyle söyleme. Bu kötü şans getirir."

Ancak gerçek şu ki, Lahan'ın Kardeşi tamamen savunmaya yönelik bir savaş veriyordu ve saldırmak için hiçbir fırsat bulamıyordu. Ve eğer saldırırsa, eninde sonunda Bay Aşk Mektupları'nın darbelerinden biri inecekti.

"Eek!"

Tahta kılıç Lahan'ın Kardeşi'nin karnına saplandı; iki büküm oldu ve geriye doğru savruldu, tozda bir iz bıraktı ama ayaklarını korudu.

"Ha ha ha! Görünüşe göre bir çiftçiyi

ama yine de nasıl dövüşüleceğini bilemeyecek. Git! Çiftliğinize dönün ve sürmek için biraz toprak bulun," dedi Bay Aşk Mektupları.

"Çiftçi olmanın nesi yanlış?" Lahan'ın Kardeşi sopasını tekrar kaldırarak tersledi.

"Sert davranma."

"Özür dilerim. Pis bir hayat yaşıyorum." Lahan'ın Kardeşi'nin sesi tamamen normaldi; sesinde korku ya da panik yoktu. Her zaman olduğu gibi konuşuyordu.

"Hmm! Bu şaşırtıcı derecede ilginç," dedi ucube. stratejist fısıldadı, ağzından atıştırmalık kırıntıları dökülüyordu. Parmak izleriyle yağlanmış monoklünün arkasındaki tilki gibi gözleri, hareket eden iki adamı izliyordu.

Sonrasında yaşananlar, daha önce yaşananlarla hemen hemen aynıydı.

daha önce: Lahan'ın Kardeşi zor durumdaydı ve Bay Aşk Mektupları tüm saldırıyı yaptı.

"Ne yapıyorsunuz?!" diye bağırdı kalabalıktan biri. "Sadece kaçıyor!" dedi bir başkası.

"Acele edin ve işini bitirin!" diye bağırdı üçüncü bir kişi.

Fıstık galerisi arasında çok sayıda genç ses vardı. Bay Aşk Mektupları'nın onlara alaycı bir sırıtış fırlatmasından Maomao bazılarının arkadaşı olduğundan şüphelendi.

Lahan'ın Kardeşi tamamen savunma manevralarına devam etti ve kaç kez darbe alırsa alsın meydan okumasından vazgeçmeyi reddetti. Bu arada Bay Aşk Mektupları, saldırıyı acımasızca bastırdı.

Ucube stratejist her şeyi dikkatle izliyordu. Lahan da yakından takip ediyordu. "Kardeşimi düşünmeye başlıyorum görüldüğünden daha tehlikeli olabilir," diye yorumladı. "Tehlikeli olmayabilir ama çok sayıda

Maomao," dedi. "Ama bunu sana söyleten ne?"

"Hareketlerinin sayıları dövüş boyunca hiç değişmedi, oysa rakibinin sayıları sürekli düşüyor."

Bununla muhtemelen kardeşinin hareketlerinde herhangi bir yorgunluk görmediğini kastediyordu, oysa Bay Aşk Mektupları yorgun görünmeye başladı.

"Şimdi sen söyleyince, o iğrenç hödük eskisi kadar heyecanlı görünmüyor," dedi En'en. Bay Aşk Mektupları aslında çirkin denebilecek biri değildi - sadece En'en'e göre en korkunç gulyabani kadar iğrenç olmalıydı.

Sonra, aniden roller değişti.

Bay Aşk Mektupları paniklemeye başladı ve bu durum yorgunluğuyla birleşince Lahan'ın Kardeşi'ne yönelttiği saldırılar daha da vahşileşti. Bu durum Lahan'ın Kardeşi'nin gözünden kaçmadı ve öne fırlayarak

Asa. Lahan'ın Kardeşi'nin silahı rakibinin böğrüne saplandığında, Bay Aşk Mektupları boğulur gibi bir solukla ikiye ayrıldı. Ağzından tükürükler fışkırdı ve uçtu. havada.

Tamam, belki tam olarak *uçmadı*. Ama Lahan'ın Kardeşi'nin darbesinin ne kadar güçlü olduğunu açıkça ortaya koymuş gibi hissettiği gerçeği.

Bay Aşk Mektupları yerde yan yatıyordu; ağzından köpükler geliyordu ama bilinci hâlâ yerindeydi.

Hakem ona "Düelloya devam etmek istiyor musun?" diye seslendi.

"Ben... Ben henüz yenilmedim..."

Bay Aşk Mektupları silahını bırakmamıştı ama Öfkeyle öksürdü, daha fazla tükürük kustu. Maomao onun hakkında az da olsa yanıldığını kabul etmek zorundaydı: Onun hakkında düşündüğünden daha cesurdu.

"Pekâlâ, o zaman devam edelim." Lahan'ın Kardeşi çiftçi benzeri bir dövüş duruşu aldı. Patates çapalamak için kullanmış olabileceği bir duruştu bu.

"Dinle, çiftçi adam! Bana bir vuruş yaptın diye, bunun aklına girmesine izin verme. Seni yere sermek için ne kadar gerekiyorsa o kadar, yirmi otuz darbe indireceğim!" Bay Aşk Mektupları ağzını sildi.

"Elbette. Elbette, geri çekilmeyin. Yüz tane darbene dayanamayabilirim ama otuz tanesine dayanabilirim. Sanırım sana en az beş darbe daha indirebilirim.

ondan önce. Bunun ciddi olmamasına gerçekten sevindim." Lahan'ın Kardeşi son derece soğukkanlı görünüyordu.

"Kardeşimle ilgili sana tuhaf gelen bir şey var mı?" Lahan biraz kaşlarını çatarak Maomao'ya sordu. "Zorluklara dayanma konusunda yetenekli olduğunu hep biliyordum ama rakamları alışılmışın dışında. Daha doğrusu, rakamlar sıradan *ama* durum sıradan değilken sıradan rakamlara sahip olmak oldukça sıra dışı, öyle değil mi?"

O noktaya kadar Maomao'yu kaybetmişti. "Lahan'ın Kardeşi hem böcekler hem de haydutlar tarafından bir oraya bir buraya kovalandı," dedi. Şimdi düşününce, haydut köyünde yaptıklarına benzer şeylerin sadece Lahan'ın Kardeşi için her şey olağandı. Batı başkentine sağ salım dönmüş olması inanılmazdı. Soylu bir evin şımartılmış oğluna hiç benzemiyordu. Gerçek bir savaş deneyimi olmayan bir askerden çok daha fazla ruha ve cesarete sahipti.

"Tamam, devam etmeye ne dersin?" Lahan'ın Kardeşi söyledi. Nefes almakta bile zorlanmıyordu. Bütün gün tarlada çalışmış olması dayanıklılığını açıklıyordu. Bu korkutucu bir sıradanlıktı.

Bay Aşk Mektupları böğrünü ovuşturarak ayağa kalktı ama Lahan'ın Kardeşi'nin sıradanlığı karşısında yanlışlıkla tahta kılıcını parmaklarının arasından kaydırды. Yüzünde şöyle bir ifade vardı: *Bu da kim böyle*

Adam mı?

"Maç bitti!" diye bağırdı hakem.

Bay Aşk Mektupları'nın içinde daha fazla kabadayılık yapacak güç yoktu.

"Ağabey!" Herkes Lahan'ın Kardeşinin yanına yığılırken Lahan en öndeydi. Yao'nun gözleri yaşlıydı ve En'en özür dileyen bir ifadeyle bakıyordu.

"Çok teşekkür ederim," dedi Yao, önünde eğilerek.

Sanırım bu "benim hesabıma kavga etme" kısmı, diye düşündü Maomao. Eğer bu, arka sarayda gördüğü romanlardan biri olsaydı, aşkın çiçek açacağı zaman buydu.

Maomao'ya göre bu mükemmel olurdu. Lahan'ın kardeşi Yao için Lahan'dan çok daha uygun bir eşi. Yao hala gençti; sevgisinin Lahan'dan başka birine geçmesi olağandışı bir şey olmazdı. Diğer adam.

Bu Lahan için de en iyisi olacaktı. Hem Yao'yla ilgili endişelerini giderecek hem de Lahan'ın Kardeşini hoş bir genç hanımla tanıştıracaktı.

Ama gerçek o kadar basit değildi.

"Lahan'ın Kardeşi, yaralarını kontrol etmek istiyorum. Çıkar Gömleğini çıkar," diye talimat verdi Maomao. Yeterince darbe almıştı; en azından biraz morarma olmalıydı. Maomao elinde el yapımı bir merhemle yaklaştı.

"H-Hey, kes şunu! Gömleğimi çıkarmaya çalışma!" Lahan'ın Kardeşi'nin bir gözü Yao ve En'en'deydi ve biraz telaşlıydı. Bazı genç hanımların önünde gömleğini çıkarmayı utanç verici bulmuş olmalı. Ve yine de batı başkentinde, Maomao izlerken tarlada sadece iş şortuyla çalışmıştı. Bu tutarsızlığın sebebi neydi?

"Her neyse, kazandığım için mutluyum," dedi. "Bir grup haydut değildi, bu yüzden ölmeyeceğimi düşündüm, ama yine de Kaybetseydim çok aptalca görünürdüm."

"Hiç de aptalca görünmezdi," diye güvence verdi En'en. "Yine de elbette, size bu güzel davranışınız için minnettarız. bizim adımıza zafere ulaşmak." Başını eğdi derinden. En'en normalde erkeklere karşı oldukça sertti ama Lahan'ın Kardeşi'ne gerçekten minnettardı.

Genç hanımı tehlikeden kurtardığı için.

Eğer En'en onu çok seviyorsa, bu dramatik bir şekilde Yao ile aralarının iyi olma ihtimalini artırıyordu ya da en azından öyle olmalıydı.

"Leydim Yao için bu kadar çok şey yapacağınızı hayal bile edemezdin.

Gerçekten, teşekkür ederim... Usta Junjie." "J... J-J-J..."

Lahan'ın Kardeşi En'en'in sözleriyle sarsıldı. Tüm yüzünün kızardığını görebiliyorlardı.

Guh? Maomao dondu kaldı.

"Bir sorun mu var, Usta Junjie?" En'en sordu. "Hayır, affedersiniz. Tekrar söyler misiniz?" "Elbette. Size dilediğiniz kadar teşekkür edeceğim.

Çok teşekkür ederim."

"Hayır, o kısmı değil! Junjie kısmı!" Lahan'ın Kardeşi hâlâ pancar gibi kızarmış bir halde bağırdı.

Lahan da Maomao'ya gevşek çeneli bir bakışla katıldı.

"Malikanenizdeki genç bir adamın adı, değil mi?" En'en söyledi. "Genelde ona olan saygınızdan dolayı isminizi vermediğinizi biliyorum. Karışıklık yaratmak istemem ama bu kadar çok şey borçlu olduğum bir adama adını kullanmadan teşekkür etmek uygunsuz geldi. İnsanların adını söylemesinden hoşlanmıyor musun? Size Üstat Lahan'ın Kardeşi diyebilirim. tercih edersiniz."

"Hayır! Hayır, bu mükemmel! Ben Lahan'ın Kardeşi değilim, Junjie'yim!"

Lahan'ın Kardeşi gözlerini dikmiş En'en'e bakıyordu. Bunun Yao'ya baktığı kısım olması gerekmiyor muydu? Bayrak çekilmişti ama yanlış kişi içindi.

"Adınız ve soyadınız aynı," dedi Yao; onun adını ilk kez duyuyor gibiydi. Yüzünden aşağıya dökülmek üzere olan gözyaşlarını bir şekilde dizginlemeyi başarmıştı - ve ve Lahan'ın Kardeşi aniden ortadan kayboldu.

Bunun yerine, Lahan'ın Kardeşi'nin içinde art arda büyük bir gong sesi duyuldu.

Maomao boş bir ifadeyle Lahan'a döndü. "Bana mı öyle geliyor, yoksa işler yine daha mı karmaşık bir hal aldı?"

Lahan, "*Diğer* insanların aşk hayatları hakkında kesinlikle keskin bir sezginiz var," diye cevap verdi.

Maomao zihin okuyucu değildi ama şu açıktı ki

O an, o ve Lahan da aynı şekilde hissetti. Tepkileri kolayca özetlenebilirdi:

En'en, onca insan arasından?!

Bölüm 6: At ve Tavşan

Dünya bir dizi maskaralıktan oluşuyordu.

Lahan'ın Kardeşi orada öylece durup ona vurulmuşken, Maomao ne yapacağını düşündü. Onu aşk yolunda desteklemek istiyordu ama bu yol, hayattaki asıl odağı Yao olan En'en'e çıktığında, geleceğinde sadece acı olacağını öngörüyordu.

Belki bu konuşmayı şimdilik bir kenara bırakabiliriz.

Eğer bir sorun yakın zamanda çözülmeyecekse, Maomao onu kendi haline bırakmayı tercih ederdi. Dikkatini yaklaştırmakta olan yeni bir sorun çekmişti.

Ma kardeşler onun yanına geldi.

"Bayan Maomao," dedi Maamei kibarca.

"Uzun zaman oldu," diye cevap verdi

Maomao. "Gerçekten de öyle."

"Uh...öyle mi?" Basen sordu. Maamei onun bu tavrını pek önemsememiş olmalıydı çünkü gülümsemesi hiç Yüzünden kayarak ona şiddetli bir sırt yumruğu indirdi. Basen çok sağlam olduğu için irkilmedi bile ama bir Lahan olsa kanlar içinde geriye doğru uçardı. burnundan fışkırıyor.

Ağabey ve kız kardeşin arkasında düelloda hakem olarak görev yaptı. Maamei'nin hareketlerinden oldukça rahatsız görünüyordu.

Maomao onu kibarca selamladı. "Maçı yönettiğiniz için teşekkür ederim." Normalde bunu söylemek ona düşmezdi, Ama Lahan'ın Kardeşi'nin gözü şu anda sadece En'en'deydi ve Lahan bir kez daha Shin'in hanımıyla derin bir sohbete dalmıştı.

"Hiçbir şey düşünmeyin. Bu her zaman olur.

toplantıları düzenliyor. Burada kendi güçlerine güvenen pek çok genç beyefendi var ve Ma klanı sık sık hakemlik yapıyor."

Maomao, Maamei'nin davranışlarında şüpheli bir şeyler buldu. *hoh-hoh-hoh-hoh*'ed. "Söylesene Maomao," dedi. "Seni gördüm U klanı ile bir odadan ayrıldım. Bir şeyler mi oluyor?"

Hiçbir şeyi kaçırmıyor, değil mi?

Shin klanının onlarla birlikte olduğundan bahsetmemiş olması, U ile bir işi olduğunu ima ediyordu.

"Bizler... arabulucu olarak görev yaptık. Bu, U klanı üzerinde özel bir etkim olduğu anlamına gelmiyor, bu yüzden lütfen bunun farkında olun." Ayrıntıları paylaşmadı ama doğruyu söylüyordu. Maamei burnunu sokmanın görgüsüzlük olacağını bilirdi.

"Evet, tabii ki. Neden bahsettiğini sormayacağım ama yaptıkların için sana gerçekten hiçbir şey borçlu değiller mi?" Maamei'nin gözlerinde o yırtıcı ışık vardı.

"Size ucubenin araçlardan biri olduğunu söylesem, bu size oldukça iyi bir fikir verir mi?"

Maomao dolambaçlı yollardan Maamei'ye ucube stratejistin her şeyi altüst ettiğini söylüyordu. Lahan'ın Kardeşi için endişelenmiş olmalıydı, çünkü onu titizlikle dürtüyordu.

"Ahh... Evet, anlıyorum. Yine de aranızdaki şeyler o kadar da kötü görünmüyordu." Maamei, Maomao'nun açıklamasını kabul etmiş gibi görünse de, yine de ona araştıran bir bakış attı.

"Ödeştik diyebiliriz."

"Ama onlara tamamen yabancılardan daha yakın olmalısın." Maamei gülümsedi ve Maomao'nun elini tuttu. "Bir dakikalığına benimle gelmez misin?"

Şimdi benden ne istiyor?

Maomao, belki de Maamei'nin yanlışıyla *Manhandle* için.

"Bir yere mi gidiyorsunuz, küçük kardeş?" Lahan sonunda Ma kardeşleri fark ederek sordu. Özellikle iyi görünüyordu,

Muhtemelen Shin'in metresini kendisine borçlandırmayı başardığı için.

"Ah, Lahan Usta. Sevgili küçük kız kardeşinizi bir süreliğine ödünç alıyorum."

Maomao, Lahan ve Maamei'nin birbirlerini tanıyıp tanımadıklarını bilmiyordu; hatırlamıyordu. Ama Maamei kadar zeki birinin, adı geçen klanların tüm oğullarının isimlerini ve yüzlerini bildiğinden emindi.

Lahan hemen zihinsel abaküsünü çalıştırmaya başladı. "Ma klanının bir üyesi mi? Ama tabii ki." O olmalı Basen ve kız kardeşinin -Jinshi- ile olan bağlantılarından dolayı kendisine borçlu olmasından zarar gelmeyeceğini düşündü.

U klanı ve Ma kardeşler mi?

Bu kombinasyon Lishu'yla ilgili bir şey olduğunu düşündürüyordu ve bu durumda Maomao yardım etmekten mutluluk duyacaktı.

Yine de, Lahan'a vereceği şey hoşuna gitmedi.

Bunu yaparken daha fazla yüzünü. İntikamını almak için ucube stratejisti işaret etti ve şöyle dedi onunla ilgili bir şey."

"Pekala, Maomao. Bu taraftan lütfen." Maomao, gülümseyerek yürüyen Maamei'yi takip etti.

Maamei, Maomao'yu başka bir bahçeye götürdü. düellonun gerçekleştiği yerde. Orada çorak şakayıklar vardı. ağaçlar ve sıra sıra nergisler - burası kış bahçesi olmalı.

Yürürlerken Maamei yanındaki orta yaşlı adamı tanıttı. "Sizi tanıştırmak için bu kadar beklediğim için beni affedin. Bu benim kocam."

"Ben Maamei'nin kocasıyım," dedi.

"Kayınbiraderim," dedi Basen.

Düelloda hakemlik yapan adamın Maamei'nin kocası olduğu ortaya çıktı. Bunu açıklamak için bir kişi yeterliymiş gibi görünüyordu ama üçü de yardımsever bir şekilde açıkladı. Adam ismini vermemişti ama Maomao'nun Maamei'nin böyle önemsiz bir ayrıntıyı hatırlayacağına güveni yoktu.

Bu yüzden onun için fark etmedi. Muhtemelen Bay Ba-şey-veya-diğeri idi.

Maamei'nin kocası iri yapılı bir adamdı ve Basitlik. Sessiz ama düşünceli bir tipe benziyordu; aslında ona Gaoshun'u hatırlatıyordu. Ma klanındaki *tüm* eşlerin kendi ilişkilerinde pantolon giyip giymediğini merak etti.

Maamei'nin kocası, "Karım sizi zorladığı için özür dilerim," dedi.

"Hiç de değil."

Sosyal olarak kendisinden aşağıda olanlara karşı bile kibar davranması tıpkı Gaoshun gibiydi. Gaoshun kızının ama Maomao durumun pek de öyle olmadığını düşünmeye başlamıştı.

"U klanıyla olan işimizin ne olduğu hakkında hiçbir şey sormayacak mısınız?" Maamei biraz gecikmeli olarak sordu.

Maomao üstü kapalı ve dolaylı konuşmalardan bıktığına karar verdi. "Leydi Lishu'ya kafayı taktığını düşünürsek, Üstat Basen'i tanıştırmak istediğinizi varsayıyorum."

"Wha wha wha whaaa!" Basen açıkça paniklemiş bir şekilde haykırdı. Pişmiş bir karidesten daha fazla kızardı.

"Aynen öyle," dedi Maamei. "Bu çocuk o kadar çekingendi ki, hiç evlenemeyecek diye endişeleniyordum. O kadar kötüydü ki, zayıf kardeşi Baryou'yu evlenmeye zorlamak zorunda kaldık. çocuklar yerine. Eski bir baş eşe aşık olacağını kim hayal edebilirdi ki?"

"Aşk mı?! Aşk mı, Rahibe?!"

"Oh, onu sevmiyor musun?"

"Söylediğim şey bu değil!" Basen çok yüksek sesle söyledi. Bu sesle, özel odalardan birine gitseler bile, konuşma uzun süre özel kalmayacaktı. Etraftaki tek insan gibi göründükleri bu mevsimsiz bahçede kalsalar daha iyi olurdu.

"Leydi Lishu'yu biliyorsunuz elbette, değil mi?"

Maomao?" dedi Maamei.

"Evet, hanımefendi. Onu, özellikle aile ilişkileri söz konusu olduğunda, Cennet'in pek de iyi şanslar vermediği biri olarak tanıyorum. Duyduğuma göre şu anda bir rahibe."

Maomao'nun görebildiği kadarıyla, ne Lishu'nun babası ne de üvey kız kardeşi özellikle iyi insanlardı. Büyükbabası bu eğilime karşı çıkıyor gibi görünüyordu, ama bu torununun onun yüzünden acı çektiği gerçeğini değiştirmiyordu. damadına güvendi.

"Hepsi doğru. Leydi Lishu henüz on sekiz yaşında. Elli yaşına kadar yaşasa bile, bu bir tapınakta inzivaya çekilmek için çok uzun yıllar demek. Eğer birazcık kalbi olan bir büyükbaba olsaydınız, bu sizi üzmez miydi?" Maamei bunu neredeyse bir bilmece gibi söyledi.

"U klanının patriği merhametli bir adama benziyor. İşin içinde siyasi nedenler olmadığını varsayarsak, onun sempatisini kazanmanın çok değerli olabileceğini düşünüyorum," dedi Maomao, Shin ile görüşmesinde yaşlı adam hakkında gördüklerinden yola çıkarak.

Bu tam da Maamei'nin duymak istediği şey gibi görünüyordu. "Aynen benim düşüncelerim." Basen'in gözleri de aynı şekilde parlıyordu. Maamei'nin kocası sessiz kaldı. Maomao onun neden onlarla birlikte olduğunu bile anlamamıştı.

"Bunu söyledikten sonra," diye devam etti Maomao, "Leydi Lishu iki imparatorla evlendi ve her ikisinde de bir rahibe manastırına çekildi. Söylemem gerekirse, bu oldukça sıra dışı bir durum. Eğer Majesteleri onu çağırmazsa, onun için bir gelecek gördüğümünden emin değilim."

"Bu konuda endişelenmenize gerek yok. Majesteleri Leydi Lishu'yu kızı gibi görüyor. En ufak bir sorunumuz olmadığı sürece Özür dilerim ama onu bizim tarafımıza çekmenin zor olacağını sanmıyorum. Aslında, Leydi Lishu Majestelerinin kan bağı olmadığı için, gerçek bir kıza kıyasla biraz daha fazla esneklik söz konusu."

Gerçek bir kız, ha...

Maomao, bunun zalimce bir şey olduğunu düşündü. Bir prenses, gerçek bir

İmparatorun kızı, sadece kanından dolayı siyasi bir araç olmaya mahkumdu. İmparatorun kızının İmparator, Prenses Lingli'nin üzerine titriyordu. Ancak Majesteleri onu sevebilirdi ama gelecekte onu siyasi bir piyon olarak kullanmak zorunda kalacaktı.

"Konuyla ilgili olarak U ile konuşmak isteriz, ancak doğruyu söylemek gerekirse bizim neslimizde onlara çok yakın olan kimse yok."

"Korkarım ben de onları pek tanımıyorum. Bekle... Bu onlarla konuşmak için bir randevunuz olmadığı anlamına mı geliyor?"

Bu Maomao'yu kızdırdı. Belli ki Maamei'nin hazırlıkları Lahan'ınki kadar titiz değildi.

"Birleşik Devletler'in eski başkanı ya da hayır, sanırım şimdiki kafa yine. Her neyse, kış bahçesinde sessiz bir an bulmaya her zaman değer vermiştir. hayatta çok sevdim."

"Yalnızlığına müdahale etmenin doğru olduğuna emin misin?"

Maomao'ya göre karşı tarafı üzme müzakereler için umut verici bir başlangıç olmayacaktır.

"İzinsiz girmezsek sorun olmaz. Leydi Lishu'yu uzun zamandır tanıyorsun, değil mi Maomao?" Maamei onun elini tuttu ve sert bir adımla ilerledi.

Şakayık ağaçlarının arasındaki bir çardakta bir grup figür görebiliyorlardı.

"İşte orada."

Yaşlı bir adam, ona bakıcılık yapan orta yaşlı bir kadın, genç bir adam ve bir çocuk vardı. Çocuk on yaşlarında bir oğlan çocuğuydu ve genç adam ona bakıyordu. Yaşlı adam gerçekten de U klanının lideriydi.

Korumaları bile mi yok? Dikkatsiz, diye düşündü

Maomao. Maamei kıyafetlerini ve saçlarını düzeltmek için okşadı,

Rujuna hafifçe dokundu ve sonra sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi pavyona doğru ilerledi.

Gözlerindeki yırtıcı parıltı, gülümserken gözlerinin yarı kapalı olmasıyla biraz gizlenmişti. Bu bir

Bunu sadece çocuğu korkutmamak için yapıyor olsa bile, sahte masumiyetin muazzam bir göstergesiydi.

"Affedersiniz."

İlk öne çıkan Maamei değil, kocası oldu.

Bu yüzden mi onu yanında getirdi?

Ma klanı içinde Maamei bir liderdi, ama belki de diğer klanlar onlarla konuşma zamanı geldiğinde bunu bu şekilde görmeyeceklerdi. Sosyal olarak üstün birinin araya girmesi daha iyiydi. Kocası uygun bir incir yaprağıydı.

Basen'in bu rolü oynayabileceğini söyledim.

Yine de Basen'in U klanı için uygun bir selamlama yapabileceğinden emin değildi. Şu anda bile, ayakta duruyordu neredeyse donmuş.

"Vay, vay! Ma Klanı." "Benim adım Bakin, efendim."

Maomao, *bunu hatırlaması pek mümkün değil*, diye düşündü ve Maamei'nin arkasında konumlandı.

"Bu eşim Maamei ve kayınbiraderim Basen. Ve bu da..."

"Maomao, efendim. Daha önce olanlar için özür dilerim." Selamlamasını mümkün olduğunca zararsız hale getirmeye çalıştı.

"Oh, Tanrım. Daha önce sadece... Bu konuda endişelerim olabilir ama evet, bazı endişelerim var, evet..."

Görünüşe göre yaşlı adamın pek çok endişesi varmış. Shin yadigârı meselesini ele vermemek için açık konuşmaktan kaçındı. Maomao onun en azından ucube stratejiste nasıl tekme attığını unutacak kadar nazik davranacağını umuyordu.

"Peki, Ma klanı benden ne istiyor? Hem de yanında bir La kızı varken?"

Sadece U patriği değil, pavyonun diğer sakinleri de aynı şekilde onlara şüpheyile baktı.

Maamei öne çıktı. "Maomao arka sarayda iki yıl görev yaptı."

"Arka saray..."

Maomao yaklaşık *iki yıl* diye düşündü. Bu süre zarfında epeyce geliş gidiş olmuştu, yani gerçek görev süresi biraz daha kısaydı. Ama şimdi ayrıntılara girmeye gerek yoktu.

"Bu onun Leydi Lishu ile dostluğunu derinleştirmesi için bir fırsattı."

Arkadaşlığımıza derin diyebileceğimi sanmıyorum.

Bir kez daha, konuşmanın akışı adına, bu düşüncesini kendine sakladı.

"Leydi Lishu ile mektuplaştığınıza inanıyorum, efendim. Bununla birlikte, kimseyi endişelendirmemek için o kadar endişeliydi ki, sayfadaki şeylere cesur bir yüz takındığından şüphem yok.

Maomao, hayatının gerçekte nasıl olduğunu duyabilmenizi çok isterdi."

Maamei perişan bir genç kız gibi konuştu, gözleri gözyaşlarıyla dolup taşıyordu. Maomao onun gerçekte nasıl biri olduğunu bilmeseydi, tamamen ikna olurdu.

"Mm... Belki, ama eğer öyleyse, daha önce bunun için yeterli fırsat olmaz mıydı?"

Maomao tamamen aynı fikirdeydi. Ma Klanı'nın bu işe karışmasına gerek yoktu.

"Babamın adı Gaoshun," dedi Maamei. "Majestelerinin süt kardeşiydi."

"Gaoshun... Ah, evet, o. Adını değiştirdiğini, hadım olduğunu ve arka saraya girdiğini duydum."

Görünüşe göre U klanının lideri Gaoshun -ve ses tonuna bakılırsa onu uzun zamandır tanıyor gibiydi.

"Evet, efendim. Babam Ay Prensi'nin koruma. Ve Leydi Lishu'ya karşı çok sempatikti. Leydi Lishu bir U prensesi olabilir, ama aynı zamanda Majestelerinin ve babamın eski bir dostunun kızı. Eğer babam, Majesteleri ve babamın eski bir dostunun İmparatorluk ailesini savunuyor olsaydı, Leydi Lishu'nun mutsuz durumuna yüksek sesle itiraz edeceğinden şüphem yok."

Ne gösteri ama!

Maomao haklı olarak Maamei'nin performans. Bunun tam olarak doğru olup olmadığını bilmiyordu, ama öyle olmadığından emin olamıyordu. Gaoshun'a Lishu'nun çektiği eziyetten bahsettiğinde, gerçekten de çok çelişkili görünüyordu. Bu kısmen işi arka sarayı denetlemek olan biri olarak endişeliydi ama belki de bir arkadaşının kızı için de endişelenmişti.

"Hepsinden önemlisi, bir noktada şu konudan bahsedildiğini duydum

babam ve Leydi Lishu'nun annesi arasındaki evlilik. O kızı düşündüğümde, kendi kız kardeşim olabileceğini bildiğimde, kalbim kırılacakmış gibi hissediyorum!"

Bu kadar gelişigüzel patlatılan bir bombaydı.

"Ah... Ahhhhhh..." Basen çenesi açık bir şekilde duruyordu. Belli ki bu onun için yeni bir şeydi. Yaşadığı şoku atlatması için Maamei onun yan tarafına bir şaplak attı - U göremiyordu elbette. Sadece Basen'in dayanabileceği bir darbe daha. Lahan olsaydı, ortadan ikiye ayrılırdı.

"Annemle evlilik konuşması sadece geçici bir öneriydi. Bu konuda hiçbir şey düşünme."

"Elbette, efendim."

U'nun lideri konuyu özel bir endişe duymadan geçiştirdi. İyi ailelerdeki insanlar için evlilik konuşmaları belli bir sıklıkta gelip giderdi.

"Torunumun hikâyesine gelince, sanırım bunu duymak isterim," dedi aile reisi.

"Ama tabii ki." Maamei başını ağırbaşlı bir şekilde eğdi ama asıl konuşacak olan Maomao'ydu.

Maomao, "Leydi Lishu ile ilk kez bir bahçe partisinde tanıştım," diyerek arka sarayda geçirdiği zamanı anlatmaya başladı. O yuvarlak taş masaya çıktı ve hizmetkârlardan birinden kendisine çay yapmasını istedi.

Maomao tüm küçük ayrıntılara girmekten kaçındı ama yaşlı adama İmparatoriçe'ye nasıl hizmet ettiğini anlattı. Gyokuyou ve bu bağlantının onu o zamanlar yüksek bir eş olan Lishu ile tanışmaya nasıl yönlendirdiği.

"Bahçe partisinde, belirgin bir şekilde yersiz bir kıyafet giydi."

U'nun lideri kaşlarını çattı ve yanındaki genç adam gözlerini kaçırdı, onun yerine çocukla oynamaya devam etti.

"Yemek, Leydi Lishu'nun yiyemediği mavi sırtlı bir yemekle değiştirilmişti. Birisi bunu şaka olsun diye yapmış; kurdeşen döküldüğünde kolunu muayene ettim."

"Maomao'nun biraz tıbbi bilgisi var," diye araya girdi Maamei. "Aslında şu anda tıbbi ofiste çalışıyor."

U'nun lideri kaşlarını çattı. Hemşiresi onun yüz ifadesini dikkatle izledi; genç adam çocuğa biraz meyve verdi.

"Diğer şeylerin yanı sıra, bir çay partisinde kendisine ballı bir içecek içmiş ve kimse ona söylememiş. Ona içirmeye çalıştılar."

Bunun üzerine U'nun lideri bir iç çekti. Zayıf Lishu'yu ne kadar özenle yetiştirdiği belliydi.

daha gençti.

Sanırım bu oldukça iç karartıcı bir hikaye.

Ancak Maomao liderden çok yanındaki adam için endişeleniyordu. Basen dişlerini sesli bir şekilde gıcırdatıyordu ve gözleri kan çanağına dönmüştü. Maomao nefesinin burnunda ısıklık çaldığını duyabiliyordu.

O iyi olacak mı?

Kadın endişelendi ama Maamei Basen'in yanında durdu ve aceleyle kaçmaması için kemerini sıkıca tuttu. Kocası da onu yakından izliyordu - Maamei

Muhtemelen Ba-her-neyse onu kısmen, bir sorun çıkarsa Basen'i durdurmak için orada olabilmek amacıyla getirmişti.

Maomao, "Kendisine iyi hizmet eden yeni bir baş nedimesi var," dedi. Eski baş nedime ve Lishu'nun diğer kadınları ne yazık ki değişmemişti. Lishu'nun mallarını çalmak için bahaneler buluyorlardı.

Eşyalarını, hatta annesinin en değerli hatırası olan aynasını bile aldılar.

"Onun aynası mı? O ayna mı?" diye sordu klan lideri.

"Evet, efendim. Leydi Lishu'nun annesinin yüzünü görebildiği."

O zamanlar Lishu, arka saraydaki konutunun banyo alanında bir hayalet gördüğünü söylemişti. Aynanın annesinin görüntüsünü yansıttığı bir perde olduğu ortaya çıktı, ancak Lishu bunu fark etmemişti ve Maomao onun büyük banyoya dehşet içinde geldiğini canlı bir şekilde hatırlıyordu.

Bu vesileyle Lishu'ya tüm vücudundaki tüyleri nasıl aldırıldığını eklemeye gerek olmadığına karar verdi.

Tedavi.

Batı başkentine yaptığı ilk seyahatten bahsetti. O zamanlar, bırakın bir yıl boyunca kalmayı, bir daha geri döneceğini bile hayal edemezdi.

"Ve Leydi Lishu ziyafette bir aslan tarafından saldırıya uğradı." Jinshi'nin bir eş bulması için düzenlenen bir tören olması gerekiyordu; aslan eğlence için oradaydı ve

kafesi.

"Bir aslan! O aptal bana sadece 'bazı sorunlar' olduğunu söyledi," dedi yaşlı U adam yumruklarını sıkarak. Bir damar Alnında nabız atışı vardı ve hemşiresi endişeyle alnını sildi. terini bir bezle sildi. Genç adam çocuğu biraz daha uzağa götürdü, görünüşe göre onun öfkeli klan lideri.

"O gün onu kurtaran kişi bu genç adamdı, Usta Basen." Maomao'nun günün kahramanı olan aslan avcısını takdimi hızlı ve hızlıydı. Patlamak üzere olan Basen, onun adını duyunca sıçradı.

"Torunumu mu kurtardınız?" diye sordu lider.

"Önemli bir şey değildi efendim. Ben sadece herkesin yapacağını yaptım."

Maomao bu yavan tevazu gösterisine öfkeyle baktı.

Yaşlı adam patlamak üzere gibi görünüyor. Sanırım şimdilik bu kadar mutsuz hikaye yeter. Her ne kadar daha anlatabileceğim çok şey var.

Maomao üzücü anlatıyı bırakmaya hazırdı, ama sonra-

"Leydi Lishu'nun mutsuzluğunun kendi babası tarafından düzenlendiğinin ortaya çıkması çok büyük bir utanç. Duyduğuma göre aslan saldırısı bile üvey kız kardeşinin ona sürmesi için ikna ettiği bir parfüm yüzünden olmuş - vahşi hayvanları çeken bir koku."

Neden öyle dedin ki?!

Maomao bu ayrıntıları dikkatle dışarıda bırakmıştı ama Basen hepsini anlattı.

"Jun'u ara," dedi U'nun lideri alçak bir hırıltıyla. Sakalı titriyordu ve gözleri kan çanağına dönmeye başlamıştı.

Hemşiresi başıyla hızlıca selam verdikten sonra çocukla ilgilenen genç adamı çağırmaya gitti. "Neye ihtiyacınız var?" diye sordu kibarca eğilerek.

"Sana kız kardeşinin yaptığı *her şeyi* bana anlatmanı, hiçbir şey saklamamanı söylemiştim. Bunu neden benden sakladın?"

Küçük kız kardeşi mi? Maomao, Lishu'nun üvey kız kardeşinin yanı sıra bir de üvey erkek kardeşi olduğunu geç de olsa hatırladı. Bu genç adam, Jun, eski eşin büyük üvey kardeşiydi.

"Kız kardeşim Leydi Lishu'ya zarar verdiği için pişman oldu ve gelecekte kamu sahnesine çıkmayacak. Size sadece merhametli olmanız için yalvarabilirim, efendim."

Jun'un sözleri kulağa yeterince kibar geliyordu ama kaçınması gereken bir şey söylemişti.

"Ne demek halka açık sahneye çıkmayacak?! Lishu artık bir rahibe! Peki bu kimin suçu?"

"Babam, Uryuu; ben, Ujun; ve kız kardeşim, efendim." Jun adındaki genç adam isimleri hızlıca sıraladı ve Kolayca.

"U karakterini kullanabileceğini kim söyledi?"

"Özür dilerim efendim," dedi Jun ve tekrar derin bir şekilde eğildi.

"Lishu'nun hayatını böyle mahvettiğim için cezamı kabul edeceksin."

"Elbette, efendim."

"Şimdi benden uzak dur."

Maomao'nun kalbi küt küt atıyordu; neredeyse yaşlı adamın Jun'a vuracağını düşünecekti. Ancak olan olmuştu. bundan daha fazla hoşgörüsü vardı.

Shin klanına gösterdiği cömertlik hiçbir yerde görülüyordu. U klanının lideri karakterli bir adamdı, ancak Shin klanından olanlara karşı çok az sempati duyduğu açıktı. torununa bu kadar uzun süre eziyet etmişti. Damadına ve çocuklarına olan tüm inancını kaybetmişti.

Belki de bu cömertçe bir yanıttır.

Maomao, U klanının kaç üyesi olduğunu bilmiyordu, sadece La klanından çok daha fazla olduklarını biliyordu. Bir hanenin çöküşü düzinelerce ya da

Hatta yüzlerce insan sokaklara dökülmüştü. U klanının lideri, damadından reisliği geri almış ve eski pozisyonuna geri dönmüştü - ama bu bir

Onun yaşındaki bir adamın ailesinin batmakta olan gemisini düzeltmeye çalışması muazzam bir çabaydı. Ujun muhtemelen sadece şanslıydı.

evinden kovulmamıştı. Kız kardeşinin yaptıklarından dolayı kendini kötü hissettiğini, ama aynı zamanda ağzına yemek koymakta zorlanmadığını iddia etti.

"Bunu görmek zorunda kaldığınız için üzgünüm," dedi yaşlı adam. Hemşiresi terini silerken, çocuk da gelip ona içecek bir şeyler ikram etti. Sadece Ujun orada öylece duruyordu, sırtıyordu. Neredeyse bir palyaço gibi görünüyordu, diye düşündü Maomao. "Normalde onları aileden kovardım ve Ama Lishu mektuplarında o adama fazla yüklenmemem için bana yalvardı."

O adam: muhtemelen Lishu'nun babası. Ujun'u buraya getirmek muhtemelen ona bir ders vermenin bir yoluymuş.

Sanırım buna kendi tarzında kindarlık da diyebilirsiniz.

Ama Lishu'nun babasının ona yaptıkları çok daha kötüydü. Ujun, Lishu'nun çektiği acıların doğrudan sebebi olmayabilirdi ama yine de bu ona verilecek en sert "ders" olduğu için şanslıydı. Her şeyden öte, Ujun aşağılanmaya alışkın görünüyordu - ve eğer kendinize dair çok şişirilmiş bir fikriniz yoksa hayatta idare etmenin daha kolay olduğu zamanlar vardı.

Ujun ektiğini biçiyordu ama aynı zamanda ona sempati duymak da mümkündü. Maomao onun için kendini tehlikeye atacak değildi. Karakterli bir adamın bile tahammül edemeyeceği bazı şeyler vardı. Güzel laflar etmek ve hıncını genç adamdan çıkarmamasını söylemek ona düşmezdi.

"Devam edebilir miyim?" diye sordu U patriği.

"Lütfen."

"Teşekkür ederim. Ama bunu söyledikten sonra, gerçekten söyleyecek başka bir şeyim yok." Yaşlı adam, Lishu'nun talihsizliğine dair daha fazla hikâye dinlemekle kendini daha iyi hissetmeyecekti. "Kesin olarak söyleyebileceğim tek şey Leydi Lishu'nun

ve arka saraydan çıkarılması kendi hatası değildi. Ayrıca, Majesteleri İmparator'un kendi çıkarı için onu arka saraydan kasten uzaklaştırdı. Sanırım Leydi Lishu'nun hala

gelecek."

Yaşlı adam hafifçe titriyor gibi görünen bir elini alnına bastırdı. "Ama bana yüksek bir eş olarak görevini yaptığını yazmıştı..."

"Eminim büyükbabasını endişelendirmek istememiştir, efendim." "Keşke fark etseydim. Fark ~~etmiydim~~"

Yaşlı U adam, Lishu'yu bu kadar uzun süre kendi haline bıraktığı için kendisine kızgın görünüyordu. Bu noktada, Lishu'ya eziyet eden hizmetçi kadınları cezalandıramazdı. Gerçi Lishu arka saraydan çıkarıldığında muhtemelen icabına bakılmıştı. Hiç şüphe yok ki

Onursuzca işten çıkarılmalarından utanç duyarak davulla da kovuldular. Bu durum evlilik beklentilerini bile etkileyebilir.

Gerçekten istediğimiz bu mu?

Maomao, talimatlara uygun olarak U patriği ile aynı masaya oturmuş ve ona Lishu'dan bahsetmişti. Basen'in genç kadını nasıl kurtardığından bahsetmiş ve Lishu'nun olanlar için hiçbir suçu olmadığını açıkça belirtmişti. Şimdi konuşmayı tekrar Maamei'ye aktarabilir ve görevini yerine getirdiği için tamamen tatmin olabilirdi. Yine de Maamei ona sanki *içinde biraz daha var, değil mi* der gibi bakıyordu.

Hadi ama, imkansızı istiyorsun! Maomao düşündü.

Ama imkansızı başarmasıyla ün kazanmıştı.

"Yani Leydi Lishu mektuplarında yüksek bir eşin görevlerini yerine getirdiğini mi yazdı?" Maomao sordu.

"Evet, öyle yaptı."

"Kendini çok zorlamış olmalı," dedi Maomao, sesi kasıtlı olarak yumuşaktı.

"Kendini zorladı mı? Nasıl yani?"

U'nun lideri yüzünde endişeli bir ifadeyle öne doğru eğildi, sakalı hareketle birlikte sallanıyordu.

"Efendim, bir eşin arka saraydaki görevinin ne olduğunu size söylememe gerek yok herhalde..."

Basen'e baktı. İlk başta o görünmüyordu

Neden bahsettiğini anlamadı ama sonra gözlerini kırptırdı.

birkaç kez tekrarlardı ve anlamış gibi göründü. Tekrar kızardı ama bu sefer öfkeden değil. Utançtan ve biraz da sıkıntıdan.

Bir eşin görevi elbette İmparator'un çocuklarını doğurmaktır.

İmparatoriçe Gyokuyou ve Konsolos Lihua bunu yapmıştı. Shisui-daha doğrusu Loulan- bile en azından bunu yapıyormuş gibi bir görüntü vermişti. Sadece bir yüksek konsül gitmişti Majestelerinin gece ziyaretleri olmadan: Lishu. "İmparator,

Leydi Lishu'ya kızı gibi davranırdı. O odasını bir kez bile ziyaret etmedi ve asla yatak arkadaşı olmadı."

Maomao başını yavaşça salladı. Bu ona, Maomao'nun memnuniyet belirtisi olarak algıladığı bir şekilde gülümseyen Maamei'yi görme şansı verdi. Basen de biraz şaşırmış olsa da son derece rahatlamış görünüyordu.

Maomao, "Aksi takdirde Majesteleri onun arka saraydan çıkmasına asla izin vermezdi," diye ekledi.

Tipik olarak, tek bir gece için bile olsa İmparatorla yatanlar hayatlarının geri kalanını arka sarayda geçirmek zorundaydı. Ah-Duo özel bir istisnaydı ama o bile İmparator'un villalarından birinde ikamet ediyordu. Hâlâ onun koruması altında olduğu açıktı.

U'nun lideri bunu kabul etmiş görünüyordu. "Öyle olup olmadığını merak ettim."

Maomao uzun bir iç çekişle, "Evet efendim," dedi. "İmparator tarafından tanınmadan arka saraydan ayrılan pek çok cariye'nin yeni evlilikler yaptığını duydum."

Bu tür kadınlarla reddedildikleri için alay etmek kolay olabilirdi ama söz konusu İmparator olunca öyle değildi. İster o Bir memurun ya da tüccarın kızı olarak arka sarayda hizmet etmek bir kadının itibarını artırır. Pek çok kişi arka saray olan gizemli bahçeye çekilirdi. Eş olarak seçilmenin bir kadının güzelliğinin ve ailesinin kalitesinin resmi olarak onaylanması anlamına geldiğinden bahsetmiyorum bile.

"Eğer Leydi Lishu bir tapınağa çekilmemiş olsaydı, sanırım

Bir sürü talibi olurdu," dedi Maomao. "Bu bencillik mi?" diye sordu yaşlı adam.

kalan kısa zamanımda torunumu tekrar görebilecek miyim?"

Mükemmel!

Maomao şimdi Maamei'ye baktı: *Yapabileceğim başka bir şey yok*, dedi gözleriyle. Maamei'nin yüzünde bir kendi gözlerinde şahin, ama açıkça mutluydu. Elini kaldırdı. "Bir soru sorabilir miyim?"

"Evet?" dedi patrik.

"Leydi Lishu'nun inzivası sonsuz mu olacak?"

"Lishu'ya sadece bir süreliğine iyileşmesi söylendi."

"Bir süre mi, efendim?"

"Kelimeler bunlardı."

"Yani Majesteleri öyle emrederse, tapınağından ayrılabilir mi?" Maamei'nin sesi bir söz almış gibi çıkıyordu. "Leydi Lishu U klanına dönüp bir koca alamaz mı? O sizin son kalan doğrudan soyunuz, değil mi?"

"Demek öyle. Tek kızımdan olan tek torunum."

Ujun başka tarafa baktı. Maomao, onun da bir kurban olduğunu düşündü, damadın oğlu olarak statüsü tarafından kuşatılmıştı.

Piç çocuk, doğrudan soyundan gelmiyor. Eğer babası başka bir klanla evlenmek zorunda kalmasaydı, daha az kısıtlı bir yaşam sürebilirdi.

"Ancak, kızımın başına gelenlerin Lishu'nun başına gelmesine izin vermeyeceğim. Bu çocuğu çoktan kendime halefi. Artık mutsuz evlilikler olmayacak." U patriği, atıştırmalığını yemekte olan genç çocuğun başını okşadı. Bu, Ujun'un bunca zamandır göz kulak olduğu çocuktur.

"O zaman Ma Klanı'nın

Leydi Lishu için teklif?" Maamei sonunda asıl konuyu açtı. Basen dudağını o kadar sert ısırды ki morardı.

"Ma Klanı'nın bize bir teklifi mi var?"

"Evet, efendim. Leydi Lishu ana hanenin başına geçecekse, hanedandan birinin oğluyla evlenmesi gerekirdi.

şube aileleri. Ama eğer değilse, o zaman onu kendi ailemden biriyle tanıştırmak isterim."

"Hoh." Yaşlı adam Basen'e baktı; Maamei'nin kimden bahsettiğini hemen anlamıştı. "Bir zamanlar Ma ile evlilik bağları kurmayı umuyordum. Ancak..."

Ancak?

"Bizimle bağ kurmanızın bir anlamı yok. U klanının eski gücüne benzer hiçbir şeyi yok. Başka bir klandan gelen bir teklifi anlayabilirim ama Ma'nın bu birlikten kazanacağı hiçbir şey yok. Ve karşı tarafa hiçbir fayda sağlamayacak gibi görünen bir eşleşmeyi kabul etmekte tereddüt ediyorum."

"Sanırım sizi daha önce Shin klanıyla konuşurken gördüm," dedi Maamei. "Onlarla olan düşmanlığınızın sona erdiğini varsayabilir miyim?"

Maomao, Maamei'nin söylediğinden daha fazlasını bilip bilmediğinden ya da sadece bir tahminde bulunup bulunmadığından emin değildi. Her iki durumda da Maomao, U'nun liderine hiçbir şey söylemediğini anlaması için özel olarak yalvardı.

"Shin'le aramda çok şey geçti ama bunun seninle ne ilgisi olduğunu hayal bile edemiyorum."

"Elbette, elbette. Ancak Leydi Lishu konusunda, teklifimizin ailenizin statüsüyle tamamen alakasız olduğunu söylesek belki bizi dinlersiniz?"

"Yani istediğiniz Lishu'nun kendisi mi?" U Patrik, Maamei ve Basen'e değerlendirci bir bakış attı. O da Kızını değersiz bir kocaya verdiği için açıkça pişmanlık duyuyordu. "Lishu'nun evlenmesi ihtimaline karşı birkaç aday üzerinde düşünüyordum."

Maamei devam etti. "Rica etsem Ma'yı da aralarında sayar mısınız?" Yöntemleri küstahlık sınırındaydı, ama U'nun lideri bunun kötü bir fikir olmadığını görecekti - aslında, bu onun için oldukça çekici olmalıydı.

Ancak başını sallamayı reddetti.

"Şu anda kimseyle evlenmiyor. Nerede düşman olabileceğini bilmiyorum. Ailem benim yanlış kararlarım yüzünden zayıfladı ama bazı şeyler oldu ki

benim gözetimim tek başına açıklayamaz. Lishu'nun kötü durumunu görmezden geldiğim için cezalandırılıyormuşum gibi hissediyorum."

"Nasıl yani, efendim?"

"Ha ha ha! Ailemin aşağılanması hakkında daha fazla konuşmamı mı istiyorsunuz? Peki, öyle olsun. Gaoshun'un kızı keskin sezgileri olan bir kadındır ve sanırım bunu zaten biliyorsunuz. Görünüşe göre ordudaki yeni hizip benden pek hoşlanmıyor."

Konuyla ilgili tek söylediği buydu.

Ordudaki yeni grup mu?

Bu konu garip bir şekilde tanıdık geliyordu.

"Bu çocuk başarılı olmadan önce, ben hala yaşarken bu sorunu çözmek istiyorum." U'nun lideri yaşlı kemiklerini kırbaçlıyor gibiydi. "Şimdi, sanırım artık ziyafete geri dönüyoruz."

Hemşiresi tekerlekli sandalyesini çekmeye başladı.

Maamei, "Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim efendim," dedi.

Görünüşe göre bugün bu konuyu daha fazla takip etmeyecekti. Başını derin bir şekilde eğdi ve U klanının liderinin tekerlekli sandalyeyle götürülüşünü izledi.

U klanının üyeleri nihayet gözden kaybolduğunda, Maomao bir yorgunluk dalgasının üzerine çöktüğünü hissetti.

Phew!

Omuzlarının çökmesine izin verdi.

"Sana güvenebileceğimi biliyordum Maomao. Mükemmel bir iş çıkardınız." Maamei övgüyle doluydu ama Maomao tam olarak kabul edemedim.

"Belki, ama U'nun lideri o kadar da istekli görünmüyordu." "Hiç yoktan iyidir. Bir tohum ektik. Biz sadece Bundan bir şey çıkıp çıkmayacağını görmek zorundayız."

Kocasını izliyor, karısını böyle meşgul görünce gülümsüyordu. Küçük erkek kardeşine gelince, o daha da Maomao'dan daha ağırdı ve henüz kendini yeniden başlatmayı başaramamıştı.

"Bu vesileyle izninizi rica ediyorum. Ben güveniyorum."

tamam mı?" Maomao söyledi.

"Tanrım, elbette. Çok yorulmuş olmalısınız. Bu tür şeylere alışık olduğunuzu sanıyordum." Maamei gerçekten memnun olmuş olmalıydı, çünkü kibar bir gülümseme yerine gerçek bir sırıtış vardı.

Maomao, "Daha önce hiç bilmediğim bir bilgiyi aniden keşfetmek beni yoruyor," dedi.

"Ahh, U ve Ma klanları arasındaki nişandan mı bahsediyorsun? Bu özel bir şey değil. Kız ve erkeklerin yaşları birbirine yakın olduğunda, bu tür konuşmalar her zaman gündeme gelir."

"Kabul ediyorum, kulağa yeterince sıradan geliyor."

Yine de, bu tür hikayeler özellikle bol görünüyordu Maomao'nun tanıdıkları arasında. Sadece İmparatorluk ailesinin yörüngesinde olmak bile insan ilişkilerini daha karmaşık hale getiriyordu.

Lishu'nun annesi hem Majesteleri hem de Leydi Ah-Duo ile çocukluk arkadaşıydı.

İmparator'un akıl hocası Gaoşun'un kendisini bu çemberin içinde bulması onu şaşırtmamalıydı.

Sanırım konuyu değiştirmenin zamanı geldi.

Maomao, "Biliyor musunuz, bugün Bayan Chue'yi görmedim," dedi.

"Bayan Chue'nun yapacak başka işleri vardı. Ah, nasıl da ayak sürüdü ama bu işin kesinlikle yapılması gerektiği söylendiğinde işe koyuldu."

Maomao ve diğerleri konuşurlarken rahat bir tempoda yürüyorlardı. İki adam arkadan geliyor, ikisi de bir şey söylemiyordu. Maamei'nin kocası gerçekten de sessiz bir tipti.

"Bayan Chue, Bayan Chue gibi görünebilir. Ama diller konusunda gerçek bir yeteneği var ve işe yaramaz bir ya da iki uzvuyla bile, kafası ve ağzı hala çalıştığı sürece oldukça yardımcı olacaktır."

Maomao, Maamei'nin Chue'ye değer verdiğini söylediğini anlıyordu ama bunu söylemek için oldukça acımasız bir yol gibi görünüyordu.

"Bazı yabancılar için tercümanlık falan mı yapıyor?"

Maomao tamamen meraktan sordu ama bu yanlış bir seçimdi.

"Öyle. Şu anda hapishanede onlardan bir yığın var ve bir komplo kurmadıklarından emin olmak için onları yakından izliyor.

birlikte."

"Aman Tanrım." Bu kimse için eğlenceli bir şeye benzemiyordu.

Li sınırı boyunca yabancıların yakalanması alışılmadık bir durum değildi. Çoğu haydut ya da benzeriydi ve derhal ve ölümcül bir şekilde halledildiler. Eğer kaçırılmışlarsa bunun yerine, aralarında belli bir rütbeye sahip kişiler olduğunu ima ediyordu.

Maomao, "Bayan Chue sağ elini kullanamıyor olabilir, ancak bu onun işini yapma becerisini etkilemiş gibi görünmüyor," dedi.

"Hiç de değil ama sanırım Ay Prensi'nin nedimesi olmaktan vazgeçmek zorunda kalacak. Sanırım onun yerine annem bu görevi üstlenecek. İyi bir yardımcı bulmak çok zor."

"Bana mı söylüyorsun. Suiren Hanım insanları iliklerine kadar çalıştırıyor."

Maamei'nin annesi Taomei de kolay lokma değildi elbette. Ama Suiren'in gözetimi altında hayatta kalmak için Muhtemelen ya olağanüstü yetenekli ya da en az Chue kadar iyimser olmalıydı.

"Suiren Hanım'ın yaşına gelene kadar neredeyse herkes emekli olurdu. Bulunduğu konum göz önüne alındığında, Ay Prensi'nin üzerine titremesinin pek de doğru olmadığını söylemeye gerek bile yok."

"Onun pozisyonu mu?" Maomao yankılandı.

"Suiren Hanım'ın kim olduğunu bilmiyor musun Maomao?"

"Onun efsanevi bir leydi olduğunu duydum.

Genç İmparatoriçe Dowager'ı, onu koruyacak başka kimsesi yokken savundu."

Sanki bir tiyatro oyunundan alınmış bir tasvir gibiydi.

"O öyleydi. Hem nedime hem de sütanne. Genç Dowager İmparatoriçesi

Bu yüzden Suiren Hanım İmparatoru bile emzirdi." Maomao, "Bekleyen hanımefendi ve sütanne," diye tekrarladı. Suiren'in sadece Jinshi'nin değil, Majestelerinin de stannesini olduğunu duymuştu. Ancak ifadenin aksine, bir sütanne illa ki bir çocuğa bakmazdı ve Maomao Suiren'in sadece onlara baktığını varsaymıştı.

Maomao, "Efendi Gaoshun'un onların süt kardeşi olduğunu duymuştum ve onları emzirenin annesi olduğunu düşünmüştüm," dedi.

"Büyükannem sütanne olarak görev yaptı, ancak Majesteleri sütten kesildikten sonra ona atandı."

"Ne?"

Bir saniye bekle.

Bu da bir süt kardeş daha olması gerektiği anlamına gelir. Tipik olarak, bir kadın ocuk doğurmadan süt retmezdi. ve ocuk büyüdüğünde emzirmeyi bırakmış. Yani Suiren Hanım'ın aşağı yukarı İmparator'un yaşlarında bir çocuğu olmuş olmalı.

"Leydi Suiren'in Leydi Ah-Duo'nun annesi olması mümkün mü?" Maomao başını şaşkın bir şekilde eğerek sordu.

"Demek yle. Bilmiyor muydun?" Maamei başını geriye doğru eğdi.

"Tamam, bekle, bekle. Birbirlerine hiç benzemiyorlar, değil mi?"

Suiren ilk bakışta bykanneye benziyordu, Ah-Duo ise ince ve yapılıydı. Birbirlerine daha az benzeyemezlerdi.

"Leydi Ah-Duo'nun babasına çekmiş olduğunu duydum." Maamei, konuşmaları bitmeden ziyafet salonuna varmasınlar diye yürümeyi bıraktı.

"Bekle, bekle, whoa. Ama Leydi Ah-Duo ve Leydi Suiren tamamen farklı *davran*!"

Maomao onları özel bir etkileşim içinde hiç görmemişti ama Suiren'in Ah-Duo'ya bir kız evlat gibi değil de kendisinden çok daha yüksek rütbeli bir soylu gibi davrandığı izlenimini edinmişti.

"Suiren Hanım ortak bir soydan geliyor ve o zamandan beri

Leydi Ah-Duo eş olarak seçildi, ona karşı nezakete saygı gösterme konusunda titiz davrandı. Bu da size ilişkilerinden kendisinin asla bahsetmemesinin bir nedeni olabilir."

"O zaman nereden bilebilirdim ki?!"

Maomao, şehre indiğinde giymesi için kendisine verilen kıyafeti düşünmeden edemedi - Suiren'in kızına aitti.

Leydi Ah-Duo'nun böyle bir kıyafet giydiğini hayal bile edemiyorum!

Bu, Suiren'in neden böyle davrandığını açıklayabilir. Maomao'yu giydirmekten zevk alıyordu; kendi kızı buna pek yanaşmamıştı.

Bu da geriye Jinshi sorusunu bırakıyor.

Suiren'in kızını sormadığı için kısmen Maomao'nun hatasıydı ama hiçbir şey söylemediği için Jinshi'nin de hatası vardı. Belki de Jinshi, Suiren'in kendisine söylediğini düşünmüştür.

Maomao başının dönmeye başladığını hissetti. Evet, İmparatorluk ailesini çevreleyen ilişkiler gerçekten de karmaşık ve iğrençti.

"Yani Suiren Hanım halktan biri olmasına rağmen sütanne oldu," dedi Maomao. Duyduklarını tekrarlamak, kafasındaki bilgileri düzenlemeye çalışmanın bir yoluydu.

"Bu doğru. Leydi Suiren'in kocası hamileyken vefat etti ve veraset meselesi bir sorun haline gelmeden önce evine geri döndü. Ailesi pek ilgili değilmiş gibi görünüyor; neredeyse Leydi Ah-Duo doğar doğmaz, biraz daha fazla para kazanmak için Leydi Suiren'i arka sarayda hizmet etmeye göndermişler."

"Doğum yapar yapmaz mı?"

Bu korkunçtu. Bir kadının doğumdan sonra iyileşmek için zamana ihtiyacı vardır.

"Gerçekten de öyle. O dönemde arka saray ne pahasına olursa olsun çocuk üretmeye takıntılıydı. O zamanlar, çocuk doğurma tecrübesi olan bir kadın çok değerliydi ve

buna göre davranılır." Şu anki durumun neredeyse tam tersi.

Hepsi eski imparatorun suçuydu.

çok genç kızlara tutkunduydu; tabii ki hiç çocuk doğmuyordu.

"Bu sayede Suiren Hanım, o sırada hamileliğini gizleyen Anshi Hanım'ı keşfetti ve onun nedimesi oldu."

Bu efsanevi görevlinin epik bir başlangıç hikâyesi olduğu ortaya çıktı.

"Ama normalde bir İmparatorluk eşinin annesi İmparator'un küçük kardeşine sütanne olarak atanır mı?"

Bir hükümdar, bir gün veraset krizine neden olabilecek birine bakması için kendi eşinin annesini gönderir mi?

"Oldukça benzersiz bir durum olduğunu söylemeliyim. Fakat Aynı anneden olan kardeşlere aynı bakıcının atanması başlı başına olağandışı bir durum değildir."

Bu doğruydu, Maomao kabul etti.

"İşin tuhaf yanı, Majesteleri ile Ay Prensi'nin yaşlarının birbirinden bu kadar uzak olması ve Majesteleri'nin eş olarak kendi süt kardeşi Leydi Ah-Duo'yu seçmesiydi."

Maomao da aynı fikirdeydi; bu garipti.

"Nesiller boyunca Ma klanının pek çok üyesi İmparatorluk süt kardeşi olmuştur, ancak bu onlara asla belirli bir rol garanti etmez. Ve asla eş olamazlar."

Bu onların İmparatorluk haline gelmemelerini sağlamak içindi. ve ellerinde çok fazla güç toplandığını gördü. Şimdi düşününce, Maomao

Basen veya Gaoshun'un onlarla birlikteyken herhangi bir özel iş unvanıyla anıldığını hiç duymadığını fark etti. Bu da Ah-Duo'nun pozisyonunun ne kadar eşsiz olduğunu anlamasını sağladı.

Öte yandan, Jinshi'nin konumu daha da benzersizdi-Maomao farkına vardığı şeyin yüzüne yansımaması için mücadele etti.

"İmparatoriçe Gyokuyou'nun genç prensi, şu anki varisi

kocam ve klanımızın başka bir üyesi tarafından korunuyor. Eş Lihua'nın çocuğu arka saraydan ayrıldığında, sayımızdan en az bir kişinin daha ona atandı."

"Ay Prensi Ma klanının çoğunu kendine saklıyor gibi görünüyor," diye gözlemledi Maomao, elinden geldiğince tarafsız bir şekilde.

"Evet; uzun yıllar veliaht olduğu için doğal olarak bizimle oldukça yakın ilişkiler kurdu. Şimdi, ziyafete geri dönmeye ne dersiniz?"

Gerçekten tek faktör bu muydu? Maomao merak etti ama bu konuda fazla düşünmemeye karar verdi. O daha çok yokluklarında ziyafet salonunda başka bir sorun çıkıp çıkmadığı konusunda endişeliydi.

Bölüm 7: Ortadan Kaybolan Hırsız (Birinci Kısım)

Adı geçenlerin toplantısının fırtınalı ilk günü böylece sona erdi. Akşam ziyafeti bittiğinde, Maomao kum adamının çabucak üzerine geldiğini fark etti. Banyo bile yapmadan yatmak üzereydi ama -daha sonra hayal meyal hatırladı- En'en onu yatmadan önce yıkanmaya zorladı.

İkinci gün ilkinden çok daha sakin geçti. En kayda değer şey, ucube stratejistin bazı Go oyunlarına başlamasıydı. bahisler oynadı ve diğer klanların kodamanlarını donlarına kadar ele geçirmeye çalıştı.

Ayrıca, Lahan'ın Kardeşi Maomao'yu durmadan En'en hakkında sorguladı.

Maomao'ya göre, oldukça iyi iş çıkarmıştı: Yao'nun Bay Aşk Mektupları ile olan sorununu çözmüşler ve U ve Ma klanları arasında bir bağlantı kurmuşlardı.

Kuşkusuz burada çözülmekten çok sorun yaratıldığını hissediyordu ama eve tek parça halinde dönebildiği için mutlu olmaya karar verdi.

İkinci gün sabah saatlerinde sona erdi. Ziyafetten söz etmek mümkün değildi ama birbirleriyle konuşmak isteyen aileler etrafta dolaşıp sohbet edebiliyordu. Bazılarının karlı iş anlaşmaları nedeniyle neşeli oldukları belliydi; diğerlerinin ise başarısız çöpçatanlık girişimleri nedeniyle içleri kasvetle doluydu.

Lahan, Shin klanıyla uzun uzun konuştu ve Yao'nun daha fazla rahatsız edilmeyeceğine dair yazılı güvence aldı. Ek olarak -ya da belki de başından beri asıl amacı buydu- onlara herhangi bir kılıç ya da silah satmayı kabul etti.

ticaret işinde kullandığı yabancı malı zırh

onun ellerine teslim etmek.

Bay Aşk Mektupları'na gelince.

Toplantının geri kalanında içine kapandığı için garipti. Ancak Maomao'nun arkadaşları olduğunu düşündüğü yaşıtı bazı kişilerle konuşurken görülebiliyordu.

Umarım aptalca bir intikam planı yapmıyordur.

Bu tür fikirlerin önünü kesmesi için Shin Hanım'a güvenmeleri gerekiyordu.

Böylece Maomao ve arkadaşları eve dönmek için hazırlandılar.

"En'en iyi bir aşçı, değil mi? Sence onu mutlu edecek hangi sebzeleri hazırlayabilirim?" Lahan'ın Kardeşi, arabaya bazı bagajları taşırlarken Maomao'ya sordu. Çiftçi olduğunu inkâr edebilirdi ama her

Ağzından çıkan her kelime aynı fikirde değildi. Şu anda En'en'e bir hediye vermek istiyordu.

Maomao, "Eminim size verecek bir cevabım yok," dedi. "Ne? Onun yemeklerini onca kez yedikten sonra mı?" "Bunu yapmalı epey zaman oldu."

Bu okuması çok kolay olan kardeş kimdi ve Lahan'ın Kardeşi'ne ne yapmıştı?

"Neden baharat yetiştirmeyi denemiyorsun, Ağabey?" Lahan söyledi. Hiç şüphe yok ki aslında düşündüğü şey baharatların oldukça kârlı olacağıydı.

"Ne, biber falan mı demek istiyorsun? Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Ama eğer öğrenebilirsen, sence bu onun daha fazla yemek yapabileceği anlamına gelmez mi?"

Maomao, Lahan'ın kafasındaki abaküsün tıkırtısını neredeyse duyabiliyordu.

"Lakan Usta, bu çantayı ne yapalım?" diye sordu, ucube stratejistin Go oyunlarından elde ettiği ganimetleri taşıyan Erfan.

"Hrrm... Ne isterseniz onu yapın," dedi. *Aslında* kimsenin iç çamaşırını almamıştı ama bir yığın lüks cübbesi ve kemeri vardı. Maomao onun için bir düşünce ayırdı

talihsiz rakipler. Lahan muhtemelen daha sonra ganimetten iyi bir kâr elde edecekti.

"Bundan sonra ne yapacaksın Maomao?" Yao sordu. En'en, Yao'nun çok sayıdaki valizini kendi valizlerine tıktırmakla meşguldü.

Taşıyıcı. Maomao, tüm bunların tek bir gecelik konaklama için gerçekten gerekli olup olmadığını merak etmek zorunda kaldı.

"Güzel soru. Sanırım hemen yatakhaneye döneceğim.

Yarın işim var." "Evet, benim de."

"Muhtemelen yapılacak çok şey vardır."

O ve Yao içlerini çektiler. Sadece ertesi gün yapacakları işi düşünmek bile onları hüzünlendiriyordu.

"Hey, Lahan," diye seslendi Maomao. Lahan hâlâ Lahan'ın Kardeşi'ni kârlı mahsuller yetiştirmeye ikna etmeye çalışıyordu.

"Evet, ne?"

"Beni yatakhaneden çıkar."

Kendisini ucube stratejistin malikânesine kadar sürüklemelerini kesinlikle istemiyordu.

"Evet, tabii."

Maomao tam arabaya binmek üzereyken, biri hızla atını sürerek bir toz bulutu kaldırdı.

"Bütün bunlar da ne?" Lahan mırıldandı.

At kişneyerek ve homurdanarak Maomao'ya doğru geldi.

"Merhaba, genç bayan!" diye seslendi atlı.

"Usta Lihaku? Burada ne yapıyorsunuz? Bir sorun mu var?"

Atın üzerindeki Lihaku'ydu, ama her zamanki dost canlısı tavrı, tıpkı büyük bir köpek yavrusunununki gibi, bugün durgun ve endişeliydi.

"Hemen Verdigris Evi'ne gelmeni istiyorum." "Neler oluyor?" Her ne ise, eğer bu

Lihaku'yu panik içinde bırakırsa, bunun önemsiz bir mesele olması pek mümkün değildi.

"Verdigris Evi bir hırsız tarafından vuruldu. Pairin yaralandı."

"Ne?!"

Maomao'nun çok şey borçlu olduğu onursal ablası yaralandıysa, burada öylece duramazdı. Lihaku'nun arkasına atlamak istedi ama Lahan'ın Kardeşı seslendi: "Hey! O at yorulmuş olmalı. Onun yerine bunu al." Hayvanlardan birini kendi arabasından indirdi - böyle konularda çok hassas olabiliyordu.

"Teşekkürler, Lahan'ın Kardeşı! Çok yardımcı oldun!" Lihaku atın dizginlerini tutarak konuştu. Belli ki deneyimli bir biniciydi.

"Maomao, bekle!" Yao seslendi ama Maomao atın üzerine atladı.

"Ben önden gidiyorum!" diye bağırdı.

"Giddyup!" Lihaku bağırdı ve atın yanlarını tekmeledi. Maomao ona olabildiğince sıkı sarılmış, dörtmala uzaklaşırken savrulmamaya çalışıyordu.

Toplantıya gitmek için araba yolculuğu iki saat sürmüştü ama dönüş yolunda Lihaku bir saatte varmıştı. Tanıdık eğlence bölgesi ve ardından tanıdık genelev görüldüğünde, Maomao bir şeylerin farklı olduğunu anlayabildi. Akşam işleri bitmiş olmasına rağmen etrafta bir hareketlilik vardı. henüz başlamadı.

"Geri döndüm! Ve onu da getirdim!" Lihaku, Maomao ile birlikte attan atlayıp Verdigris Evi'ne koşarken seslendi. Normalde bu saatte hâlâ öğleden sonra uykusunda olması gereken fahişeler, makyajlarını bile yapmadan fuayede toplanmışlardı.

"Ah, dramatik!" dedi dünyayı çok iyi tanıyan bir ses -çok, çok çok iyi.

"Büyükanne," dedi Maomao.

Yaşlı madamdı, her zamanki gibi piposunu içiyordu.

"Sevgili Lihaku. Pairin için ne kadar endişelensen de bu kadar abartmamalısın."

"Hee hee hee! O haklı, biliyorsun. Hırsız beni çok korkuttuğu için zavallı kıcımin üzerine düştüm."

Bu yeni, boğucu ses, bir sandalyede oturan Pairin'di.

Çırak ona su getirdi. "Hırsız mı?

Soygun değil miydi?"

Eczacı dükkânının geçici işletmecisi Sazen kafasını içeri sokup geri çıkararak, "Hayır, bu yüzden tedavi sağlamadım," dedi.

Maomao

kendisi saraydayken burayı işletmesi için onu zorlamıştı ve iyi bir iş çıkarıyor gibi göründüğünü görmekten memnundu.

Pairin sevgilisinin göğsüne bir şaplak atarak, "Lihaku çok endişeli biri," dedi.

"Aww, bilirsin. Sadece, sana bir şey olduğunu düşündüğümde kendimi kontrol edemiyorum."

"Maomao'yu almak için onca yolu gitmenize gerek olmadığını söylemiştim."

"Bay Luomen'i getirmeyi gerçekten çok isterdim ama Arka sarayda olduğunu söylediler ve ben de herhangi bir büyücüye güvenemezdim. En azından küçük hanımı bulabileceğimi düşündüm, ama bana onun uzakta olduğunu söylediler, kendimi kaybetmişim!"

Belli ki Lihaku, Pairin söz konusu olduğunda soğukkanlılığını koruyamıyordu ama kadınlar haklıydı; o biraz *fazla* keyifsizdi.

"Hee hee hee! Çok uzun zamandır yoksun sanıyordum, Sadece Maomao'yu alacağınızı söylediğinizi düşünürsek," dedi Pairin.

İkisi flört etmekle meşguldü ama bu arada, Bir at kadar hızlı buraya sürüklenen Maomao ne yapacağını bilemedi. Kendini kaptırmış çifte soğuk bir bakış atmakla yetindi.

"Tanrım, senin için yeterince iyi olmadığım için üzgünüm!" Sazen homurdandı, bu kez eczacı dükkânından kafasının sadece yarısını içeri sokup tekrar dışarı çıktı.

"Eve gidebilir miyim?" Maomao hâlâ kaşlarını çatarak yaşlı madama sordu.

"Pekala, bir saniye. Madem buradasınız, gitmeden önce etrafa bir göz atın ve merhum hırsızımız hakkında herhangi bir ipucu bulup bulamayacağınıza bakın."

Yaşlı kadın hiç vakit kaybetmeden Maomao'ya bir görev yükledi.

"Onu yakalayamadınız mı?" diye sordu. "Korkarım kaçıp gitti." "O zaman bir yetkili çağırın, beni değil."

"Ha ha ha! Resmi makamlara hitap eden bir genelev. Çok zengin. Ne tür söylentiler çıkacağını biliyor musun?"

Maomao onun haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı.

"Belki odama bir göz atabilirsin?" Bu istek, sesi son derece yorgun gelen Joka'dan geldi; konuşurken esnedi. Maomao'nun "kız kardeşi" genellikle her zaman etkilemek için giyinirdi, ama bugün pijama giymişti.

"Odanda mı, Joka?" Maomao sordu.

"Hırsızın vurduğu oda Pairin'in odası değildi, benim odamdı. Suçluları bulmakta ve bu tür şeylerde iyisiniz, değil mi?"

"Bir göz atacağım. Ama herhangi bir söz vermiyorum."

Maomao, Joka'nın üçüncü kattaki odasına gitti. Kat ne kadar yüksekse, orada yaşayan cariyeler o kadar önemli ve konaklama yerleri de o kadar geniş olurdu. Joka'nın odası birbirine bitişik üç odadan oluşuyordu.

"Eyvah," dedi Maomao.

"Hoş bir manzara değil, değil mi?"

Ev darmadağınktı. Kitaplıktaki her kitap yere atılmış, masadaki her çekmece çekilip çıkarılmıştı. ve baş aşağı dönmüştü. Diğer iki oda da aynı derecede kötü görünüyordu.

"Giysilerimi bile karıştırmışlar," dedi Joka. İpek cüppesi çiğnenmiş ve saçları dağılmıştı. Her yerde.

Maomao gözlerini kısarak giysileri inceledi. Buruşmuş ve kırıkmışlardı ama çoğunlukla kirlenmemişlerdi; bu da küçük bir nimetti. Saç çubuklarından biri Üzerine basılmış ya da başka bir şey, çünkü parçalara ayrılmıştı. Bir şeyler ters gitmiş gibiydi - Maomao onu aldı ve cübbesinin kıvrımlarına koydu.

Joka, "Ben banyodayken gizlice buraya girmeleri büyük cesaret," dedi. "Sayelerinde üstümü değiştirmeye bile fırsat bulamadım. Bu gece 'çay içiyor' olacağım."

"Eğer bu sabah olduysa, saçınızı yıkadığınızı varsayıyorum?"

"Evet, öyleydim."

Bu da Joka'nın neden hâlâ pijamayla dolaştığını açıklıyordu. Verdigris Evi'nde kadınlar saçlarını belirli bir günde yıkarlardı ve normalden daha fazla sıcak su ve daha fazla zaman gerektirdiği için sabah ilk iş banyo yaparlardı.

Sabah. Yıkanma sırası değişiyordu ama genellikle en yüksek rütbeli cariyeler -ve en çok satanlar- önce yıkanıyorlardı.

"Demek banyodaydın. Tam olarak saat kaçtı?"

"Banyoya ilk giren bendim -airin *fazladan* kalan bir müşterisi vardı. Sabah sekiz civarı olmalıydı. Hala inanamıyorum, saçlarımı güzelce temizledim, sonra bir bağırış duyduğumu sandım, odama döndüğümde bir de ne göreyim

her şey bu pis durumda. Korkunç, çok korkunç." "Evet, tam bir karmaşa. Bana mı öyle geliyor yoksa

Kokuyor mu?" Maomao burnunu kaşdı ve pencereye doğru gitti. Odadaki güllerin iğrenç kokusundan neredeyse midesi bulanarak derin bir nefes aldı.

"O piç kurusu çıkarken parfümümün şişesini kırdı, yaraya tuz biber ekti. Ondan sadece bir şişe vardı. müşteri verdi. Kendimi temizlemeye bile veremiyorum." Joka'nın öfkeli olduğu belliydi.

Zaten orada durduğu için Maomao pencerenin hemen dışına baktı. Üçüncü katta olabilirlerdi ama bir korkuluk ve diğer demirbaşlar vardı, yani hırsızın yukarı tırmanmış olması imkânsız değildi. Altlarında, günün bu erken saatinde hâlâ çoğunlukla ıssız olan avlu vardı.

Tüm bunlara rağmen, Verdigris Evi'nin erkek hizmetkârları pek de kolay lokma değildi. Öyleyse neden hırsızın kaçmasına izin vermişlerdi?

"Bu kişi ne çaldı?" Maomao sordu. "Ahşap yapboz kutumu. Hâlâ bulamadım."

"Ne?! O şey mi?"

"Evet, o şey," dedi Joka, her zamankinden daha da huysuzlanarak. Bulmaca kutusunun içinde, hayatını üzerine kurduğu yeşim taşı tablet vardı. Bu onun için çok önemliydi, Yine de şaşırtıcı derecede sakın görünüyordu.

"Diğer odalardan herhangi biri vuruldu mu?" "Sadece benimki," dedi Joka.

Maomao elini çenesine götürdü. Üç Prenses Verdigris Evi'nin en çok kazananlarıydı - gerçi Meimei yakın zamanda satın alındığından beri artık daha çok İki Prenses gibiydiler. Onların odaları -ya da belki hanımefendinin odaları- ganimet arayanlar için bariz hedefler olabilirdi.

"Pairin tüm bu süre boyunca odasında mıydı?" Maomao sordu.

"Heh! Seni getiren 'iyi adam'

Öğlen. Son zamanlarda buraya çok sık geliyor." "Ah."

Lihaku bütün bir yıl boyunca batı başkentinde kalmıştı. Şimdi bu süre zarfında biriktirdiği parayı Pairin'i ziyaret etmek için kullanıyordu.

Onu satın almak için para biriktirmiyor mu?

Bir fahişeyi kontratından satın almak kolay değildi. Sen

Bunun için paranız olması gerekiyordu, ama aynı zamanda düzenli bir müşteri olmanız da gerekiyordu, yoksa işletme bu fikre yanaşmıyordu bile. Sağlaması zor bir dengeydi.

"Pairin'in odası benimkinin hemen yanında. Burada bir şey duyduğunu sandı ve bakmaya geldiğinde hırsız oradaydı. Pencereden kaçmış."

"O sırada o kadar korktu ki arkasının üzerine mi düştü?" Maomao'ya hâlâ tuhaf geliyordu. "Pairin bir ses fark etti ama Lihaku fark etmedi mi?"

"Muhtemelen uyuyordu, sence de öyle değil mi? Sanırım kız kardeşimizin düşerken bağırması onu uyandırdı, ama o Muhtemelen hala sersem. Seni geri getirmek için her neredeyse oraya kadar gitti Maomao. Aşık olduğunu biliyorum ama bu biraz abartılı."

Groggy, doğru.

Maomao tekrar çenesini okşadı. Tanıdığı Lihaku kolay kolay gardını düşürmezdi. Aksine, bazen nasıl görüldüğüne rağmen, son derece sakin ve kıvrak zekalıydı.

"Pairin'in odasına hızlıca bir göz atacağım," dedi. "Bana uyar."

"Ben olsam henüz odanı temizlemezdim," diye ekledi giderken. Pairin'in odasına girerken kendini biraz tuhaf hissetti, bu yüzden önce alt kattaki diğer kadına seslendi. "Pairin! Odana bakmamın bir sakıncası var mı?"

"Devam et! Dün gecedan beri hala temizlenmedim!"

"Bu iyi. Aslında mükemmel."

Pairin'in onayıyla Maomao odasına girdi. Gerçekten de temizlenmemişti. Boş şarap şişeleri vardı, kahvaltı kaseleri, etrafa savrulmuş giysiler ve buruşuk çarşafklar. Parfüm kokusuna bir koku eşlik ediyordu.

farklı hayvani bir kokuydu ama bu bir genelevde olağan bir durumdu ve Maomao bunu görmezden geldi. Onun yerine şarap şişelerinden birini aldı ve kokladı.

"Hmm?"

Sonra konge kaselerinden birini aldı - iki tane vardı, biri Pairin'in diğeri de Lihaku'nun kahvaltısı içindi. Yiyecekler çoktan kurumuş ve pul pul olmuştu. Her iki kâseyi de kokladı.

İşte orada!

Maomao elinde hâlâ kâselerle aşağıya koştu. "Sorun nedir küçük hanım?" diye sordu Lihaku.

fuayede çay içiyorlardı. Diğer fahişeler odalarına geri dönmüştü - birazdan akşam için hazırlanma zamanı gelecekti.

"Eve gitmiyor musunuz, Lihaku Usta?"

"Ah, şey, başladığım işi bitirmek için burada kalmam gerektiğini düşündüm. Yarın sabah eve gideceğim."

"Gerçekten çok para biriktirdin, değil mi?" Maomao dirseğiyle onu dürttü.

"Oh, dur," dedi ama pek de mutsuz görünmüyordu. "Hee hee hee! Sanırım bir tane daha

Bu gece," dedi Pairin, onun üzerine kapanarak.

"Ha ha ha ha!" diye güldü. Üst üste ikinci gece onu kurutacaktı.

"Bu arada, kahvaltınızı burada mı yaptınız?" Maomao sordu.

"Uh-huh."

"Bu kaselerden mi?"

"Kesinlikle öyle. Peki ya onlar?"

Maomao kaseleri yere bıraktı ve dikkatle Lihaku'ya baktı.

"Congee nasıldı? Lezzetli miydi?"

"Harikaydı - bugün çok fazla malzeme vardı. Verdigris House ziyaretçilerine nasıl davranacağını çok iyi biliyor."

"O kadar çok sevdi ki benimkini bile yedi!" dedi Pairin.

Maomao kollarını kavuşturarak, "Bu her şeyi açıklıyor," dedi. "Bu neyi açıklıyor?"

"Lihaku Usta, kahvaltıdan sonra kendinizi çok yorgun hissettiniz, değil mi?"

"Eminim öyledir."

"Yapmalı! Bütün geceyi *egzersiz yaparak* geçirdik."

Pairin, Lihaku'yu göğsünden dürtükledi. Maomao ima peşinde değildi.

"Batı başkentindeyken, gece ya da gündüz, her an uyanabildiğini hatırlıyorum." Lihaku bir yıl boyunca Maomao'nun korumalığını yapmıştı, bu yüzden Maomao ne kadar derin uyuyor olursa olsun, onun bir anda harekete geçebiliyordu. "Kardeşim Pairin'i uyandıran bir şey yüzünden uyuyup kaldığına inanmakta güçlük çekiyorum."

Üçüncü kattan inen Joka, "Birinin ona bir şey verdiğini mi söylüyorsun?" diye sordu.

"Bu doğru. Bu congee, kötü müşterilere servis ettiğimiz şey." Maomao boş kaseyi havaya kaldırdı.

Kötü müşteri tam olarak kulağa geldiği gibi bir anlama geliyordu: kötü davranan *müşteriler*. Kadınlara şiddet uygulayanlar ya da onlara zorla bir şeyler yaptırmaya çalışanlar olabilirdi.

Ödediklerinden daha fazlasını isteyenler, hatta çok enerjik olup bir fahişenin dayanma gücünü tüketmekle tehdit edenler bile vardı. Böyle durumlarda ne yapmalı? Verdigris Evi'nin erkek hizmetkârlarının yanı sıra resmi hizmetkârları da vardı elbette. korumalar. Eğer bir müşteri açıkça şiddet uyguluyorsa, onu kovmak ve bir daha gelmemesini söylemek yeterince basitti. Peki ya o kadar ileri gitmeyen vakalar? Daha da kötüsü, ya bu vakalar sürekli müşteri haline gelip kadınları bitkin bırakırsa?

Bazen çözüm, onları şarap ya da biraz baharatla hazırlanmış atıştırmalıklarla nazikçe rüya alemine sokmaktır.

uyku ilacı. Sadece böyle bir ilaç

Lihaku'nun congee'si. Kase boş olsa bile, Maomao'nun burnunu kandırmak mümkün değildi.

"Ben... Kötü bir müşteri miydim?" Lihaku sarsılmış bir halde sordu. "Hayır, efendim. Diğer fahişeler için belki, ama Pairin en az senin kadar yetenekli birine ihtiyacı var."

"Bu çok doğru," diye mırıldandı Pairin. Fahişeler arasında özel bir durumu vardı, ama neyse oydu.

"Emin misin?" Lihaku sordu.

"Elbette! Lütfen tekrar gelin." "Elbette geleceğim!"

Lihaku'nun morali çabucak düzeldi ama yine de yulaf lapasının içinde uyuşturucunun ne işi olduğu sorusu akıllarda kaldı.

Belki de Lihaku'nun bugün alışılmadık derecede çılgınca davranmasının sorumlusu bile onlardı.

Verdigris House'da kullanılan uyku ilaçları şarapla birlikte alındığında çok daha güçlü bir etki yaratıyordu. Kullandıkları dozajın müşteriye zarar vermeyeceğinden emin olmak için her zaman dikkatli davranırlardı, kötü biri olsa bile, ama biri ilacı oraya öylece atarsa ne olacağını bilemezlerdi.

Bunun içinde başka bir şey yok, değil mi? Maomao boş kâseyi bir kez daha iyice kokladı. Sonra da, "Demek hırsız içeri girdiğinde Joka banyodaydı ve ikinize de uyku ilacı katılmış congee verilmişti," dedi.

Tesadüf gibi görünmüyordu.

Şu anda üçüncü katta sadece Pairin ve Joka'nın odaları vardı.

"Pairin, hırsız pencereden kaçtı, değil mi?" "Evet, doğru."

"Nasıl giyinmişti?"

"Üzerinde kahverengi bir kıyafet vardı. Ceketini tam olarak tarif edemedim çünkü onu sadece arkadan ve sadece bir saniyeliğine gördüm. Ama altında bol bir pantolon vardı."

Çok yaygın bir şey; taşınması kolay. Şehirdeki herhangi bir sayıda insan bu tanıma uyabilir.

"Gerçekten de zayıf ve çevikti; her yerinde kas vardı."

Pairin'in et kafalıları olan iştahıyla fark edeceği türden bir ayrıntı.

"Pekâlâ. Peki kahvaltılıkları kim getirdi?" "Çıraklardan biri. O kızdı, Zulin. Hatta

Lihaku burada olduğu için Chou-u kafasını içeri soktu."

"Chou-u mu yaptı? Onu görmedim bile." Maomao gıdıkladı.

Dilini. Chou-u geçmişi olan bir çocuktu ve geçici olarak Maomao'nun himayesindeydi ama bir suredir ona yüzünü göstermeye tenezzül etmemişi. Belki de bir dönemden geçiyordu. Pairin, "İti an omağı hazırla," dedi. Antreden içeri girdi

Chou-u ve küçük gölgesi Zulin.

"Chou-u!"

"Eyvah!" Chou-u Maomao'yu görür görmez kendini hazırladı.

Uzun zaman sonra, küçük veledin artık o kadar da küçük olmadığı ortaya ıktı. Aslında, şimdi Maomao'dan daha uzundu ve bebeklik yağlarının bir kısmını kaybetmişi. Henüz sakalı yoktu ama artık bir çocuktan çok genç bir adamdı.

Zulin, Maomao'nun araya girmesiyle ablasıyla birlikte Verdigris Evi'ne gelmişi. Belli ki hala Chou-u'ya göbekten bağlıydı. Düzenli olarak beslenmesi onu Maomao'nun onunla ilk tanıştığı zamankinden çok daha dolgun ve güzel yapmışi.

"Chou-u, Pairin kahvaltısını odasına getirdiğini söyledi?" Maomao, Zulin konuşmadığı için Zulin yerine Chou-u'ya sordu.

"Evet, yaptım. Ne olmuş yani? Bununla ilgili bir sorunun mu var?" Maomao kendisini garip bir şekilde Chou-u'nun göz hizası onunkinden yaklaşık üç santimetre yukarıdaydı. Yine de bu konuda elinden bir şey gelmiyordu ve Chou-u büyüme çağına girdiğinde daha da ktleşecekti.

"Bu kötü bir mşteriydi."

"Ha?" Chou-u'nun şaşkınlık dolu sesi rol yapıyor gibi görünmüyordu; şaşkınlığı yüzünden okunuyordu. "şey, ben ona hiçbir şey yapmadım."

Maomao, "Bu durum uyku ilaçlarının orada olduğu gerçeğini değiştirmiyor," dedi. Uyuşturucuları Chou-u temin etmiş olsa bile

Cehalet içinde yemek yediği için onu sıkıştırmaya devam etmek zorunda kaldı. "Zulin, yahniye bir şey mi yaptın?"

Chou-u

diye sordu. Zulin yüksek sesle bir şey söylemedi ama başını salladı.

Sonra Chou-u bir şey hatırlamış gibi ellerini çırpı. "Ah, ama biliyorsun, congee zaten bizi bekliyordu."

"Seni mi bekliyordum?"

Zulin başıyla sessizce onayladı.

"Yaşlı kadın bize yukarı çıkarmamızı söyledikten sonra almaya gittiğimizde, orada zaten birkaç kase vardı, biz de onları aldık."

Zulin tekrar başını salladı.

"Belki de başka bir kadın için olan bir şeyi, misafirliğini fazla uzatmış bir müşteriyle birlikte kapmışlardır?" Pairin Zulin'in yanaklarını sıkarak öneride bulundu. Maomao gençken o da aynı şeyi Maomao'ya yapmıştı ve Zulin bunu sineye çekmişti.

Pirinç lapası hazırlamak çırakların işiydi, ancak orta ve daha alt rütbedeki fahişeler kendi işlerini kendileri yapardı.

Lihaku'nun yanı sıra sabahlara kadar kalan müşteriler de vardı. Sabahları, eğer hoş karşılanmıyorlarsa, kahvaltılarına biraz uyku ilacı katılması pek de alışılmadık bir durum değildi. Ancak hiç kimse "kötü müşteri congee "sini orada öylece bırakmazdı.

"Congee kuruduktan sonra bir işe yaramaz," dedi Chou-u. "Bir müşteriye kötü bir congee servis edersen kızar ama congee'yi ziyan edersen yaşlı kadın kızar. Bu yüzden hazır olanları aldık."

Bu söylediklerinin hepsi doğruydı. Madam cariyeleri ve çırakları yemek israfı yapmamaları konusunda sürekli uyarırdı.

"Doğruyu söylüyorlar. Zulin'e

Hamuru yukarı çıkarın," dedi madam odaya girerek. "Hiç ziyan etmedikleri için de minnettarım. Ama şimdi hangi işe yaramaz kızın congee'yi dışarıda bıraktığını bilmek istiyorum!" Masanın özel çekmecesinden bir not defteri çıkardı.

Masanın yanında zamanı ölçmek için kullanılan tütsü duruyordu.

"Bir bakalım. Bu sabah misafirimiz Lihaku hariç beş adam uzun süre kaldı. Ama hiçbir

kötü müşterilerdi."

Gerçekten de yakınlarda duran altı tütsü çubuğu vardı, Lihaku da dahil olmak üzere her adam için birer tane. Tütsü standlarından biri özellikle süslüydü.

yüksek bir fahişe olan Pairin'e aitti.

"Son zamanlarda davranışları daha da kötüye giden biri olduğunu düşünmüyorsunuz değil mi?" Maomao sordu.

"Bundan şüpheliyim. Kendiniz görün." Madam ona defteri uzattı.

"Bu isimlerden hiçbirini tanımıyorum!" Sadece Müşterilerden sadece ikisi Maomao'nun onları tanıyabileceği kadar uzun süredir buralarda olan insanlardı.

"Biz bir işletmeyiz. Sonsuza kadar aynı eski malları satmaya devam edemeyiz."

"Ne demek istediğinizi anlıyorum."

Bazı kadınlar sözleşmelerini feshederken, bazıları da başka kurumlara geçebiliyordu. Şanslı olanlar güvenli bir şekilde emekli olabilirdi, ancak az sayıda fahişe, işlerini kaybettiklerinde çalışmayı bırakmazdı.

hastalık ya da ölüm.

"Hey, büyükanne, ikinci kattaki odaların bir dökümü var mı?"

"Ondan ne istiyorsun?" "Sadece söyle."

Maomao yaşlı kadından şemayı aldıktan sonra avluya doğru ilerledi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu madam.

"Sadece kendi gözlerimle görmek istiyorum."

Joka'nın odasının tam altına gelecek şekilde hareket etti. Meraklanan madam onu takip etti.

"Pencereden atladıysa tam burada ayak izleri vardır diye düşündüm."

"İki gün önce bir yağmur yağdı." Yer ıslaktı.

Üçüncü kattan atladıysa, gerçekten bazı ayak izleri olması gerektiğini düşünürsünüz.

Ama hiçbir şey görmedi.

"Pairin dışında hırsızı gören oldu mu?"

"Korkarım hayır."

"Erkek hizmetkârlardan biri bile mi?"

"Sabahın o saatinde etrafta kimse yoktu. Ama haklısınız, o göz deliklerinin biraz disiplin altına alınması gerekecek."

Madamın gözleri parladı. Kulağa sert gelebilir ama erkek hizmetkârların görevlerinden biri de kaçmaya çalışan fahişelere göz kulak olmaktı. Bir hırsızın bu kadar rahat kaçmasına izin vermek güvenlikle ilgili bazı sorunları akla getiriyordu.

"Bir şey öğrendin mi?" Lihaku sordu.

"Etrafa bakmaya devam etmek istiyorum," diye cevap verdi Maomao. "Neye bakmak?" diye sordu madam.

"İkinci katta, Joka'nın odasının hemen altında."

Madam, Maoma'yı durdurmak için hiçbir harekette *bulunmadı*; sadece ona, *o hırsızı mutlaka bulmasını* söyleyen bir bakış attı.

Bölüm 8: Ortadan Kaybolan Hırsız (İkinci Kısım)

Maomao ikinci kata çıktı. Bu kattaki odalar üçüncü kattakilerden daha küçüktü. Oda büyüklüğünün genelevdeki statüyle doğrudan ilişkili olduğunu söylemek yanlış olmaz.

Verdigris Evi'ndeki en sıkışık odalar sadece bir yatak ve çay içmek için bir yer tutacak kadar büyüktü. Ve Yer darlığı, kişisel eşyalar için fazla yer olmadığı anlamına geliyordu; zaten kadınların çoğunun giysiye harcayacak parası yoktu, bu yüzden genellikle diğer cariyelerle paylaşıyorlardı.

Joka'nın odasının altındaki alan nispeten genişti - en çok satan kadınların odalarının bulunduğu yerd. Yine de her oda muhtemelen Joka'ya ayrılan odanın üçte biri büyüklüğündeydi. onunkinin üç oda altında.

"Ne demek odama bakmak istiyorsun?"

erhu pratiği yapan bir fahişeye sordu. Kadın gözlerini Maomao'ya dikti. Bu, Maomao arka sarayda hizmet etmeye gittikten sonra geneleve girmiş olan biriydi. Maomao'nun yaşındaydı ve Maomao'nun

onun hakkında çok iyi şeyler düşünüyordu. Maomao, Verdigris Evi'ni eski bir uğrak yeri olarak görüyordu ama onu tanımayan biri için muhtemelen sadece bilinmeyen nedenlerle ve kendisi bir fahişe olmamasına rağmen sık sık gelip giden bir yabancı gibi görünüyordu.

"Hırsız, kız kardeşimiz Joka'nın odasının penceresinden kaçmış. Ben de onun odasının hemen altındaki odadan bakmak istedim."

"Eğer aşığı atladıysa, o zaman avluyu kontrol etmelisiniz."

"Ben yaptım."

Bu kadın, çok kazanan birine yakışır şekilde güzeldi ve buna uygun kibirli bir tavrı vardı. Maomao ise genelevde büyümüş ve bunun da ötesinde arka sarayda yaşamıştı. Bu yüzden de Küçümseyici bir karşılamadan gözüm korktu.

"Hanımefendiden izin aldım. Yolumdan çekil ve vaktimi boşa harcama." Konuşurken Maomao alt kattaki hanımefendiye baktı.

Belli ki diğer kadın bundan korkmuştu, çünkü hemen geri adım attı. "Pekâlâ, pekâlâ. İçeri gir ve bak o zaman."

"Teşekkürler."

Maomao odanın etrafına baktı. Bir yatak, bir masa ve bir sandalyenin yanı sıra bir çalışma masası ve giysiler için bir sandık vardı. Hafif, makul derecede hoş bir parfüm kokusu vardı. Bu koku ve kızın erhu çalmadaki ustalığı arasında Maomao onun varlıklı bir aileden geldiğini tahmin etti.

İnsanlar düşmüş aristokratları ve iyi evlerden gelen dulları sever, diye düşündü.

En kaliteli genelevler kadınlarında zekâ ve olgunluğa değer verirdi. Ayrıca, belli bir Özellikle yüksek mevkilerden düşmüş kadınlara ilgi duyan çarpık bir müşteri türü. Diğer şeyler eşit olduğunda, iyi bir geçmişten gelen bir kız, taşralı bir hödükten daha yüksek bir fiyat getirirdi - en azından genelev onu eğitime masrafından kurtulacaktı.

Arka saraya satılsaydı daha iyi olurdu.

Arka saraydaki bir hizmetçinin önünde, en çok rağbet gören fahişeden bile daha fazla olası gelecek vardı.

Maomao pencereyi açtı. Tam yukarıda Joka'nın odası vardı. Dışarı eğildi ve elini uzattı.

Ben yapamam, ama çevik bir adam? Olabilir.

Odanın geri kalanına hızlıca bir göz attı. "Eee?" diye sordu fahişe.

"Burada her şey hazır. Yan odaya bir göz atacağım."

"Ne düşündüğünü soruyorum!"

"Pek bir şey *düşünmüyorum*. Ama bir sorum var. Dün gece ile bu sabah arasında ne yapıyordun?" Maomao bunun sormaya değer olduğunu düşündü.

"Ne yapıyordum ben? Sana tüm hayat hikayemi anlatmak zorunda mıyım?"

"Hırsızın Joka'nın odasına gizlice girdiği sırada nerede olduğunuzu ve ne yaptığınızı anlamaya çalışıyorum.

En azından bir ses ya da başka bir şey

duymuşsunuzdur?" "Bir müşteriyle birlikteydim.

Dün iki müşterim vardı."

Bir fahişenin bir gecede birden fazla erkeği eğlendirmesi pek alışılmadık bir durum değildi.

"Peki ya bu sabah?" Maomao sordu.

Kadın yavaşça, "Çırakların uyuduğu büyük odadaydım," dedi.

"Neden oradaydın?"

"Neden bu, neden şu! Odalardaki müşteriler her iki tarafım da uzun süre kaldı. Nasıl uyuyabilirdim ki?"

Haklısn.

Odalar birbirinden ayrılmıştı, ancak duvarlar Özellikle de kalın. Her iki yanından gelen iniltilerle uyumaya çalışmak bu genç kadın için kolay olamazdı - iyi yetiştirilmenin tuzaklarından biri.

"Tamam. Pekâlâ, teşekkürler," dedi Maomao ve ardından iyi yetiştirilmiş cariye'nin odasını geride bıraktı.

Ortadaki odadan sonra sol taraftaki odanın kapısını çaldı.

"Evet?"

Ona Zulin'in ablası cevap verdi, Maomao'nun burada fahişelik yapan genç kadını.

Şefaatt. Maomao'ya ilk kadının yaptığı gibi ters ters bakmadı; belki de ona biraz borçlu olduğunu hissetti. Nezaketten.

Daha önce sıska bir kuştı, diye düşündü Maomao. Şimdi biraz etlenmişti ve Maomao'dan bile daha iriydi. Bu kadar iyi satmasına şaşmamalı.

Maomao, "Odanı göreyim," dedi.

"Öylece mi? Bir açıklama yapmaya ne dersiniz?"

Diğer kadın gibi, Zulin'in Kız Kardeşi de Maomao'yu içeri almakta isteksizdi, ancak Maomao yaşlı hanımefendiden bahsettiğinde, tıpkı diğer kadın gibi o da isteksizce razı oldu.

Bu oda da parfüm kokuyordu. Maomao havayı kokladı ve bunu yaparken bir yandan da odayı inceledi dikkatlice.

"Dün gecedan beri ne yapıyorsun?" diye sordu. "Sana söylemek zorunda mıyım?"

Diksiyonu ve konuşması daha iyiydi; hanımefendi onun konuşması üzerinde çalışmış olmalıydı. Ancak bir önceki fahişenin aksine, bu genç hanımın odasının dekoru her yerdeydi. Açıkça belli olan birkaç nokta vardı temizlenmemişti; giysiler göğüslerinden dışarı çıkmıştı ve yerde lekeler vardı. Eskisine göre daha olgun görünüyor olabilirdi ama kişilik açısından hâlâ büyümesi gerekiyor gibi görünüyordu.

"Eminim hırsız duymuşsunuzdur," dedi Maomao. "Ve bu odalar Joka'nınkinin hemen altında, yani..." O diğer fahişeye yaptığı açıklamanın aynısını ona da yapmaya başladı.

Zulin'in kız kardeşi isteksizce konuşmaya başladı. "Dün gece beş müşteri aldım. Sonuncusu sabahın erken saatlerindeydi ve fazla zamanı olmadığı için uzun süre kaldı."

"Beş mi? Bu oldukça fazla." Maomao genç kadına baktı. Henüz gençti ve cildi pürüzsüzdü. Yine de gözleri biraz kan çanağına dönmüştü. Bir fahişe olmak önemli ölçüde dayanıklılık gerektiriyordu - ne kadar çok müşteri alınırsa o kadar fazla.

"Diğerlerinin aksine ben erhu ya da Go çalamıyorum. Aradaki farkı sayılarla kapatmak zorundayım."

Maomao kaba bir tavırla, "Şimdi gençken böyle davranabilirsin ama yakında bunun bedelini ödeyeceksin," dedi. Kıza kendi iyiliği için bazı tavsiyelerde bulunduğunu hissetti, ama tam tersi bir etki yarattı.

"O zaman tam olarak ne yapmamı öneriyorsun? Benim yaşımda okuma yazma öğrenmek mi? Ve değerli uykumu kesip

Saatlerce mi? İmkansız. Ayrıca, satışlarımı artırmaya devam etmezsem, Zulin de ben de kovulacağız. Ne yani? Birkaç kuruş daha kazanmak için bu ticarete Zulin'i de bana katmalı mıyım?"

Zulin'in kız kardeşi Maomao'ya çok kızmıştı. Satış yapmaya bu kadar odaklanmasının bir nedeni vardı: küçük kız kardeşi, Zulin. Öz babalarından ümidini kesmiş ve Bu genelevin kapısını çalıyordu ama kız kardeşinden vazgeçmeyi kendine yediremiyordu.

"Kardeşimiz Pairin parasını vücuduyla kazanıyor," diye devam etti genç fahişe. "Bazı günler benden çok daha fazla müşteri alıyor. Neden gidip *ona* Dikkatli misin?"

Maomao, "Evet, tamam," dedi ve konunun üzerine gitmedi. Ama *Pairin özel olduğu için böyle* olduğunu düşündü.

Görünüşü, dayanıklılığı ve kişisel eğilimleri bir araya geldiğinde sanki bir fahişe olmak için doğmuş gibi görünüyordu. Öncelikle, kendisinin ve bu genç kadının sahip olduğu beceriler arasında temel bir uçurum vardı. İşe yaramaz babasının onu büyüttüğü -ya da duruma göre büyütmediği- ve umutsuzca onu korumaya çalışan küçük bir kız küçük kız kardeşinin hiçbir şeyi yoktu. Gözlerindeki hırs kıvılcımı dışında.

Her halükarda Maomao ders verecek konumda değildi; o bir fahişe değildi ve fikirlerini kendine saklamalıydı.

"Pekâlâ. Anladığım kadarıyla hırsızın içeri girdiğini görmediniz.

Bu sabah Joka'nın odasından ayrıldınız mı?"

"Korkarım ki hayır. Çok üzgünüm, ama eğer işiniz bittiyse Gitmenizi rica edebilir miyim? Tüm bu kargaşa yüzünden bugün gözüme uyku girmede."

"Elbette."

Zulin'in Kız Kardeşi yorgun bir esnemeyle yatağına uzandı. Çarşafı değıştirmiş ama kırısklıkları düzeltmek için zaman ayırmamıştı. Maomao'nun tahminine göre bu gece daha çok müşteri olacaktı.

Umarım hastalıklı zevkleri olan biriyle birlikte olmaz, diye düşündü Maomao ve yan odaya geçti.

Son olarak Maomao sağdaki odada bulunan fahişeyi ziyaret etti. Maomao'nun şahsen tanıdığı eski bir yüzdü.

"Ne oldu?" diye sordu, yüzündeki boş ifadeden uyuduğu anlaşılıyordu.

Maomao'dan iki yaş büyüktü ve on yıldan uzun bir süredir Verdigris Evi'nde çalışıyordu. Üç Prenses'in satış rakamlarıyla övünemese de, iyi bir konuşmacı olarak ün yapmıştı. Müşterilere kibar davranırdı, bu yüzden kültürlü birçok ziyaretçisi vardı. Ayrıca yatak odası aktivitelerine geçmek yerine sohbeti kullanmakta çok iyiydi, bu yüzden sağlığına iyi bakıyordu. Ender rastlanan şeylerden biriydi: sürekli müşteri akışı sağlayan bir fahişe.

"Kız kardeşimiz Joka'nın odasında bir hırsız vardı," dedi Maomao. "Pencereden kaçmış, ben de onun odasının hemen altındaki odaları görmek istedim."

Anlıyorum demeye kalmadan kadın Maomao'ya içeri girmesini işaret etti. Belki de Maomao ile yaptığı tüm konuşmalar Mesai saatleri dışında onu bu kadar suskun yapan şey müşterileriydi. Maomao bazen kadınların müşterileri ağırlarken nasıl farklı insanlar gibi davranabildiklerini keşfedince şaşıırıyordu.

"Teşekkürler. Affedersiniz," dedi ve odanın etrafına bakındı. İlk bakışta oldukça süssüz görünüyordu, ancak süslemeler zevk sahibi bir kadına işaret ediyordu. Bu

Bu hanımefendinin ziyaretçileri arasında sapla samanı nasıl ayırdığı anlaşıyordu: Onun kalitesinden yoksun müşteriler odayı çok sade bulup terk ederlerdi. Yalnızca kalması gereken şeylerin gerçek değerini takdir edebilir.

Oda Maomao'nun ziyaret ettiği diğer iki oda ile aynı büyüklükteydi. Bir yatak, bir masa ve bir sandalyenin yanı sıra bir de çalışma masası vardı. Ayrıca kadının görüldüğü mobilyalar da vardı.

kendi satın almış gibi görünüyordu. Küçük dekoratif bir masanın üzerinde tek bir çiçeğin sığabileceği büyüklükte bir vazoduruyordu; vazoda yıldız şeklindeki çiçeği tam açmış bir çan çiçeği vardı. Vazo toprak rengindeydi ve yine ilk bakışta pek etkileyici görünmüyordu, ancak ona bir müşteri tarafından verilmişti.

zarafetiyle dikkat çekiyordu. Bir avuç içine sığacak kadar küçüktü ama belli ki birkaç at kadar değerliydi.

Maomao pencereyi açtı ve diğer odalarda olduğu gibi pencerenin hemen etrafındaki duvarları ve parmaklıkları inceledi. "Bu sabah hırsız kaçarken pencerenizin dışında herhangi bir gürültü duydunuz mu?" sordu.

"Müşteriler gitti. Kahvaltı," dedi kadın, Görünüşe göre müşterileri evlerine gitmiş, o da yemek yiyordu.

"Yani hiçbir şey görmediniz ya da duymadınız mı?" Maomao bastırdı. "Doğru."

"Teşekkürler," dedi ve suskun fahişenin odasından ayrıldı.

"Ah," diye iç geçirdi Maomao birinci kata geri dönerken ve hanımefendinin bulunduğu küçük ofise doğru ilerlerken.

"Büyükanne," diye seslendi.

"Hırsızı buldunuz mu?"

"Sanırım kim olduğuna dair bir fikrim var. Kayıtlara bakayım."

"Hrm. Peki, tamam." Hanımefendi Maomao'ya oldukça düşük kaliteli bir kağıt destesi uzattı.

Maomao, kayıt defterinin son sayfasını açtı.
Hangi cariyenin hangi misafiri ne zaman ağırladığını gösteriyordu.
"Ukyou buralarda mı?" diye sordu.

Uzun zamandır Verdigris Evi'nde çalışan bir uşak.

"Sen mi çağırdın?" dedi genelevin baş uşağı, sanki bir işaretmiş gibi.

"Bu müşteriye takip edebilir misiniz?" Maomao kâğıttaki isimlerden birini göstererek sordu. "Yine de bunun sahte bir isim olma ihtimali yüksek."

"Hmm... Şey, deneyebilirim. Denesem iyi olur, yoksa yaşlı kadın beni azarlar!"

"Seni azarlamayacağım. Sadece maaşını keseceğim," dedi madam piposundan biraz kül çekerek.

"Çok acımasızsın!" Ukyou öyle dedi ama binayı terk etti.

Madam, Maomao'nun işaret ettiği isme ve hangi fahişenin onu eğlendirdiğine baktı. "Sanırım biraz disiplin uygulamak için hazırlanacağım," dedi.

"*Bu kadar* sert olma."

"Kalıcı bir yara bırakmayacağım. Mala zarar veremem; bunu biliyorsun."

Madam cübbesinin içinden disiplin odasının anahtarını çıkardı ve ikinci kata çıktı. Maomao onu takip etti.

İzleyen fahişeler arasında bir ürperti geçti.

Hırsız neden yakalayamamışlardı?

Çok basit. Açıkça söylemek gerekirse, içeride birileri vardı.

"Şimdi ne istiyorsun?" diye sordu Zulin'in kız kardeşi.

Odasında müşteri bekliyordu ve belli ki morali bozuktuk. Ancak Maomao'nun arkasındaki madamı görünce hemen doğruldu. Madamın arkasında, kargaşadan etkilenen bir fahişe kalabalığı toplanmaya başladı.

Gawkers, hepsi.

Maomao bu kez izin istemedi ama hızlı adımlarla odaya girdi.

"Ne yaptığınızı sanıyorsunuz?" dedi genç kadın.

Maomao pencereyi inceledi ve çerçevede kırmızımsı siyah bir leke buldu. Yerde de benzer bir kırmızı leke görülüyordu.

"Bu kan, değil mi?" dedi.

"Evet; ne olmuş ona? Bir keresinde yaralandığım zamandan kalma." "Hırsız Joka'nın odasını karıştırıp

Bir şey. O sırada buna bastı ve canını acıttı.

kendisi." Maomao kırık saç çubuğunu havaya kaldırdı. Kırık ucun üzerinde koyu kırmızı bir renk vardı - pıhtılaşmış kan. "Hırsız Joka banyoya girene kadar bekledi, sonra tırmandı ve pencereden içeri girdi. Ayakkabılarıyla pek iyi tırmanamıyordu, o yüzden sanırım yukarı çıktı.

yalınayak. Ancak ararken, yan odadan bir ses duyan Pairin tarafından fark edildi. Bu yüzden pencereden kaçtı."

"Peki bu beni nasıl ilgilendiriyor? Bir kızın pencere çerçevesi, o hiçbir şey yapmadan da kirlenebilir, biliyorsunuz." Zulin'in Rahibe artık Maomao'yu açıkça bir düşman olarak görüyordu; ses tonu saldırganlaşıyordu.

"Hırsız müşteriilerinizden biri olarak odanıza aldınız.

-Ve sonra onunla işbirliği yaptı. Haksız mıyım?"

"Aklınıza ne gelirse beni suçlamadığınız için teşekkür ederim. Böyle bir şey yaparak ne kazanabilirim ki? Sizce bir hırsıza benziyor muyum, madam?"

"Burada kimsenin tarafını tutmuyorum. Müesseseme zarar veren herkes bunun bedelini ödeyecek, hepsi bu."

Yaşlı kadını bu kadar korkutucu yapan da buydu. Zulin'in Kız Kardeşi'ni eve getiren kişi olarak Maomao, bir şey yaptığı ortaya çıkarsa ne olacağını düşünmek istemiyordu. Ancak, halletmesi gereken bir mesele vardı.

"Anladığım kadarıyla son zamanlarda çok iyi satış yapıyorsunuz. Meimei satın alındığında açılan üçüncü kattaki odaya gözünüzü dikmiş olma ihtimaliniz var mı?"

Kendi statünüzü yükseltmenin bir yolu da Etrafınızdakilerin de. Pek çok fahişe bu tür taktikler deneyerek diğer kadınların altından halıyı çekip aldı. Genelevdeki odanız ne kadar iyiye, çektiğiniz müşteri kalitesi ve fiyatınız da o kadar yüksek olurdu.

komuta edebiliyordu. Maomao bu mevkileri elde etmenin bir ölüm kalım mücadelesi olduğunu anlamıştı.

Özellikle de daha fazla kazanmanın tek yolu vücudunu kullanmak olan bu genç bayan için.

Sadece para getirmeye başladığı için, Madamın onu Üç Prenses'ten biri yapacağının garantisi yoktu. Bu onun davasına yardımcı olmazdı.

Diğer ikisine karşı tek iddiası nitelik değil nicelikti.

Düşünmesi bile tatsız olsa da, ya Joka'nın değerini düşürürse? Ya Joka'nın alametifarikası olan yeşim tablet ortadan kaybolursa?

Bu Joka'nın değerini düşürmek için yeterli olmazdı. Yine de doğumu ve yetiştirilme tarzı nedeniyle aşağılık kompleksi yaşayan Zulin'in Kız Kardeşi yine de onu çalmak isteyebilirdi.

Yine de kırılması zor bir ceviz olduğu ortaya çıkıyordu. Pencere pervazındaki bir leke yüzünden her şeyi itiraf edecek değildi.

"Ben ve buradaki diğer fahişeler, sanırım. Neden sadece *beni* suçluyorsunuz? En az benimki kadar geç saate kadar kalan başka müşteriler de olmalı ve Joka'nın odasının altındaki tek oda benimki değil. Peki ya *onlar*?"

Zulin'in Kız Kardeşi suskun cariyeyi ve elinde erhu olan kişiyi işaret etti. İkisi de küçük bir hanımefendinin kendilerinden böylesine gizlenmemiş bir aşağılamayla bahsetmesinden pek memnun görünmüyordu.

Elinde erhu olan kişi, "Bugün uzun bir katım yoktu; odamda bile değildim," dedi.

"Oh? Bu kadar az müşteriniz olduğunu duyduğuma üzüldüm." "Neden, sen..." Diğer kadın korkutucu bir

Yüzünü buruşturdu ve erkek hizmetkârlardan biri onu tutmasaydı Zulin'in kız kardeşine iyi bir şaplak atabilirdi.

İnsanları nasıl etkileyeceğini çok iyi biliyor, diye düşündü Maomao. Kıvrak bir zekâsı vardı - belki de Zulin'in konuşamamasını telafi etmek için.

"Ben olamam," dedi sessiz fahişe.

"Müşterisi çoktan gitmişti," dedi Maomao. O kadının müşterisi geç saate kadar kalmış ama hırsız içeri girmeden önce gitmişti. Ancak fahişe Maomao'dan bile daha az konuşan bir kadın olduğu için, Maomao

bazı ek açıklamalar sağlar.

"Eve gidiyormuş gibi yapıp sonra da içeri girmek için geri gelemeyen miydi?" Zulin'in kız kardeşi söyledi.

Diğer fahişe başını salladı. "Bu adam değil."

"Bu sabahki müşterisi bir gurmeydi.

rafine bir damak tadı ve buna uygun bir çevre. Bu adamı hayal edemiyorum

Pencereden atlayarak," dedi Maomao, her odaya kimin girdiğini görmek için kayıtları kontrol etmişti. Hanımefendiyle yapılan hızlı bir soruşturma, her müşterinin nasıl biri olduğunu ortaya çıkardı.

"Bu doğru. Hırsız kesinlikle zayıf taraftaydı," diye ekledi Pairin.

Zulin'in Kız Kardeşi Maomao'ya ters ters baktı.

Maomao ters ters baktı. "Joka'nın odasına girmesine yardım etme fikri ya sende ya da müşterinde vardı ve bunu yapmak için onunla işbirliği yaptın," dedi. "Joka'nın ne zaman banyoya gireceğini bildiğinden emin oldun, böylece odasında olmayacaktı. Tesadüfe bakın ki Pairin'in müşterisi

Yine de uzun süre kaldılar ve hiçbir şey duymalarını istemediniz - bu yüzden kahvaltılarına genellikle kötü müşteriler için kullandığımız uyku ilacını kattınız."

"Çivili mi? Peki bunu nasıl yaptım?"

"Çok basit. Küçük kız kardeşin Zulin'e bakmak için burada çalışıyorsun. Onun ne tür bir iş yaptığını öğrenmek senin için yeterince kolay olacaktır."

Çırakların görevleri arasında kahvaltı götürmek de vardı.

üst düzey fahişelere. Zulin'in Kızkardeşi kahvaltının ne zaman servis edileceğini öğrenmek ve biraz da uyku ilacı almam gerekiyor.

"Hanımefendi size öğretiyor, yani etrafta duran sıcak bir kase congee'ye öncelik verileceğini bilirsiniz. Eğer müşteriniz Her şey bir yana, kadınının bir anlığına dışarı çıkmasına itiraz etmezdi. Pairin'in kahvaltısını Lihaku Usta'ya vermesi sizin şanssızlığınızdı, bu yüzden uyumadı. Onun yerine yan kapıdan gelen gürültüyü duydu."

"Uh-huh. Bu çok ikna edici küçük bir hikaye, ama hepsi varsayım, değil mi? Gerçek kanıt nerede?"

Bunu söyleyebileceğini düşünmüştüm.

Maomao bir kez kokladı, sonra tekrar kokladı ve kokunun en güçlü olduğu yere gelene kadar odanın içinde dolaşmaya başladı. Kıyafet sandığının hemen önündeydi.

"Hırsızınız aptal değil," dedi. "Bir yeri soyduğunuzda, bunu içinde görünmek için güvenli bir kıyafetle yaparsınız."

Pairin'in ifadesini düşündü: *"Üzerinde kahverengi bir kıyafet vardı. Ceketini tam olarak tarif edemedim çünkü onu sadece arkadan ve sadece bir saniyeliğine gördüm. Ama altında bol bir pantolon vardı."*

Çok yaygın bir kıyafet, evet, ama işletmeye girdiğinde giydiği şeyle aynı olsaydı, şüphelenilirdi. Bu da demek oluyor ki.

Maomao sandığı ters çevirdi.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?!" Zulin'in Kız Kardeşi kıyafetleri tutarak bağırdı.

Maomao onu kenara itti ve bir erkek için olan kahverengi bir ceket kaptı.

Ben de öyle düşünmüştüm.

Ceketi kokladı. "Çift. Bu hırsızın giydiğine benziyor mu? Bu bir erkek ceket."

"Oh evet! Buna çok benziyordu."

"*Öle öle olduğu* anlamına gelmez! Sanki dünyada sadece bir tane erkek ceketini varmış gibi davranıyorsun!"

Bir müşteri ceketini unutabilir ya da bir fahişeyle onun kıyafetlerinden biriyle takas edebilir. Hırsız muhtemelen suçu işlemek için unuttuğu bir giysiyi giymiş, sonra da ayrılmadan önce üstünü değiştirmek için buraya geri dönmüştür.

"Haklısın, bunun gibi bir sürü var." Maomao ceketini bir kez daha kokladı. Üzerinde bir şey vardı, vücut kokusu dışında bir şey. "Ama bu koku ne? Çok güçlü bir parfüm."

"Bu benim parfümüm," dedi Zulin'in kız kardeşi.

"Gerçekten mi?" Maomao kahverengi ceketini Joka'ya uzattı, Joka ceketini parmak uçlarıyla aldı, bir erkek giysisine dokunmaktan tiksindiği belliydi ama ceketini kokladı.

"Vay, demek bu senin parfümün?" dedi.

"Evet, doğru."

"İlginç. Çok önemli bir işadama olan müşterilerimden birinden aldığım ithal bir parfüm gibi kokuyor. Sanırım bana bunun türünün tek örneği olduğunu söylerken yalan söylüyordu."

Maomao, Zulin'in kız kardeşinin odasına girdiği anda bunu fark etmişti.

Joka ceketini fırlatıp attı ve Zulin'in kız kardeşinin önünde durdu. "Artık konuşarak bundan kurtulamazsın," dedi. soğuk bir öfke bakışıyla söyledi. Bir sonraki saniye, açık avucu havaya kalktı ve Zulin'in Kız Kardeşinin yanına doğru uçtu. Zulin'in

Rahibe darbeyi yüzünün sol tarafından aldı ve sertçe sağa doğru eğildi. Çok kısa bir süre sonra Joka'nın sağ elinin arkası Zulin'in Kız Kardeşi'nin sağ yanına değdi.

"Ow! Ow, acıyor!"

Joka hiçbir şey söylemedi ama kızı tokatlamaya devam etti. Yaşlı madam onu durdurmadı. Bir kere kız bunu kendi başına açmıştı, ayrıca Joka tokat atmaya bırakıyordu; fahişeler arasındaki kavgalarda açık avuca izin vardı.

"Ona çok sert vurursan şişmez mi?" Maomao sordu.

Madam, "Zaten birkaç ya da üç gün boyunca kimsenin onu görmesine izin vermeyeceğim," diye cevap verdi. Başka bir deyişle: *Ona istediğin kadar sert vur.*

"Neler oluyor böyle?!" diye haykırdı Chou-u. Zulin'in de peşinden koştuğu kargaşa sesiyle koşarak gelmişti.

Zulin, Joka'nın kız kardeşini dövdüğünü görünce şaşkın bir ifadeyle öne fırladı. Joka'ya vurarak onu durdurmaya çalıştı.

"Defol. Seni de mi dövmemi istiyorsun?" Joka kızı bir kenara iterek konuştu.

Zulin'in Kızkardeşi de bu fırsatı değerlendirerek sert bir tekme attı.

Joka'nın göbeği onu geriye doğru savurdu ve ağzından tükürükler saçıldı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?!" diye sordu madam, Zulin'in kız kardeşini saçlarından yakalayarak.

"Sakin Zulin'e dokunayım deme!" diye bağırdı. "Sence ben Bunu yapmak istedin mi?! Başka seçeneğim yoktu! Paramı kazanmak için yapmam gerekeni yaptım, bunun nesi yanlış?!" Gözleri kıpkırmızıydı. "Bir fahişe dünyada yükselemiyorsa, gidebileceği tek yol aşağı inmektir. Bu hayatta hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ve ben idealler ve güzel konuşmalarla hayatta kalamam! Biliyorum, hepiniz kabul etseniz de etmeseniz de, müşterileri iyi para ödüyor. Keşke biraz daha fazla kazanabilseydik, fazladan bir garnitür alabilirdik!"

Diğer fahişeler bunun üzerine kaşlarını çatı.

"Hepiniz bunu düşünüyorsunuz! Eğer ben yapmasaydım, başka biri olurdu! Hepinizin benimle aynı şekilde hissettiğinizi biliyorum - eski muhafızlar ayak bağı oluyor, en iyi genelevin en üst noktalarına tutunuyorlar!"

"Senden bu kadar yeter," diye homurdandı madam. "Daha iyi bir iş yaparak 'eski muhafızları' alaşağı edemeyen ikinci sınıf bir fahişeden bu kadar yeter. Bu *senin* hatan, onun değil." Homurdanarak güldü, sonra erkek uşaklara döndü. "Hey, ne duruyorsunuz burada? Götürün onu. Gördüğüm kadarıyla bir tavır ayarlamasına ihtiyacı var.

en azından. Nasıl yapacağıma sonra karar veririm."

Zulin'in kız kardeşi disiplin odasına götürüldü. Sümüşü akan Zulin, madamın ayaklarına yapıştı ama diğer fahişeler onu uzaklaştırdı.

Chou-u uşağını yatıştırmaya çalışarak, "Hadi Zulin, bunu yapamazsın," dedi ama Zulin büyük ve sessiz bir çığlık attı.

Maomao sadece izledi.

Madam disiplini her zaman kızlarının olası satışlarına zarar vermeyecek şekilde uygulardı - ama bu bazen daha az değil, daha çok işkenceye dönüşürdü. O

bir ders vermeye çalışıyordu. Sadece Zulin'in kız kardeşine değil, onu taklit etmeye çalışmasınlar diye diğer kadınlara da.

Bir fahişe için bunlar hayatın gerçekleriydi.

Bölüm 9: Bir Fahişenin Bırakma Zamanı

Zulin'in Kız Kardeşi sürüklenerek götürülürken, Joka yavaşça ayağa kalktı.

"Sen iyi misin?" Maomao sordu.

"Evet... Maomao, bir dakikan var mı?" Joka karnını hafifçe ovuşturdu. Kendisi kurban olabilirdi ama failin gidişini duygusuz gözlerle izledi.

"İhtiyacınız olan başka bir şey var mı?"

"Pek sayılmaz. Sadece senden küçük bir iyilik isteyeceğim. Odama gelebilir misin?"

Maomao, "Elbette," dedi ve Joka'nın odasına doğru yola koyuldular.

Odalar hırsızların saldırısı yüzünden hâlâ dağınıktı ama Joka en azından masa ve sandalyelerin etrafını toplamıştı.

"Oturun," dedi ve Maomao oturdu.

Joka yatağındaki şilteyi geriye doğru yuvarlayarak altındaki çerçeveyi ortaya çıkardı. Tahtalardan birini gevşetti ve içinden masanın üzerine koyduğu bir bez bohçası çıktı.

"Hırsız her şeyden önce bunun peşindeydi," dedi.

Bohçadan, Joka'nın geçen gün Maomao'ya gösterdiği kırık yeşim tablet çıktı.

"Bunun orada ne işi var?" Maomao sordu. "Çalındığını sanıyordum."

"Bana öldürülen askerden bahsettiğinizde içimde kötü bir his belirmeye başladı. Yeşim taşı kutusundan çıkarıp yatağımın altına saklamaya karar verdim. Kutuyu, içine koydum giysi sandığım. Hayatınızı keskin bir isimle kazandığınızda, belli bir sezgi geliştirmeye başlıyorsunuz. Ve tıpkı benim gibi

kutu alındı."

Maomao dikkatle kırık yeşim taşına baktı. Yüzeyi kazınmıştı; taşın kendisi mükemmel kalitedeydi ama hiçbir değeri yoktu ve bir tablet olarak işlenmesi zor olacaktı. Hırsız onu almış olsaydı bile paraya dönüştürmek kolaydı ama bunu kullanmanın başka yolları da vardı.

Maomao'nun kız kardeşi Joka bir genelevde dünyaya gelmişti. Onu bir fahişe doğurmuştu ve Müşteri tohumu sağlamış ve bu yeşim taşı parçasını da geride bırakmıştı.

"Joka" ismi kesinlikle uygun değildi. Geleneklere göre, yalnızca İmparatorluk ailesinin "çiçek" anlamına gelen *ka* karakterini kullanmasına izin verilirdi. Ancak Joka'nın babası soylu bir kana sahipti ve kanıt olarak yeşim taşı bırakmıştı, bu yüzden bu karakteri kullanmaya hakkı vardı - ya da her neyse Joka'nın hikayesi.

Joka'nın kendisi de kesinlikle İmparatorluk soyundan geldiğine inanmıyordu; aptal bir kadının müşterilerinden biri tarafından kandırıldığına inanıyordu.

alıntı ya da daha kötüsü olması gereken tableti ona yutturdu.

Yine de, gizemli bir hava erkekleri cezbetmek için bir nimetti. Joka, satışları artırmak için İmparatorluk soyundan gelebileceği hikayesini ortaya attı.

"İşlerimi nasıl yürüttüğümü biliyorsun, değil mi? Maomao mu? Asaletten atılmış olmakla ilgili her şey bir sürü duman ve aynadan ibaret. Buna gerçekten inanmıyorum. Çoğunlukla müşterilerimin de böyle düşündüğünü sanmıyorum, bu yüzden daha önce herhangi bir sorun yaşanmadı."

"Ta ki biri o yeşim taşının gerçek olup olmadığını öğrenmeye karar verene kadar, ha?" Maomao ha çıkardı
Silahlar. İmparatorluk ailesini ilgilendiren pek çok şey onun etrafında, Joka'nın çok ötesinde gerçekleşiyor gibiydi.

Tianyu'nun geçmişini de araştırdılar mı merak ediyorum.

Tianyu'nun soyundan geldiğini duymuştu.

Kada adında eski bir İmparatorluk ailesi üyesinden.

"Bu durumda, o adam... Adı neydi? Askerin mi? Ucube stratejistin ofisinde ölü bulunan müşteriniz."

Eğer İmparatorluk soyunu araştırıyor olsaydı, Tianyu bir şekilde bağlantılı olabilirdi.

"İsimler konusunda gerçekten kötüsün, değil mi? Fang'di."

"Evet, bu o!"

Joka'nın müşterilerine özel bir yatırımı yoktu ve onlara karşı her zaman ilgisiz bir hava takınırdı ama isimlerini hatırlayacak kadar da profesyoneldi. O

Ancak bu gerçeği nadiren kamuoyuna açıklamış, bunun yerine müşterilerine sık sık küçümseyici lakaplar takmıştı.

İnsanlara isimleriyle de hitap etmiyor, diye düşündü Maomao, birden Tianyu ile arasındaki benzerliği fark ederek üzüldü.

"Bu tabletin peşindeydi, sonra öldürüldü. Şimdi de biri tableti çalmaya çalışıyor. Genelevimden hiç çıkmamış bir fahişe olabilirim ama bunun ne anlama geldiğini ben bile biliyorum." Joka derin bir iç çekti.

Şimdi bahsettiğine göre.

Maomao, Lahan'ın askerin ölümüne karışan üç kadının da Shin klanıyla bağlantısı olduğuna dair bir şeyler söylediğini hatırlıyordu. Bundan bir sonuç çıkmış mıydı? Bu konuda başka bir şey duymamıştı.

"Hırsızın bulmaca kutusunu kırıp açacağını varsayıyorum ve içinde hiçbir şey olmadığını fark ettiğinde ne yapacağını düşünüyorsun?" Joka söyledi.

Muhtemelen, yeşim taşının peşinden tekrar gelecekti - öncekinden daha güçlü yöntemler kullanmaya hazırды.

"Sanırım zamanı gelmiş olabilir. Çok şey kazanabildim ama hiçbir para hayatımdan daha değerli değil." Joka ellerini havaya kaldırdı. "Kendimi satmayı bırakacağım. İmparatorluk soyundan geldiğini iddia ediyor. Muhtemelen daha önce durmalıydım. Bu kadar çok müşteriye heyecanlandırmak için kullandığım küçük hilemin öylece ortadan kalkmasını bekleyemeyeceğimi biliyorum. Ama sanırım

hızlı bir şekilde geri çekilmek en akıllıca hareket olacaktır."

Joka'nın sesi yorgun geliyordu. Yere düşmüş bir kitabı aldı ve sayfalarını karıştırdı. Belki de kâğıdı çok iyi değildi, çünkü kapağı pürüzlü ve yıpranmıştı. Joka'nın çirak olduğu günlerden kalmış olmalıydı.

Daha iyisini alamadığı için kitapların derme çatma kopyalarını kullanıyordu.

"Fahişelerin ömrü kısadır. Her şey bir anda olup bitse çok kolay olurdu ama bazen yavaş yavaş yıpranırsınız, kenarlarınız yıpranır. Üzgün ve kullanılmış görünürsünüz ama belki biraz onarım yaparsam bir süre daha dayanabilirim diye düşünürsünüz."

Joka'nın çevirdiği sayfalar parmaklarının altında ufalandı. "Fahişeliği bırakacak mısın?" Maomao sordu.

Joka başını belirsiz bir şekilde yana eğdi. "İşler böyle yürüyor olabilir. Neredeyse otuz yaşında olan bir bayan için yeni müşteri çekmek zor. Ve memuriyet sınavına giren o çocuklar bir tür batıl inanç olarak ortaya çıkabilir, ama müdavimi olmayacaklar."

Bir fahişenin eninde sonunda emekli olması kaçınılmazdı. Yine de bir şekilde Maomao'yu üzgün hissettirdi.

"Bu yeşim tableti atacağım. Biliyorum ki her şeyi yok etmeyecek -Ah, üzgünüm, ondan kurtuldum, artık benimle bir ilgisi yok- ama İnsanların bunu benim yaptığımı hissetmeleri önemli. İmparatorluk ailesinin soyundan geldiğimi iddia etmeyi bırakacağıma söz veriyorum, lütfen canımı bağışlayın."

"Evet, seni anlıyorum."

"Maomao, saraydaki kodamanlarla bağlantıların olduğunu biliyorum. En azından monokllü ucube babanla. Senden büyük bir iyilik istediğimin farkındayım ama genelevler dünyası dışında tanıdığım tek kişi sensin. Güvenebileceğim başka kimse yok."

Joka'nın normalde çok güçlü olan sesi uysal bir ton almıştı.

"Hayır diyemeyeceğimi biliyorsun," diye yanıtladı Maomao. *Ne baş ağrısı, normalde düşünmesi gereken şeydi. Bunun yerine, "Tabletin icabına bakılmasını sağlayacağım. Güvенеbileceğimi bildiğim bir 'kodamana' söyleyeceğim."*

Yeşim taşını tekrar bezine sardı ve yerine koydu. cübbesinin kıvrımları arasında buldum. Küçük bir parçaydı; aslında en fazla dokuz santimetre falan olmalıydı ama garip bir şekilde ağır geliyordu.

Bununla kimin ilgilenmesini isteyebilirim?

Ucube stratejist haklı çıktı. Bunu ona, elinde yanan bir kibritle bir barut dükkanına girmekten daha fazla veremezdi.

Tanıdığı birkaç soylu üyeyi düşündü ama hiçbirisi bu görev için uygun görünmüyordu.

Sonra Jinshi'nin yüzü zihninde canlandı. İmparatorluk ailesinin detaylarını iyi biliyor olmalı ve

Diğer büyük evler; her şeyden önce, iyi ya da kötü, iyi bir insandı. Shi klanının çocuklarını görmezden gelmiş, pek olası olmasa da kendisi de İmparatorluk ailesinin bir parçası olan Suirei'yi saklamış ve hatta Shaoh'lu eski tapınak bakiresine güvenli bir sığınak sağlamıştı.

Ona endişelenecek başka bir şey vermemeyi tercih ederim ama...

Maomao ne kadar isteksiz hissetse de Joka'nın iyiliği için bir an önce harekete geçmek istiyordu. Aksi takdirde, kız kardeşinin güvenliğini garanti edemeyebilirlerdi. Yine de, bu gerçekten çok zor bir talep olacak.

Ve onu daha geçen gün gördüm.

Bu vesileyle onunla yatmayı reddetmişti. Bu konuda herkesin hissedeceği kadar garip hissetti.

Bölüm 10: Bir Çiçek İmzası

Maomao onu evden alıp götürmek için bir araba istedi. Genelevden yatakhaneye geri döndü - kısmen geç olduğu için, kısmen de Joka'nın yeşim taşını ve ona bir şey olmasını istemiyordu. O ikna etmişti arabaya binmek için birkaç kuruşa üzülmünün bir anlamı olmadığını düşündü.

"Bayan Maomaaaaooo! Sizi almaya geldim!"

-Her nedense arabaya Chue'nin eşlik ettiğini fark etti.

"Öyle mi yaptınız, Bayan Chue? Uh...neden?" Gerçekten şaşırmıştı.

"Aman Tanrım," dedi diğer kadın. "Bayan Chue hoşunuza gitmedi mi?"

"Sadece Maamei bana başka bir iş için uzakta olduğunuzu söyledi."

"Evet ve *nihayet* bu sabah bitirdim. Vay be! Berbat durumdayım!" Chue omuzlarını gösterişli bir şekilde yere vurdu.

"Bayan Maamei bana her şeyi anlattı - Bay Lihaku'nun sizi nasıl götürdüğünü. Ve sonra, Bayan Chue'nun duydu ötesi güçleri. Ona çok şey olması gerektiğini söyledim, o da seni almaya geldi."

Her zaman yetenekli olan Chue'nin standartlarına göre bile, bu olanaksız bir açıklama gibi görünüyordu.

"Heeey, madam!" Maomao seslendi. "İçeride casus gibi görünen biri var mı? Olabilecek biri yabancılar bilgi sızdırmak mı?"

"Oh, Bayan Maomao, her zaman çok şüphecisiniz!" Chue dedi ve Maomao'yu arabaya doğru itmeye başladı. Sağ kolunu kullanamadığı için tek elle itti. "Senin gibi

Gördüğünüz gibi, eskisi kadar çevik değilim.

Ay Prensi'nin nedimesi olarak görevden alındı. Eminim bu sizi daha sık göreceğim anlamına geliyordur Bayan Maomao, o yüzden arkadaş olalım! Hasta bir kocam ve Evde beni bekleyen çok aç bir ördek var, görüyorsunuz."

O ördek Basen'e ait, değil mi?

Her halükarda, Maomao en azından ücretin cüzdanında kalacağını bilerek arabaya bindi.

"Yurda geri mi dönüyorsun?" Chue cıvıladı.

"Hayır. Yani, Ay Prensi'ne gitmem mümkün mü? Korkarım onunla önceden iletişime geçmedim..." Maomao'nun sesi de en az kendisi kadar garip geliyordu.

"Ah, Ay Prensi, ha? Evet, Ay Prensi..." Sonunda Chue'nin yüzüne bir alay ifadesi yayıldı. "Bayan Chue'nin kocasını baştan çıkarmak için kullandığı şeffaf geceliği size ödünç vermesini ister misiniz?"

Tamam, asıl noktayı kaçırdım.

Maomao aynı anda Chue'nin iki yanağını birden çekti. Chue ve Jinshi'nin aralarında ne kadar bilgi paylaştıklarını merak ediyordu. Bu durum işleri zorlaştırıyordu.

Chue, "Lütfen beni bırak," dedi.

"Eee?" Maomao Chue'nin yanaklarını serbest bırakarak sordu. Chue yanaklarını ovuşturdu.

"Benimki sadece bir şakaydı. Biraz beklemeniz gerekebilir ama muhtemelen onu görebilirsiniz. Bu işi Bayan Chue'ye bırakın!"

Maomao, "Sakıncası yoksa, teşekkür ederim," dedi ve onu selamladı.

Tıpkı Chue'nun tahmin ettiği gibi, diğer kadın içeri girerken Maomao arabada beklemek zorunda kaldı. Kadın uzun süre geri dönmedi.

Belki de izin alamıyordur.

Bu durumda, öyle olsun, diye düşündü Maomao. Jinshi'den yardım isteme ihtiyacı ve bunu yapmanın garipliği her halükârda içinde yarışıyordu.

İhtiyatı ele alm.

Maomao önceki gün Jinshi'yi görmeye bu ruh haliyle gitmiş ve reddedilmişti. Rüzgâr yelkenlerini suya indirmişti ama aynı zamanda rahatlamıştı da. Onu bir daha gördüğünde nasıl davranması gerektiğini merak etmişti ama bunun üç günden az değil, biraz daha ileride olacağını varsaymıştı.

Sanırım bunu bir iş olarak düşünürsem.

Maomao hızlı bir nefes aldı ve sonra tekrar bıraktı. Her zamanki gibi davranmak zorundaydı.

"Bayan Maomao, Bayan Maomao!" dedi Chue, sonunda geri dönerek. Elinde bir şeyle arabaya bindi. "Bayan Maomao, Bayan Maomao! İşte bu! Katıksız negli-"

"İstemiyorum dedim!" Maomao, Chue'nin kendisine uzattığı paketi kaptı ve parçaladı. Çok kibarca olmayabilirdi ama karşısındaki Chue'ydi, o yüzden bunu pek dert etmedi.

"Bayan Maomao, Bayan Chue'ye oldukça kaba davrandığınızı düşünmüyor musunuz?"

"Hayır, sanırım Bayan Chue'ye iyi davranıyorum. Şimdi söyle bana, o kadar yolu bunu almak için mi gittin? Bu yüzden mi bu kadar uzun süre bekledim?"

Maomao tam bir saattir arabada oturuyordu. "Eh heh heh!"

Chue rastgele bir yöne baktı ve dilini çıkarırdı. İnsanları kızdırmakta çok ama çok iyiydi.

Sonra dedi ki, "Ama ben de işimi yaptım, söz veriyorum. Artık Ay Prensi'ni görmeye gidebilirsin."

Chue küçük pencereden şoföre devam etmesini işaret etti, sonra Maomao'nun elindeki bohçayı aldı.

tokatladı. "En azından bunu al," diyerek Maomao'ya şeffaf kumaştan ve tespih tanelerinden yapılmış gibi görünen bir şey uzattı.

Maomao onu tekrar yere vurdu.

Elbette bu Chue'yi oyunundan vazgeçirmeye yetmedi. "Vay vay vay, çok acımasızsın. Sadece bu şeffaf kumaşı hissedebilmenizi istedim, Bayan Maomao. Ben de sana bu iç çamaşırını teklif etmeye hazırdım..." Bu iyi gitti. yüzsüzlüğün ötesinde.

"Sanırım *tespih* demek istediniz, *iç çamaşır*ı değil?"

Dürüst olmak gerekirse, sanırım zevk bölgesinde buna benzer bir şey hiç görmedim. Ciddi bir itirazı yoktu, sadece yukarı doğru kalkacakmış gibi görünüyordu.

"Lütfen... Gecelik! Sadece biraz dokunur musun?" Chue yalvarıyordu.

"Güzel. Biraz hissediyorum. Sadece gecelikten." "Al bakalım!"

"Dokuma çok eşsiz, değil mi?" "Kesinlikle öyle! Yakından bakın!"

Sohbet ederlerken Jinshi'nin sarayına vardılar.

"Moon Priiiince! Sadık ve bilge Bayan Chue, Bayan Maomao'yu size getirdi!" Chue şarkı söyledi. Eğer bir şey varsa, o da

olduğundan daha özgür görünüyordu.

Daha önce. Daha önce, Suiren korkusu onu en azından kısmen hizada tutmuştu; belki de yaralanmasını biraz rahatlamak için bir bahane olarak görüyordu. Ya da belki de artık Jinshi'nin nedimesi olmadığı içindi.

"Vay canına, ne biçim konuşuyorsun!" Köşkten sessizce çıkan Suiren, Chue'ye bakıp gülümsüyordu. Chue'nin yanağından tek bir boncuk ter süzüldü; o bile *fazla* abartmayı göze alamayacağını biliyordu.

Demek Leydi Ah-Duo'nun annesi bu, diye düşündü Maomao. Maamei'nin ona anlattığı hikâyeyi hatırladığında, çelişkiye düştüğünü hissetti. Tam olarak bir sır sayılmazdı ama yine de bu bilginin yüzüne yansımaya izin vermemeye çalıştı.

"Maomao, içeri gel," dedi Suiren, onu içeri buyur ederek. Nöbet tutan askeri tanıdı. Belki Taomei eve gitmişti, çünkü Maomao onu hiçbir yerde görmedi.

Jinshi her zamanki gibi sandalyesinde oturmuş, önemli görünüyordu. Maomao'yu gördüğünde ise gözleri garip bir şekilde başka yöne kaydı.

Maomao ise buraya gelirken ne kadar tedirgin hissetse de vardığında bunların hepsinin yok olduğunu fark etti.

Bunun yerine, tatilden sonra işe dönerken olduğu gibi bir tür yorgunluk hissetti.

"Yani benimle görüşmeniz gereken acil bir konu mu var? Ne olabilir?" Jinshi söyledi. Gergin olduğu sesinden anlaşılıyordu. Maomao şaşırtıcı derecede sakin olabilirdi ama Jinshi hâlâ biraz garip hissediyordu.

Maomao konuyu nasıl açacağını düşündü. Nereden başlayacağını bilemediği için Joka'nın kendisine verdiği yeşim tableti göstermeye karar verdi. "Bunu tanıdın mı?" diye sordu.

"Yeşim taşından bir tablet mi?" Jinshi gözlerini kısarak baktı ve sonra tableti ondan aldı. "Ön tarafı kazınmış gibi görünüyor. Ve ikiye bölünmüş."

Maomao, "Anladığım kadarıyla başlangıçta bozukmuş," dedi. Jinshi homurdandı ve tableti inceledi. Sonra da elini

geri vuruyor. "Mmm. Bu nedir? Görünüşe göre arkasında epey bir hikaye var."

"Bu... bir tanıdığımı aitti." Maomao

Bu hikâyeyi nasıl anlatacağını bir kez daha düşündü. "Bu tanıdığımızı doğuran kadın bir fahişeydi ve müşteri ona bu tableti verdi. Müşteri, İmparatorluk ailesinin soyundan geldiğini iddia etti."

Maomao gerçeği söylemeye karar verdi ama Joka'nın adını kullanmazdı. Doğru, Jinshi konuyu araştırırsa bunu kolayca öğrenebilirdi ama bunu ondan duymayacaktı.

"Yeterince yaygın bir hikâye." Jinshi yeşim taşını çevirdi ve ona başka bir açıdan baktı.

Maomao sözlerini dikkatle seçerek şu açıklamayı yaptı: "Bu tanıdığımın ne kendini İmparatorluk ailesiyle akraba ilan etmeye ne de zorla para almaya niyeti var. senden bir şey istemedi. Ancak tablete sahip olmasının kendisini istenmeyen şüphelere maruz bırakabileceğinden endişe ettiği için tableti bana verdi."

"İmparatorluk ailesi... Bu ihtimal göz ardı edilebilecek gibi görünmüyor." Jinshi'nin yüzü çok çalıştığı zamanlardaki haline bürünmüştü. "Suiren."

"Evet, efendim."

Jinshi elini kaldırdı ve yaşlı kadın ona yazı gereçleri getirdi.

"Yan tarafında bir çeşit desen var," dedi Jinshi, Tekrar gözlerini kısıp yakından baktı. Sonra eline bir fırça aldı ve desenin bir taslağını çıkardı. "Hmm."

Suiren de taşla baktı. "Neden, bu..." "Ooh, ne? Nedir bu?"

diye sordu Chue, heyecanla ilgi.

Maomao bu sorunun cevabını bilmiyordu ama ona bir tür yazı gibi görünüyordu. "Nedir o, Usta Jinshi?" diye sordu.

"Bir *huaya*," diye yanıtladı. "Bir tür imza." "Bir huaya mı?"

Bir huaya ya da "çiçek işareti", bir kişinin isminin yerine kullanılabilecek bir sembol gibiydi. İsmi karakterlerinin kaligrafik bir versiyonundan oluşuyordu, bu yüzden kelimeler ve süslemeler arasındaki çizgiyi aşıyordu. desen.

Jinshi belli ki tabletin kenarındaki desenin en azından bir kısmını huaya olarak tanımıştı. Maomao gibi sıradan biri bu tür şeylere aşina olamazdı; bu yüzden motifin arasına karışmış yazıyı fark etmemişti.

Maomao, "Bunu fark etmenizden etkilendim," dedi ve bunda ciddi idi.

"Birçok insan huaya'yı pirzola yerine kullanıyor. Her gün düzinelercesini görüyorum."

Maomao, Jinshi'nin masasının üzerinde her zaman biriken kâğıt yığınlarını düşündü.

"Belki daha da önemlisi, yeşim tabletime kazınmış benzer bir şey var."

Suiren gidip bir yerlerden paulownia ağacından bir kutu çıkardı. İçinde yeşim taşından bir tablet vardı.

"Gördün mü?" Jinshi söyledi. Üzerinde çalıştıklarına çok benzeyen bir desenin gerçekten de kazınmış olduğu tarafı işaret etti. Tableti Joka'nın kırık tabletinden bir boy daha büyüktü ve daha ince ayrıntılarla oyulmuştu. Dört pençeli bir ejderhayı tasvir ediyordu ama bunun dışında kırık tablete çok benziyordu.

Tablet. Maomao tablete iyice baktıktan sonra Suiren tableti kutusuna geri koydu.

"Bunun kimin 'imzası' olduğunu biliyor musun?" Maomao sordu. "Korkarım hatırlamıyorum. Ancak..." Jinshi eliyle huaya'nın üst kısmı. "Huaya yazmanın çeşitli yolları var. Örneğin el yazısı 'çim el' stili'nin abartılı bir versiyonu ya da ismin bir karakterinin el yazısı versiyonu. Ya da ismin iki karakterini birleştirebilirsiniz."

Tüm bunlar Maomao için tamamen yeniydi. "Peki bu iki karakterli stil mi?" diye sordu.

"Sanırım öyle." Jinshi huaya'nın yanına bir şeyler yazdı

kopyalamıştı. "İki karakterle yazılan Huaya ikiz birleştirme olarak adlandırılır ve genellikle sol tarafın birleştirilmesini içerir bir karakterin diğerinin sağ tarafına geçmesi. Bu durumda, bana üst ve alt kısımlar çalıştırılmış gibi görünüyor birlikte."

"Üst ve alt mı?"

Jinshi'nin eklediği çizgiler "çim radikali" gibi görünüyordu, karakterlerden birinin tepesindeki üç kısa vuruş.

Maomao ter içinde kaldığını hissetti.

Jinshi, "İmparatorluk ailesi arasında çok yaygın bir huaya," dedi.

"Öyle mi... Öyle mi?"

Jinshi'nin kendi yeşim tabletinin çok benzer bir huaya'ya sahip olduğu doğrudur.

Yikes...

Maomao Joka'yı düşündü. Satışlarını bir şekilde kraliyet soyundan geldiği izlenimini vererek yapıyordu - ama gerçekten öyleyse, o zaman ne olacaktı?

Maomao bunun böyle olabileceğini biliyordu ama

Gerçekle yüzleştğinde, biraz paniklemekten kendini alamadı.

"Sorabilir miyim, bu tabletin sahibi kim?" dedi Jinshi.

Tüm beceriksizliği ortadan kalkmıştı. O da bir iş adamıydı ve önündeki meseleye, süregelen herhangi bir utançtan daha öncelik veriyor gibiydi.

"Kim olduğunu bilseydiniz, onu cezalandırır mıydınız?"

Maomao düşündükçe ürpererek sordu. Jinshi'nin o kadar da sıradan bir bürokrattı ama yine de ailesinden birini satmak istemiyordu. Kız kardeşi Joka'nın başına bir şey gelmesini hiç istemezdi.

"Tableti sahibi çalmadı, değil mi?"

"Hayır, efendim. Sana tarihi hakkındaki gerçeği söyledim."

Maomao'ya, Joka'nın annesinin onu bir

Müşteri. "Bununla birlikte, bazen tableti müşterilere gösterir ve onlara bundan bahsederdi ve zaman zaman İmparatorluk ailesinin soyundan geldiğine dair söylentiler dolaşırdı."

Joka hiçbir zaman böyle bir şey söylemedi; sadece müşterilerin kendi (yanlış) sonuçlarına varmalarına izin verdiğini iddia etti.

Maomao her şeyi en iyi şekilde anlattığını umuyordu ama Jinshi gerçeği tahmin ediyor gibiydi.

"Bana bu tabletin bu yüzden bir sorumluluk haline geldiğini mi söylüyorsunuz?" dedi.

"Kesinlikle, efendim." Maomao uzun bir iç geçirdi. Jinshi, İmparatorluk ailesinden bahsettiği için kimseyi cezalandırmaya niyetli görünmüyordu. "Bir hırsız geneleve girdi. o tableti arıyor. Tanıdığım, bir dahaki sefere zorla almaya çalışabileceğini düşünüyor ve en güvenli hareket tarzının onunla yollarını ayırmak olacağına karar verdi."

"Peşinde oldukları şeyin bu tablet olduğundan emin misiniz?"

"Evet, efendim. Yakın zamanda satın almak isteyen birinin geldiğini söylediler. Ve o..." Maomao kendini zorladı unutulmaz ismi hatırlayın. "...Fang adında bir asker."

"Fang? Wang Fang?"

"Evet, efendim. Ucube stratejistin ofisinde öldürülen adam."

Jinshi zeki bir insandı ve Maomao'nun aksine insan ilişkilerini kavramıştı.

"Yani Wang Fang İmparatorluk ailesinin soyundan gelenleri arıyordu ve sizce bunun sonucunda mı öldürüldü?"

"Bilmiyorum. Ama üç kadın tarafından çeteleştirilmekten daha iyi bir çıkış yolu olurdu.

hile yapıyordu. Belki de bilgi almak için onlarla oynuyordu."

Wang Fang'ı öldüren kadınlar hâlâ hapiste miydi? "Hmm.

Tabletin sahibi kim o zaman? Sen hala aslında söylemedim."

"Bana onu cezalandırmayacağınızı mı söylüyorsunuz?"

Maomao bastırdı. Jinshi'nin bunu ona söylemesine gerek yoktu. bilgi ağı sayesinde tabletin sahibinin kim olduğunu kolayca bulabilirdi.

"Bunu sorup duruyorsun. Bana gerçekten bu kadar güvenmiyor musun?" Jinshi'nin kaşlarında hafif bir çatılma belirdi. Hayır.

Onu üzmemek istemeyen Maomao, bunun geri adım atmak için iyi bir zaman olabileceğini düşündü.

"Düşünmen gereken bir pozisyonun var," diye cevap verdi.

Bazen Jinshi'nin konumu acımasız cezalar gerektiriyordu. Eğer Maomao ona Joka'nın adını özellikle söylemedi, belki de Joka'ya bir isim vermemeyi haklı çıkarmak daha kolay olabilirdi.

"Sana ya da bunu sana veren kişiye zarar verecek hiçbir şey yapmayacağım."

Maomao bunun doğru olduğundan şüpheleniyordu. Jinshi, kendisine acı verse bile verdiği sözü tutmamak için elinden geleni yapardı.

Uzun bir süre ikisi de birbirlerine baktılar. "Vay, vay," dedi

Chue, araya girerek. "Senin ne kadar

Maomao ile her konuda konuşmayı seviyorum Ay Prensi ama sanırım ona güvenmediğinizi düşünmeye başladı."

"Güven böyle bir şey değil mi?"

Chue, "Bunun tahakkümden çok güven olduğunu sanmıyorum," dedi ve Jinshi'nin irkildiği görüldü. "Eğer her şeyi bilmek istiyorsanız, bu karşınızdakini çıplak ve savunmasız bırakmaktan farksızdır! Bunun bir şey olmadığını düşünebilirsiniz.

Sizin korumanız altında olduğu sürece Maomao için sorun yok, ama o noktada gerçekten başka seçeneği var mı? için Burada seninle birlikte oynamak, sonsuza kadar yanında kalmak anlamına gelir."

Jinshi biraz solgunlaştı.

Chue devam etti. "Ve Bayan Maomao, Ay Prensi'ni kendi yöntemlerinizle aşırı yükten korumaya çalıştığınızı biliyorum, ama sanırım biraz fazla agresifsiniz."

"Agresif..." Maomao gözlerini kıstı. "Kuşkusuz, çoğu insan muhtemelen her şeyi söyleyecektir

Ay Prensi'yle iyi geçinmek için söylemeleri gereken şeyler vardı. Ah! Bayan Chue artık başka bir şey söylemeyecek. Kötü niyetli değil, o yüzden lütfen onu cezalandırmayın!"

Söyleyeceklerini söyledikten sonra Chue bir bakış atarak geri çekildi

Suiren'e baktı. Suiren'in yüz ifadesi kıpırdamadı ama Jinshi'nin odasını terk etti. Chue rahatlamış bir şekilde elini göğsüne götürdü ve bir nefes verdi. "Chue Hanım şimdi müsaade isteyecek," dedi ve Suiren'i odadan çıkarken takip etti.

Şimdi Maomao ve Jinshi yalnızdı ama Maomao'nun kafası yeşim tabletle doluydu. Jinshi bir an için Ekşi bir şeyler ısırmişti ama birkaç saniye sonra ifadesi normale döndü.

"Bu tabletin sahibi cezalandırılmayı hak edecek bir şey yaptı mı?" diye sordu.

"Hayır efendim, kesinlikle."

Güvendeyiz... zar zor.

"O halde sorun yok. Gerekirse ona bir koruma tahsis etmeyi planlıyordum."

"Sanırım sizi bu konuda geri çevirecektir, efendim."

"Bu tablet meselesini hafızama kaydedeceğim. Ve belki de zevk bölgesinin etrafındaki devriyeleri arttırırım. sadece iyi bir önlem için."

"Bence bu çok faydalı bir yaklaşım olur efendim."

Belli ki Jinshi Maomao'ya daha fazla baskı yapmaya niyetli değildi.

"Sadece huaya'ya bakarak bir yargıya varamam. Bakalım bu şeyin başka ne gibi ayırt edici özellikleri var. Yeşim taşından yapılmış ve zengin bir rengi var." Tabletten benzersiz özelliklerini kendi çıkarı için dile getiriyor gibiydi. "Seni tanıyorum Maomao, ben

Bu tabletin İmparatorluk ailesine ait olma ihtimalini çoktan göz önünde bulundurduğunuzu varsayıyorum. Huaya'yı tanımamış olsanız bile, bu tabletin

Bunu düşündüm."

"Aklıma çok seçkin birisine ait olabileceği geldi."

Eğer tablet gerçekten de İmparatorluk menşeliyse, bu düşünce tüylerini diken diken etti.

"Tıraşlanma ve parçalanma şekline bakılırsa

karmaşık bir geçmişi var: Birisi bunun olmasını istememiş. ama bunu bir kenara atamayacaklarını anladılar." Jinshi de Maomao ile aynı sonuca varmış gibi görünüyordu. "Belki de gerçekten İmparatorluk soyundan gelen biri, ailenin çatışmalarına dahil olmamak için tableti tahrif etmiştir."

"Bence bu çok mümkün, efendim."

"Eğer bu doğruysa, asıl soru bu tabletin hangi döneme ait olduğu. Çok yeni olduğunu düşünmek zor.

En azından Majestelerinin kılık değiştirerek sokaklarda dolaşmadığını varsayıyorum."

İmparatoru tanıdığım kadarıyla bu düşünülebilirdi ama mümkün değildi.

"Majesteleri olabileceğini sanmıyorum," dedi Maomao. "Çünkü bana bunun otuz yıl kadar önce verildiği söylendi."

"Otuz yıl..."

Jinshi yazı fırçasını parmaklarının arasında döndürdü. Çoğunlukla kuruydu, bu yüzden mürekkep uçmuyordu ama

Düşünmesi bile dehşet verici. Jinshi'nin kişisel kıyafetlerinin herhangi bir parçası bir yıllık maaşını temsil ederdi. halktan biri. Aniden korkuya kapılan Maomao, fırçayı ondan kaptı.

Jinshi, "Ve bence bunun eski imparator olma ihtimali yok denecek kadar az," dedi.

"Farkındayım efendim."

Eski hükümdar küçük kızlara olan düşkünlüğüyle ünlüydü ve onu Joka'nın annesiyle hayal etmek neredeyse imkânsızdı.

Ayrıca, Joka'nın annesiyle ilgili belirsiz tanımlamaları

Babasının sesi eski imparatora hiç benzemiyordu.

Hatırladığım kadarıyla adam yakışıklı ama pis biriydi.

Sesi pek emperyal gelmiyordu.

"Tanıdığım, yeşim taşı verildiğinde çoktan kırılmış ve tıraşlanmış olduğunu da söyledi. Yeşim taşı *olduğunu* düşünürsek, belki de nesiller boyunca aktarılmıştır?"

"Bu, eski imparatorun Saray'da geçirdiği zaman olmalı.

En sonuncusu o zaman. Manastırlara ve manastırlara çekilmek zorunda kalmadan önce kalan bir avuç akraba var."

Bu, İmparatoriçe Regnant'ın hükümdarlığı döneminde olmuştu. Eski imparator, tüm üvey kardeşleri hastalıktan öldüğünde tahta geçmişti. Ancak onun tahta çıkmasından sonra, İmparatorluk soyundan hayatta kalan erkek akrabaların, hükümdar için bir tehdit oluşturmamaları için bir kenara itildiği duyulmuştu.

Bunun ne kadar doğru olduğu konusunda bir fikrim yok.

Tabletin asıl sahibi eski imparatorun üvey kardeşlerinden biri olsaydı, bu kesinlikle bir aile kavgasına sürüklenmek anlamına gelirdi. Eğer sahibi tableti tahrif etmiş ve bundan kaçınmak için İmparatorluk mirasından feragat etmişse Sonuç olarak, belki de akıllıca bir karardı. Atmak daha güvenli olsa bile.

Maomao, "Yeşim taşından yapılmış bir şeyin ne kadar eski olabileceğini belirlemek zor," dedi. Eğer kumaş olsaydı, bunu söylemek kolay olurdu. Dokuma teknikleri ve desenleri çağdan çağa değişiyordu.

"Biliyor musun, bence bu mümkün olabilir," dedi Jinshi, tableti inceliyor. "Sadece çok sayıda zanaatkârın İmparatorluk yeşimleri yapmasına izin verilir. Bunların kayıtları olmalı. İki İmparatorluk huaya'sının aynı olmaması için tasarımlar korunur." "O zaman..."

"Evet. Bunu saklayacağım ve konuyu araştıracağım. Bu arada..." "Evet, efendim?" Maomao Jinshi'ye baktı. Bir şey mi vardı?

Onu rahatsız eden başka bir şey var mı?

"Anladığım kadarıyla dün ve bugün adı geçenlerin toplantısında'ydınız."

"Evet, efendim. Lahan beni buna zorladı."

"Ah, Lahan. Evet, seni sürüklemek istediğini görebiliyorum. o toplantı." Jinshi için mantıklı görünüyordu. "Eminim son zamanlarda bu kadar çok şey yapmak zorunda kalmaktan yorulmuşsundur," dedi yatıştırıcı bir şekilde.

"Sanırım pek çok farklı şey gördüm. Bu

Eminim iyi bir deneyimdir. Basen Usta da oradaydı, biliyorsunuz."

"Ah, evet. Ben de gitmek isterdim," dedi Jinshi biraz somurtkan bir ifadeyle.

"Korkarım oraya girmenize izin yok, Jinshi Usta." "Neden olmasın? Katılmak için adınızın geçmesine gerek yok, değil mi?"

Sen?"

"Jinshi Usta, insanlar bir patron hakkında ne düşünür? tam da astları birlikte güzel bir içki içerken mi ortaya çıktı?"

Jinshi düşündü. Maomao onun söz konusu patron olarak ucube stratejisti hayal ettiğinden şüphelendi.

"Sanırım... onun çok anlayışlı olmadığını düşünebilirler?"

"Bilemem. Ama en iyi patronlar kesinlikle Sadece biraz para dağıtıp oradan çıkanlar." "Bu çok trajik!" Jinshi suratını asarak ona baktı.

Maomao küçük bir gülümsemeye karşı koyamadı.

Onlar sohbet ederken iki çift göz onları izliyordu. "Hiçbir yere varamıyorlar!" dedi bir tanesinin sahibi. çiftlerden biri çizdi.

"İkisi de çok profesyonel insanlar, sorun da bu zaten," diye kabul etti diğeri.

Ne Maomao ne de Jinshi, Chue ve Suijen'in odayı gözetlediğini fark etti.

Bölüm 11: Onların Gençleri

Yoğun günler hızla geçti ve çok geçmeden yazın başları geldi. Maomao, kendini işlerini yaparken buldu.

giderek yapışkanlaşan, nemli bir atmosfer.

Şu anda tamamen birikmiş olan çamaşır yığınıyla ilgilenmekle meşguldü.

"Çıracak doktorların... ayıracak zamanları var... En azından... biraz çamaşır yıkayabilirler!" diye homurdandı, su ve çamaşır dolu bir kovanın içinde çıplak ayakla tepinirken.

Dağ gibi yığılmış doktor üniformalarını, kan ve yağla kirlenmiş sargı bezlerini gördüğünde şaşkına dönmüştü. Yapabilecekleri bir şey olmasını diledi.

çamaşırların ne kadar hızlı yığıldığından bahsetmiştim.

Onun yanında savaştan Yao ve En'en de aynı şekilde hissediyordu. Son zamanlarda Maomao ayrı bir göreve atanmıştı. ikisinden tıbbi ofis, ancak yıkama yapmak amacıyla, iyi bir yerde bir araya gelmeye karar verdiler.

Çamaşır yıkamanın kolay olduğu bir yer.

"Maomao, her yere su sıçratıyorsun," dedi su sıçratan Yao. Maomao'ya ters ters baktı.

"Özür dilerim. Her şeyi yıkamanın en hızlı yolu bu."

Maomao, doktorların cerrahi operasyonları üzerinde çalışıyordu.

giysiler. Bunlar üstlerine ait olabilirdi ama bu onlara karşı nazik davranabileceği anlamına gelmiyordu. Eğer onlar kan lekelerini şimdi çıkaramazsa, zamanla daha da zorlaşacaktı.

"Maomao, *lütfe* hanımına pis su sıçratma," dedi En'en, kendisi de öfkeyle kanı temizlerken. Her birinin bir işi vardı: Maomao ameliyat kıyafetleri üzerinde, Yao bandajlar üzerinde çalışırken, En'en de her türlü kanla ilgileniyordu. özellikle inatçı lekeler.

"Peki efendim." Maomao kovaşını Yao'dan daha uzağa taşıdı ve tepinmeye devam etti.

"Kan lekelerini çıkarmaya yardımcı olması için biraz daikon turpumuz olsaydı mükemmel olurdu. Bunu daha önce yapmamış mıydık?"

Maomao sordu. Rendelenmiş daikon, kumaştan kan çıkarmak için iyi bir yoldu.

"Evet, şey... Ahem..." Yao gözlerini kaçırdı.

En'en hanımına hikâyeyi anlattı. "Geçen yaz biz kanı çıkarmak için daikon kullanıyorduk, ancak bazıları çıkmıyordu ve biraz fazla kullandık..."

"Ve şimdi hiç kullanmanıza izin vermiyorlar mı?"

"Doğru."

Daikon gerçekten bir kış sebzesiydi. Bazı çeşitleri bahar ya da yaz aylarında yetiştirilebilirdi, ancak her halükarda değerliydiler, bu nedenle insanlar arzı aşırı kullandıklarında elbette kızacaklardı.

Maomao, "O zaman lekeleri eski usul fırçalama yöntemiyle çıkaralım," diye önerdi.

"Evet, yapalım," dedi En'en.

"Doğru..." dedi Yao.

Üçü de iç geçirdi ve yıkamaya devam etti.

Her zaman yaptıkları iş gibi görünebilirdi ama küçük değişiklikler vardı.

"Affedersiniz? Bandajları kaynatmayı bitirdik."

Belki on beş ya da on altı yaşlarında iki genç kadın geldi; gözlerinde hâlâ gençliğin masumiyetinin ışıltısı vardı.

Tıbbi ofiste yardımcı olmaları için saray kadınlarının işe alınması

Maomao'nun yılıyla birlikte durmamıştı ve şimdi iki yeni acemi vardı.

İsimleri neydi?

Ne yazık ki, diğer insanların isimlerini ve yüzlerini hatırlamak Maomao'nun uzmanlık alanı değildi. Çoğunlukla, ikisinin de kendisi için küçük olduğunu aklından çıkarmadan, konuşulanları dinlemekle yetiniyordu.

"Pekala, bunları da kaynatın o zaman, lütfen," dedi Yao, elini uzatarak

kızlara yıkanmış bandajları verdi. Bir şekilde Her ikisi de kendisinden küçük ve rütbe olarak kendisinden aşağıda oldukları için onlarla yaşlı-kardeşçe bir tonda konuşuyordu.

"Evet, hanımefendi."

İki genç başka bir şey söylemeden sepeti aldı ve uzaklaştı.

"Huh!" dedi Maomao.

"Ne oldu?" En'en ona bakarak sordu.

"Yok bir şey. Sadece çok itaatkâr iki genç suçlumuz olduğunu düşünüyordum."

Saraydaki genç hanımların çoğu ya evlilik için özgeçmişlerini süslemek ya da özellikle yuva kurmak için iyi bir adamla tanışmak umuduyla oradaydı. Birçoğu da dolgun cüzdanlı ailelerden geliyordu - ufak tefek işlerde çalışmaya alışkın hanımlar değillerdi.

"Onlarla birlikte gelen birkaç kişi daha vardı. I Yine de ilk günden onları kovaladım." Yao bir homurdandı. "Onları kovalamak mı?"

Maomao bunun daha önce de olduğunu hatırlıyordu. "Onları pes ettirdim demek istemiyorum. Sadece onları diğer departmanlar."

"Ve sadece bu ikisi mi kaldı?" Maomao bilerek başını salladı. Kaba yontulmuş genç hanımlara benziyorlardı - sade görünümlü değillerdi ama yine de cilasızdılar. "Kırsal kesimden geldiklerini hissediyorum."

Biri kısa boyluydu ve kollarını sıvamıştı; diğeri uzun boyluydu ve iş üniforması kusursuzdu.

"Haklısın. Ama onlardan biri eskiden arka sarayda görev yapıyordu," dedi Yao.

"Arka saray mı? Gerçekten mi?"

"Uh-huh. Uzun olanın adı Yo. Küçük olanın adı Changsha. Seni tanıyorum Maomao, muhtemelen bu isimleri henüz hatırlamıyorsundur, değil mi?"

"Ha ha ha," diye güldü Maomao, ama Yao onu çok iyi tanıyordu.

Büyük olanın kısa bir adı, küçük olanın ise uzun bir adı vardır.

"Saray kadınlarına akademik dersler veriyorlar, değil mi? Yo mükemmel bir öğrenci olduğunu kanıtladı, bu yüzden ona saray kadını olmak isteyip istemediğini sordular."

"Ben hep böyle insanları arka sarayda tutmak için ellerinden geleni yaptıklarını düşünürdüm."

Arka saraydaki hizmet süresi iki yıldır ve fakir bir aileden gelen bir kız süresi dolduğunda hemen geri gönderilirdi. Jinshi'nin bu tür kadınlara iş bulma şansı verme umuduyla arka saraydaki okuma yazma oranını yükseltme çabaları meyvelerini veriyor gibiydi.

"Görünüşe göre Yo arka sarayda kalmayı reddetmiş. O da Başkente ilk olarak ailesine göndermek için para biriktirebilmek umuduyla taşındı. Onlarla daha sık birlikte olabilmek umuduyla saray kadınları hizmet sınavına girdi."

"Ne kadar evlatça." Maomao ciddiyetle söyledi. Ancak Yo'ya baktığında içini kemiren bir şey vardı. "Bu şekilde yıkamak zor değil mi?"

Kısa isimli kızın kolları bileklerine kadar sıyrılmıştı, bu da çok sıcak bir ortam yaratmış olmalıydı.

Yılın bu zamanında bir tencere kaynar suyun başında çalışmak.

"Ona da aynı şeyi sordum, ama bana tek söylediği çok fazla ten göstermesine izin verilmediğini falan söyledi."

"Anlıyorum."

Li büyük bir yerdi. Ülkenin her yerinden gelen insanlar başkentte toplanmıştı, her biri kendi geleneklerine sahipti. Örneğin bazı insanlar küçük ayakların güzel olduğunu düşünüyordu- ya da

Çok fazla ten göstermenin uygunsuz olduğunu. Eski bir deyişe göre yeni bir yere gittiğinizde onlar gibi yapmalıydınız ama kimse sizi zorlayamazdı.

Sanırım işini yaptığı sürece sorun yok.

Maomao hiç bozuntuya vermeden çamaşır yıkamaya devam etti.

Batı başkentinden merkez bölgeye döndüğünden beri Maomao'ya ilaçların yönetimi giderek daha sık emanet ediliyordu

Kabine. Bu iş onu çok mutlu ediyordu, ancak ilaçların sayısı ve çeşitliliği oldukça artmıştı, bu yüzden de onu çok meşgul ediyordu.

Envanter çıkarması ve hangi ilaçları kullandığını kontrol etmesi gerekiyordu.

Son kullanma tarihi geçmiş, çok eski olan her şeyi atıyor ve daha fazlasına ihtiyaç duydukları her şeyi sipariş ediyorlardı. Ayrıca her zaman yaygın olarak kullanılan ev ilaçlarını da stoklamaları gerekiyordu; eğer bir şey azalırsa Maomao onu kendisi yapmak zorundaydı.

Ecza dolabının bulunduğu oda mükemmel bir esintiye sahipti ve güzel ve serindi; ecza dolabının bulunduğu oda bitişiğinde bir kuyu ve bir ocak vardı, bu nedenle arada bir aynı zamanda yetenekli bir aşçı olan bir doktor öğle yemeğini orada hazırlardı.

Belki bir gün En'en'e bana bir şeyler yaptırabilirim.

Ecza dolabıyla ilgilenen tek kişi Maomao değildi; bazı doktorlar da ilgileniyordu ama her şeyi onların halletmesine izin verirse geri götürülme riski vardı

Sonunda kendisine verilen bu işten kurtulmak istiyordu ve bunu istemiyordu, bu yüzden çok özenli çalıştığından emin oldu.

Çamaşırlar çok zamanını almıştı, bu yüzden şimdi gerçekten harekete geçmesi gerekiyordu.

Yeterince hapımız yok. Daha fazla yapsak iyi olur.

Maomao gerekli eşyaları masanın üzerine dizdi. Tam ecza dolabının üstündeki havana ulaşmaya çalışıyordu ki odanın dışında bir figür belirdi.

"Affedersiniz, bununla ne yapmalıyım?" Kısa boylu ve uzun isimli olan Maomao'nun küçüğüydü. Elinde içi kuru ot dolu bir sepet tutuyordu.

"Ver bakalım," dedi Maomao ve sepeti aldı. Ferahlatıcı bir koku burun deliklerini gıdıkladı.

Genç bayanın gidip istediği bitkileri alması iyi ve güzeldi, ama belli ki bilmiyordu

Onlarla ne yapacağını. Bu, çaylaklarına sadece izlemelerini ve öğrenmelerini söyleyen hekimlerin sorunuydu.

"Sanırım size onları muhafaza etmeniz söylendi," dedi Maomao. "Bu haldeyken ne kadar hantal olduklarını görebilirsiniz, ayrıca bu şekilde bırakırsak çürürler, bu yüzden onları saklaması daha kolay bir forma dönüştürüyoruz. Beni izleyin, ne yaptığımı gözlemleyin ve sonra bana yardım edin. Gerekirse not almaktan çekinmeyin."

Maomao otları aldı ve yapraklarını kopardı. Zaten güzel ve kuruydular, bu yüzden daha fazla kurumalarına izin vermeye gerek yoktu.

"Önce onları yapraklarına ve saplarına ayırıyoruz" dedi.

"Evet, hanımefendi."

"İşiniz bittiğinde yaprakları buraya koyun." Maomao ecza dolabının bir çekmecesini çıkardı ve yeni asistanın önüne koydu.

Yeni kız fazla konuşmadı; çalışkan olduğu için mi yoksa gergin olduğu için mi, Maomao bunu anlayamadı. Maomao sessizlik içinde çalışmaktan gayet memnundu ama bu kız onun ofisinde çalışacaksa işi bildiğinden emin olması gerekiyordu.

"Bu yaprakların ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu. "Nane mi?" diye sordu genç kadın.

"Doğru." Belki de soru çok kolaydı; genç kadın son derece hızlı cevap vermişti. "Ne işe yarıyor?"

"Evde öksürük ve baş ağrılarını tedavi etmek için kullanırdık."

"Evde mi?" Maomao çalışmayı bıraktı ve yeni asistana baktı.

"Ailen eczane falan mı işletiyordu?" İlgisini çekmişti.

"Biz eczacı değildik ama büyükannem eczacıydı."

şaman."

Ahh, demek bu kadar.

Tam olarak iş arkadaşı olmadıklarını öğrenince biraz hayal kırıklığına uğradı.

Seyrek nüfuslu köylerde genellikle bir doktor ya da uygun bir eczacı bulunmazdı. Bunun yerine, bu rol Köyün yaşlısı ya da kurnaz bir kadın. Maomao büyüye ya da bu tür şeylere inanmazdı. Çoğu durumda bunun için hiçbir kanıt yoktu ve sıklıkla kandırmak için kullanılırdı. İnsanlar. Ama bu olasılığı tamamen göz ardı edemezdi. Başka hiçbir şey olmasa bile, bu genç bayanın Büyükanne iyi şamanlardan biriydi.

kızın bilgisini açıklıyordu. Belki de bu bilgi, başvuru sahibinin şifalı bitkiler ve tıp konusundaki anlayışını test eden yazılı sınavı geçmesine de yardımcı olmuştur.

Bence burada çalışacak bir yetenek olabilir.

Keyif mahallesindeki eczaneyi kendisi için devralmasını istediğinde Sazen'i neredeyse dövmek zorunda kalmıştı; bu kızın çalışmalarında kendi kendini motive etmesi daha muhtemel görünüyordu.

"Hazır başlamışken, bazı ortak ilaçlar hazırlamak istiyorum. Bu konuda bana yardım edin."

"Pekala."

Maomao'nun küçük oğlu onu yakından izledi ve taklit etti. Maomao masanın üzerinde duran bitkilerden bazılarını aldı.

Tam o sırada, denizanasına benzeyen bir yaratık onlara doğru yaklaştı.

"Hey, oradaki! Ne yapıyorsun?" Söylemeye gerek yok, Tianyu'ydu. "Yeni kız Niangniang'a mı öğretiyorsun? Kısa boylu olan o, yani burası... Changsha olmalı, değil mi?"

Benim adımlı bile hatırlamıyor ama onunkini hatırlıyor mu?

Ne olursa olsun, haklıydı. Doğru, adı Changsha'ydı.

Maomao biliyordu ki, eğer herhangi bir kızgınlık gösterirse, Tianyu

sadece komik bulacak ve onu biraz daha iğneleyecekti, bu yüzden onu görmezden geldi.

"Evet," dedi Changsha. "Saygıdeğer büyüğüm Maomao'dan bazı talimatlar alıyorum."

"Ha ha ha ha! Dinle, Niangniang yeni bir ilaç gördüğünde dans etmeye meyillidir, o yüzden dikkatli ol!"

O oyunda iki kişi oynayabilir.

"Ha ha ha ha! Dinle, Tianyu ölü bir beden gördüğünde aynı şeyi yapma eğilimindedir, bu yüzden dikkatli ol!"

"Ah... Garip yeni bir ilaç mı? Ölü bedenler mi?" Changsha Maomao'dan Tianyu'ya ve geriye baktı.

"Yeni kızın kafasını karıştıracaksın, o yüzden Kibarca defolup gider misin? Belki kendine yapacak gerçek bir iş bulursun?"

Maomao kurutulmuş yaprakları havana koydu ve ezmeye başladı. Changsha'ya "Her şeyi aynı anda karıştırmaya çalışmak istemezsiniz," diye tavsiyede bulundu. "Emin ol ki iyice ezdikten sonra karıştırın. Tozun mümkün olduğunca ince olmasını istersiniz."

"Evet, hanımefendi."

"Hey, hey!" Tianyu çok ısrarcı olduğunu kanıtlıyordu.

Biliyor musun, bu bana şunu hatırlattı.

Batı başkentine döndüğünde, onun Kada'nın soyundan geldiğine dair bir hikâye duymuştu. Bunun ne kadar doğru olduğunu bilmiyordu ama Joka'nın hikâyesi kurgudan öte bir şey olduğuna göre, belki de bir gerçeklik payı vardı.

Acaba Tianyu Wang Fang'ı tanıyor muydu?

Wang Fang'ın cesedini ucube stratejistin ofisinde ele aldıklarında, Tianyu sıradan bir cesetmiş gibi davranmıştı. Maomao, Wang Fang tanıdığı biri olsaydı bir tür tepki beklerdi.

Maomao düşünürken bile çalışmayı bırakmadı. "Yapraklar toz haline getirildikten sonra, öngörülen oranlara göre karıştırın. Rafine bal kullandık.

bağlayıcı." Changsha'ya bir tencerenin içindeki yapışkan bir maddeyi gösterdi. "Bu ne tür bir bal? Sıradan arı balı gibi mi?

Tatlım?"

"Arıların balını ısıttığınızda elde ettiğiniz şey bu. İşlenmemiş balın içinde çok fazla su vardır, bu yüzden balın bir kısmını bunu dışarı çıkar."

"Ah, bu mantıklı."

"Hey, siz ikiniz!" dedi Tianyu, hâlâ ayağa kalkmamıştı.

Maomao rafine balı birkaç çeşit toz bitkiden oluşan bir karışımla karıştırdı. Erişte yapmak gibiydi: İlk başta şekilsizdi, sonra yavaş yavaş şekil almaya başladı. Elinde kendine özgü bir aroması olan kil benzeri bir malzeme küresi kalmıştı.

"Kulak memesi kadar yumuşak olmasını istiyorsun," dedi. "Dolabın üstünde ahşap bir kalıp var, yani-ah, sen oradaki, doktor! Bizim için kalıbı getirebilir misiniz?" diye sordu, sonunda Tianyu ile konuşarak.

"Beni sadece senin için ev işleri yapmam için yanında istiyorsun," diye homurdandı, ama sonunda onunla ilgilenmesinden memnun görünüyordu; istediği gibi kalıbı aldı.

"Çok teşekkür ederim. Gidebilirsiniz. Başka bir yere."

"Bana karşı pek nazik değilsin, biliyorsun."

Maomao Tianyu'ya hep böyle davranırdı ama Changsha belli ki izlemeye dayanamadı çünkü "Doktor Tianyu, çok teşekkür ederim. Gerçekten çok yardımcı oldunuz."

"Hee hee hee! Lafı bile olmaz!"

"Daha çok gençsiniz ama şimdiden orta dereceli bir doktorla aynı işi yaptığınızı söylüyorlar. Ve duyduğuma göre özellikle de yetenekli bir cerrah," diye devam etti.

"Heh heh! Yani, sanırım." Tianyu, belki de övgü almaya alışık olmadığından, biraz ürkütücü bir şekilde sırıttı.

"Bu kadar hassas bir tedavi uygulamayı nasıl öğrendiniz?"

"Oh, bir sürü ölü kestim-" Maomao onun kaval kemiğine tekme attı.

"Yowch!" Tianyu tek ayağının üzerinde zıpladı. "Niangniang, ne yaptığını sanıyorsun sen?!"

Ona dişlek bir kaş çattı.

Diseksiyonlar hakkında böyle konuşarak ne yaptığını sanıyor!

Doktorların böyle şeyler yapmasının

Tianyu'nun Changsha gibi yeni gelen birine anlatması gereken bir sır değildi.

"Ha? O-Oh," dedi Tianyu hatasını nihayet anladığında.

Gözlerini kırıştırdı ama sadece tek gözüyle. Sanki

Farklı nedenlerle de olsa, Chue ile olduğu gibi onunla da rahatsız edici.

"Babam bir avcıydı. Bu yüzden vahşi hayvanları kesmeye alışkınım."

"Vahşi hayvanları kesmek seni cerrahide iyi mi yapıyor?"

Changsha sordu.

"Daha önce kan görmüş insanlarla görmemiş insanlar arasında büyük bir fark var."

Hikâye, Maomao'nun batı başkentinde Dr. You'dan dinlediğiyle örtüşüyordu.

"Yani baban bir avcı mıydı?" Maomao sordu,

Bunu ilk kez duyuyormuş gibi davranıyordu. "Uh-huh."

"Belki bir ara evinizi ziyaret edebilirim, o zaman?"

"Ne? *Babamla tanışmak* mı istiyorsun?" Tianyu ona baktı ve gözlerinin teatral bir şekilde parlamasına izin verdi.

"*Hayır*, hayır. Sadece biraz taze et istiyorum. Başkentte bulmak zor, değil mi?"

"Oh." Tianyu, Maomao'nun ne demek istediğini anladı: O istedi inceleyebileceği bir hayvandı. Yine de dinleyen Changsha'lılar için, sanki sadece Biraz yiyecek almak.

Ancak Maomao'nun asıl niyeti Tianyu'nun tam olarak nasıl bir yerden geldiğini görmektir.

"Seninle paylaşmak isterdim, gerçekten, ama yapamam. Babam beni evlatlıktan reddetti."

"Tanrım, bu çok kötü." Maomao yine de çalışmayı bırakmadı. Kil benzeri bitki yığını kalıba yerleştirdi, sonra

güzel, yuvarlak ilaç topları üretmek için birlikte itti. "Pekâlâ. Sonunda buradan çıkabilir misiniz? Sizin gibi yoğun çalışan bir hekimin elbette yapacak başka işleri de vardır."

"Aww, ama yardım edebilirim!"

"Teşekkür ederim ama yardıma ihtiyacımız yok. Gidin yoksa Dr. Li-ne kadar kas yaptığını biliyorsunuz. Aslında, biz başkente döndükten sonra bile kas yapmaya devam etti. Bahçesindeki ağaca bir kum torbası astığını ve tüm zamanını onu yumruklayarak ve tekmeleyerek geçirdiğini biliyor muydunuz? Ve molalarında bazen askerlerle antrenman yapmaya gittiğini? Kum torbası mı olmak istiyorsun?"

"Yikes! Korkunç!"

Maomao, Dr. Li'nin rutininin onu nereye götüreceğinden emin değildi ama en iyi hayatını yaşıyor gibi görünüyordu. Tianyu, Cüsseli doktordan iyice ürkmüş bir halde, sıvışıp gitti.

"Dr. Tianyu çok sıra dışı bir adam, değil mi?" Changsha söyledi.

Maomao daha fazla sağlık topu sıkarken, "Evet, en iyisi ondan uzak durmak," diye cevap verdi.

Bölüm 12: Eğitim Alanının Yanındaki Tıbbi Ofiste Yaşam

Saray arazisi birçok sağlık ofisine ev sahipliği yapacak kadar büyüktü ve bunların arasında en yoğun olanı askerlerin eğitim alanlarının yakınında bulunanıydı.

"Heeey! Kafamda açık bir yara var. Benim için diker misin?"

"Omzum çıktı. Yerine takar mısın?" "Yeni askerlerden biri bayıldı. Koklayan var mı?

tuzlar?"

Bu tür talepler bu ofisin ekmek teknesiydi.

Çiçeği burnunda hekimler genellikle kendilerini vaftiz için buraya atanmış bulurlardı. Burası tıbbi ofise yardımcı olan saray kadınlarını gönderecekleri bir yer değildi, en azından deneme süreleri boyunca. Etrafta çok fazla kaba müşteri vardı.

Ancak Dr. Liu'nun batı başkentinden döndüğünde Maomao'yu görevlendirdiği yer tam olarak burasıydı.

"Bu noktada, bunun sizin için iyi bir deneyim olacağını düşünüyorum," dedi. Belki de bu durumun Maomao'nun şimdiye kadarki tüm görev yerlerinde olduğu gibi, ucube stratejist her zaman ortaya çıkmaktan kaçındı. "Eğer bir sorun yaşarsanız, Dr. Li'ye söyleyin."

Her türlü potansiyel sorun var gibi görünüyordu.

Bir kadını bu kadar çok serserinin olduğu bir yere atamak. Dr. Li, Maomao'nun kendileriyle birlikte batı başkentine gelmesi fikrine açıkça karşı çıkmıştı ama bunun onun için duyduğu endişeden kaynaklandığı açıktı. Dr. Liu

Dr. Li'nin bu en hoyrat muayenehanede bile ona göz kulak olacağından emindi.

"Evet, herhangi bir sorun çıkarsa bana haber verin," dedi Dr. Li, ilk baştağının aksine şimdi Maomao'ya saygıyla bakıyor gibiydi.

Maomao, *Dr. Li'nin aslında oldukça iyi bir adam olduğunu* düşündü. Biraz dik kafalı olabilirdi ama aynı zamanda kendini işine adanmış ve kararlıydı. Bugünlerde doktor üniformasının altında bile kaslarını görebildiğinizden bahsetmiyorum bile - doktor mu yoksa işçi mi olduğunu anlamak gittikçe zorlaşıyordu. Asker.

"Yine de, yardım için özellikle bana gelmeseniz bile, orada kimsenin sizi üzeceğini sanmıyorum."

Söylentilere göre Maomao'nun hemen arkasında tek gözlüklü bir hayalet belirliyormuş.

Maomao muhtemelen bu görev için -kişilikleri ne olursa olsun- oldukça yetenekli olan Yao ve En'en yerine seçilmişti. Başını belaya sokma olasılığı en düşük olan. Böylece kendini oldukça vahşi bir iş yerinde buldu.

Her gün olduğu gibi bugün de yoğundu, sabahın ilk saatlerinden itibaren acil hastalar akın ediyordu.

"Tanrım, bu kadar erken bir saat için ne kadar çok kargaşa var," diye kıkırdadı üst düzey doktorlardan biri. Nazik bir tavrı ve gür bir yüz demeti olan yaşlı bir adamdı.

Saç. Bir gece önce burada görevdeydi ve Hasta karyolalarından birine oturup kahvaltısını yapıyordu. İnsan, serserilerle dolu bu yerde gerçekten güvende olup olmadığını merak ediyordu ama işinde çok iyi olduğunu anlamak için onu iş başında uzun süre görmek gerekmiyordu.

"Gidip üstümü değiştireceğim. Sen git ve çantalara bir göz at," dedi Maomao'ya.

"Evet, efendim."

Maomao ve Dr. Li sabah nöbetindeydi. Belki de diğer doktorların bu vardiyada onları meşgul edecek başka bir şeyleri vardı, çünkü öğleden sonra çalışmaya başlayacaklardı.

"Affedersiniz! Bu adamın tahta bir eğitim kılıcı var. karnında sıkışmış. Bu konuda bir şey yapabilir misiniz?" diye sordu.

Birini getiren asker.

Maomao'nun o sabah duyabileceğini düşündüğü onca sorudan biri bu değildi. "Bir tahta eğitim kılıcı karnında mı?" diye sordu.

O ve Dr. Li içeri taşınan adama baktılar.

Bunun nasıl olduğuna dair gizemi bir kenara bırakırsak, açıkça tedaviye ihtiyacı vardı.

"Hrrrgh! Hnnnngh!" diye inledi adam. Genç bir askerd; yirmi yaşından fazla olamazdı. Ağlıyor ve bolca terliyordu.

"Bana tam olarak ne olduğunu anlatabilir misiniz?" Maomao Konuşacak durumda olmayan hastaya değil, onu buraya getiren askerlere sordu.

"Bence bu oldukça açık. Antrenman sırasında sakatlandı. Başka ne olabilir ki?" dedi içlerinden biri. Sonra hepsi şık bir şekilde ofisten çıktılar. Hakkında konuşmak sorumsuzca!

"Onların sorunu ne?" Dr. Li homurdandı ama hemen hastayı tedavi etmeye başladı. Aynı anda, sakallı yaşlı doktor dışarı çıktı, belli ki değişmişti.

"Karnında kırık bir tahta kılıç var gibi görünüyor," dedi Maomao. Bu çok açık görünebilirdi, ama bunu söylemesinin bir nedeni vardı: kılıcın

kılıç onu delmiş ve kırılmıştı.

darbeyi aldığında çoktan kırılmıştı.

Hem Dr. Li hem de yaşlı doktor onun ne demek istediğini anladılar ve başlarını salladılar.

Kırık bir kılıcın "eğitim" sırasında bir adamın karnına nasıl girdiğine dair pek çok soru vardı. Şans eseri kırık bir kılıcın üzerine mi düşmüştü? Birinin kılıcı ona saplamış olması çok daha muhtemel görünüyordu.

"Ameliyat için hazırlanalım. Siz ikiniz yaralarını temizleyin," dedi yaşlı doktor, büyük bir raftan bazı aletler alarak.

Maomao ve Dr. Li hastayı bir karyolaya taşıdı ve yarayı ortaya çıkarmak için gömleğini çıkardı.

Maomao, "Kıymıkları çıkarmakla başlamamız gerekecek," dedi. En büyüklerini elle çıkarabilirdi ama pıhtılaşmış kana bulanmışlardı ve çıkarılmaları zordu. Maomao'nun Daha küçük kıymıkları bir çift saç cımbızıyla nazikçe çekip çıkardı.

"Çok fazla kanaması var. Bu konuda bir şeyler yapmalıyız," dedi Dr. Li ve ardından birkaç bandaj sardı. Adamın karnını sıkıca sardı. Bu, kanı durdurmak için kullanılan temel bir teknikti: etkilenen bölgeyi gömmek ve ona baskı yap.

Maomao, "Derisi bu haldeyken iyileşmesi zor olacak," diye gözlemledi. İyi ve temiz bir kesik tercih edilirdi.

"Fazla deriyi kesiyoruz ve sonra dikiyoruz. Asıl soru kapatma işleminin nasıl yapılacağı."

Sadece bir tarafı diğerine bağlamaya çalışsalar, yeterince uzun olmayabilir ve deri gerilebilirdi. Onlar daha kolay bağlanmasına yardımcı olmak için yaralı etle çalışmak zorundaydı. Bazen bu yeni bir kesi yapmayı gerektiriyordu.

"Sence iç organları iyi mi?" diye sordu yaşlı doktor, ameliyat aletleriyle geri dönerken.

Dr. Li, "Kan miktarına bakılırsa, yaranın çok derin olmadığını söyleyebilirim," diye cevap verdi.

Yaşlı doktor Maomao'ya, "Dr. Li ve ben dikiş işlerini halledeceğiz," dedi. "Sen kanamayı durdur ve ihtiyacımız olan ilaçları getir."

"Evet, efendim. Anestezi kullanacak mısınız?" "Bu küçük sıyrık için mi? Pfah."

Güler yüzlü görünümüne rağmen, yaşlı doktorun hastalarına karşı oldukça acımasız olduğu ortaya çıktı. Maomao genç adam için üzülmüştü ama bu askerler arasında pek de alışılmadık bir durum değildi. Doktorlar sık sık anesteziye vazgeçmeyi tercih ediyordu; ne de olsa bu adamlar bir gün kendilerini savaş meydanında bulabilirlerdi. Acıya alışsalar iyi olur.

Pekala, hangi bitkilerin pıhtılaştırıcı etkisi vardır?

At kuyruğu, pelin otu, dar yapraklı kedi kuyruğu. Eşek derisi jelatini de dahil olmak üzere benzer etkilere sahip bazı hayvansal ürünler de vardı.

gibi geliyordu.

Şu anda bunların hepsinden bol miktarda olmalı.

Bazı bitkileri yılın belirli zamanlarında elde etmek daha zordu, ancak ilkbahardan yazı kadar nispeten boldu, bu da sağlık personeli için bir nimetti.

Yan odada başka bir doktor farklı bir işten dönmüş ve Dr. Li ile yaşlı doktora yardım etmeye başlamıştı. Anestezi olmadan yapılan kesme ve dikme işlemleri sıklıkla çok fazla itiş kakışa neden oluyordu; bu amaçla ameliyat masası kollar ve bacaklar için bağlarla tasarlanmıştı. Onlar olmalı dilini ısırmasını önlemek için adamın ağzına bir tıkaç koydu, çünkü Maomao sadece boğuk çığlıklar duyuyordu.

Maomao bir süre bu görevde kalacaktı ve eninde sonunda Yao ve En'en'in de buraya geleceğini tahmin ediyordu.

En'en muhtemelen iyi olacak, ama Yao?

Yao'nun cesur olduğu doğrudu ama Maomao bunu gerçekten hazmedip hazmedemeyeceğini merak etmekten kendini alamıyordu.

İki yeni kıdemsiz asistanları için de aynı derecede endişeliydi. Onlara böyle çirkin bir iş vererek korkutmak utanç verici olurdu, ama sonra tekrar, onlar olamazdı bebek gibi.

Maomao ilaçları doktorlara götürürken geleceği düşündü.

Yaranın asıl dikilişi

oldukça hızlı bir şekilde halledildi. Yerler kanlı sargı bezleriyle doluydu ve dikiş atılan zavallı genç asker altını ıslatmıştı. Bu pek de olağandışı bir durum sayılmazdı; aslında sağlık ofisinde yeni iç çamaşırları ve pantolonlar bulunduruluyordu. tam da bu nedenle. Maomao rafın üzerine ilaçlarla birlikte bir de kıyafet bıraktı.

"Bunlar otlar için yeterli mi?" diye sordu. Pıhtılaştırıcıların yanı sıra antiseptikler, ağrı kesiciler ve ateş düşürücüler de getirmişti.

"Evet, iyi iş." Yaşlı doktor yeni dikilmiş yaranın üzerine biraz pıhtılaştırıcı sürdü ve bir sargı bezi sardı etrafında. "Dr. Li, ikiniz hastayı ameliyat masasından bir karyolaya nakledebilir misiniz? Ve Maomao. Bir bakalım. Bandajları ve aletleri temizlemeye yardım edin."

"Emredersiniz efendim." Maomao pis sargı bezlerini bir sepete atmaya başladı.

"Aletleri dezenfekte etmek için nasıl kaynatılacağını biliyor musun? Eğer biliyorsan, devam etmeni ve bu işi halletmeni istiyorum."

"Evet, efendim."

Yaşlı doktor oldukça kibar birine benziyordu. Maomao, özel talimatlar vermeye istekli olduğu için ona minnettardı. Dünyada başkalarının ne yapmaları gerektiğini anlamak için kendi beyinlerini kullanmaları konusunda ısrar eden, sonra da insanlar beklediklerini yapmayınca sinirlenen pek çok insan vardı. Hastalar kötü davranabilirdi ama çok sayıda yetenekli hekim vardı. Belki de bunun nedeni eski Doktorun kendisi de her şeyi çok iyi toparlamış görünüyordu. Maomao şu anki görevinin hiç de fena olmadığına karar verdi.

Tabii ucube stratejistin asla uzakta olmadığı gerçeğini saymazsak...

Hastaların geçit töreni devam etti. Maomao ancak güneş gökyüzünde alçalmaya başladığında nihayet dinlenme fırsatı bulabildi. İronik bir şekilde, tam da bu sayede tek gözlü ucube görüş alanlarının köşelerinde belirmeye başlamıştı.

"Maomao," dedi Dr. Li, ondan ucubeye ve tekrar ona bakarak.

"Lütfen söylemeyin, Dr. Li." Maomao çay hazırlıyordu. Yaşlı doktor sonunda bir mola vermiş olmalı, Çünkü bir fincan sıcak çayı yudumluyor ve rahat bir nefes alıyordu. "Ne gündü ama, değil mi? Her zamanki gibi," dedi.

"Evet, efendim. Çok şey öğrendim."

"Dr. Li, döndüğünüzden beri gerçekten farklı bir insan gibi görünüyorsunuz." Dr. Li, soya fasulyesi diyetiyle geliştirdiği kaslarıyla

toz ve keçi sütü, hala içleri dolu görünüyordu

Sanki hiç dinlenmeden devam edebilecekmiş gibi bir enerji.

Sonra yaşlı doktor devam etti, "Yine de söylemeliyim ki, işler

"Son zamanlarda orduda çok garip şeyler oluyor."

Maomao bir an için bir şey söyleyip söylememeyi düşündü ve sonra sordu: "Garip mi efendim? Yani

kazara olmayan yaralanmaların sayısı?" Dr. Li de onunla birlikte başını salladı. İkisi de orada çok uzun süre kalmamıştı ama onlar bile fark etmişti; çok sayıda olağandışı yara vardı.

"Gördüğüm kadarıyla ikiniz de bunu unutmamışsınız."

"Hayır... Öhöm. Bugün karnında tahta kılıç olan adam, bunu kasıtlı bir bıçaklamadan başka bir şey olarak görmek zordu,"

dedi Dr. Li, tam da Maomao'nun söylemek istediği şeyi dile getirerek. "Sizce bu olayda

özellikle acımasız tacizler oluyor mu?"

Yaralı adamı ofise getiren askerler tek bir kelime bile etmeden kaçıp gitmişlerdi.

Çok şüpheli bir açıklama. Meslektaşlarına biraz daha saygılı olacaklarını düşünürdünüz.

"Hazing mi? Bence bu hizip kavgası."

"Hizip çatışması mı?" Maomao ve Dr. Li yankılandı. Başlarını öne eğdiler ve ardından şüpheli figüre baktılar arkalarında beliriyor.

"Evet, sevgili Maomao? Ne oldu?" Ucube stratejist açık açık sırıttı.

Maomao onu görmezden geldi ve yaşlı doktora döndü. "Belki de bunun aslında bir bölge savaşı olduğunu söyleyebiliriz.

"dedi.

"Bunu size söyleten nedir?" Dr. Li kaşlarını çatarak sordu.

"Doğada, besin zincirinin tepesinde büyük bir apeks yırtıcısının olması, diğer türler arasındaki güç dinamiklerini belirleyebilir.

av."

"Evet..."

Maomao ve Dr. Li tekrar arkalarına baktılar.

"Ama o avcı bir yıldır ortalıkta yok, bu yüzden avlar beslenme alanları için savaşmaya başladı."

"Evet, efendim."

Yaşlı doktor herhangi bir isim kullanmamıştı ama ne demek istediği daha açık olamazdı.

"Av avdır, ama hepsi aynı türden değildir. Yırtıcı hayvan uzaktayken güçlenen av, diğer avı yiyen av haline gelir."

Maomao, "Ve o tarafa geçenler, gördüğümüz gibi istedikleri her şeyi yapabileceklerini düşünüyorlar..." dedi.

"Kesinlikle."

"Bu sinir bozucu ama eninde sonunda kendi kendine çözülmeyecek mi?" "Öyle olduğunu düşünmek isterdim. Evet, insan umut edebilir..."

Artık tepe yırtıcı, yani ucube stratejist geri döndüğüne göre, her şeyin eski düzenine dönmesi beklenebilirdi ama yaşlı doktor bundan pek emin görünmüyordu.

Maomao kollarını kavuşturdu.

Bu bana şunu hatırlattı.

Bu ona U klanının reisinin söylediği bir şeyi düşündürdü.

"Görünüşe göre ordudaki yeni grup benden pek hoşlanmıyor."

Bununla bir ilgisi var mı?

"Sizi rahatsız eden bir şey mi var efendim?" Dr. Li söyledi, Yaşlı doktorun sormalarını ister gibi görüldüğü soruyu dile getirerek.

"Muhtemelen bunu zaten duyacaksın, o yüzden ben de sana söyleyebilirim. Ordu şu anda iki büyük bloğa bölünmüş durumda: İmparatoriçe Dowager'ın ailesi ve İmparatoriçe'nin ailesi."

İmparatoriçe'nin ailesi Gyoku klanı olmalı. Muhtemelen U patriğinin bahsettiği yeni grup buydu.

Yaşlı doktor, "Yine de, her iki tarafın da yanında yer almayan tarafsız grubu da dahil edersek, üç grup olduğunu söyleyebiliriz," dedi.

"Hrk!" Maomao istemsizce garip bir ses çıkardı.

Yaşlı doktor ona ve onları gizlice izleyen ucube stratejiste bakıyordu.

"Bu çok..." dedi Maomao.

"Çok fazla sorun var, değil mi? O halde size ne anlatmaya çalıştığımı anlıyor musunuz?" Yaşlı doktor doğruca

Maomao. "Şu anda içinde bulunduğumuz kaostan bizi biraz olsun kurtarmak için o yırtıcıyla elinden geldiğince iyi mücadele etmene ihtiyacımız var."

Maomao hiçbir şey söylemedi ama istemeden de olsa dünyanın en büyük kaş çatma hareketini yaptı.

Bölüm 13: Bir Düello ve Bedeli

Askeri birliklerdeki hizip çekişmeleri sonraki günlerde de devam etti. Maomao ilk başta "İmparatoriçe hizbi" ve "İmparatoriçe Dowager hizbi"nin ne olduğunu bile kavrayamadı. vardı. Ancak günlerce eğitim sahasının yakınında görev yaptıktan sonra, istese de bu konuşmadan kaçamazdı.

İmparatoriçe fraksiyonunun İmparatoriçesi, söylemeye gerek yok, İmparatoriçe Gyokuyou'ydu. Elbette bu hizip onun kışkırtmasıyla oluşmamıştı ama babası Gyokuen de işin içindeydi. Batı başkentindeki akrabaları birer birer saraydaki pozisyonları doldurmaya başlamıştı. Dahası, gelecek vaat eden Eyaletlerden gelen bürokratlar ve askerler, nispeten yeni isimlendirilen ailelerle birlikte Gyokuen'e destek vermeye başlamıştı.

yeni bir grup olarak anılır.

Muhalef İmparatoriçe Dowager fraksiyonu Anshi'nin ailesinin etrafında. İmparatoriçe Dowager'ın ailesi uzun zamandır yüksek bürokratik mevkileri işgal ediyordu ama hiçbir zaman fazla ilgi görmemişti. Neden olmasın? Çünkü eski imparator ya da daha doğrusu imparatoriçe naibi -Onlardan hiç hoşlanmamıştı. Bu, Dowager İmparatoriçe'nin ailesine aşık olduğu anlamına gelmiyordu: Kendisini küçük bir kızken, küçük kızları tercih eden bir imparatorun arka sarayına gönderen ebeveynlerine nasıl güvenebilirdi?

Ancak Dowager İmparatoriçesi'nin grubunda Büyük General Lu da vardı. Eskiden bir asker olan Lu, genç İmparatoriçe Dowager'ı ve şimdiki İmparatoru korumuş ve hızla yükselmişti rütbe atladı. Anshi'nin ailesinin aksine, o da

imparatoriçenin gözüne girmeyi başardı ki bu çok önemliydi. Bu yeni hizipten pek hoşlanmayan uzun süreli hanelerin birçoğu, İmparatoriçe Dowager'ın halkıyla aynı safta yer aldı.

Gruplar arasındaki sürtüşmeyi azaltmak için Lu, Gyoku'nun isimlendirilmiş bir klan haline getirilmesiyle aynı zamanda Büyük Mareşal'den Büyük General'e terfi ettirilmişti.

Durum ne olursa olsun, kodamanlar Dikkatli ve temkinli manevralar yaparken, aynı şey eğitim alanındaki gençler için geçerli değildi; çatışmaları hız kesmeden devam etti.

Dahası, hiziplerin her biri bir sonraki imparator için farklı adayları destekliyordu. İmparatoriçe'nin grubu, doğal olarak, İmparatoriçe Gyokuyou'nun şu anki veliaht olan oğlunu destekledi. Bu arada İmparatoriçe Dowager'ın grubu, özellikle de Lihua'nın aynı yaşlarda küçük bir oğlu varken, damarlarında bu kadar çok batı kanı taşıyan bir varise iyi gözle bakmadılar. Hiç şüphe yok ki, İmparatorluğun veliahtı olan küçük kardeşin de bu durumdan hoşlanmadığına inanıyorlardı. uzun yıllar boyunca bir kenara itilmişti.

İmparatorun küçük kardeşi İmparatoriçe Dowager'ın oğlu olurken, veliaht İmparatoriçe Dowager'ın torunudur. Kan bağı açısından daha yakın olurdu,

Bu da onu hükümetin bir parçası olarak meşrulaştırmayı çok daha kolay hale getiriyor.

"İmparatorluk küçük kardeşi" gerçeğini bilen Maomao, sadece yüzünü tamamen tutmaya çalışabildi Bu fikir karşısında ifadesizdi.

Tarafsız gruba gelince, onları bu tartışmanın tamamen dışında bırakacaktı.

Maomao politikadan anlamıyordu. Tek yapabildiği önündeki işe odaklanmaktı.

"Heeey! Acil bir durum var!" diye bağırdı biri. Maomao ecza dolabının envanterini çıkarmayı sonraya bırakmaya karar verdi. Birbirine benzeyen o kadar çok acil durum her gün aynı şeyi yapıyormuş gibi hissediyordu.

Bu seferki hastanın göğsü ile karnı arasında dayaktan kaynaklanan morluklar vardı: iç kanamadan kaynaklanan soluk, morumsu lekeler. Genç bir adamdı, henüz yirmili yaşlarının başındaydı.

Onu daha önce bir yerde görmüştüm, diye düşündü Maomao, gözlerini kısarak adama baktı. Daha yeni tanışmış gibi görünüyordu. Onu neredeyse tanıyabiliyordu ama tam olarak aklına gelmiyordu. "Görünüşe göre olması gerekenden daha uzun süre dayanmaya çalışmış var," dedi.

"Evet, hanımefendi," diye cevap verdi hastanın yanındaki adam, pek de askerce olmayan bir nezaketle. "Uzun bir süre buna katlandı."

Peki, kim bu adam?

Maomao da gülümseyen genç askeri hatırladığını düşündü.

"Usta Ujun," dedi.

Lishu'nun üvey kardeşiymi ve U klanının reisi onu ibret olsun diye seçmişti.

"Hizmetinizdeyim, La klanının leydisi. Adımı hatırladığınız için onur duydum, ancak *U* karakterini kullanmam yasak. Lütfen bana Jun deyin."

Çok alçakgönüllü davranıyordu.

Maomao Ujun'a baktı ve birkaç gün önce adı geçenlerin toplantısını düşündü.

Bekle! Bu o adam!

Yaralı adam Yao'ya bağlanan kişiydi, adı belirsiz aşk mektubu yazarıydı. Toplantıda, Lahan'ın Kardeşi tarafından alt edilmişti - peki bu sefer onu kim kullanmıştı?

"Urrrghh!" Bay Aşk Mektupları inledi. Bunun gibi çürükler zaman geçtikçe daha çok acırdı ama çıkardığı ses çürükten daha fazlası olduğunu düşündürdü.

"Kaburgaları," dedi Ujun, sadece acı dolu sesler çıkarabilen Bay Aşk Mektupları adına.

"Kırıldılar mı?"

"Çatlamış olabilir. Oldukça uzak bir mesafeye uçtu."

Bu çok açıktı ve Maomao bunu yapanın Ujun olmadığından şüpheleniyordu.

"Neyle vurulmuş? Bu izler tahta bir eğitim kılıcından gelmişe benzemiyor."

"Hayır, çıplak bir eldi."

"Boş bir el mi? Neyin, bir ayının mı?" Çürükler o kadar kötüydü ki, normalde taş suratlı olan Dr. Li bile bu konuda bir espri yaptı. Maomao kendine rağmen gözlerini kırıştırdı.

İlk tedaviyi Dr. Li'ye bırakmaya karar verdi; köprücük kemiğini sabitlemek için bandaj ve soğuk bir bez almaya gitti. Şişliği azaltmak için kompres. Eğer iç organlarda hasar varsa, cerrahi aletlere de ihtiyaç duyulacaktır.

Karyolaya dönerken Dr. Li'ye "Nasıl görünüyor?" diye sordu.

"Herhangi bir iç hasardan kaçınmış gibi görünüyor, ancak elbette ilerlemesini takip edeceğiz. Onu zaptetmeme yardım edin."

"Hastayı soğutmak için ne yapmalıyız?"

İmparatorluk ailesinden birinin buz almaya gücü yetebilirdi ama yaralı bir asker için bu bir lüks olurdu. Şanslılarsa soğuk kuyu suyu alabilirlerdi.

"Bir bez hazırlayın. Ama önce biraz ağrı kesiciye ihtiyacımız var." Dr.

Li'nin kemiği yerleştirmeye vücudu soğutmaktan daha fazla öncelik vereceği açıktı.

"Evet, efendim."

Batı başkentinde kas gücünün farkına varmış olmasına rağmen, Dr. Li son derece mantıklı biriydi.

Pratisyen hekim. Hastayı hiç telaşlanmadan inceleme şeklini izlemek gerçekten çok hoştu. Bay Aşk Mektupları herhangi bir iç yaralanması yokmuş gibi görünüyordu ve ilaçlarını itaatkâr bir şekilde alıyordu. Yapamadığı tek şey yaralanma koşullarını açıklamaktı.

"Antrenman yaparken yaralandı mı?" Maomao sordu. Ujun,

"Evet, bir bakıma öyle," diye yanıtladı.

kaçamak bir şekilde. Aslında Maomao onu askerlerin arasında görünce şaşırmıştı. Birisi onu şöyle tarif edebilirdi

nazik -ya da daha az cömertçe, yumuşak- ve Dr. Li'den çok daha küçüktü. "Biraz tartıştık, görüyorsunuz, ve yumruk yumruğa halletmeye karar

verdiler." Bir düello, Maomao düşündü.

Bay Aşk Mektupları düelloları sever.

Yeteneklerine güveniyor gibi görünüyordu ama rakiplerini seçme konusunda çok zayıftı.

"Halletmek mi? Kıçım..." Bay Aşk Mektupları iniltileri arasında homurdandı, sesi kalındı. "Bu adam bir canavar. Çıplak elleriyle tahta bir kılıcı kırıyor..."

"Çıplak elleriyle mi?" Maomao merakla başını eğdi. Bu hikaye tanıdık geldi.

Kimdi o?

Bunu kimin yaptığını soracaktı ama Dr. Li önce davrandı.

"Ne hakkında tartışıyor olabilirdiniz ki?" diye sordu. Duruma bağlı olarak, bunu üst makamlara rapor etmeleri gerekebilirdi. Son zamanlarda hizip çekişmeleri yüzünden çok sayıda yaralanma olmuştu ve bir daha olursa yazılı bir rapor vermek zorunda kalacaklardı.

Ujun acı dolu bir bakışla, "Gerçekten fazla bir şey değildi," dedi.

Ancak bu durum Bay Aşk Mektupları'nı kızdırdı. "Sen ne diyorsun?!" Yine de karnı hala ağrıyordu ve bu patlamayı yaptığı anda, darbe aldığı karnını tuttu. "Sen... Senin umurunda değil. Biri kendi kız kardeşinizle alay mı ediyor?" diye devam etti.

"Hayır, çünkü bu noktada Leydi Lishu hakkında kim ne derse desin, bunun benimle hiçbir ilgisi olmadığını kendime söyledim. Aslına bakarsanız, birilerinin benim onunla akraba olduğumu düşünmesi onun için çok daha nahoş olurdu."

"Anladım. Biri arkadaşınızın kız kardeşine hakaret etti ve siz de sinirlenip o kabadayıyı düelloya davet ettiniz," dedi Dr. Li, bunun doğru olup olmadığını görmek için Bay Aşk Mektupları'na baktım.

"Hayır efendim, tam olarak değil," dedi Ujun. "Usta Yuuen buradaydı

üvey kız kardeşime hakaret etti. Oradan geçmekte olan başka bir asker sinirlendi, bunun üzerine kavga çıkardı ve Yuuen kaybetti."

Belli ki Bay Aşk Mektupları'nın gerçek adı Yuuen'di. Ancak Maomao'nun bunu hatırlamasına gerek olmadığı için unutacağını düşündü.

"Affedersiniz?" Dr. Li başını eğerek konuştu.

Maomao onu taklit etti ve durumu özetlemeye çalıştı.

"Bakalım doğru anlamış mıyım? İlk olarak, küçük kız kardeşiniz hakarete uğradı."

"Evet, hanımefendi," dedi Ujun.

"Ve ona hakaret eden *de* sizdiniz." "Evet,"

diye yanıtladı Bay Aşk Mektupları.

"Bu arada, tamamen ayrı bir üçüncü taraf olan tesadüfen oradan geçerken sinirlendin, bir düello-kavga başladı ve yaralandın. Ve kız kardeşine hakaret ettiğin adam seni buraya getirdi."

"Uh-huh."

Maomao ve Dr. Li yine şaşkın şaşkın baktılar.

"Sence *de* biraz *fazla* bağışlayıcı değil misin?" Maomao Ujun'a bakarak şöyle dedi.

"Öyle dememeliydim. Shin ve U klanları sonunda uzlaştı. Benim yüzümden tekrar kederlenmelerine izin veremem."

Başka bir deyişle, Shin klanının bir üyesinin, böyle biri bile olsa, Lishu'ya hakaret etmiş olsa bile terk edilmesine izin vermezdi.

Klan liderinin buna ne diyeceğini merak ediyorum.

Belki de tüm bu olaylara tepki olarak, U lideri Lishu'nun üzerine titriyor gibiydi. Hatta Ujun'un Bay Aşk Mektupları'nı ona hakaret ettiği için kaderine terk etmesini bile tercih edebilirdi.

Dr. Li, "En azından size zarar verenin kim olduğunu bilmemiz gerekiyor," dedi.

"...sen," diye mırıldandı Bay Aşk

Mektupları. "Yine mi geldin?"

"Dedim ya Basen," diye cevap verdi, sesi pek mutlu gelmiyordu.

"Bunu Usta Basen mi yaptı?" Maomao sordu, ama konuşurken bile anlamlıydı. Bay Aşk Mektupları'nın yaraları Şiddetliydi ama Basen'den gelince anlaşılabilirdi. Aslında...

"Herhangi bir organını patlatmadığı için şanslısın," diye mırıldandı. Batı başkentinde haydutların kollarını dal gibi kırışını neredeyse sevgiyle hatırlıyordu. Hafızasında daha da gerilerde, bir aslanın burnunu kırdığı zaman vardı. Muhtemelen bugün elinden geldiğince tüm gücünü kullanmamaya çalışmıştı ama yine de birkaç kaburgasını kırmıştı ve Bay Aşk Mektupları daha kötüsü olmadığı için şanslıydı.

"Ne? Onun darbesine tahta bir kılıçla karşı koydum ve bakın! Kılıç kırıldı ve ben de-Öksürük! *Öksür!*" Bay Aşk Mektupları hâlâ böyle bağırarak kadar iyi durumda değildi.

Lahan'ın Kardeşi'ne yenildiğini biliyorum ama dövüşmeyi az çok biliyordu.

Bay Aşk Mektupları şüpheli bir insan olabilirdi, ama kesinlikle kendini nasıl idare edeceğini biliyordu.

Dr. Li, sanki Bay Aşk Mektupları'na konuşmamasını tembihlermiş gibi bandajları daha da sıktı.

İnsan kılığına girmiş bir ayıyla dövüştü. Kötü şans.

Bir ayıyla karşılaşan bir kişi, hikayeyi anlatacak kadar yaşayabildiği için şanslıdır. Muhtemelen onun hayatta olduğu gerçeğini alkışlıyor olmalılar.

"Basen Usta ile düello yapabilmeniz beni gerçekten etkiledi. Ama onun gücünün ve kudretinin diğer askerler tarafından bilindiğini sanıyordum."

"Usta Basen diğer askerlerle düello yaptığında, bunu genellikle handikaplı bir şekilde yapar. Rakibi özellikle yetenekli bir dövüşçü değilse çıplak elle dövüşür," diye açıkladı Ujun.

Gerçekten bir canavar.

Geçen gün, Bay Aşk Mektupları bir adam tarafından dövülmüştü.

Çiftçi. Bugün, çıplak elli bir rakip. Gururu paramparça olmuş olmalı. Yine de bunu kendi kendine yapmıştı, bu yüzden Maomao'nun pek sempatisi yoktu. Onun yerine hazırlamaya koyuldu.

Ağrı kesici, ama acele etmedi.

Bay Aşk Mektupları'nı tedavi etmeyi bitirdiklerinde, Ujun Bay Aşk Mektupları'na yaslanması için kibarca omzunu vererek tekrar ayrıldı. Maomao insanları memnun eden genç adamın gidişini izledi, ardından Dr. Li'nin iç çektiği muayenehanesine döndü.

"Bu iş giderek daha büyük bir belaya dönüşüyor," dedi. "Nasıl yani, efendim?"

Dr. Li başını kaşıdı. "Askerler arasındaki çatışmalar son zamanlarda kötüleşti, değil mi? Üst düzey yetkililer bize hikayeyi her iki taraftan da öğrenmemizi emretti.

ve yaralanmaya neden olan kişi. Bu sadece bir eğitim olayı olsa bile."

"Sadece bir tarafı dinledik. Sorun nerede?"

Eğer tartışmanın kaynağı Lishu ise, Basen'in neden olaya dahil olduğu anlaşılabilirdi.

"Basen Usta hakkında bir şeyler anladığımı düşünmek hoşuma gidiyor, en azından biraz," dedi Maomao. "Sanırım o

bırakın eski bir eşini, genç bir kadına karşı yapılan bir hakareti bile görmezden gelemezdi."

Maomao bunu en uygun görünen şekilde ifade etti ketumdu. Aslında Basen Lishu'ya aşık ve kız kardeşi evlilik olasılığını gündeme getirmek için U klanı üzerinde bile çalışmıştı ama Dr. Li gibi bir yabancıya tüm bunları anlatmaya gerek yoktu.

"Yine de yazmamız gerekecek, ama... Üstat Basen, ha? Onu tam olarak bir görüşme için getiremeyiz," dedi doktor.

Maomao cevap vermedi ama aklına bir fikir geldi. Basen hakkındaki kişisel izlenimi o kadar da korkutucu değildi. Sevimli olan her şeyin gayretli aşığı Gaoshun'un oğluydu ve babasının yanı sıra annesi ve ablası tarafından da çok korkutulmuştu; bu arada baldızı

onunla acımasızca alay etti. Erkek kılığına girmiş bir ayı gibi dümdüz ilerleyebilirdi, ama eğer rahatsız etmezseniz

seni rahatsız etmezdi.

Peki Dr. Li neden kendini felakete hazırlıyormuş gibi görünüyor?

Maomao'nun kafası karışmış olabilir ama çoğu insanın Basen'den anladığı tek şey, İmparatorun küçük kardeşine hizmet eden seçkinlerden biri olduğuydu.

"Gerçekten onunla doğrudan konuşmam gerektiğini düşünüyor musunuz?" Dr. Li söyledi.

Düşündüm de, Dr. Li'nin Üstat Basen'le pek bir bağlantısı yoktu.

Batı başkentinde bulundukları süre boyunca Dr. Li çoğunlukla klinikte kalmıştı. Basen orayı bir kez ziyaret etmişti ama o sırada Jinshi adına hareket ediyordu.

hastaları rahatlatmak için oradaydı. Basen, Jinshi'nin temsilcisi olarak etkin bir şekilde İmparatorluk ailesinin bir üyesi rolünü oynuyordu, bu nedenle Dr. Li'nin mesafesini korumak istemesi anlaşılabilir bir durumdu.

Tamam, muhtemelen o gün her zamanki gibi cana yakın görünmüyordu.

Maomao, "Onun için o kadar endişelenmene gerek yok bence," diye önerdi. "Ona bunun bir iş meselesi olduğunu söylerseniz, kolunuzu falan bükmeyecektir."

"Eğer birinin kolunu koparmaya meyilliyse, ona Tianyu'yu verelim."

"Tianyu mu? Üstat Basen onun *kafasını* koparabilir," diye cevap verdi Maomao. Dr. Li bazen çok komik şakalar yapardı. Ama gözleri gülmüyordu.

Dr. Li, "Genel olarak, adı geçen bir klanın üyeleriyle eşit şartlarda konuşabilen tek kişiler üst düzey bürokratlar veya diğer adı geçen klan üyeleridir" dedi.

"Ama daha önce o ikisine karşı hatırı sayılır bir otoriteyle davranmadınız mı doktor?"

Doğru, genç adamlar aslında *U* veya *Shin* karakterlerine sahip olmayabilirlerdi, ancak yine de adı geçen klanların üyeleriydiler.

"Seçkin ailelerden gelsinler ya da gelmesinler,

tıbbi tedavi sağlarken, onlardan daha uestünüm. Dr. Liu bize hep şunu söyler, hatırladın mı? Bir hastanın sizin bakımınız altındayken sizi hafife alabileceğini düşünmesine asla izin vermeyin."

Maomao bunun iyi bir tavsiye olduğunu kabul etti. Kendinizi uygun bir şekilde vermekten korkutamazdınız. Sırf meslekten olmayan biri size bu konuda dert yandı diye tıbbi tedavi görmemelisiniz.

"Yine de o çocuğun davranış biçimine inanamıyorum. Leydi Lishu arka saraydan ayrıldığından beri U klanının statüsünün dibe vurduğunu duymuştum ama yine de Usta Basen'e karşı bile böyle bir tavır takınmak..." Dr. Li aletlerini temizlerken iç çaktı. Artık iri yarı olabilirdi ama hâlâ kendini işine adanmış biriydi ve insanlara karşı oldukça sempatik davranabiliyordu. Gaoshun'dan biraz farklı bir şekilde de olsa kendisi de çok çalışkandı.

"Sormamı mazur görün efendim, evli misiniz?" Maomao, sorunun çok ani olmamasını umarak, "Evli misiniz?" dedi.

"Hayır, ama ben nişanlıyım - ailem eşimi seçti." "Anlıyorum, efendim."

Bu çok kötü.

İmparatoriçe Gyokuyou'nun baş nedimesi Hongniang, Dr. Li'den daha yaşlıydı ama Maomao'ya göre yine de mükemmel bir eştı ama bu konuyu açmasına bile izin verilmedi.

"Ve sizce Üstat Basen'in karşısında fiziksel zorluklardan daha fazlası mı var?"

"Evet. Ma klanı İmparatorluk ailesine doğrudan koruma olarak hizmet eder. Resmi rütbeleri olmak yerine, her zaman efendilerine hizmet ederler. Ancak bazı aptallar rütbesiz olmayı yeteneksiz olmakla karıştırıyor ve onlarla kavga etmeye çalışıyor."

Maomao son sargı bezlerini de dolaba yerleştirirken, "Böyle aptallar birkaç kırık kaburgayla kurtuldukları için şanslı sayılırlar, kafaları kırılabilir," dedi. Dr. Li bugün oldukça açık sözlü olduğunu kanıtlıyordu. "Dr. Li?" dedi.

Doktorun bir kağıt çıkarmasını izledi.

raporunu yazdı. Raporu ona doğru kaydırmaya çalıştı - bu, orada ne yazdığını görmesini sağlamak için "öylesine" yapılmış bir girişim gibi görünüyordu, ancak Dr. Li bu küçük maskaralıklar için uygun değildi.

"Raporunuzu yazmak için Üstat Basen'le görüşmeye gitmek istememeniz mümkün mü efendim?"

"Şey, hayır, öyle değil..." Dr. Li öyle dedi ama Maomao'nun gözlerinin içine bakmaya cesaret edemedi.

"Basen Usta'yı ziyaret etmekten *korkuyor* musunuz efendim?"

"Şey, bilirsin, eğer işim gerektirseydi giderdim..." Ancak sesi pek istekli çıkmıyordu.

Maomao ellerini çırpı. "Bana emrederseniz, efendim, sizin adınıza gidebilirim."

"Oh! Bunu yapar mısın?" Sesi, kızın asla sormayacağını düşünmüş gibi çıkmıştı.

Başka biriyle çalışıyor olsaydı, Maomao bunun için onlardan fazladan birkaç iyilik koparmaya çalışabilirdi ama söz konusu olan Dr. Li'ydi. Ona zaten biraz borcu vardı; o bunu onun için yapabilirdi.

"Ama tabii ki efendim," dedi.

Arada bir Maomao bile basitçe, ciddiyetle kendisinden isteneni yapabiliyordu. Arada bir.

Bölüm 14: İki İyi Arkadaş

Basen'in işi Jinshi'nin koruması olmaktı. Bu da genellikle Jinshi'nin ofisinde bulunacağı anlamına geliyordu ama bugün durum farklıydı.

Eğer doğru hatırlıyorsam, birkaç günde bir gününü eğitimle geçiriyor.

Ve bu sabah bir rakibine acımasızca davrandığına göre, bugün muhtemelen o gündü.

En azından üstleri onu bir şey için çağırmadığı sürece.

Maomao antrenman alanına yöneldiğinde terli ve pis kokan bir grup adamla karşılaştı. Daha yeni mola vermiş olmaları çünkü terlerini elleriyle siliyorlardı.

mendiller ve bambu mataralardan su yudumluyorlar.

Birçoğu üstsüzdü ve birkaçı sadece bir çift iç çamaşırı giyiyordu. Maomao için alışılmadık bir manzara değildi ve onlara pek aldırmış etmeden yanlarından geçti.

Dr. Li'ye eğitim alanına *gideceğini* söylediğinde, ona "Seninle gelmemi ister misin?" der gibi bir bakış atmıştı. Ama onu geri çevirmişti. Muayenehaneyi tamamen başıboş bırakamazlardı ve zaten askerlerin ona bir şey yapmaya kalkışması da pek olası değildi. Maomao'nun kan bağı olduğunun düşünülmesinden nefret etmesine rağmen ucube stratejist, zaman zaman bunun yan faydaları olduğunu kabul etmek zorundaydı. Örneğin, en iri askerler bile genellikle ona saygılı davranırdı. Burada gerçekten cahil biri olmadığı sürece, kimse ona elini süremezdi.

Pekala, bu tam olarak adil değil.

Ama Maomao küçük ve zayıftı. Elindeki aletleri kullanmak zorundaydı, yoksa asla hayatta kalamazdı.

Askerler Maomao'yu gördüklerinde mırıldandılar

ve boyunlarını büktüler, ama kısa süre sonra hayal kırıklığına uğramış ya da *daha dikkatli* ifadelerle başka tarafa baktılar.

Bunlar ucube altında görevlendirilenler olacaktır.

Aslında Maomao, Dr. Li'nin isteği için biçilmiş kaftandı. Ucube stratejist öğleden hemen sonra işe gelme eğilimindeydi ve zaman öldürmek için sık sık tıbbi ofise uğrardı. Eğer o yaşlı bunakla karşılaşmak bir alternatifse, Maomao ayak işlerine gönderilmekten çok mutlu olurdu ter ve kokunun arasında.

Askerlerin çoğu dinleniyor olsa da, enerjik bir dövüş devam ediyordu. Çok büyük bir askerle nispeten küçük bir askerin kavgasıydı bu; Lihaku ve Basen olduğu ortaya çıktı.

İkisi de tahta eğitim kılıçları ve küçük kalkanlarla silahlanmıştı. Yüzlerinden akan tere bakılırsa Bir süredir bu işi yapıyorlarmış gibi görünüyorlardı. Sıcağa rağmen kendilerini korumak için deri zırhlar giymişlerdi.

Basen burada kesinlikle dezavantajlı gibi görünüyor...

Dövüş sanatları hakkında hiçbir şey bilmeyen Maomao bile, söyleyebilirdi; aradaki boyut farkı çok büyüktü. Basen'in 171 santimetre civarındaki boyuna karşılık Lihaku 192 santimetre civarındaydı.

Ve yine de...

Sanırım iyi bir eşleşme?

Basen Lihaku'nun kılıcını kolayca engelledi, kalkanıyla yakaladı ve kendisinden uzaklaşmasına izin verdi. Lihaku kılıcını tekrar kaldırdığında, Basen ona doğru savurdu.

Lihaku da aynı şekilde kalkanıyla darbeyi engelledi.

Lihaku'nun da güçlü olduğunu biliyordum ama bu...

Erkek kılığındaki ayıya karşı, ayıya benzeyen bu adam kendi başının çaresine bakıyordu. Gerçekten de oldukça güçlü olmalı. Maomao, ne yaptıklarının inceliklerini takip edemiyordu. ama durumu kontrol etmek için sadece ellerini değil ayaklarını da kullandıklarını, gövdelerinin dikkat dağıtmak için sürekli hareket ettiğini gördü. Lihaku kaslı bir beyne benziyor olabilirdi ama kıvrak bir zekâya sahipti. Sadece güvenmiyordu

Cüssesi rakiplerine hükmetmesine yardımcı oluyordu ama belli ki gerçek bir yetenek de geliştirmişti.

Yine de, aralarındaki boyut farkı Basen için belirleyici bir dezavantaj olmalıydı; bunu yokmuş gibi gösterme şekli kesinlikle korkutucuydu.

Normalde süslü numaralarla dolu olanın küçük adam olmasını beklersiniz, diye düşündü Maomao. Ancak burada rafine bir stile sahip olan Lihaku'ydu; Basen ise sadece gücünü ortaya koyuyordu. Bu demek değildi ki Basen tamamen Elbette tekniği yoktu, sadece bir canavardı ve cüssesinin eksikliğini kaslarıyla kapatıyordu. Bir insan bu şekilde doğmadan asla onun gibi olamazdı - ve sonra kas inşa etmenin benzersiz yolları üzerinde çalışmadan.

Biraz su iç! Biraz tuz al!

Maomao yakınlarda bir gölgelik buldu ve oturdu. Birkaç asker ona baktı ama mesafelerini korudular. Sonunda içlerinden biri "Size yardımcı olabilir miyiz?" diye sordu. Maomao onu daha önce gördüğünden şüpheleniyordu, muhtemelen birkaç kez; elbette adını hatırlamıyordu ama saygılı tonu ona karşı kibar davrandığını düşündü.

"Oh, bana aldırmayın," dedi. "Pekâlâ, hanımefendi."

Maomao yanında getirdiği çayı içti; gerekirse bir süre beklemeye hazırды. Cübbesinin kıvrımlarından atıştırmak için çıtır pirinç krakerleri de çıkardı.

Yakın zamanda bitecek gibi görünmüyor.

Bir içki ve tuzlu bir şeyle hazır olmak daha iyiydi. Savaşçıların içecek bir şeyleri olduğunu varsaydı, ama o paylaşabilmesi için pirinç krakerlerinin bir kısmını kenara ayırdı.

Dövüşü izlemek için tam yerleşiyordu ki biri ona yaklaştı. Hâlâ genç olan bir askerdı bu. "Bir saray hanımının burada ne işi var?" diye hırladı. Diğer adamlar perişan görünüyordu.

Görünüşe göre burada hikayeyi bilmeyen biri var.

Maomao ona baktı - aslında onlara, çünkü adam

iki arkadaşıyla birlikteydi. Ona açıkça kaşlarını çattı.

"Burası bir kızın piknik yapması için uygun bir yer değil," dedi.

dedi. "Yoksa buraya kendine bir erkek bulmak için mi geldiğini sanıyorsun? Bu bakışlarla öyle olmadığını varsayıyorum." Genç askerin yanındaki iki adam güldü.

Maomao, çevredeki diğer askerlerin ne yapacaklarını bilemez halde bakışlarından, bu genç adamın oldukça yüksek rütbeli biri olması gerektiği sonucuna vardı.

Onu daha önce gördüğüme neredeyse eminim, diye düşündü ama nerede olduğunu hatırlayamıyordu. Bir ara muayenehaneye gelmiş miydi? Ya da belki de adı geçenlerin toplantısına katılmıştı? İkisi de diğerinin kim olduğunu bilmiyor gibi görüldüğüne göre, bu onların ilk gerçek karşılaşması olmalıydı.

Maomao ayağa kalktı ve üzerindeki tozları temizledi. "Lütfen özürlerimi kabul edin. Başhekimden aldığım bir görev için buradayım. Eğer yolunuza çıkarsam, memnuniyetle başka bir yere taşınırım."

Tam gitmek üzereydi ki genç adam omzundan tuttu. "Dur bakalım."

"Evet, efendim?"

Maomao kendini hazırladı, askerin bir şey başlatmak üzere olduğuna ikna olmuştu.

Tam o sırada tahta bir eğitim kılıcı havada dönerek geldi, yukarı doğru kavis çizdi ve yere saplanmadan önce aşağı indi.

"Oh! Tanrım, sanırım benden bu kadar!" Ellerini havaya kaldıran Lihaku'ydu. Yüzündeki teri sildi ve derin bir iç çekti. "Sanırım buraya kadar demeliyiz, sevgili Basen."

Basen bir şey söylemedi ama yine de biraz memnuniyetsiz görünüyordu.

"Oh! Bu genç bayan değil mi! Merhaba, oradaki!" Lihaku, Maomao'yu fark ettiğinde el sallayarak seslendi.

Gerçekten kaybetti mi, yoksa kaybetmeye karar verdikten sonra

mi

Beni mi gördü? Ya da belki Basen'in yüzünü kurtarmasına izin veriyordu?

Hangisi olduğu gerçekten önemli değildi. Lihaku ve Basen,

İkisi de ter içinde Maomao'nun yanına geldi.

"Merhaba küçük hanım. Neler oluyor? Baban Büyük Kumandan Kan'ı buralarda bulamazsın."

Genç asker, ucube stratejistin adını duyunca irkildi.
"Başkomutan Kan?!"

Maomao bunu yaparken biraz hasta hissetse de yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. Lihaku'nun kendisi normalde ucubeden şöyle bahsederdi

"yaşlı osuruk." Şimdi sadece bu genç askerin kiminle uğraştığını bildiğinden emin olmak için adamın gerçek adını kullanmıştı.

"Görünüşe göre bu adamla sohbet ediyordun.
Saray hanımı. Söylemek istediklerinizin hepsini söylediniz mi?"
Basen sordu. Hâlâ terliyordu, zırhının bağlarını çözdü ve çıkardı.
Deri, uzaktan bile çok ağır bir koku yayıyordu.

"Oh, ben, uh, pek bir şey söylemiyordum," dedi.
dedi genç adam ve o ve arkadaşları, kaçan bir tavşan üçlüsü kadar hızlı ve temiz bir şekilde geri çekildiler.

"Hımm. Son zamanlarda bu tür şeyler giderek artıyor. Bu bir sorun," dedi Basen yüzünden ter damlarken.

"Böyle pis bir yerde ne yapıyorsunuz küçük hanım?" Lihaku gerçekten endişeli görünerek sordu. Onu korumak için her zaman yanında olacağına güvenemeyeceği konusunda uyarıyor gibiydi.

Maomao, "Basen Usta ile bu sabahki olaylar hakkında görüşmeye geldim," dedi.

"Görüşme mi? Bir şey mi oldu?" Lihaku sordu.

"Bilmiyor musun?" Maomao cevap verdi. Ona neler olup bittiğini açıklamak zorunda kalmaya pek hevesli değildi.

"Bütün sabah masa başındaydım," dedi. "Terfi edince daha fazlasını yapmak zorunda kalıyorsunuz."

Maomao başını salladı; bu mantıklıydı. Anladığına göre Lihaku, İmparator'un küçük kardeşiyle birlikte batı başkentinden döndüğünden beri rütbesini bir kez daha yükseltmişti.

Basen, "Önemli bir şey değildi," dedi.

"Basen Usta ile kavga eden bir asker sağlık ofisine getirildi. Ciddi çürükleri vardı ve kırık kaburga. Son zamanlarda çok daha fazla düello oldu. Askerler arasındaki hizipsel çekişmenin bir uzantısı. Bu tıbbi ofis için büyük bir yük olduğundan, artık hem hastayla hem de onu yaralayan kişiyle yaralanma koşulları hakkında konuşmamız gerekiyor. İşte. Şimdi, nazikçe işbirliği yaparsanız."

Maomao tüm bu yorucu açıklamayı tek bir nefeste bitirdi.

Lihaku terini silmeye devam ederken bile, "Vay canına! Kulağa çok acı verici geliyor," diye inledi. Maomao ona bir pirinç krakeri uzattı, Lihaku hevesle aldı ve oldukça hoşuna gitmiş görünüyordu.

"Olağandışı bir şey değildi," dedi Basen. "Sadece aile geçmişinin gücüne güvenerek pozisyon almış bir askerle tanıştım ve ona küçük bir eğitim verdim. Bu Tıpkı az önceki adamlar gibi burada da 'kaplanın gazabını ödünç alan tilkiler' gibi davranan pek çok insan var. Kendilerine ait gerçek bir becerileri yok, ancak rakibe saldırmak için her zaman bir bahane uydurmaktan mutlu oluyorlar. Ayrıca şu da beni rahatsız ediyor

Sayılarla güç bulabileceklerini düşünüyorlar."

Bu, Basen'in hizip çatışması hakkındaki görüşü gibi görünüyordu.

Genç adamın kendini beğenmiş görüldüğü kesinlikle doğru.

Makul bir neden bulduğunuz sürece istediğinizi yapabildiğinizde, derin uçlara gitmek çok kolaydı.

"Eğitiminizin zor olduğundan şüphem yok. Ben bile nefesimi zor tutuyordum. Şımartılmış bir çocuğun peşinden gitmek Lihaku, "Dünyada neredeyse hiç sorun tanımayan bir kişi için aşırıya kaçmak gibi görünüyor" dedi.

"Ona karşı kendimi tuttum. Her zaman yaptığım gibi onunla çıplak elle dövüştüm."

Maomao, "Geri çekilen bir ayı yine de bir insanı öldürmek için yeterlidir," dedi.

"Öyle mi düşünüyorsun?"

İlginç bir şekilde, bu ikisi oldukça iyi arkadaş gibi görünüyor.

Bunun ikisinin de vücut geliştiren tipler olmasından mı, yoksa Lihaku'nun diğer insanların duygu ve düşüncelerini çok iyi okuyabilmesinden mi kaynaklandığını bilmiyordu.

Bu şenlik anını böldüğü için üzgün olsa da Maomao'nun yapması gereken işler vardı.

"Kavganın birinin Leydi Lishu'ya hakaret etmesiyle başladığını duydum," dedi.

Basen irkildi; gözlerini kaçırdı ve yeniden sarsılmış gibi göründü.

"Vay, vay," dedi Lihaku ona sırtarak. "Bu doğru mu dostum?"

"A-Ahem, evet, öyle, ama... Ama ne olmuş yani? Leydi Lishu bir

U klanının doğrudan soyundan geliyor - artık öyle olmasa da en yüksek eşler arasında hizmet ettiğinden bahsetmiyorum bile. Neden insanların onun iffetsizlik yüzünden arka saraydan kovulmuş bir vampir olduğunu söylemesine katlanmak zorunda?"

"Tanrım, böyle mi söyledi?" Maomao sordu. Ujun ve Bay Aşk Mektupları hikâyesinin bu kısmını kesinlikle yumuşatmıştı.

"Leydi Lishu'nun etrafındakilerin merhametine kalmaktan başka hiçbir suçu yoktu. Neden böyle bir iftiraya katlansın ki?!" Basen yere vurdu.

Maomao, "Önce bir tartışma oldu, sonra kavgaya dönüştü," dedi.

"Bu doğru. Eğer yanlış bir şey yaptıysam, o da ona metal yerine deri zırh giydirmiş olmamdır."

"Ona zırh giydirdin ve yine de bir kaburganı mı kırdın?"

Maomao onun gerçekten bir canavar olduğunu gördü.

Basen'in konuşmasını dinlerken, üçü birlikte bir açık hava pavyonuna geçtiler. Yazabilmek için bir tür masaya ihtiyacı vardı.

"Beni her şeyden daha çok kızdıran şey ise şu Ujun denen adam. Leydi Lishu'nun ailesi olması gerekiyordu ama orada öylece sırtarak durdu. Çünkü senin gibi adamlar var.

rüzgarın nasıl estiğini görmek için etrafta duruyordu. diğer adamlar daha cesur olur." Taş tabureye oturduktan sonra bile Basen'in ruh hali düzelmedi.

"Tamam, dostum. Al, bunlardan bir tane ye." Lihaku bir piring krakerini Basen'in ağzına attı. Basen bir an için şok olmuş gibi göründü ama tükürmedi; onun yerine çiğnemeye başladı.

Kesinlikle iyi anlaşıyorlar.

Maomao'nun Lihaku'ya hiçbir şey için ihtiyacı yoktu ama yine de onlarla gelmişti. Aslında bu çok yardımcı oldu: Basen'le tek başına başa çıkmakta zorlanabilirdi.

"Ujun büyük ihtimalle bir şey söyleyemezdi. koşullar," dedi Lihaku. "Eğer dikkatli olmazsa, bir grup öfkeli asker onu kum torbasına çevirir. Zayıflar bazen geçinmek için dalkavukluk yapmaları gerektiğini öğrenirler."

"O korkak için mi ayağa kalkıyorsun?" Basen sordu, Lihaku'ya ters ters bakıyordu. Aslında bu noktada bakışı daha çok somurtmak gibiydi; gerçekten kızgın değildi.

"Ujun Usta'yı, Lihaku Usta'yı tanıyor musun?" Maomao sordu. "Teknik olarak benim emrimde çalışıyor. Burada sıkışıp kaldı Aslında kamu hizmetinde olmasına rağmen. Yani, ailesi düştükten sonra."

"Bu kadar zayıf görünmesine şaşmamalı." Ujun bir fasulye değildi. Tam olarak filizdi ama kılıçtan çok fırça tutmaya uygun görünüyordu.

"Değil mi? Böyle bir adamı askerlerin arasına atarsan başı belaya girer. En kötü senaryo, o kadar alır köşeye sıkışınca kendini öldürüyor. Bu yüzden öldürdüklerini söylüyorlar. benim için daha fazla uğraşmak anlamına gelse bile onu bana atadı."

Lihaku insanlarla ilgilenme konusunda iyiydi; adamlarına asgari düzeyde özen gösterirdi.

"Adı Ujun, yani *U* karakterine sahip, ama aslında *Ujun*'un bir üyesi olarak kabul edilmedi.

U ailesinin ana evi. Babası evlatlık bir oğuldu ve çok ileri gitti. Ana eve bir cariyeye getirdi ve ana soydan gelen kızına o kadar kötü eziyet etti ki, kız dünyayı terk etmek zorunda kaldı. Bunun da ötesinde, ailenin adını lekeledi. Cariyesinin oğlunun miras almasına izin vermeleri mümkün değil."

"Bu konuda oldukça fazla şey biliyorsun."

U klanının lideri Ujun'a sadece Jun diye hitap ediyordu.

"En azından senin hakkında biraz bir şeyler bilmeliyim."

Astları. Babası Uryuu - kayınpederi hasta olduğu için erken emekli olduğunda, Uryuu bunu istediği her şeyi yapmak için bir fırsat olarak değerlendirdi sanırım. Uzun yanlış bir şey yapmasa bile, paratoner olmak onun kaderinde vardı."

Maomao'nun aksine, Lihaku çok derli toplu biriydi. Fiziksel olarak güçlüydü ve omuzlarının üzerinde düzgün bir kafası vardı. Parasını bir fahişeye saçtığı gerçeğini bir kenara bırakırsak, neredeyse mükemmeldi -ama kız kardeşi için Maomao, Pairin'in iyiliği için onun genelev alışkanlığından vazgeçmeyeceğini umuyordu.

"Görünüşe göre U klanının başı, Leydi Lishu'nun büyükbabası, akrabalarından birinden bir çocuk evlat edinmiş. ve onu yetiştiriyor. Yaşlı bir beden için zor bir iş ama sanırım damadına bir santim daha güvenemeyeceğini düşünüyor."

"Sanırım değil." Maomao, Lihaku'nun bilgi yelpazesinden etkilenerek başını salladı.

"Bunu biliyor musun?" Lihaku sordu.

"Onu geçenlerde adı geçenlerin toplantısında gördüm. On yaşından küçük bir çocuk, değil mi?"

"Evet, bu o. Bu yaşta onu Leydi Lishu ile evlendirmeyi düşünmüyorlar sanırım."

Asla akladiyemezsın.

Ma klanı bunun bir örneğiydi. Gaoshun ve karısı Taomei arasında altı yaş fark vardı ve Taomei daha büyüktü. Ancak U'nun lideri böyle bir niyeti olmadığını söylemişti. Basen'in yüzü kırmızıdan solgunluğa dönmüştü ve şimdi normal rengine dönmüştü.

"Biliyor musun, sanırım torununa bu kadar uzun süre kötü davranıldığı için kendini o kadar kötü hissediyor ki Şu anda tek istediği onu mutlu etmek," dedi Lihaku. "Onunla eşleştirmek için iyi bir aile bulmaya çalıştığını duydum."

Bu da bildiğim başka bir şey.

Lihaku krakerlerdeki tuzu parmaklarından yalıyordu. Maomao keşke daha fazla getirseydi diye düşündü.

Lihaku Basen'e döndü. "Bu konuda bir şey biliyor musun dostum?"

"Kim, ben mi? Hayır! Hayır! Hiçbir şey." "Oh, *gerçekten* mi?"

Basen korkunç bir yalancıydı. Lihaku tarafından köşeye sıkıştırılınca önce telaşlandı, sonra inledi, sonra da kıvranmaya başladı.

Bu bir süre daha devam edecek gibi görünüyor.

Maomao dinlerken yazdı. Raporunu dikkatli bir şekilde ifade etti ve çoğunlukla Basen'in anlattıklarından yararlandı.

"Şaşırdığımı itiraf etmeliyim, Üstat Lihaku. Her zaman zayıflara tepeden bakacağınızı düşünmüştüm."

"U klanı adına konuşamam ama bu adam için üzülmekten kendimi alamıyorum."

"Bunu nasıl söylersin?!" Basen patladı. "O yaptı ailesinin tam üyesi olan üvey kız kardeşine, manastıra çekilmekten başka çaresi kalmayana kadar saygısızlık etmekten başka bir şey yapmadı ve şimdi bile insanların onun hakkında kötü konuşmasına izin veriyor gözünü bile kırpmadan! Beni hatırlaması için ona bir sandviç de vermeliydim!"

"Tamam, tamam," dedi Maomao pek de istemeden. "Ujun biraz kaçamak davranıyor olabilir ama hiçbir şey yapmadı kendisi."

"Bu en kötü adam türü!"

Her şeyi muğlak tutarak, konuşma ortağına en geniş yorumlama alanını verdi. Bu şekilde, birisi sorun çıkarmayı aklından geçirse bile, Ujun en iyi ihtimalle uzak bir neden olacaktı, hatalı ve sorun.

"O sadece kendi ellerini temiz tutuyor," dedi Basen. "Hmm.

Sanırım haklısın," dedi Lihaku. Ujun'un üstün olan Lihaku, kendisini etkili bir şekilde genç adam, ama yine de endişeleri vardı. "Belki de ona aynı anda çok fazla tarafa oynamaya çalışmamasını hatırlatırım."

"İyi bir noktaya değindin. Yine de geçinmek için tek yolu bu olabilir." Maomao, bunun zor bir denge olduğunu düşündü.

Basen hâlâ memnun görünmüyordu. "Yani diyorsun *ki*

geçinmek için mi yapıyorsun?"

"İnsanların yüzde doksan dokuz nokta dokuzu sizin kadar güçlü değildir, Üstat Basen. Leydi Lishu'ya istediğiniz silahı verin; bir sokak köpeğini savuşturabilir mi? Yoksa sizce Ne kadar zayıf olursa olsun, yaralanma ya da ölme ihtimali olsa bile, dayanabilir mi?"

"Urgh... Ama o adamın bir erkek olması gerekiyordu!"

"Ujun, Leydi Lishu'ya Leydi Taomei'ye benzediğinden çok daha fazla benziyor, ki onun da bir kadın olduğunu hatırlatırım. Yarı yarıya paylaşıyorlar. 'içeriklerini' olduğu gibi."

"Malzemeler hakkında konuşmayın küçük hanım," dedi Lihaku suratsızca. Sonra da, "Her neyse, Ujun pek öyle görünmeyebilir.

ama düşündüğünüzden daha güçlüdür. Düşman edinmeme konusunda çok iyidir."

"Bu doğru," dedi Maomao.

"Zayıf insanların geçinmek için kendi yöntemleri vardır."

"Düşman edinmemekten mi bahsediyorsun?" Basen sordu.

Lihaku parmaklarıyla bir üçgen yaptı. "Yarı haklısın, yarı haksızsın. Bu, karşıdakinin kendini düşmanınız *olamaz*. Buradaki küçük hanım bunu her zaman yapıyor."

"Ben bunu yapmam."

"İşte yine gidiyor!" Lihaku Maomao'nun sırtına vurdu. Karakterleri sağa sola kaçışmasın diye fırçasını hızla sayfadan kaldırdı.

"Maomao gibi mi? O halde ona karşı dikkatli olmamız için bir neden daha var," dedi Basen ciddiyetle.

Ne demek istiyorsun?

Maomao öfkelenmişti ama yazmaya devam etti. Belki de birine ya da diğerine odaklanmalıydı: Bir kelimeyi yanlış yazdığını fark etti.

Bölüm 15: Çelişkiler ve Hedefler

Maomao'nun işte endişelenmesi gereken tek şey bitmek bilmeyen yaralılar geçidi değildi.

"Hayır! İşe geri dönmek istemiyorum!"

"Hayır, Lakan Usta! Geri döneceksin!"

Ucube stratejistin yardımcısı Onsou, onu büyük bir ağustos böceği gibi yapıştığı direktan uzaklaştırmaya çalışıyordu.

Yapabiliyorsın, Onsou! diye düşündü Maomao, bir yandan merhem hazırlarken bir yandan da özel olarak onu neşelendiriyordu.

"Şu anda içinde bulunduğumuz kaostan bizi biraz olsun kurtarmak için o yırtıcıyı elinden geldiğince iyi yola getirmene ihtiyacımız var."

Peki bunu nasıl yapacağız?

Yaşlı doktorun sözleri onu kaybolmuş hissettirmişti. Ancak yapması gereken tek şey işiydi. Ağustos böceğine benzeyen şeyi görmezden geldi ve merhem yapmaya devam etti.

Her zamanki gibi, tıbbi ofiste yaralı eksikliği yoktu. Her gün en az dört ya da beş büyük yaralanma olurdu, bunlardan bir ya da ikisini eğitim kazası olarak nitelendirmek zor olurdu. Bu vakalar daha belirgin olma eğilimindeydi çünkü ayrıntılar sorulduğunda insanlar izini kaybettirme eğilimi vardı.

Tepe yırtıcı geri döndüğünde her şeyin hızla normale döneceği düşünülebilirdi, ancak o yırtıcı ağustos böceği oynamakla meşguldü. Asıl sonuç, ucube stratejist etraftayken herkesin ondan kaçınması ve başka bir tıbbi ofise gitmesiydi, bu yüzden Maomao'nun iş yükü hafifledi.

Bakalım, başka neye ihtiyacımız var?

Yaralar için kompresler ve ilaçlar sıkça talep ediliyordu, bu yüzden tükenmediklerinden emin olmaları gerekiyordu. Yine de doktorlara yardım etmesi gerekiyordu, bu yüzden stok oluşturmak zordu.

Ağustos böceği gibi direğe yapışan yaşlı osuruk gittiğinde, Dr. Li ter içinde geri geldi. Yanında solgun görünen genç bir asker vardı.

"Bugün izinli olduğumu sanıyordum," dedi Maomao.

"Öyleyim, bu yüzden tatbikat alanında eğitim alıyordum."

Asker bile değilken, bu da neydi böyle?

Maomao soruyu dile getirmede.

"Pekâlâ. Yanındaki kim?"

"O da arazideydi, ben de onu buraya getirdim. Onu elinde tahta bir şapka olan genç adam olarak hatırlayabilirsiniz. Kısa bir süre önce karnında kılıç vardı. Karnının nasıl olduğunu kontrol edebilmemiz için her gün gelmesini söyledik ama hiç gelmedi, değil mi?"

"Hayır, yapmadı."

Maomao ancak o zaman gerçekten de aynı asker olduğunu fark etti. O ve Dr. Li ona baktı.

"Beni diktin, o yüzden iyiyim. Benim için endişelenme. Zamanla daha iyi olacağım," dedi.

"Öyle mi?" Maomao sordu. Tüm bunlara rağmen pek de iyi görünmüyordu.

"Bir bakalım." Dr. Li genç adamı kıstırdı.

Maomao kemerini ve karnının etrafındaki bandajları çözdü. "Ah, leş gibi kokuyor!" diye haykırdı.

"Ne dedin sen?!" diye sordu.

"Bandajları değiştirmeyi unutun - sizinle çalıştığımızdan beri banyo bile yapmamışsınız gibi kokuyor!"

"Genç erkeklerin sorunu da bu!" Dr. Li ekledi. "Çok iyi bir metabolizmaları var ve bu onlara en kötü vücut kokusu! En azından arada bir kendini temizle!" "Neler oluyor? Önce beni iğneliyorsun, sonra soyuyorsun. Bana!" Genç asker çırpındı ama çirkin bir şekilde

iri yarı Dr. Li onun için çok güçlüydü.

"Maomao, git başka bir doktor getir. Bu bandajları hemen değiştireceğiz."

"Evet, efendim!"

Maomao yan odaya gitti ve bir doktoru da yanında sürükleyerek geri getirdi.

Kanamayı durdurmak için sıkıca sardıkları bandajlar çözüldükçe daha da baskın bir koku yayıyordu.

"Biraz enfeksiyon kapmış gibi görünüyor," dedi Maomao.

"Yorucu bir egzersiz yaptın mı? Dikişlerden bazıları kopmuş."

"Anti-enfektif ilaçlarınızı aldınız mı?" Dr. Li sordu.

"Keşke bu şekilde davranmasaydınız," diye homurdandı diğer doktor. "Hiç iyileşmediğinde bizi suçlayacaksın. Tamam, onu tekrar dikelim mi?" Bu doktor inatçı bir adamdı.

Otuzlu yaşlarında bir yerde.

Arka sarayın aksine, dış avludaki doktorlar genellikle oldukça başarılıydı. Dahası, bu doktorlar eğitim alanlarının yakınında çalışan hasta kalabalığı gördü. Her gün, verimliliği gözeterek çalışıyorlardı. Hiçbir hareketi boşa harcamadan işlerini nasıl yaptıklarını izlemek neredeyse keyifliydi.

"Enfekte bölgeyi kesmeyi ve yarayı temizlemeyi bitirdik. İşte iğne," dedi Maomao, iki adama aletleri uzatarak; onlar da dikmeye başladılar.

Genç askere ısırması için bir bandaj verilmişti.

Şurasında burasında çürükler vardı.

Eğitimden mi yoksa başka bir şeyden mi kaynaklandığını söylemek imkansızdı.

Sadece bir noktayı yeniden dikmeleri gerekiyordu, bu yüzden iş hızlı bir şekilde tamamlandı.

Dr. Li genç adama, "Sargılarını değiştirmezsen, ne kadar süre verirsen ver asla iyileşmez," diye öğüt verdi.

"Ve keşke ilacınızı alsanız. Bunun için var," diye ekledi diğer doktor.

Maomao, "Lütfen geçen gün sana ödünç verdiğimiz pantolonu ve külotu geri verdiğinden emin ol," diye araya girdi. Sinirlerine dokunmuş gibiydi çünkü genç asker kıpkırmızı kesildi. Muhtemelen kendisine bir şey söylenmesini umursamadı. onun yaşındaki bir adamın altını ıslattığını hatırlattı.

Dr. Li genç askeri köşeye sıkıştırdı. "Şimdi, seni daha yeni dikmişken sorguladığım için beni affet, ama bunu sana kimin yaptığını bize söyleyebilir misin? Geçen sefer herkes çok aceleyle ortadan kayboldu. Bu bizi oldukça şaşırttı."

"Antrenman sırasında küçük bir aksilik oldu. Kimin yaptığı önemli değil."

"Pardon? Belli ki biri seni öldürmeye çalışıyordu! Karnına kırık bir tahta kılıç saplanmış. Tek şansın herhangi bir iç organını parçalamamış olması!"

Maomao ve inatçı doktor başlarıyla onayladılar.

Dr. Li, "Konuşmanızdan anladığım kadarıyla I-sei Eyaleti'nden geliyorsunuz," dedi. Orada bir yıl geçirdiği için aksanı yakalaması kolay oldu.

Genç asker sustu.

"Bu da failin merkez bölgeden olduğunu gösteriyor," dedi sakallı doktor çenesini sıvazlayarak.

"Keşke vekalet savaşlarını yapacak başka bir yer bulsalar. Seni böyle dövdükleri için onlara kızgın değil misin?

Bu mu? Erkek olun ve onları ihbar edin!"

"Eğer bunu yaparsam, olacak olan tek şey beni eşek sudan gelinceye kadar dövmeleridir," diye tükürdü genç asker. "Biz askerler arasında zayıflar zayıf oldukları için suçludur. Önemli olan tek şey güçlü olmaktır."

Maomao onun ne dediğini anlayabiliyordu ama bu mantık büyük yaralanmalara yol açacaksa, meseleyi çözmek istiyordu. Bu sadece askerler için bir sorun değildi; aynı zamanda doktorlar için de daha fazla iş anlamına geliyordu.

Genç asker beklenmedik bir şekilde inatçı olduğunu kanıtlıyordu.

En azından bandajlarını değiştirmesi ve ilaçlarını alması için ısrar etmeleri gerekecekti. Eğer onları bu konuda rahatsız etmek istemiyorsa, bu onun için iyi bir şeydi, ama eğer

Daha da kötüsü, uzun vadede sadece daha fazla sorun anlamına gelecektir.

Bizi rahatsız eden insanlardan bahsetmişken.

Maomao kendini Jinshi'yi düşünürken buldu. Eğer bu genç adam da Jinshi'nin kendisinininkini değiştirmesine izin verdiği kadar sık pansumanlarını değiştirmelerine izin verseydi, şimdiye kadar çoktan iyileşmiş olurdu.

Jinshi'den yeşim taşı hakkında hâlâ bir şey duymamıştı. Bir şey öğrenirse onunla irtibata geçeceğini düşünmüştü.

Bu düşünceyle, genç askere vermek üzere anti-enfektifler hazırlamaya başladı.

Maomao özellikle dedikodudan hoşlanmıyordu ama dedikodudan nefret ettiği de söylenemezdi. Yine de aynı zamanda, aynı şeyleri tekrar tekrar duymakla da ilgilenmiyordu. bitti. Ama bazı kişiler de vardı ki Onlara kibarca hikayeyi zaten bildiğinizi ve tekrar duymak istemediğinizi söyleseniz bile.

"Bir bakalım. Ordu, geçmişte İmparatoriçe Dowager'in hizbinin temel direğiydi, ama son birkaç yıldır İmparatoriçe Gyokuyou kendine gelmeye başladı ve I-sei Eyaletinden gelenler ağırlıklarını ortaya koymaya başladılar."

Bu Chue'ydi, Maomao onun bandajlarını sararken gevezelik ediyordu. Maomao'nun oraya atanmasıyla birlikte eğitim alanının yakınındaki tıbbi ofise gelmeye başlamıştı. Doktorlar Chue'nin tedavisini hemcinsleri olan Maomao'ya bırakmışlardı - ya evli bir kadını çok yakından muayene etmek istemedikleri için ya da Chue'nin yalnız kaldığında çok konuşkan olabileceği için.

Onu tedavi etmek.

"İmparatoriçe Dowager'ın hizbinin bekle ve izle. Lakan Usta burada olduğu sürece, tarafsız grup bir kontrol görevi gördü ve büyük bir sorun yaşanmadı. Ama Lakan Usta yokken bu hassas denge bozuldu," diye söylendi.

"Ah. Evet. Anlıyorum." Maomao Chue'nin sağ kolunu kaldırdı ve

vesaire. Chue parmaklarını ancak titreme olarak tanımlanabilecek bir şekilde hareket ettirebildi.

"Lakan Usta'nın kampı için de durum daha kolay değildi. Bu korkunç - bazıları gerçekten de Dowager İmparatoriçe'nin ya da İmparatoriçe'nin hiziplerine bağlılıklarını değiştirdiler!"

"Bu konuda," dedi Maomao, Chue'nin koluna masaj yaparak. "İ bu isimlerin üstesinden gelemiyorum. İmparatoriçe Dowager'ın grubu ve İmparatoriçe'nin grubu."

"Bu saygıdeğer hanımefendilerin ikisiyle de tanıştınız, değil mi Bayan Maomao?"

"Evet. Ve ikisinin de birine saldırmak için kendi yolundan çıkacak türden olduğunu sanmıyorum, değil mi? Bu durum Sanki İmparatoriçe Gyokuyou ve İmparatoriçe Dowager bir şekilde kavga ediyor ve bu garip hissettiriyor."

İmparatoriçe Dowager köleleri serbest bırakmış ve gidecek yeri olmayan saray hanımları için bir yer yaratmak amacıyla arka sarayda bir klinik kurdu. Bu arada, İmparatoriçe Gyokuyou, birisi onunla kavga ettiğinde sessizce oturacak biri değildi, ancak özellikle kavgacı değildi.

"Bundan kaçış yok, aileler işin içine giriyor," dedi Chue. "İmparatoriçe Dowager'ın ailesi oldukça açgözlü olabiliyor, biliyorsun. Onu küçük bir kızken arka saraya göndermiş olmalarından bu kadarını tahmin edebilirsin."

"Eyvah..." Maomao, Chue'nin elindeki basınç noktalarını çalıştırdı, bunu yaparken bile iğne tedavilerinin gerçekten etkili olup olmadığını merak ediyordu. Yanında bazı notlar tutuyordu, Chue'nin hareket kabiliyetinin geçen seferden bu yana nasıl değiştiğine dair gözlemlerini kaydettiği yer. "Yani İmparatoriçe'nin hizbi gerçekten Üstat Gyokuen'in grubu mu?" diye sordu.

"Evet, hemen hemen öyle, ama taşradan çok sayıda insan çekti. Her zaman merkezi bağlantıları olan insanlar terfi ediyor gibi görünüyor, bu yüzden Taşralılar vagonlarını bir meritokrat olan Efendi Gyokuen'e bağladılar."

"Ama onun yaşında, miras meselesi oldukça önemli değil mi?"

Baskı mı?"

Yaşı, geri dönmek için bahanesi olmuştu. Büyük oğlu Gyoku-ou'nun ölümü üzerine batı başkentini terk etmişti, ancak Maomao bunun sebebinin orta bölgede bir üs kurmaya çalışması olduğunu da duymuştu.

"Evet, işte bu yüzden İmparatoriçe Dowager'ın hizbi şu anda tam da bunu hedef alıyor."

"İmparatoriçe'nin grubuna karşı bir hamle mi yapıyorlar?" Maomao başını öne eğdi. "Yeni gelenler değil İmparatoriçe'nin hizbi, Dowager İmparatoriçesi'nin hizbine karşı kim harekete geçiyor?"

U klanının liderinin yeni grubun kendisinden pek hoşlanmadığına dair söylediklerini hatırladı.

"Kesinlikle hayır. 'Çivi çiviye söker' diye bir söz vardır, bilir misiniz? İşte İmparatoriçe'nin hizbi o çivi. Ama bu durumda bunu söylemek o kadar kolay değil. Söyle bana, Wang Fang hakkında ne düşünüyorsunuz?"

Lakan Usta'nın ofisi mi?"

"Bence bu hikayede daha fazlası var gibi görünüyor."

"Evet! Onu öldürmek için komplo kuran saray kadınlarının üçü de Shin klanıyla bağlantılıydı."

Lahan da benzer bir şey söyledi.

Bu sözünü henüz detaylandırmamıştı ama Chue daha açık sözlü olacak gibi görünüyordu.

"Wang Fang İmparatoriçe'nin hizbine mensup olduğu için İmparatoriçe Dowager'ın adamlarının onu öldürdüğünü ve bunu bir tutku cinayeti gibi gösterdiğini mi ima ediyorsunuz?" Maomao sordu.

"Bu kesinlikle mümkün ya da sıradan bir cinayet de olabilir."

"Wang Fang ne arıyordu?"

"Ooooh, burada ne yapmalıyım? Tamam, sana söyleyeceğim - sırf bu yüzden!" Chue, Maomao'nun kulağına fısıldadı: "Wang Fang sözde kaybolduğu söylenen bir Shin aile yadigarını arıyordu."

Maomao yaşadığı şoku belli etmemeye dikkat ediyordu.

yüz.

"Her üç kadının da Shin klanının eski lideriyle arkadaş olan akrabaları vardı. Wang Fang

Bu yadigârın tam olarak nasıl bir şekil aldığını soruyorum."

"Bir aile yadigârı..." Maomao hâlâ bunun Joka'nın yeşim tabletiyle de bağlantılı olabileceğini düşünüyordu.

Soy ağacında olmayan bir İmparatorluk akrabasını mı arıyordu?

Hayır; Wang Fang İmparatoriçe'nin hizbine mensupsa kendine uygun bir kraliyet bulmasına gerek yoktu. Burada mantıklı olmayan bir şeyler vardı. Maomao, Chue'nin elini bıraktı, sanki eskisinden daha fazla sorusu varmış gibi hissediyordu.

"Ohhh! Zavallı yaram ağrıyor!" Chue elini gösterişli bir şekilde ovuşturdu, belli ki daha fazla masaj istiyordu.

"Bugünlük bu kadar yeter. Yapacak başka işlerim var" dedi Maomao.

"Hiç eğlenceli değilsin."

Maomao odadan çıktığında, elinde bir sepet tutan uzun boylu bir saray kadınıyla karşılaştı.

Tamam. Bunun olduğuna eminim.

Kısa isimli yeni gelen kişiydi. O

Belki de tenini göstermemek için oldukça iyi giyinmişti.

"İstedığınız otları getirdim," dedi. "Harika."

Sepet onlarla doluydu. Bu genç bayan ve diğer yeni gelen Changsha, henüz yeniyken çeşitli departmanlar tarafından büyük bir iş yükü altına sokulmuştu.

"Bir saniye bekler misiniz?" Maomao sordu, Sepetin içindekileri, sipariş ettiği şeylerle ilgili notlarıyla karşılaştırarak kontrol etti. "Bakalım... Ravent kökü, tarçın..." Bunların hepsi çürüklerin tedavisine katkıda bulunabilir. "Hepsi bu kadar. Sorun yok."

Maomao sepeti aldı ve otları koyacaktı.

ama yeni kız gitmeye niyetli değildi.

"Bayan Maomao, Bayan Maomao! Size bir şey söylemek ister gibi bakıyor!" Chue -ki o da ayrılmamıştı- onu dürttü.

"İhtiyacınız olan başka bir şey var mı?" Maomao sordu.

"Yao ve En'en'den duyduğuma göre şehirde bir eczane işletiyormuşsun Maomao," dedi yeni kız büyük bir ciddiyetle Yerçekimi.

"Evet..."

"O zaman, bu adam hakkında bir şey biliyor olma ihtimaliniz var mı, başka bir eczacı? Sanırım bir eczane işletiyor. Son birkaç yıldır başkentte eczacı dükkânı işletiyor ya da doktor olarak hizmet veriyor."

"Eczacı olan bir adam mı? Onlardan birkaç tane tanıyorum."

Kendi öğrencisi de onların arasındaydı. "Öyle mi?!"

"Uh-huh. Adı Sazen ve eğlence bölgesinde bir eczacı dükkanında çalışıyor."

"Sazen... Zevk bölgesi. Sence bu sahte bir isim olabilir mi? Bir hikayesi varmış gibi mi görünüyor?!"

Maomao durakladı. Kız biraz tuhaf davranıyordu. Belki de Maomao, Sazen'in adını bu kadar kolay vermekle hata etmişti.

Bir düşününce, Shi klanı meselesindeki karmaşadan kaçmayı başardı.

Bu olaya karıştığı ortaya çıkarsa kötü haber olabilirdi. İyi bir adamdı ve zaten onun üzerinde çok çalışmıştı. Onun için çok çalışmıştı.

başka bir yeni eczacı.

Başka bir soru: Bu kız neden eczacı olarak hizmet veren bir adam bulmak istedi?

"Sana yalvarıyorum! Şu Sazen denen adamla tanışmama izin ver!" Yeni kız Maomao'nun yakasını tuttu ve şiddetle salladı.

"Ee... Ama..."

"Eğer bana nerede olduğunu söylemezsen, onu kendim bulurum! Sen

zevk bölgesinde olduğunu söyledi!"

Bunu kesinlikle söylememeliydim.

Eğlence bölgesinde çok fazla eczacı yoktu. Yeni kız Sazen'i fazla sorun yaşamadan bulabilirdi.

"Bayan Maomao, Bayan Maomao, neden onu oraya götürmüyorsunuz?"

"Bayan Chue, Bayan Chue, bunun sizi ilgilendirdiğini sanmıyorum."

"Hoo hoo hoo! Bayan Chue sizinle gelecek. Eski işinden çıkarıldığı için öldürecek zamanı var." Chue neşeyle kıkırdadı.

Maomao inledi ve ne yapacağını düşündü. Yeni kız hâlâ onu bırakmamıştı.

Bölüm 16: Yo

Uzun boylu yeni kız inatçı olduğunu kanıtladı. Maomao sonunda yenilgiyi kabul etmek zorunda kaldı ve ikisinin de işten izinli olduğu bir günde onunla buluşmayı kabul etti. Farklı departmanlarda çalışıyorlardı ve Bu kızın geldiği yerde bu yeni saray kadınlarından çok daha fazlası vardı. Yao ve En'en ile bir mola ayarlamaya çalışmaktan daha kolaydı.

"Ben Yo. Sizinle tanışmak bir zevk," dedi yeni kız, söz verdiği gibi orada olan Chue'ye. Maomao kızın adını hâlâ hatırlamadığı için bu çok yararlı bir tanıştırmaydı.

Yo, diğer yeni kız Changsha'dan daha az konuşkandı. Maomao zaten konuşmalarda pasif bir ortak olma eğilimindeydi, bu yüzden aralarında doğal olarak sessizlik hüküm sürdü.

Eğer bir şey söylemeyeceksek, belki de sadece eğlence bölgesinde buluşmalıydık.

Bunun yerine yurtta buluşup yürümeye karar vermişlerdi ve tüm yolculuk sessizlik içinde geçmişti. Oldukça uzun bir yoldu. Ama Maomao, karakteristik olarak, yine de yataktaneden eğlence mahallesine gitmenin bir kayıp olacağını düşündü. Taşıyıcı. Yoksulluktan geliyordu; değiştirmesi zor bir zihniyetti.

Sanırım genç bir kadından zevk mahallesinde tek başına dolaşmasını isteyemezdim.

Belki Chue'nun da onlarla gelmesini sağlayabilirdi ama Bunun yerine onlarla Verdigris Evi'nde buluşacaktı. Orada doğup büyümüş olan Maomao'nun aksine, zevk bölgesinde tek başına dolaşan düzgün bir kız saldırıya uğrayabilirdi. Maomao biraz tahammül edebilirdi gariplik.

Ana caddelerden aşağı inerken, söğütlerin yanından geçerken

Kanal kenarında sallanırken ve nihayet küçük sokak tezgâhlarını geçtikten sonra gördükleri insan tipleri değişmeye başladı.

Maomao ve Yo yüksek, ışıltılı bir kapıdan geçtiler. İki yanda duran muhafızlar geçerken onlara sert bir bakış attı. Maomao onlardan birini tanıdı, bu yüzden ona el salladı.

"Ah, sensin," dedi başını sallayarak. "Şimdi de tedarikçilik mi oynuyorsun Xiaomao?" Yo'ya değerlendirci bir bakış attı.

"Buraya kimseyi satmaya gelmedim!" Maomao cevap verdi. Yo değiş tokuştan korkmuş görünüyordu. O verdi

Maomao şüpheyle baktı ama Maomao gerçekten de kimseyi fuhuş için satmayacaktı. Yo'nun rahatlamasını diledi.

Doğrusunu söylemek gerekirse, zevk bölgesinin kapısından geçen cahil bir kadın sadece kendini satmak için içeri giriyor olabilir.

Hava egzotik parfümler ve baygın iç çekişlerle doluydu. Sabah eve giden müşterileri uğurlayan fahişeler, gün için fener getiren çıraklar ve ikinci kat pencerelerinden öten evcil kuşlar vardı.

Bölgenin ana caddesinde yürüdüler - Maomao oraya aitmiş gibi, Yo ise çok korkmuş gibiydi.

Maomao, "Dümdüz yürümeye çalışın ve gözlerinizi ileride tutun" dedi. "Eğer biri elinizi tutarsa, olabildiğince yüksek sesle bağırın."

"Evet... Tamam..."

Biraz daha yürüdükten sonra Verdigris Evi'ne vardılar.

"Oh! Maomao. Uzun zaman oldu." Erkek hizmetkârların başı olan Ukyou onu selamladı. Uzun süredir müesseseye hizmet eden ve Sazen ile Chou-u'ya göz kulak olmaya yardımcı olan iyi huylu bir karakterdi. "Başka bir genç hanım için aracılık mı ediyorsun? Umarım öncekinden daha az sorun çıkarır."

Maomao tekrar, "Onu satmıyorum," diye homurdandı. Yo endişeli görünmeye devam etti.

Neden Maomao'nun yanında getirdiği genç kızı satmak için burada olduğunu düşünsünler ki? "Sonuncusu" Zulin'in Kız Kardeşi'ydi - Maomao'nun son ziyaretinde gerçekten de iyi bir şey yapmamıştı. Madamın disiplininin kız üzerinde herhangi bir etkisi olup olmadığını merak etti.

"Peki baş belası arkadaşımız nasıl?" diye sordu. "şimdilik burnunu temiz tutuyor. O olmadığını biliyor onu kız kardeşiyle birlikte kabul edecek başka bir genelev bulacak."

Belli ki, Zulin'in kız kardeşi o kadar aptal değildi. hesap yapamadı. Yaşlı madam cimri olabilirdi ama çok az yer Verdigris Evi kadar varlıklıydı.

Yo rahatsız bir şekilde onlara bakıyordu ama Maomao'nun Ukyou'ya hâlâ başka bir sorusu vardı.

"O hırsız bulabildiler mi?"

Joka'nın odasına girmeden önce Zulin'in Kız Kardeşi'nin müşteriisi olan kişiye kastediyordu.

"Evet, onu buldular. Bir akrobat, zamanının çoğunu gösteriler yaparak para kazanarak geçiriyor. Verdigris House'u gerçekten ziyaret edecek kadar parası olmasına imkan yok."

"Peki burada ne işi vardı?"

"Başka biri onu bu işe bulaştırmış olmalı. Ondan geneleve girmesini ve peşinde oldukları bir şeyi çalmasını istemiş."

"Peki onu görevlendiren kişi?"

"Onları bulamadım. Akrobat bir kertenkelenin kuyruğuydu diyebiliriz." Ukyou yenilgiyle ellerini kaldırdı.

Bunun dışındaki her şey bizim yetki alanımızın dışında kalacaktır.

Yapacak bir şey yok o zaman. Maomao asıl konuya geri döndü. "Pekâlâ, Sazen buralarda mı? Onu görmek istiyordum."

"Hmmm, henüz değil. Günün bu saatinde arka taraftaki tarlada olabileceğini düşünüyorum."

"Teşekkürler."

Hala korkmuş görünen Yo, Maomao'yu sahaya doğru takip etti. "U-Uh, muhtemelen senden daha rütbeli gibi görünüyordu. Onunla bu şekilde konuşmak gerçekten doğru muydu?" diye sordu endişeyle.

Maomao, Ukyou ile benzersiz bir saygıyla konuşmadığını itiraf etti. Ancak onunla o kadar uzun süredir sohbet ediyordu ki, şimdi saygılı bir şekilde konuşmaya başlasa ona sadece gülerdi. Olsa olsa, muhtemelen onu önemli biri gibi göstermesini engellemeye çalışırdı.

"Bu gerçekten neyin iyi olduğuyla ilgili bir soru değil. Ben böyle yetiştirildim. Sarayda nasıl konuşuyorsam, bunu iş için yapıyorum."

"İş için."

Maomao sarayda bir işte çalıştığını kabul ettiğinden beri, kendisinden büyük ya da küçük olsun herkesle kibarca konuşmaya özen gösteriyordu. Bu, kaba bir dile düşme riskini almaktan daha kolaydı.

Verdigris Evi'nin arkasından dolandılar. Maomao'nun eskiden yaşadığı kulübenin yakınındaki tarlada orta boylu bir adam vardı. "İşte orada," dedi Maomao (kibarca). Sonra da "Heeeeey, Sazen!" diye seslendi.

Büyük bir el salladı ve Sazen yavaşça ayağa kalktı. Sarımsak hasadı yapıyordu. Yorgunluğu gidermenin yanı sıra canlılık artırıcı olarak da kullanılabiliyordu, bu yüzden zevk bölgesinde vazgeçilmez bir bitkiydi. Ayrıca, büyük, şişman bir sarımsak soğanı yemeklerde çok lezzetliydi.

"Ne oldu? Envanteri kontrol etmeye mi geldin?" diye seslendi.

"Hayır, sizinle tanışmak isteyen birini getirdim."

Maomao ona Yo'yu takdim etti.

"Ben mi?" Sazen'in gözleri kısıldı. Onu tanıyor gibi görünmüyordu.

Yo ondan daha fazla etkilenmiş görünmüyordu. "Uh, kim bu kişi?" diye sordu.

Maomao ona ters ters baktı. "Birkaç yıldır burada eczacılık yapan, karanlık görünümlü bir adam."

"Neden hakarete uğradığım hissine kapılıyorum?" Sazen, Maomao'ya bakarak söyledi.

"Bu o değil. Yani *şüpheli* görünümlü bir adam! Sırık gibi ve yakışıklı bir yüzü var, ama yarısı kapalı ve sen

ne düşündüğünü asla tam olarak anlayamazsınız."

"Neden bana yakışıklı değil diyorlarmış gibi bir hisse kapılıyorum?"

Maomao, Sazen'in sorularını dikkatle duymazdan geldi. Bunun yerine çenesini okşadı ve başını öne eğdi. "Sazen... Burada *kim olduğunu biliyor* musun?"

"Biliyor musun, öyle de oluyor."

Maomao kulübeye baktı.

"Phwooo! Bir şey mi oldu? Sazen?" uykulu ve tamamen savunmasız bir ses geldi.

Yüzünün yarısı kapalı, güzel bir çocuk tipi ortaya çıktı. Barakadan esneye esneye çıktı. Pek iyi görünmüyordu; kemeri bile düzgün bağlanmamıştı. Peştamalına göz ucuyla bakabiliyorlardı.

"Bu Kokuyou," dedi Sazen sallanan ama neşeli, kozmopolit adam için. "Dün geldi ama geç olduğu için gece kalmasına izin verdim. Eğer sen değilsen beni arıyorsun, belki de sen onu arıyorsun-"

"Doktor!" Yo onu görür görmez bağırdı ve hemen yanına koştu...

...sadece onu olabildiğince sert yumruklamak için. Orada bir Maomao'nun, birinin dişini ya da yumruğunu kırıp kırmadığını merak etmesine neden olacak kadar yüksek bir *gümbürtü*.

Bu da yetmezmiş gibi Yo, devrilen Kokuyou'nun üzerine atladı ve ona vurmaya başladı.

"Hey, kes şunu!" Sazen ağladı.

Bu da ne?! Ne yaptığını sanıyor? Lanet olsun!

Maomao ve Sazen, Yo'yu Kokuyou'nun üzerinden kaldırdılar. Acı içinde ağlıyordu, sümükleri damlıyordu.

"Ahh! Yo, sen misin? Ne kadar da büyümüşsün," dedi Kokuyou, burnundan akan kana rağmen gülümseyerek. Yüzünü örten bandajlar çıkmış, korkunç çiçek hastalığı izleri ortaya çıkmıştı. Bu onun karakterine çok uygundu.

Biri ona yumruk attıktan sonra bile gülümsemeye devam ediyordu ama bu aynı zamanda biraz tedirgin ediciydi. "Eğer burada, başkentteyseniz, bu şu anlama gelmeli..."

"Evet, doğru. Tam olarak söylediğin gibi oldu." Yo'nun Kokuyou'nun burnundan akan kanla kaplı yumrukları titriyordu. Sonra Maomao'nun hiç beklemediği bir şey söyledi. "Köy yok edildi."

Çatışma sırasında kolları kıvrılmıştı: Kokuyou gibi onda da çiçek hastalığı yaraları vardı.

Maomao konuşarak başlamaya karar verdi. Tartışmalarını ot tarlasının ortasında yapamazlardı, bu yüzden kulübeye girdiler. Kulübede sadece asgari düzeyde mobilya vardı, bu yüzden sandalye eksikliğini telafi etmek için tencere ve kovaları çevirdiler.

"Bu kadar pis olduğu için üzgünüm," dedi Sazen.

"Şey, affedersiniz," diye cevap verdi Maomao. O ve babası bir zamanlar burada yaşamışlardı.

"Biraz daha temiz bir yer yok mu? Mesela Verdigris Evi'nde bir oda kiralayabilir miyiz?" diye cıvıladı Chue. O da Sazen ya da Kokuyou ile daha önce hiç karşılaşmamıştı ama sanki oraya aitmiş gibi sohbeta dahil oldu. Çok Chue-esque.

Kuşkusuz, beş kişinin tıkiş tıkiş doluştğı baraka oldukça sıkışıkta. Yo'nun gözleri hâlâ şişti ama nefes alıp vermesi sakinleşmişti. Elleri de biraz şişmişti. Kokuyou'ya vurmak.

Kokuyou'ya gelince, ağzında bazı kesikler vardı ama dişlerinden hiçbirini kırılmamıştı. Evet, bir kadındı. Ona saldırıyordu ama hiç direnmemişti ve darbe almak yine de canını yakacaktı ama kendisi sırtmaya devam etti. Kanamayı durdurmak için burun deliklerine bez tıkamıştı; pek de kahramanca bir görüntü değildi.

"Pekâlâ. Anladığım kadarıyla Yo ve Kokuyou birbirinizi tanıyorsunuz. Neler olduğunu açıklayabilir misiniz?"

Maomao birkaç çay kasesine sıcak su doldurdu ve onları dağıttı. Chue ona hiç atıştırmalığı olup olmadığını sorar gibi bir bakış attı ama yoktu.

"Ben yapayım mı?" Kokuyou sordu. Yo hâlâ burnunu çekiyordu ve bir hikâye anlatacak durumda görünmüyordu.

"Nasıl isterseniz," dedi Maomao.

"Maomao, sana köyün şamanının benden hiç hoşlanmadığını ve beni oradan kovduğunu söylemiştim, değil mi?"

Evet, bunu söylediğini hatırladı. Onunla tanışmıştı.

Kokuyou belki iki yıl önce, yara izleri nedeniyle bir gemiye kabul edilmediği için ona yardım etmişti.

Bu, batı başkentine yaptığı ilk yolculuktan eve dönerken olmuştu.

"Yo ve ailesi o köyde yaşıyordu," dedi. "Ve köy yok mu edildi?" Maomao, Yo'nun

konuyu rahat bırakmadı. "Bir veba salgını tarafından mı Böcekler mi? Veba yüzünden suçlandığınızı ve sizi kovduklarını söylediğinizi biliyorum."

"Evet, evet... Bu, uh, tüm gerçek olmayabilir. Sanırım öyleydi..."

"Hastalık. Çiçek hastalığı," dedi Yo.

"Çiçek hastalığı," diye tekrarladı Maomao. Son derece bulaşıcı, son derece ölümcül bir hastalık. Önce ateş çıkar, sonra hastalarda döküntü başlar ve bu aşamayı atlatmış olsalar bile döküntü

püstüller oluşturur ve ömür boyu iz bırakır. "Yüzündeki yara izleri de o zaman mı oldu Kokuyou?"

"Hayır, onların köyüne gelmeden önce çiçek hastalığıyla karşılaştım. Tehlikeli iş, çiçek hastalığı, ha? Öleceğimden emindim!" Her zamanki gibi sesi bu konuda en ufak bir endişem yok.

"Başkentin kuzeybatısındaki küçük bir öncü kasabada yaşıyorduk," diye gönüllü oldu Yo. "Ormanı kesip Tarla yapıyorduk ama çok yeni bir köydü ve tarlalar henüz bizi geçindirmeye yetmiyordu, bu yüzden kestiğimiz odunları satıp dışarıdan yiyecek alıyorduk."

"Anlıyorum. Şu sınır kasabalarından biri," dedi Maomao, köyün neden kaybolduğunu anlamaya başlamıştı.

"Yiyecek sıkıntısı olduğunda ilk vurulacak kişi siz olurdunuz."

Birçok öncü, kendilerine ait toprakları olmayan fakir insanlardı.

Sonra bir çekirge salgını meydana geldi. Yiyecekler daha pahalı oldu.

Yetersiz kaynaklara sahip öncü köyün artık gücü yetmiyordu.

o.

Açlıktan öldüler.

Bu herkesi zayıflattı. Bu da onları hasta etti.

Onları gibi bir yer ilk terk edilecek yer olurdu. bulaşıcı bir hastalık salgını sırasında. Adı haritalara bile eklenemeden ortadan kaybolurdu. Kısa süre sonra herkes onları unutacak ve sanki hiç var olmamış gibi olacaklardı.

Dolayısıyla merkezi hükümete hiçbir haber gitmeyecek ve hiçbir sorun yaşanmayacaktı.

"Ben ayrılmadan hemen önce civarda bazı çiçek hastalığı vakalarının görüldüğüne dair söylentiler duydum. Merak ettim..." Kokuyou söyledi.

"Ama sonra köyümüzü terk ettin, değil mi Kokuyou?" Yo sesini alçaltarak söyledi. "Neden?! Neden bizi orada bıraktın?! Doktor çağıramadık, bu yüzden sürüler halinde öldük!" Zaten şişmiş olan gözlerinden yeni yaşlar dökülmeye başladı.

Kokuyou sakın ve yatıştırıcı bir tavırla, "Kovuldum," dedi.

"Köyün muhtarı beni hiç sevmezdi.

benimle paylaşacak kadar yiyecek vardı. Ayaklarımı dövmeseydim, muhtemelen bir ayinde kurban olacaktım. Hatta tedavilerimin şeytani büyüler olduğunu bile iddia etti."

Kokuyou'nun hatası değildi. Yo, onu kovduğu için muhtarı suçlayabilirdi.

Bunu gayet iyi biliyordu. Ama henüz ergenlik çağının başlarında olan Yo için duyguları, mantıklı olarak bildiklerinin önüne geçebiliyordu.

"Ne olmuş yani?! Keşke kalsaydın..."

Ayağa kalktı, gözyaşları plp-plp-plp yere döküldü.

Kokuyou'nun sürgününden sonra çiçek hastalığı yayılmıştı,

ve köylüler yenik düşmüştü. Çaresizce izlemekten başka yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. İnsan Yo'nun yaşadığı cehennemi ancak hayal edebilirdi.

"Eğer sen... Bizim için orada olsaydın Kokuyou..."

Kokuyou zaten çiçek hastalığına yakalanmıştı ve sözde bir kez yakalananlar bir daha yakalanamıyordu. Tıp bilgisiyle Kokuyou hayat kurtarabilirdi.

"Özür dilerim. Özür dilerim." Kokuyou özür diledi ama bu onun hatası değildi. Sürgün edilmesi muhtar tarafından kararlaştırılmıştı ve kendisine kesin bir dille gitmesi söylendiğinde gitmekten başka çaresi yoktu. Yo'nun ona attığı dayak sadece dışa vurmanın bir yoluydu. Bunu biliyordu. Ama bu bilgiye rağmen, aciz çaresizliği onu acısını yetişkinlerden çıkarmaya itmişti

Kokuyou.

Yine de, üzerine atlayıp onu dövmek mi? Bundan daha iyi yetiştirilmiş gibi görünüyordu.

Kokuyou'dan başka biri olsaydı, onların karşılık vermesini bekleyebilirdi.

"Neden ama?! Neden bizimle kalmadın?" "Özür dilerim."

Uçuk kaçık görünebilir ama şaşırtıcı derecede olgun.

Kokuyou şiş gözlü Yo'ya gülümsedi, ardından başını göğsüne yasladı.

"Pekâlâ! Bu çok duygusal anı böldüğüm için üzgünüm ama Bayan Chue'nin bir sorusu var," diye araya girdi Chue. "Yo, başkente ailenle birlikte geldiğini söylemiştin. Yani köyün yok edildi ama ailene bir şey olmadı, öyle mi?"

Bu çok zekice bir soruydu. Maomao da aynı şeyi merak ediyordu.

Sonunda biraz sakinleşen Yo, bir yudum su içti ve "Benim durumumda, Kokuyou beni daha önce tedavi etti. salgını."

"Tedavi mi?" Maomao'nun kulakları dikildi ve Kokuyou'ya ilgiyle baktı. Sazen bile merak etmiş olmalı,

Çünkü çok ciddi görünüyordu.

Kokuyou, "Oh, bu zaman içinde test edilmiş bir yöntem," dedi. "Çiçek hastalığına bir kez yakalandınız mı, bir daha yakalanmanız çok zor. Yani sağlıklı bir insana çiçek hastalığı bulaştırırsınız!"

"Bir insanın vücuduna zayıflatılmış toksin içeren irin koymaktan mı bahsediyorsunuz?" Maomao sordu. Babası Luomen'den bu teknik hakkında çok az şey duymuştu.

"Evet. Çiçek hastalığı yarasının kabuğunu koparırsanız, iyileştikten sonra neredeyse bir yıl boyunca hastalığa neden olabilirler."

"Yap... Bunu benim için yapabileceğini düşünüyor musun?"

Kokuyou kollarını kavuşturdu ve *hıhladı*. "Çok isterdim, Gerçekten isterdim ama burada iyi bir kabuk bağlamış değilim ve bu zor bir iş çünkü işler ters gidebilir."

"Nasıl yanlış gidebilir? Yani ciddi bir hastalığa dönüşebilir mi?"

"Evet, her birkaç düzine insandan biri kötüleşiyor.

Bazen ölürler. Ve tabii ki geriye yara izleri kalır."

"Evet, herhangi bir yara almanıza izin veremeyiz, Bayan Maomao."

Chue suyunu yudumlayarak konuştu. Maomao gerçekten bir sorun görmüyordu; zaten yara izleri vardı.

"Bazen ölüyorlar mı? Bu insanı durup düşünmeye sevk ediyor," dedi Sazen, kaşları çatılmış bir halde.

Kokuyou uzaklara bakarak, "Keşke daha güvenli bir yol olsaydı, daha zayıf bir toksin elde etmenin ve bunu kullanmanın bir yolu olsaydı," dedi.

"Vay be, bu kadar genç bir bayana böyle tehlikeli bir işlem yapmaya kalkıştınız. Ailesi kızmadı mı?" Chue çizdi.

"Babam uzun zaman önce bir kez çiçek hastalığına yakalanmıştı," diye yanıtladı Kokuyou değil, Yo. "Oraya gelmesinin bir nedeni de Çünkü ailesini hastalık yüzünden kaybetmişti ve yoksulluk ona başka seçenek bırakmamıştı. Başta ben de pek takdir etmemiştim. Ateş çok acı vericiydi, Ve tabii ki hayatımın sonuna kadar bu yara izlerini taşıyacağım." Onları göstermek için kollarını sıvadı.

"Yo'nun babası gerçekten iyi biriydi. Açlıktan ölmek üzereyken beni yanına aldı. Ama köylülerin geri kalanı

Ürkütücü olduğumu düşünüyor ve benden hoşlanmıyordu," dedi Kokuyou, bir kez daha karanlık geçmişine gülerek.

"Her halükarda ben ve ailem bu yüzden hayatta kaldık. Köylülerin çoğu öldü ve biz de başkente geldiğimizde hayatta kalan çocukları yanımızda getirdik. Bu neredeyse üç yıl önceydi," dedi Yo.

Maomao'nun Kokuyou ile tanışmasının üzerinden iki küsur yıl geçmişti.

O zamana kadar dolaşmak.

Maomao, "Böylece ailenize destek olmak için arka sarayda çalışmaya başladınız," dedi.

"Evet. Doktor bana bazı temel okumaları da öğretti, bu da arka sarayda ders çalışmama yardımcı oldu."

Maomao şimdi Yo'nun neden istisnai bir öğrenci olarak görüldüğünü anlıyordu.

"Ona tüm bunları borçlusun ve onu gördüğünde yaptığın ilk şey onu yumruklamak mı?" Sazen tamamen soğuk bir şekilde sordu.

"Evet... I... Biliyorum. Ne demek istediğini anlıyorum, ama yapamadım..."

"Tamamen anlaşılabilir! Senin yaşında bir insan çok fazla duyguya sahiptir, bu yüzden onları ifade etmekte çok iyi değildir," dedi Chue, çok bilgili davranarak.

Maomao, "Bence siz de kelimelerinizi biraz daha fazla kullanmalısınız," diye ekledi. "Çiçek hastalığı yaraları olan birini aradığınızı en baştan söylemeliydiniz."

"Bayan Chue, insanların yeterince kelime kullanmamasından şikâyet etmesi gereken son kişinin siz olduğunuzu düşünüyor," dedi Chue. Sonra kulübenin etrafında avlanmaya başladı. Ocağın üzerindeki bambu buharlı pişiricinin içinde tek bir fasulye çöreği buldu. "Elinizdekilerin hepsi bu mu? İç karartıcı."

"Başkalarının kahvaltısından kendine yardım etme!" Sazen haykırdı.

"Tamam, başınıza çok şey geldi ama her halükarda gizemli eczacınızla, yani doktorunuzla tanıştınız.

Şimdi ne yapacaksın?" Maomao Yo'ya sordu.

"Hiçbir şey. Kokuyou'nun güvende olduğunu biliyorum ve bu

Ben."

Kokuyou sırtarak, "Senin, babanın ve herkesin iyi olduğunu öğrendiğime çok sevindim," dedi. "Ama bana kesinlikle bilmek istediğin bir şey varmış gibi geliyor ve bu sadece benim tek parça olup olmadığım değil."

"Var. Başka bir çiçek hastalığı salgını olursa ne yapmalıyım? Size asıl sormak istediğim buydu."

"Hmm. Emin değilim."

"Ben ~~yapan~~ mı? Yani, başka biri olabilir mi?" Maomao sordu. O da bu konuya en az Yo kadar ilgi duyuyordu. "Benim akıl hocam çiçek hastalığı ve diğer hastalıklar üzerine araştırma yapıyordu.

bulaşıcı hastalıklar. Ama sonra..."

"Sonra ne olacak?"

"Ne yazık ki öldü."

"Oh, için..." Maomao'nun omuzları hayal kırıklığıyla çöktü.

Kokuyou, "Sanırım araştırması muhtemelen ilerliyordu," dedi. "Ben ve başka bir kişi aynı şekilde çiçek hastalığına yakalandık ve ben bu hale geldim ama diğer adam gayet iyiydi. Bence o muhtemelen zayıflatılmış örneği aldı."

Maomao bir elini kaldırarak, "Bir saniye bekle," dedi. "Az önce duyduklarımı görmezden gelebileceğimi sanmıyorum."

"Nasıl yani? Oh! Diğer adam benim küçük ikizimdi. Kardeşim. Akıl hocamız bizi yanına aldı çünkü deneylerde karşılaştırma yapmak için mükemmel olacağımızı söyledi."

Bir kez daha, karanlık bir geçmişten pervasızca bahsetti.

"Bu önemli ama kastettiğim bu değildi. Zayıflamış bir örnek mi?"

"Evet, görünüşe göre kardeşim çiçek hastalığının çok daha zayıf bir versiyonunu kapmış ama bu yazılı değil. Ve akıl hocamız öldüğüne göre, sanırım bunu asla bilemeyeceğiz."

"Kardeşin nerede şimdi?" Sazen sohbet eder gibi sordu.

"O da öldü," dedi Kokuyou sırtarak. "Demek ki Akıl hocamın araştırmasını bilen kimse kalmadı. Gerçek

Üzgünüm!" İki elini de sevimli bir hareketle havaya kaldırdı. "Bir salgını durdurmanın yolu yok mu?" Yo sordu, yüzü acımasız.

"Kolay olmayacağı kesin," dedi Kokuyou. "Gerçi Kada'nın Kitabı gibi bir şeye sahip olsaydık belki yardımı dokunabilirdi." Maomao neredeyse içkisini tükürüyordu.

Burada ve şimdi mi bahsediyor?

"Kada sadece bir efsane, değil mi? O herhangi bir kitap yazmadı," diye homurdandı Sazen.

"Akıl hocam öyle olduğunu söylüyor. Yüzyıl ya da daha uzun bir süre önce Kada adında bir hekim olduğunu ve müritlerinin onun gizli öğretilerini içeren bir kitabı sakladıklarını söylüyor."

Chue'den fasulye çöreğini geri almaya çalışmaktan vazgeçmiş olan ve biraz su içen Sazen, "Domuz gözüyle," diye cevap verdi.

Kada...

Maomao kollarını kavuşturdu ve düşündü. Midesi guruldadı, belki de çabaladığı için.

"Ah evet... Henüz yemek yemedim," dedi.

"Ooh, hadi bir şeyler yiyelim! Bir yemek!" Chue çöreği bitirmişti ve bir kez daha yiyecek bir şeyler arıyordu.

Maomao, sokakta önünden geçtikleri tezgahı hatırlayarak dışarı çıkıp biraz et şiş almaya karar verdi.

Şişlerini bitirmişlerdi ve Maomao kaşlarını çatıyordu. O, Sazen ve Yo Verdigris'e dolmuşlardı. House'un sıkışık eczane dükkânı. Ne yaptıklarına gelince, envanterlerini bir listeye karşılaştırıyorlardı.

Buraya gelme amaçlarını yerine getirmişlerdi -yani Yo'nun Kokuyou ile tanışmasını sağlamışlardı- ve Maomao Yo'yu eczacı dükkânına götürerek pratik deneyim kazanmasını sağlamaya karar vermişti.

"Bana mı öyle geliyor yoksa son zamanlarda bitki fiyatları balon gibi mi arttı?" Maomao gözlerini kısarak otlar için ne kadar ödediklerini sordu.

"Biliyorum, değil mi? Otoyol soygunu!" Sazen homurdandı.

"Ama

Kokuyou ödememiz gerekenin bu olduğunu yoksa bize satış yapmayacağını söyledi. Sulak alan bitkilerini satan tek tedarikçimiz o."

Kokuyou'dan bahsetmişken, dükkan herkes için çok küçüktü, bu yüzden o ve Chue dışarıda çocuklarla oynuyordu. Chou-u da onların arasındaydı. Maomao'yu görür görmez onu görmezden gelmiş, bu da Maomao'nun o yaşta olmasına rağmen onu kızdırmıştı.

"Bu da çok pahalı. Şuna bak, sırf bu şey sadece bataklıklarda yetişiyor diye bizi sıkıştırıyor..."

Küçük tarlalarında yetiştirebilecekleri bitkilerin bir sınırı vardı. Ve başka türlü bitki temin etmenin pek çok yolu olduğu için, talepte bulunacak durumda değillerdi.

Sarayın erzak satın alıyor olması muhtemelen yardımcı olmuyor.

Bugünlerde giderek daha fazla ilaç tüketiyorlardı ve bunun nedeni sadece askerlerin çok fazla ilaca ihtiyaç duyması değildi. Büyük miktarlarda yiyecek ve tıbbi malzeme bir önceki yıl batı başkentine gönderilmişti. Yükselen fiyatlar muhtemelen bir dalgalanma etkisiydi.

"Bir gün, Yo, başlamak zorunda kalacaksın Bitkiler için alışveriş yapıyorum, bu yüzden şimdi her şeyin ne kadara mal olması gerektiğini öğrenmeye başlamak için iyi bir zaman." Maomao Yo'ya listeyi gösterdi. Bu herkese açıklayacağı bir şey değildi ama

Yo'nun bu bilgiyi kötüye kullanacağını düşünmediğini söyledi.

"Genellikle başka bir doktorla alışverişe çıkabilirsiniz, ancak bazı Üçkağıtçı satıcılar doktorun meşgul olmasını bekleyeceklerdir.

Size bir şey satmak için yaklaşımadan önce başka bir şey.

'Elimde sadece birkaç tane kaldı' ya da 'Daha ne zaman stoklara gireceğini bilmiyorum' diyebilirler. Bu durumda özellikle dikkatli olmalısınız; size kötü bir ürün yutturmaya çalışabilirler."

"Evet, hanımefendi."

Sazen iç çekerek, "Tanrı biliyor ya, benim de başıma birkaç kez geldi," dedi.

"Çünkü sen berbat bir iş adamısın," dedi Maomao.

"Oh, sus. Bundan önce sadece bir çiftçiydim, biliyorsun."

"Eski bir çiftçi..."

Şimdi düşününce, belki de *şu anki* çiftçileriyle, yani Lahan'ın Kardeşi ile konuşması gerektiğini anladı.

patates ve buğdayın yanı sıra şifalı bitkiler de yetiştirip yetiştiremeyeceğini araştırdı.

En'en'e vermek için baharat yetiştirmekle meşgul olduğu için bunu yapamayacağını söylemeye çalışmaz, değil mi?

Bu baharatların çoğu tıbbi olarak da kullanılabilir.

Maomao ondan fazladan bir şey istemek için bir plan hazırladı.

Tüm listeyi gözden geçirdikten sonra, Maomao stoklarını inceledi ve Sazen'in halihazırda hazırladığı ilaçlara baktı.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu, kızın ifadesini inceleyerek.

"Fena değil. İyi değil. Geçer not."

"Oh, hadi ama! Bana öğrettiğin gibi yaptım!"

"Öğrenmekten daha fazlasını yapmalısınız. İlacın alınmasını nasıl kolaylaştırabileceğinizi düşünün."

Sazen dudağını uzattı ama bir not defteri çıkardı. İçi ilaç tarifleriyle doluydu. Sazen sıradan zekâyâ sahip bir adam değildi ama çok çalışırdı; bu onun erdemiydi.

Maomao, *hazır buradayken belki de bileşim üzerinde çalışmalıyım*, diye düşündü. "Yo. Buradaki bileşenleri kullanarak bildiğin bir ilaç yapabilir misin?"

"İhtiyacınız olan tek şey ateş düşürücü bir ilaç ya da bir kesik için merhemse, evet."

"Pekâlâ. Devam et ve yap."

Yo bunun üzerinde çalışırken, Maomao envanteri incelemeye devam etti.

Yo'nun hareketleri belirsizdi ama doğru şeyleri yapıyordu.

"Kokuyou sana bunu yapmayı öğretti mi?" Maomao sordu.

"Evet. Doktor köydeki çocukların çoğuna okumayı, yazmayı ve ilaç yapmayı öğretti. Bir sınır karakolunda yaşamak,

sakatlıkların sonu gelmedi."

Maomao Yo'nun hep suskun olduğunu düşünmüştü ama şaşırtıcı derecede konuşkan olduğu ortaya çıktı.

"Çiçek hastalığı için ailenizden başka kimseyi tedavi etti mi?"

"Hayır. Babam hastalığın ne kadar korkunç olabileceğini biliyordu,

Ama başka kimse gerçekten bilmiyordu ve onu dinlemiyorlardı. Özellikle muhtar -aynı zamanda köyün şamanıydı, bu yüzden muhtemelen Kokuyou'yu kendi işine burnunu sokan biri olarak görüyordu.

bölge. Yine de birkaç çocuğu gizlice tedavi ettiğine inanıyorum. Şu anda burada, başkentte bizimle birlikte olanlar onlar."

Bunu kendi inisiyatifiyle mi yaptı?

Yine de yaptığı seçim o çocukların hayatını kurtarmıştı.

"Bazı adamlar çok şanslı değildir ve Kokuyou da onlardan biri," diye konuştu Sazen.

envanter listesi. "Bana yanlış bir şey yapmamış gibi görünüyor, değil mi?"

Ona neden vurduğunu bilmiyorum, dedi gözleriyle. Yo rahatsız bir şekilde yere baktı ve otları öğütmeye odaklandı.

Maomao dükkândan dışarı, Verdigris Evi'nin lobisine doğru baktı.

Buralarda tanımadığım daha çok erkek hizmetçi var.

Muhtemelen Jinshi'nin buraya atadığı korumalar. Maomao yeşim tabletle ilgili olarak Joka'nın adını kullanmamıştı ama elbette kendi başına araştıracaktı.

Sanırım burada bir sorun yok.

Tam o anda Joka lobiye girdi. "J-" Maomao ona seslenmek üzereydi ama o ona bir liste gösteren yaşlı madamla konuşmaya başladı.

"Kardeşimiz Joka, yaşlı madamdan sonra işleri devralacak. Hanımefendi," dedi yukarıdan ekşi bir ses. Chou-u'yu görmek için başını kaldırdı.

"O yaşlı kemik torbası sonunda yıpranıyor, ha?"

"Hemen hemen."

Chou-u'nun Chue ve Kokuyou'nun yanına dönmeden önce söylediği tek şey buydu. Chue topaç gibi dönüyor, performansı sadece çıraklardan değil, yoldan geçenlerden bile alkış alıyordu. Tüm bunları nasıl yapabildiği hayret vericiydi. neredeyse tamamen sol eliyle.

Birkaç yavru kedi ayaklarının dibinde itişip kakışıyordu. Yakınlarda, Maomao - patiska kedi - yeni keşfedilmiş bir asaletle onları izliyordu. Bunlar onun yavruları olmalı.

Demek gerçekten emekli oluyor, diye düşündü Maomao. Joka fahişeliği bırakacaktı. Madam pek çok farklı işle uğraşıyordu, bu yüzden değişim çabuk olmayacaktı, ama Joka muhtemelen giderek daha az cariyeye işi alacaktı.

Bundan sonra Verdigris Hanesi'nin Üç Prensesi'nden geriye sadece Pairin kalacaktı ve Lihaku onun sözleşmesini satın aldığıda o da yok olacaktı.

Maomao ilk gençlik yıllarını hatırladı. Prenseslerin yanaklarında beyaz, dudaklarında allık, saçları saç çubuklarıyla süslenmiş, görkemli kıyafetler ve *pibo* şallar içinde güzel göründüklerini hatırladı.

Kırmızı halıda kayarken kaç kez uzun kollarını takip etmişti?

Pairin vardı, kırmızı bir fenerin sıcak ışığında dans ederken neredeyse ardında bir görüntü bırakıyor gibiydi.

Meimei, nazik sesiyle konuşarak ve ince parmaklarıyla bir parça yerleştirerek mükemmel bir hamle yaptığıda müşterileri suskun bıraktı.

Joka, her şey için fazla iyi olmaktan etkilenirken bile müşterilerini nefessiz bırakacak şiirler üretiyor.

0 şeylerin hiçbirini bir daha görmeyeceğim.

Bu tam olarak nostalji değildi -bu kötü bir davranış olurdu- ama Maomao yine de bu hanımların döneminin sona ermekte olduğu hissine kapıldı.

Bölüm 17: Yasak Av Sahası

Maomao'nun atandığı departman gibi yoğun bir departmanda zaman hızla akıp gidiyordu ve o daha ne olduğunu anlamadan ağustos böceklerinin şakımaya başladığı yaz mevsimi gelmişti.

Maomao, kendisine verilen görevlerin yanı sıra doktorlarla aynı eğitimi alıyordu. Batı başkentine gitmek üzere seçildiğinde bu işi bitirdiğini sanıyordu ama hayır.

"Bir doktor tüm hayatı boyunca çalışmalıdır. Yeteneklerinin körelmediğinden emin olmak zorundalar. Doktorluk okuluna gidenler

Batı sermayesi artık çaylak hekimlerle aynı yoğun eğitimden geçecek."

Bu emir, başhekim Dr. S. K.'den geldiğine göre Liu'nun kendisi, Maomao'nun olası tek cevabı "Evet efendim" oldu. Ve bu yoğun eğitimin aldığı şekle gelince.

"Sanırım bugün bir çiftliğe gideceğiz, ha?"

Maomao zıplayan bir arabada oturuyordu, Dr. Li ve Tianyu da onun karşısında oturuyordu.

Daha önce çiftlik hayvanları üzerinde diseksiyonlar yapmışlardı ve av hayvanlarına otopsi yapmanın başlangıcı olarak, ve şimdi tazeleme için gitmeleri talimatı verildi.

Tianyu'yla birlikte diseksiyon yapmak için ilk kez dışarı çıkmıyordu ama Dr. Li'nin de yanında olması alışılmadık bir durumdu.

"Burası bugün çiftlik değil. Anladığım kadarıyla bir avlanma alanı," dedi.

Tianyu, "Yılın bu zamanlarında buralarda sezonun kapalı olduğunu sanıyordum," dedi.

Dr. Li bunun üzerine sessiz kaldı. *Kapalı sezon*: Başka bir deyişle, avlanmak yasaktı. Maomao avcı değildi, o yüzden bu konuda pek bir şey bilmiyordu ama avcıların hayvanların çiftleşme dönemlerinden kaçındıklarını duymuştu.

"Kaou Eyaleti'nin bazı bölgeleri ilkbahardan yaza kadar kapalı sezon ilan ediyor. Bu bölgenin bu yıl yasak bölge olduğuna neredeyse eminim," diye bastırdı Tianyu.

"Bu konuda nasıl bu kadar çok şey biliyorsunuz?" Dr. Li sordu, alışılmadık derecede anlayışlı Tianyu'ya bir bakış attı. "Yani, burası benim geldiğim yer."

Kendini durduramadan Maomao ayağa fırladı.

"Dikkatli olun!" Dr. Li bağırdı ve onu uyarmakta haklıydı: Araba zıpladı ve Maomao neredeyse düşüyordu. Hemen yerine oturdu.

"Ne yapıyorsun, Niangniang?" Tianyu sordu. Maomao sadece "*Nerelisin* sen?" diye mırıldandı.

"Uh-huh. Benim evim. Urgh, ne yapmalıyım? Babam burada olduğumu öğrenirse beni ete çevirir!"

Dr. Liu bizi neden Tianyu'nun evine göndersin ki?

Tianyu'yu tıp dünyasına sokan kişi gerçekten Dr. Liu olsaydı, en azından nereden geldiğini bilirdi.

Tianyu, "Sezon kapalı olmasına rağmen neden hâlâ avlanıldığını tahmin edebiliyorum," dedi. Dr. Li gözlerini kaçırdı. "Sadece *avcılarının* avlanması yasaktır. Eğer zengin ya da önemli biriyseniz, serbestsiniz, değil mi?"

Dr. Li hiçbir şey söylemedi. Oldukça kötü bir yalancı gibi görünüyordu; sessizliği de bunu doğruluyordu.

Tianyu, "Ama bahse girerim bu kez sadece birkaç para babası değildir," diye devam etti. "Kodamanlardan biri. Şımartılmış bir prens belki de?"

"Bunu nasıl bilebilirsin?"

"Ha ha ha! Buralardaki avlanma alanları babamın bölgesidir. Mahkemeye ilgili işleri hiç sevmezdi ve sanırım ben evden ayrıldıktan sonra onları almayı bıraktı.

hiç."

Dr. Li yine sessiz kaldı. Tianyu'nun diseksiyonlara karşı uygunsuz bir zevki olabilirdi ama zekiydi.

"Bu önemli adamlar yakaladıkları her av hayvanını yemek istiyor ama bir hayvanı parçalamak zor. Bu yüzden bir avcı ya da etrafta kim varsa."

"Ve bu sefer seçilenler bizler miyiz?" Maomao sordu.

"Evet!"

Emin olmak gerekirse, Tianyu hayvan kesimi konusunda rakipsizdi.

"Sanırım Dr. Liu bizi buraya gönderirken dilini ısırarak zorunda kaldı," dedi Maomao. "Doktorlar genellikle bir şeyleri parçalamakla görevlendirildi."

İnsan otopsileri elbette bir sırdı, ancak hayvan diseksiyonları da pek hoş karşılanmıyordu.

Tianyu, "Evet, Dr. Liu'nun böyle bir şeye hayır diyeceğini düşünmüştüm," dedi.

Maomao bunun onun karakterine aykırı olduğunu kabul etti.

"Burayı seçen Dr. Liu değildi. O asla Eğitimli doktorları böylesine önemsiz bir iş için göndermeyi kabul ediyor," dedi Dr. Li.

"Yani buraya Dr. olmadan gizlice çağrıldık. Liu'nun bilgisi?"

"Yikes! Eminim çok kızacak!"

"Sakın söyleme. Bak, ne kadar yüksek rütbeli olursan ol, her zaman başınızın üstünde biri vardır. Baş etmesi gereken kendi sorunları olan biri."

Dr. Li için hayat kolay değilmiş gibi görünüyor.

"Gönderecek başka kimse yok muydu? Açıkçası, Tianyu'nun yanımda olması beni çok endişelendiriyor," dedi Maomao.

Tianyu, "Niangniang'ın da yanımda olması beni çok endişelendiriyor," dedi.

"Evet, şey. Talep özellikle ne olursa olsun geri çekilmeyecek kişiler içindi."

Maomao, "*Bu* kulağa hiç de endişe verici gelmiyor," dedi. O da

bu gezi için seçilmiş olmasını bir onur olarak görüp görmemesi gerektiğine karar vermeye çalışıyordu.

"İşi, kimsenin bizi görmemesi için bu amaca adanmış küçük bir kulübede yapacağız. Ayrıca kıyafetlerimizi değiştireceğiz ve maske takacağız."

"Kulağa sıcak geliyor!" Tianyu şikayet etti.

Maomao, "Başımızın dönmemesi için dikkatli olmamız gerekecek," diye onayladı.

İnzivada olanları düşünüyordu.

birkaç yıl önce. Jinshi sıcak çarpması geçirmiş, ardından işleri daha da karmaşık hale getirmek için bir suikastçının hedefi olmuştu.

Kurbağayı da böyle öğrendim.

Binlerce metrelik bakışına rağmen Maomao bir soru sormayı başardı. "Başka avlanma alanları da var. Neden burayı seçtiler?"

"Bunu sorman komik. Orada *zhen* olması gerekiyordu kuşlar orada."

"Zhen kuşları!" Maomao gözleri parlayarak bağırdı. Zhen, son derece zehirli olduğu varsayılan bir kuştur. Tarih boyunca birçok insanın bu kuşlar aracılığıyla öldürüldüğüne dair kayıtlar vardı, ancak hikayelerin tamamen doğru olup olmadığı belirsizliğini koruyordu. Eğer bu hayvanlar gerçekten varsa ve sadece efsane değilse, Maomao bir tanesini görmek istiyordu.

Tianyu diğer hekimi azarlayarak, "Niangniang'ın önünde zehirler hakkında konuşmaman gerektiğini bilmelisin," dedi.

"Oops! Birden ağızımdan kaçtı," dedi Dr. Li üzüntüyle.

"Avladıkları şey bu mu? Mümkünse bir tanesini canlı yakalamak isterim. Ahh! Bana söyleseydin, zhen zehrine karşı koymamıza yardımcı olacak bazı şeyler hazırlayabilirdim."

"Bu efsanevi kuşların gerçekten var olduğunu varsayıyorsun, Niangniang."

Dr. Li, "Bunu söylediğim için üzgünüm ama diseksiyonların bir parçası olmayacaksın Maomao," dedi.

"Ha?" Maomao'nun çenesi açık kaldı. "Neden olmasın?

Yapabilirim

Sıcakla başa çıkmak için iç organlarını bile yıkarım, eğer istediğin buysa!" Bağırsakların içinde dışkı vardı, bu yüzden kimsenin en sevdiği iş değildi ama Maomao bugün bu iş için gönüllü olacaktı.

Dr. Li, "Yapacak başka işleriniz var. Duyduğuma göre çok iyi olduğunuz bir şey. Zehir için yiyecekleri tatmak."

Oh...

Ancak o zaman bir şeylerin dönüyor olması gerektiğini anladı.

Avlanma alanına vardıklarında, Tianyu ve Dr. Li bir yöne, Maomao ise başka bir yöne gitti. "Biz de sizi bekliyorduk, hanımefendi."

Normalde onu burada karşılayan Chue olabilirdi.

-Ama bugün onu farklı biri karşıladı. "Hulan."

"Gerçekten de, beni böyle dostane bir samimiyetle ve hiçbir unvan kullanmadan karşılamanızın ne büyük bir onur olduğunu söyleyebilir miyim?"

Genç bir adamdı, yirmi yaşında bile değildi, yüzünde bir gülümseme vardı ama Maomao onun yapmacık sırıtışına ve mütevazı tavrına aldanmaması gerektiğini biliyordu. Onun sayesinde Maomao kendini I-sei Eyaleti'nin dört bir yanında kovalanırken ve nihayetinde haydutlar tarafından neredeyse öldürülürken bulmuştu.

Sana dostça davranmıyorum!

Dışarıdan bakıldığında Hulan, batı başkentinin reisi ve Gyokuen'in torunu olan Shikyou'nun küçük kardeşiydi. Şu anda Jinshi'ye hizmet ediyordu ama bu bir bakıma kendi şehrinden sürgün edilmek anlamına geliyordu. Jinshi'nin batı başkentinde kendi kardeşinden daha iyi bir lider olacağına inanmıştı - nedenini anlayamıyordu - ve bu onu Shikyou'ya suikast girişiminde bulunmaya itmişti. Hafife alınacak biri değildi.

"Ay Prensi'nin emri üzerine sizi karşılamaya geldim," dedi.

"Evet. Harika." Maomao kızgınlığını gizlemedi. Eğer etrafta başka biri olsaydı, belki de

Ama Hulan'la tek başına uğraşırken özel bir nezaket göstermesi gerektiğini düşünmüyordu.

Görünüşe göre, doktorları buraya özellikle Maomao'yu çağırmak için çağırmışlar. İsmiyle çağrılmıştı ve diğer ikisi de aslında ikincil zararlardı.

-Tianyu'nun onlarla birlikte olması tamamen garip bir tesadüftü.

"Hmm? Şaşırmamı beklerdim ama bu konuda oldukça sakın görünüyorsun. Biri sana neler olduğunu anlattı mı?"

"Bir tahminde bulunabilirim diyelim." Maomao'nun suratının asık olmasının tek nedeni Hulan'la uğraşmak zorunda olmasıydı. Başka bir nedeni daha vardı. "Sakın bana... zhen hakkındaki şeylerin yalan olduğunu söyleme?"

"Leydi Maomao, kendi kız kardeşimden daha korkunç bir surat yapıyorsunuz. Lütfen korkmayın. Efsanevi zehirli kuşun hikayesi, bizi bu ava davet edenler tarafından bize getirildi."

"Oh, gerçekten mi?"

"Çok yakınsın! Bana çok yakınsın!" dedi Maomao'nun köşeye sıkıştırdığı Hulan. "Her halükarda, gidelim mi?"

O önden gitti, Maomao da onu takip etti.

Hulan onu, biri çok büyük, üçü de nispeten daha küçük olmak üzere birkaç çadırın kurulduğu bir açıklığa götürdü. Bunlar I-sei Eyaleti'nde sıkça görülen türden yaşam çadırlarıydı.

Yakınlarda büyük bir bina da görebiliyordu. "Ay Prensi orada mı?" diye sordu.

"Hayır, hanımefendi. Kendisine ek binada bir oda teklif edildi ama o reddetti."

"Neden?" Çadırlar kesinlikle mükemmel bir yapıya sahipti ama bağımsız bir ev daha da görkemli olabilirdi.

"Bu çadırların her birinin sadece bir girişi var. İstenmeyen

Böcekler içeri girebilir. Ay Prensi, "İçinde ne olduğunu asla bilemeyeceğiniz bir evden çok daha iyi," dedi.

"İstenmeyen böcekler. Ah." Maomao bir kez daha düşündü Jinshi'nin yüzünü gizlemeyi alışkanlık haline getirdiği zamanlara geri döndü.

O zaman bile, yemeğine sık sık canlılık ilaçları- bir kâbus gibiydi. "Ama konaklamayı reddetmek zor olmadı mı?"

"Gerçekten de öyleydi. Onlara Ay Prensi'nin avlanmanın yanı sıra kamp yapmaktan da hoşlandığını söylemek zorunda kaldık. Bu çok zor.

merkez bölgeden olmak, biliyor musun? Tek bir çadırı bile yok."

Maomao etrafına bakındı. Uzakta bir grup insanın bir şeyler kurduğunu ve bir şeyler aldığını görebiliyordu.

Çadırları indirin. Neden? Eğer seyahatin en önemli kişisi kamp yapacaksa, astları ek binada kalamazdı.

Ellerinden geldiğince çadır kurmaya çalışıyorlardı.

"Peki bu sefer onu hangi büyük yetkili davet etti?" Maomao sordu.

"Bu, adı geçen klanların önde gelen isimlerinin bir araya geldiği bir toplantı. İmparatorluk ailesinin üyeleri için bile biraz dinlenmek ve rahatlamak önemlidir ama aynı zamanda yüksek makamlar için potansiyel adaylarla tanışmak ve selamlaşmak da gereklidir. Ancak Ay Prensi o kadar ciddi bir adam ki bu toplantıları sürekli reddediyor."

"Ve sonunda daha da zorlaşıyor mu?"

"Kesinlikle. Kişisel ilişkiler siyaset için çok önemlidir. Ve bu özel toplantı hakkında da bazı endişelerim vardı."

Sorunlar, ha?

Hulan bir çadırın girişini çevirerek açtı. "Geri döndüm, Ay Prensi," dedi.

"Bu kadar uzun sürdü mü?!"

Jinshi açıkça şok olmuştu.

"Yemek tadımcınız geldi," dedi Hulan. Maomao kibarca başını eğdi.

Şaşkın Jinshi'nin yanı sıra Suiren ve Taomei de oradaydı ve oldukça komplocu görünüyorlardı. Basen, Jinshi'nin koruması olarak oradaydı ama annesiyle aynı işyerinde bulunmaktan rahatsız görünüyordu.

Çadırın kapalı alanı şaşırtıcı derecede serindi. Buz parçalarıyla dolu birkaç kova etrafta duruyordu ve muhafızlar havayı fanlarla hareket ettiriyordu. Bir tavan penceresi hava değişimi sağlıyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" Jinshi şaşkınlıkla sordu. Basen de aynı şekilde şaşkıncı ama bekleyen iki hanım gülümsüyordu.

"Ben sizin emrinizle çağırıldım mı Ay Prensi?" Maomao Suiren'e baktı.

"Xiaomao'yu buraya çağırma cüretini gösterdim. Onun bu iş için mükemmel olacağını düşündüm," dedi yaşlı nedime.

Maomao mükemmel olup olmadığını bilmiyordu ama kesinlikle oyuna getirildiği izlenimini edinmişti.

Sonra yine, her türlü can sıkıcı iş için beni çağırırdı.

Maomao, Jinshi'nin duygularını kabul ettikçe, Jinshi daha da mesafeli durmak istiyor gibi görünüyordu. Maomao sürekli olarak Jinshi'nin kendi iyiliği için fazla sadık olduğunu düşünüyordu.

"Bu konuda hiçbir şey duymadım Suiren," dedi Jinshi. "Beni affetmelisiniz. Kendimi fazla mı kaptırdım?"

Suiren kıs kıs güldü, yaşlı kadın için çarpıcı bir şekilde kız gibi bir sestti.

Ve Jinshi'nin gerçek büyükannesi, öyle mi? Maomao düşündü. Çadırdaki diğer kaç kişi bunu biliyordu? Emin olduğu bir şey vardı: Basen kesinlikle bilmiyordu.

Jinshi, "Neyse, oturun bakalım," dedi ve Maomao boş bir sandalye bulup oturdu. Suiren her zamanki gibi çay hazırladı.

Maomao, Taomei'nin önünde Jinshi ismini kullanmayarak, "Diğer gençlerle birlikte bir av seferine katılmanız alışılmadık bir durum, Ay Prensi," dedi.

"Sanırım. Olur böyle şeyler."

"Sıkıntılı şeyler mi, efendim?"

Jinshi yüzünü buruşturdu. Maomao onun bir an için tereddüt ettiğini ve sonra ona söylemenin daha iyi olacağına karar verdiğini düşündü. Doğruldu ve ellerini kavuşturdu. "Son zamanlarda askerler arasında epey bir çatışma yaşandığını biliyorsun, değil mi?"

"Evet, efendim, ve dürüstçe söyleyebilirim ki bu tam bir baş belası oldu."

Bu sadece onun için daha fazla iş demekti.

"Sorun çıkaranlar kendilerini İmparatoriçe'nin hizbi ya da Dowager İmparatoriçesi'nin hizbi, ama ortalığı karıştıranlar çoğunlukla gençler. Kavga için herhangi bir bahane bulmak istiyorlar gibi görünüyor."

Sen de genç bir insansın, unutma!

Maomao sessiz kaldı ve Jinshi'nin konuşmasına izin verdi.

"Özellikle şiddete eğilimli bir grup bu avın peşinde. İmparatoriçe Dowager'ın hizbine aitler.

Sözüm ona, adı geçenlerin toplantısında birbirlerine aşık olmuşlar ve birlikte ava çıkmaya karar vermişler ama ben başka bir şeyler döndüğü hissinden kurtulamıyorum."

"Neyi öğrenmek için buradasınız efendim?"

"Bu doğru. Yangın çıkmadan önce kıvılcımları söndürmeliyiz."

Maomao gerekliliği kabul etti ama aynı zamanda endişelendi.

"Bunun tehlikeli olduğunu düşünmüyor musun?"

"İmparatoriçe Dowager'ın hizbine ait olduğunu iddia eden insanların bana zarar vereceğinden şüpheliyim.

numara yapıyorlar. Eğer bir tehlike varsa, o da sadece beni kötü bir plana dahil etmeye çalışabilecek olmalarıdır."

Jinshi'nin kendisi nasıl hissederse hissetsin, dışarıdan bakanlar muhtemelen onun Dowager İmparatoriçesi ile aynı

safta olduğunu düşünüyorlardı. Bu gençler, müttefikleri olduğunu düşündükleri adamın

özellikle neyin peşinde olduklarını öğrenmek için onlara katıldı.

Tek tehlikenin bu olduğunu sanmıyorum.

"Bence sana güzel bir kız ayarlamaya çalışabilirler.

ailelerinin bir üyesi," dedi Maomao. Jinshi ona ters ters baktı ve hiçbir şey söylemedi.

"Merak etmeyin efendim. Bu dünyada aydan daha güzel kimse yok."

"Oh, lütfen." diye alaycı bir gülümsemeyle karşılık verdi. Geçmişte, o

böyle bir şey söylediği için ona kızabilir ya da en azından sinirlenebilirdi, ancak bugün farklı görünüyordu. Ve şimdi Maomao'nun Jinshi'ye asıl meseleyi sorma zamanı gelmişti.

"Av ne zaman başlıyor?"

"Bir saat içinde. Öğle yemeği servisi yapmayacaklar, o yüzden burada çadırdaki bekleyip dinlenebilirsiniz."

"İşlemlerin bir parçası olmayabilir miyim?"

"Ne? Burada bir *avdan* bahsediyoruz. Yay bile kullanabiliyor musun?"

"Tabii ki hayır. Ama ya biri zehirlenirse?"

Riski bir düşünün!" Maomao'nun gözleri parlıyordu.

Jinshi ona kuşkulu bir bakış attı. "Sakın bana... zehirli kuşlarla ilgili o hikayeye inandığını söyleme."

"Herkesin hayatını sürdürebilmesi için bazı hayallere ve romantizme ihtiyacı vardır." Bu, Maomao'nun dolaylı yoldan evet, vardı deme şekliydi.

"Hayaller ve romantizm mi? Genelde senden duyduğum kelimeler değil."

Biraz şaşkın olan Jinshi meyveden bir ısırık aldı. Kırılmış buzlu şekerli şeftali gibi görünüyordu. Sıcağı yenmek için dışarı çıktıkları son seferin aksine, Jinshi bu kez Suiren ve Taomei adında son derece yetenekli iki hanım da ona eşlik ediyordu.

Sanırım bu ikisi etraftayken gecenin bir yarısı hiçbir kadın buraya gelmeyecek.

Ayrıca, Hulan böyle sinsilerle başa çıkmakta usta gibi görünüyordu.

"Efsanevi kuşlar sadece söylenti, hikaye. Eğer bulamazsak çok üzölmeyin."

"Tek bir tüyü bile arayacağım, efendim!" O hazırды.

Gerekirse burnunu yere dayayarak sürünürdü.

"Ama çok ısrarcısın Maomao!" Suiren onun önüne biraz haşlanmış şeftali koydu. Jinshi ona bir işaret verdi. Bu yüzden minnetle kaşığı eline aldı. Yumuşak meyve tatlı ve lezzetliydi.

"Benden araştırmamı istediğiniz şey hakkında bir şeyler öğrendim. O kadar eski bir meseleydi ki biraz zaman aldı."

"Ne buldun?" Maomao kaşığı yere bırakarak sordu.

Jinshi etrafına bakındı. Onun ne demek istediğini anlayan Suiren, Hulan'ı odadan dışarı çıkardı ve Taomei de Basen'e aynısını yaptı.

"Ne? Kalamaz mıyım?" Hulan titizlikle masum görünüyordu. Maomao onu oradan çıkarmak için son derece istekliydi. Sevimli çocuk rolü onu daha da kızdırdı.

"Ben de mi?" Basen sordu.

Taomei, "Hulan'ı kontrol altında tutmalısın," dedi.

"Peki efendim." Basen bu durumdan pek memnun görünmüyordu ama annesinin emirlerine karşı gelecek değildi.

İkisi de gittikten sonra Jinshi nihayet konuşmaya başladı.

"Sahibinin gerçek adı bize bırakılmadı," diye başladı Jinshi.

"Ancak bunun Kada olarak bilinen bir İmparatorluk ailesi üyesine ait olduğunu tahmin edebiliyorum."

"Kada..."

Maomao'nun bildiği bir isim vardı.

"Görüyorum ki onu tanıyorsunuz. Doktorlar arasında oldukça ünlü olduğunu duydum."

Maomao, "Kendisi efsanevi bir doktordu," dedi.

"Doğru. Ancak İmparatorluk ailesi arasında tamamen başka bir şeyle tanınır. Hikayeye göre o bir Bir tabuyu yıktığı için cezalandırılan eski İmparatorluk ailesi üyesi. Sanırım bunu siz de biliyorsunuz."

Maomao, Jinshi'nin ne demek istediğini anladı. Evet, bu hikayeyi daha önce de duymuştu.

"Evet, efendim."

"Bana onun nasıl biri olduğunu anlat," dedi Jinshi.

Maomao derin bir nefes aldı. "İmparatorluk ailesinin bir üyesi olmasının yanı sıra, aynı zamanda başarılı bir hekimdi, o kadar yetenekliydi ki efsanevi bir doktordu. Her zaman yeni teknikler arardı. Ama o zamanki imparatorun en çok sevdiği prensin cesedi üzerinde otopsi yaptı."

Jinshi başını salladı.

"İmparatorluk ailesinin bir parçası olsa bile buna izin verilemezdi, bu yüzden cezalandırıldı ve adı kayıtlardan silindi. Bana söylenenlere göre doktorların otopsi yapmasının şu anda bile yasak olmasının sebebi buymuş."

"Bu doğru."

"Yeşim tablet bu Kada'ya aitti, değil mi?" "Bu doğru."

Maomao gözlerini sıkıca kapattı. Bu kesinlikle tableti tahrif etmek için yeterli bir sebep olacaktır. Doktorlar otopsiler sadece suçlular üzerinde ve o zaman da gizlice yapılıyordu, çünkü bir cesedin şekli bozulursa eski sahibinin yeniden doğamayacağına inanılıyordu.

Öldüğünüzde bedeniniz sadece bir et yığmından ibaret olsa bile.

O dönemde imparatorun bu kadar yüce gönüllü olabileceğinden şüpheliydi.

Jinshi, "Bu yeşim taşının şu anda elimizde olması, Kada'nın bunu yaşamı boyunca birine vermiş olması gerektiği anlamına geliyor," dedi.

"Öyle görünüyor efendim."

"Ve bunu verebileceği tek kişi de..."

"Çocuğunu taşıyan kadın." Maomao başını kaşıdı.

"Maomao."

"Evet?"

"Kada nesiller önce yaşadı. Majestelerinin şimdi onun soyundan gelenleri cezalandıracağını sanmıyorum."

"Ben de buna güveniyorum, efendim."

"Ancak, eğer birisi bu tableti ele geçirmeye çalışıyorsa, bu bir sorundur."

Joka kendi güvenliği için Maomao'ya danışmıştı, özellikle de birinin yeşim tableti çalmaya çalıştığını düşündüğü için.

Maomao elinden geldiğince kararlı bir şekilde, "Eski sahibi onu çöpe attı," dedi. Bunu yüksek sesle söylemek zorunda olduğunu hissetti.

"Sahibi bir kadındı, değil mi?" Jinshi sordu.

Maomao bu konuda tek kelime etmemişti. Maomao ona bir isim vermemiş olsa da Jinshi gerçekten de ev sahibinin kimliğini araştırmıştı. Bu da Verdigris Evi'ndeki artan koruma varlığını açıklıyordu.

"Ama kayıtlardan silinmiş birinin adını taşıyan kırık bir yeşim taşı tabletle ne yapılır ki?" diye sordu.

"Bir bahane oluşturun."

"Kulağa bir tiyatro oyunundan alınmış gibi geliyor."

"Ülkeler bazen yükselir, bazen de düşer. herhangi bir oyundaki kadar saçma nedenler." Jinshi son derece ciddiye.

Hulan ya da Basen'in konuştuklarını duymasına asla izin veremezlerdi.

böyle. Hulan'ın ne yapacağını kestirmek mümkün değildi, Basen ise bu konuda hiçbir yeteneğe sahip değildi.

ihtiyatlı bir şekilde gerçeği gizlemek.

Jinshi, "Tarihte bir imparatoriçe dul eşinin sevgilisinin ülkenin gelişmesine yardımcı olmaya çalıştığı ya da hadımların kendi devletlerini kurmaya kalkıştığı zamanlar olmuştur," dedi.

"Denendi. Teşebbüs edildi. Başka bir deyişle, iç savaşla sonuçlandı."

"Kırk yılda bir işe yarar." "Tarihi hiç sevmediğimi biliyordum."

Jinshi'nin gözlerinde mesafeli bir bakış vardı. Böyle saçma hikâyelerle dolu pek çok tarih kitabı olmalı.

"Ay Prensi mi?" Maomao söyledi.

"Evet?"

Maomao, Taomei'nin önünde ona Jinshi diyemeyeceğini biliyordu ama Taomei bundan pek hoşlanmışa benzemiyordu.

"Kada'nın soyundan gelen bu adam hakkında." Maomao tam olarak ne yapması gerektiğini düşündü.

Onun soyundan gelen başka birini biliyorum.

Tianyu'ydu. Ona ne olduğunu özellikle umursamıyordu ama Dr. Liu ya da Dr. You'yu içeri almak istemiyordu. Söylediği bir şey yüzünden başım belaya girdi.

Ama yine de...

Bu şartlar altında Jinshi'ye söylemek zorundaydı.

"Tianyu adında bir doktor hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum. Tuhaf bir çizgisi olan genç bir adam, değil mi?"

Böylece Jinshi onu hatırladı. Kaşığına biraz şeftali aldı ve ağzına attı.

"O da Kada'nın soyundan geliyor."

"Brrf?!"

Maomao kendini yüzünde şeftali parçalarıyla buldu. "Aman Tanrım." Suiren yüzünü siliyordu.

Maomao'nun yüzü bir anda değişti. Bazı insanlar, muhteşem bir asilzadenin üzerlerine yemek tükürmesini bir ayrıcalık olarak görebilirdi. Ancak Maomao bunu tek kelimeyle özetleyebilirdi: hijyenik değil.

"Özür dilerim. Söyleyeceğini düşündüğüm onca şey varken..." Jinshi söyledi.

"Hiç de değil efendim. Bu hikayeden henüz tam olarak emin değilim, bu yüzden bir şey söyleyip söylememeyi tartıştım."

Maomao ona Tianyu'nun nasıl bir avcının oğlu olduğunu ve atalarından birinin Kada'nın yatak arkadaşı olan bir kadın olduğunu anlattı.

"Anlıyorum. Tianyu, o..."

Jinshi de doktorların yaptığı otopsiler hakkında bir şeyler biliyor gibiydi ve yüz ifadesi çelişkiliydi: kısmen kabulleniyor, kısmen de bunun hassas bir konu olduğunu biliyordu.

"Yani sizce bu tablet hakkında bir şeyler biliyor olabilir mi?"

"Ona sormadım efendim," dedi Maomao kararlı bir şekilde. "Neden sormadın?"

"Tianyu merakını beslemek için doktor olmuş bir adam. Diseksiyon onu sabahları yataktan kaldıran şey. ve Dr. Liu'nun zekice rehberliği olmasaydı, şimdiye kadar muhtemelen mezarları kazıyor, hatta insanları düpedüz öldürüyor olurdu. Şu an olduğu gibi, bir şeylerin rüzgarını yakaladığında kendi güvenliğini hiçe sayar, etrafındaki insanları sürükler, büyük bir olay çıkarır ve genellikle her türlü soruna neden olur. Dikkatsizce konuşabileceğiniz biri değil."

Jinshi ve Suiren'in bakışları Maomao'nun üzerindeydi. Bu bakışlar onu hem rahatsız hem de huzursuz etti.

"Evet? Ne oldu?" diye sordu. "Hiçbir şey," dedi Jinshi.

"Hiçbir şey!" Suiren kabul *etti* ve neşeli bir *hoh-hoh- hoh* ile daha fazla çay yapmaya başladı.

"Hatta ölü adam Wang Fang'ın Tianyu'yu arıyor olabileceği ihtimalini bile düşündüm."

"Sana bunu düşündüren ne?" Jinshi sordu ama bu cevaplaması zor bir soruydu. Burada tamamen Maomao'nun varsayımlarının alanına girdiler. Maomao bunu yapamazdı. eskisinden çok daha fazla varsayımlara ve eğitilmiş tahminlere dayanarak konuştuğu duygusunu sarsmıştır.

"Wang Fang tableti istiyor gibi görünüyordu," dedi. "Kendi iyiliği için değil, İmparatorluk ailesinin üyelerini arıyordu. Belli ki Shin klanının aile yadigarını da araştırıyordu."

"Ah, evet. Shin klanı, üç saray hanımının arkasındaki ortak payda olduğu ortaya çıktı.

Wang Fang'i öldürdü. Ne yazık ki bu soruşturmayı elimizden geldiğince ileri götürdük ama o burnunu sokmaması gereken bir yere sokmuş gibi görünüyor." Jinshi, Wang Fang'ın cinayetinden çok peşinde olduğu şeyle ilgileniyor gibiydi.

"Bu bilgi Bayan Chue'den mi geliyor?"

"Hayır... Hulan'dan. Anladığım kadarıyla onu pek sevmiyorsun."

Jinshi, Maomao'nun yüzünü buruşturduğunu görünce ekledi. "Benim yapmamı mı tercih ederdin?"

"Hayır, yani anlıyorum. Ama o da kendi çapında faydalı biri." Yine o mesafeli bakış vardı.

Maomao, "O yetenekli bir hizmetkâr ama kendi zorlukları da var, değil mi?" dedi.

"O buraya geldiğinden beri insanlar bana iş yüklemeyi kesinlikle bıraktı. Bu kadar çok gece çalışması yapmak zorunda kalmadım."

"Düşündüm de, rengin normalden daha iyi görünüyor." Maomao küçük piçin yeteneğini kabul etmek zorunda kaldı. "Ama onu bu kadar yakınında tutman gerektiğinden emin misin?"

"Onu sadece saç rengi biraz farklı bir Lahan olarak düşünürsem yapabilirim."

"Yikes! Bu onu son derece korkunç bir hizmetkâr gibi gösteriyor."

İşini yapardı, ama her zaman amirine en uygunsuz bakışlarla bakardı.

"Oldukça yetenekli bir ikinci komutan. Bazen diğer memurların zayıf noktalarını iğnelese bile..."

"O gerçekten de saç rengi değişmiş bir Lahan, değil mi?" Lahan'a bu şekilde sorulsa inkar ederdi. Ama bu Maomao'nun umurunda bile değildi. "Her neyse efendim, sanırım konudan uzaklaştık."

Maomao sandalyesinden kalktı ve çadırın dışına baktı. Gördüğü tek şey konuk evi ve ormandı; hiçbir yerde halktan kimselerin evi yoktu. "Tianyu'nun ana köyünün buralarda bir yerde olması gerekiyor."

Jinshi irkilmiş görünüyordu. "Sizce bu bir tesadüf mü?"

"Sadece umut edebilirim, efendim."

Maomao'nun deneyimlerine göre Bu kadar çok tesadüfün tesadüf olduğunun ortaya çıktığı hayal kırıklığı yaratan birkaç vaka.

Wang Fang'ın ayak izleri vardı. Tianyu ve Joka, ikisi de Kada'nın torunları. Yeşim tablet. Ve şimdi, Tianyu'nun evinin bulunduğu bölge partinin avlanma alanı olarak seçilmişti.

"Urgh. Kendimi pek iyi hissetmiyorum," dedi Maomao.

"Sorun nedir?" Jinshi sordu, aniden
Bir nedenden dolayı davranışları hakkında endişeliydi. Belli ki onu
üzenin kendisi olduğunu düşünüyordu.

"Yani Wang Fang hakkında. Onunla ilgili bir şey -yani ordunun
hizipler arası çekişmesiyle ilgili- tutarsız geliyor."

"Nasıl yani?"

Maomao soruyu düşünmek zorunda kaldı. "Tam olarak
söylemek zor ama orduda esasen üç grup var: İmparatoriçe
Dowager'ın adamları, İmparatoriçe'nin destekçileri ve
tarafsızlar, değil mi? Ve Wang Fang tarafsızlardan
İmparatoriçe'ye geçti."

"Bu doğru."

"Ama bu mantıklı mı? İmparatoriçe'nin hizbinin bir üyesi olan
Wang Fang neden

İmparatorluk ailesinin keşfedilmemiş bir üyesi mi?
İmparatoriçe Gyokuyou'nun oğluyla gayet iyi bir varisleri var, o
halde bir başkasını bulmaya ne gerek var?" Maomao kollarını
kavuşturdu.

"Dahası, askerler arasındaki hizip anlaşmazlıkları nedeniyle çok
sayıda yaralanma oldu, ancak hepsi önemsiz şeyler yüzünden.
Kimse inançları için savaşmıyor. Görünüşe bakılırsa bir sürü genç,
öfkelerini dindirmek için gruplara katılıyor."

"Birçoğu gerçekten de sıcak kanlı. Sanırım ne demek
istediğinizi anlıyorum."

Bunu söylediğini duymak kulağa kesinlikle yeterince doğru
geliyordu. Ancak aynı şekilde Maomao sadece birbiriyle kavga
eden bir sürü genç gördü.

"Sorabilir miyim, bu gerçekten hizip çatışması mı?"

"Bunu size sorduran nedir?"

"Çünkü bu işe sadece gençler karışmış gibi görünüyor,
önemli birileri değil."

"Şimdi sen söyleyince..."

Bu Jinshi'nin aklına bir fikir getirdi. Durumu Maomao'dan
daha iyi biliyor olabilirdi, bu da Maomao'nun bunu sadece hayal
etmediğini gösteriyordu.

"Yine de tuhaf bir şey var," dedi Jinshi. "U klanının özel bir işkenceye maruz kaldığını duydun mu?"

"Evet, efendim."

Patriğin kendisinden.

"Görünüşe göre ordudaki yeni grup benden pek hoşlanmıyor."

O da öyle demişti.

Zayıflamış, eski bir klanın peşine düşmek mantıklıydı ama Maomao'ya göre bu hizip çatışması seviyesine yükselmiyordu.

"Bugünkü ava hangi klanların katıldığını söylemişsiniz?"

"Shin ve Chu'nun yanı sıra Shen-Maymun klanı."

Yine Shin.

Maomao, Bay Aşk Mektupları'nı düşündü ve bugün araya girebileceğinden endişelenmeye başladı.

Taomei Jinshi'yi, "Hazırlanma vaktin geldi," diye uyardı.

"Kendimi toparlamam gerekiyor," dedi.

"Elbette efendim." Maomao yumruklarını sıkarak ayağa kalktı.

Jinshi, Suiren ve Taomei sessizce ona baktı. "Ne?"

"Burada kalıyorsun."

"Peki ya benim zhen'im?"

Jinshi, "Eğer varsa, söz veriyorum bir tanesini yakalayıp size geri getireceğiz," dedi. "O yüzden burada kal!"

Maomao, Jinshi'nin peşinden çadırdan çıkmak üzereydi ki Suiren onu omzundan yakaladı. *Sertçe.*

Bölüm 18: Kada'nın Torunları

Görünüşe göre avlanmak için yaklaşık dört saat harcayacaklardı.

Sonsuza kadar da kalabilirler, diye düşündü Maomao. Son derece sıkılmıştı.

"Ah, demek oraya gidiyorsun," dedi Suiren. Bir Go taşının tahtaya yerleştirilme sesi duyuldu.

"Bu hamleden emin misin?" Taomei siyah taşı parmakladı.
Go umurumda değil!

İki kadının oyununu izledi ama gözleri boştu.

Çadır bu kadar aceleyle kurulmuş bir şey için kesinlikle etkileyiciydi ama yapacak bir şey yoktu Orada. Temizlik gerekmiyordu ve zaman geçirmek için etrafta kitap da yoktu. Evet, masa oyunları getirmişlerdi ama Maomao onlarla hiç ilgilenmiyordu ve sadece izleyebiliyordu.

Avın erken bitme ihtimali nedir?

Tam bu düşünce aklından geçerken, bir muhafız kafasını çadıra soktu.

"Evet?" diye sordu.

"Burada sizi görmek isteyen biri var, Leydi Maomao."

"Kim o?"

"Adının Tianyu olduğunu söylüyor."

Maomao, Suiren ve Taomei'ye baktı.

"Biz burada olduğumuza göre sorun yok," dedi Suiren. "İçeri gelebilir."

"Bu iyi mi?" Maomao sordu. "Neden, evet."

"Her şeyin yolunda olduğuna *emin* misin?" "Sorularla dolu değil misin?"

Maomao'nun Tianyu'yu çadıra kabul etmekten başka çaresi yoktu.

Keşke kadınlar itiraz etseydi de, baş belası meslektaşını eğlendirmekten kurtulsaydı.

Bu konuda, burada olmalı mı?

Eğer onları Tianyu'nun evinin bulunduğu bölgeye getiren tesadüf değil de hesaplamaysa, etrafta dolaşması tehlikeli değil miydi?

Tianyu çadıra girerken "Teşekkürler," dedi. Çadır Bunu yaptığı anda gözleri her yöne kaydı ve her şeyi içine çekti. *Neredeyse bir turist!*

"Bir şeye mi ihtiyacınız vardı?" Maomao sordu.

"Hayır, henüz oyunla geri dönmediler, bu yüzden öldürmek için biraz zamanım vardı."

"O zaman belki de gitme vaktiniz gelmiştir."

Buraya gelmek için Dr. Li'nin bakışlarından kaçtığına şüphe yoktu. O

Geleceğinde bir muşta olduğunu biliyor olmalıydı, ama yine de yapmıştı.

Tianyu hafifçe, "Oh, ve görünüşe göre benim evimin olduğu yönde bir çeşit yangın var," dedi ve eliyle işaret etti.

"Bununla liderlik edebilirsin!" Maomao haykırdı. Çadırdan dışarı koştu ve etrafına bakındı; ağaçların ötesinde bir yerden duman yükseliyordu.

"Bunun bir aşçı ateşi olduğunu mu düşünüyorsun?" Tianyu düşündü. "Bu gerçekten daha iyi olmazdı!"

Maomao kendi kendine ne yapması gerektiğini sordu. Tianyu'nun evine gidip hâlâ tek parça olup olmadığına bakmak istedi, ama yalnız gitmesi zordu.

"Sorun ne?" diye sordu biri. Döndü ve Basen'i buldu.

"Senin Ay Prensi'yle birlikte olduğunu sanıyordum," dedi.

"Bugün vardiyalı çalışıyoruz. Ve bana da

Anneme ilerlememiz hakkında bilgi verin." Basen bu konuda pek mutlu görünmüyordu. Jinshi'yi her zaman korumak istiyordu.

"Basen," dedi Taomei çadırdan çıkarken. O da Jinshi ve Maomao'nun söylediği her şeyi duyduktan sonra Tianyu adında biri ortaya çıktı. Taomei, Maomao'nun ne istediğini tahmin edecek kadar zekiydi. "Senden

Maomao'ya koruma olarak eşlik edin. Rapor bekleyebilir." "Um, ne oluyor-"

"Soru sorma, sadece yap!"

Basen'in yüzündeki şaşkınlık devam ediyordu ama başka bir şey söylemedi.

"Şu alevlerin olduğu yere doğru gidebilir miyiz?" Maomao sordu.

Tianyu, "İstersen sana rehberlik edebilirim," dedi. İleri. Bu ormanı biliyordu; kesinlikle en hızlı yol buydu.

"Yapar mısın?"

"Tabii ki!"

Ne Taomei ne de Suiren bir şey söyledi. Ancak Suiren yanına geldi ve Maomao'nun kollarını iple bağlamasına yardım etti. "Hareket etmeyi biraz daha kolaylaştıracak bir şey, değil mi?" dedi.

"Teşekkür ederim hanımefendi," dedi Maomao.

"Onun yerine benim gitmemi ister misin Maomao?" Taomei teklif etti.

"Hayır, teşekkür ederim, Leydi Taomei. Durumu daha iyi kavrayabiliyorum."

Taomei'nin bir gözü kördü, bu da ormandaki tüm potansiyel tehlikeleri yönlendirmesini zorlaştıracaktı.

"Şimdi beni dinle Basen," dedi annesi ona. "Maomao'yu koruduğundan emin ol."

"Evet, hanımefendi." Neler olduğunu bilmiyordu ama havadaki gerginliği hissedebiliyordu.

"Tamam, gidiyoruz!" dedi Tianyu. evinin yanıyor olabileceğini düşünerek hepsinden endişeleniyor.

Sanırım bu senin için bir avcı.

Ormana girdikten sonra güneşin nerede olduğunu görmek zordu.

Maomao dikkatlerini dağıtırlarsa kaybolacaklarından korkuyordu. Zemin yumuşaktı, yapraklarla kaplıydı. Ayağını kaybetmemeye çalışarak yoluna devam etti.

Tianyu ondan gittikçe uzaklaşarak ilerledi.

"Çok yavaşsın," dedi Basen ve Maomao'yu ortasından kavradı.

"Oha!" diye bağırdı.

Burada neler oluyordu?

Oh, için...

Onu bir buğday ya da pirinç çuvalı gibi taşıyordu. Bu hiç de asil bir taşıma şekli değildi; yine de, Maomao'nun yürümesinden çok daha hızlı hareket ediyorlardı. En azından Tianyu'yu gözden kaybetmemeyi başarmışlardı.

"Güneş olmadan yolunu nasıl bulacaksın?" Basen de Maomao ile aynı soruyu sordu.

"Bu ormanda gerçekten büyük ağaçlar var, yüzlerce yıllık," dedi Tianyu. "Avcılar onları işaretleyici olarak kullanıyor. Hangi ağacın nerede olduğunu öğrenmek zorundaydım."

Doğruydu; ara sıra devasa ağaçlar görüyorlardı.

Tianyu, "Neredeyse vardık," dedi ve durdu. Gördükleri duman gerçekten de bir evden geliyordu.

Önlerinde tedirgin edici bir manzara duruyordu. Jinshi gençlerin şiddete başvurmak istedikleri konusunda haklıydı.

Basen çok öfkeliydi. "Bu da ne böyle?"

Gördüklerini görmezden gelmek mümkün değildi: Kıyafetine bakılırsa bir avcı olan orta yaşlı bir adam, şık kıyafetler giymiş birkaç genç adamla karşı karşıyaydı. İçlerinden biri sırtı ve kılıcını adama doğrulttu.

Tianyu, "Babam arıyor," dedi. Tam dışarı çıkmak üzereydi ki Maomao onu durdurdu.

"Bekle bir saniye!" dedi. "Neden?"

"Oraya gidersen, işleri daha da kötüleştirirsin. Hadi

Bırakın bunu Basen Usta halletsin."

Onu içeri göndermenin pek de güven verici olmadığını düşündü ama Tianyu'dan daha iyiydi.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Basen talep etti, bir dizi uzun adımla yaklaşıyordu. Maomao ağaçların güvenliğinden onu izledi.

Kılıcını avcıya doğrultan genç adam döndü. "Vay, vay, bu Basen Usta değil mi?" dedi. "Belli değil mi? Haydutları temizliyoruz."

"Haydut mu? O öyle biri mi?" Basen hâlâ durumu bilmiyordu.

"Hayır! O yerel bir avcı," diye seslendi Maomao.

"Onu duydun. Öyleyse neden evini yakıyor ve onu tehdit ediyorsunuz?"

"Bunu gördüğünde farklı bir melodi söyleyeceksin." Genç adam daha da geniş bir şekilde sırttı ve yerde bir şey var. "Bu..."

Kırık bir yeşim tabletin yarısıydı. Joka'nınkiyle neredeyse aynıydı ama aldığı hasar farklıydı.

Biliyordum.

Joka'nın babası Tianyu'nun ailesinin bir üyesiydi. Bir nedenden ötürü yeşim taşını ikiye bölüp annesine vermişti.

"Bu yeşim tablet bir zamanlar bir tabuyu ihlal ederek İmparatorluk prensine el kaldıran birine aitti ve bu adamın bir suçlu olduğunu kanıtlıyor. Güya prens zehirlenmiş ve sonra da parçalara ayrılmış. Ama o şeytanın torunları hayatta ve iyi durumda. Bunda yanlış bir şey var, öyle değil mi?"

Hikayenin tam olarak böyle olduğunu sanmıyorum.

Maomao, imparatorun en sevdiği oğlunun hastalıktan öldüğünü ve Kada'nın ceset üzerinde otopsi yaptığı için cezalandırıldığını duymuştu.

Hikaye nesiller boyunca anlatılırken çarpıtılmış mıydı?

İnsanlar hikayeleri süslemeyi severdi. Gelen versiyon

Doktorların söyledikleri doğrudu ve Jinshi'nin bildiği versiyonla örtüşüyordu.

Ev yanıyordu; alevler ormandan görülebiliyor muydu? Jinshi'yi tanıdım, yanlış bir şey sezerse koşarak gelirdi.

Genç adam devam etti: "Cinayeti işlemek için zhen zehiri kullandı. Bir ziyafet vardı ve kimse bakmazken kuşlardan birinin tüyünü prensin içkisine batırdı.

Daha da kötüsü, cesedinin derisini yüzerek ve imparatorun huzuruna çıkarken derisini giyerek prens *olmaya* çalıştı. Böyle bir yaratığın çocuklarının birer canavar olacağı çok açık."

Bekle... Zhen kuşları olacağını söylediklerinde...

Kastettikleri şey bu muydu? Maomao kaşlarını çatmaktan kendini alamadı.

Çok zeki olduklarını düşünüyor olmalılar, ama ben gülmüyorum!

Saldırmak üzere olan bir yaban domuzu gibi yere tekme attı.

Basen ise donup kaldı. Ne konuştukları hakkında hiçbir fikri yoktu. Maomao bu konuda kendini kötü hissediyordu ama ne o ne de Jinshi bu bilgiyi onunla paylaşmıştı. Neler olduğunu sormak istercesine ona baktı.

Tianyu tekrar öne çıkmak üzereyken, "Bunu açıklayabilirim," dedi.

Maomao onun kaval kemiğine bir tekme attı ve onun yerine ayağa kalktı. "Bu yanlış," dedi. Söylemek zorundaydı. Efsanevi zhen metaforunu kullanmaları onu öldürmüştü.

"Sen de kimsin be?" diye tükürdü genç adam.

Maomao, hangi aileden olurlarsa olsunlar insanların yüzlerini hatırlamıyordu. Bunun yerine, Jinshi'nin bu avın isimlendirilmiş klanları içerdiğini söylediğini hatırlayarak, bir klana sormaya karar verdi.

yönlendirici soru.

"Görünüşe göre beni hatırlamıyorsunuz. Adlandırılmışlar toplantısında tanışmamış mıydık?" Abartılı derecede kibar bir selam verdi.

"Oh!"

Gençlerden biri bunu çözmüş gibi görünüyordu. Şimdi

Daha iyi bakınca onu ara sıra gördüğü bir asker olarak tanıdı. Sağlık ofisine bile gitmişti. Bekle... Shin klanından Bay Aşk Mektupları'ydı!

Yine mi o?!

Hiç iyi bir şey yapmamış mıydı? Maomao, Shin klanının hanımefendisi için gerçekten üzülmüyordu. Bay Aşk Mektupları bugün biraz uysal göründüyse, bunun nedeni muhtemelen insan ayıydı.

-Yani Basen orada duruyordu.

Maomao, "Prens zehirden değil, hastalıktan öldü," dedi. "Ve oyulup derisi yüzülmedi; cesedine otopsi yapıldı." Kendini korumak için mücadele etti

soğukkanlılık. Açıkçası, bu çocuklara at pisliği fırlatmaktan başka bir şey yapmak istemezdi ama kendini tuttu.

"Otopsi mi? Birine yapılacak en kötü şey bu," dedi Basen, belli ki sarsılmıştı. Sadeliği aynı anda hem bir lütuf hem de bir lanetti.

"Demek bu kadar uzun süre hayatta kalmayı böyle başarmışlar," dedi ilk genç adam. "Geçimlerini sağlamak için hayvanları parçalamaya başladılar!"

Tianyu'nun babası nefesini tuttu. Sade, sağlam kıyafetlerinden (kolay hareket ettirilebilir) avcının her santimine benziyordu.

ayı gibi sakalına ve bronz tenine kadar. Tianyu'ya hiç benzemiyordu.

"Sanki *siz* et yemiyorsunuz!" Maomao sonunda kendini tutamayarak tersledi.

Basen kaşlarını çatarak, "Hey, dikkatli ol," dedi.

"Konuşmanı dinle, Niangniang!" Tianyu cıvıladı. Nedense gülümsüyordu. Belki de babasının kılıç ucunda yerde süründüğünü görmek onu rahatsız etmiyordu?

Tianyu'nun babasından bahsetmişken, Tianyu'yu fark etmiş gibi görünüyordu ama gençlerin bunu fark etmemesi için dikkatli bir tavır takınıyordu. Ayrıca başka bir şeylerin döndüğünü de sezmişti ve sanki Tianyu'yu da işin içine katmak istercesine başını dikkatle öne eğmişti.

mümkün olduğunca az.

"Bir şey mi dedin *kızım*?" diye hırladı genç adam.

Maomao, "Hayır, hiçbir şey" diye cevap verdi.

dilsiz; yanına gitti ve yeşim tableti aldı.

Aynı şey.

Joka'nınkinin aynısı. Zaman geçtikçe kenarları aşınmıştı, ama Joka bunun kırılmaya uyacağından şüpheleniyordu.

Joka'nın tableti mükemmel.

"Bir suçlu olabilir ama başlangıçta oldukça yüksek mevkide bir adamdı, değil mi?" Maomao sordu.

"Belki öyle, ama suçlu suçludur. Ahlaksızlığı çok derindi ve korkunç kişiliği çocuklarına ve torunlarına da geçmiş olmalı."

Maomao tablete dikkatle baktı. Gençler tabletin sahibinin aslında İmparatorluk ailesinin bir üyesi olduğunu bilmiyor gibiydi.

"Sadece çocuklarına ve torunlarına mı?" diye sordu. "Ha ha! Muhtemelen atalarının bir sorunu vardı. onlarla da."

Hepimiz seni duyduk. Artık geri adım atamazsın.

Maomao yeşim tableti yüksekte tuttu. "Onu duydun. Ne düşünüyorsun?"

"Güzel soru," dedi akan su kadar güzel bir ses. Bu, sahibinin biraz yapmacık bir hareketiydi. Arka sarayda bunu birçok kez duydum. "Sanırım *ben* de bir sorun olabilirim."

Ses kasıtlı bir yavaşlıkla, nazik bir soruyu ima ederek konuştu. Sonra sahibi korunun uzak tarafından göründü.

"Ay Prensi mi?!" diye haykırdı genç adamlar ve başlarını öne eğdiler.

Jinshi, "haremağası" olduğu dönemde takındığı yapmacık gülümsemenin neredeyse aynısını takınmıştı. Aradaki fark şuydu.

artık bir cennet perisi kadar mükemmel değildi. Sağ yanağında bir yara izi vardı ve gülümsemesi ne'er-do-wells'e bakarken küçümsedi.

Jinshi, "Tabletin onun bir suçlu olduğunu kanıtladığını söylemişsiniz," dedi.

Genç adamlardan biri, "Evet, efendim," diye cevap verdi.

"Bahsettiğiniz efsanevi zehirli kuşlar - o suçlunun yavrularından mı bahsediyorsunuz?"

"Evet, efendim. Yüce bir İmparatorluk prensini kurban eden birinin soyundan geliyorlar. Bu tablete sahip olmaya devam etmelerine izin verilirse, kim bilir ne zaman ülkeyi kendi isteklerine boyun eğdirmeye mi çalışıyorlar? Bizim önerimiz derhal icaplarına bakılmasıdır. Siz, Ay Prensi, bu topraklardaki en saygıdeğer ikinci kişi, bunu yapmak için mükemmel kişisiniz."

Ülkedeki en saygıdeğer ikinci kişi, ha?

Sarayda asla böyle bir şey söylemezlerdi. Jinshi İmparatorluğun küçük kardeşi ve Ülkedeki en saygıdeğer kişi İmparator'un oğlu, şu anki veliahttı.

Jinshi gülümsedi ama sadece dudaklarıyla. "Benim *topraklarımda* özel kan davalarına izin verilmez."

"Evet, ama kötü tomurcukları büyümeden durdurmak önemli değil mi? Ayrıca, şu anda bu adamın kafasını omuzlarından ayırmak sizin bir sözünüzle çok kolay olacaktır. Sizi bu ava çağırdık ki bu alçağı sizin ellerinize teslim edebilelim!"

Tianyu'nun babası tüm bunlara katlanıyordu.

Biraz daha dayan, diye düşündü Maomao. Kadın Kendisi de haydutlar tarafından kovalanmış ve neredeyse öldürülüyordu.

Kalp paramparça olabilir ya da gerginlikten insanın midesinde bir delik açılabilir.

"Ha ha ha. Anlıyorum, yani sadece çocuklar ve torunlar değil, önceki nesiller de suçlular." Jinshi onlara doğru yürüdü ve bunu yaparken cübbesine uzandı. Arkasında gülümseyen Hulan ve her zamanki korumasının yanı sıra rahatsız görünen birkaç genç daha vardı; Maomao bunların adı geçen klanların diğer üyeleri olduğunu düşündü.

Jinshi, Tianyu'nun babasının yanından geçip gençlerden oluşan bir kalabalığın önünde durdu.

Maomao. Sonra cübbesinin içinden, Maomao'nun elindekine çok benzeyen yeşim taşından bir tablet çıkardı.

"Bu da ne?!" diye haykırdı genç adamlar, yüzleri gerilmişti.

Jinshi, Maomao'nun elindeki tabletin yarısını aldı ve onun elindeki yarısıyla birleştirdi; beklediği gibi, mükemmel bir şekilde uyuyorlardı.

"Gördüğünüz gibi, bu suçlunun varlığından zaten haberdardım. Neden onu cezalandırmayı uygun görmediğimi biliyor musunuz?" Bakışları, bu işi yapmayı kendilerine görev edinmiş aceleci genç adamları delip geçti. "Onun atası zaten cezalandırıldı. Cezanın çocuklara ve torunlara kadar inmesine elbette gerek yok."

Tabletin iki yarısını hâlâ bir arada tutan Jinshi genç adamlara gösterdi. "Eğer hala onun suçunu aile ağacına kadar takip etmekte ısrar ediyorsanız, bilin ki ben de Suçlu." Elini teatral bir şekilde göğsüne götürdü. "Bu suçlunuz bir zamanlar İmparatorluk ailesinin bir üyesiydi. Benimle aynı atayı paylaşıyor!" Bu açıklamayı yaparken gözlerinde küçümseme vardı.

Genç adamlar ölüm cezası istemişlerdi; onlar bunun Jinshi'yi mutlu edeceğine bile inanmış olabilir.

Bu sadece Jinshi'yi bir erkek olarak ne kadar az tanıdıklarını gösteriyordu.

Sanırım çok az insan biliyor.

Jinshi'nin kişiliği dış görünüşü kadar güzel değildi - aslında, oldukça

melankolikti. Ciddi fikirli ve çalışkan biriydi ve tam da kendisi çok çekici olduğu için başkalarını dış görünüşlerine göre yargılamazdı.

Elini, tüm konuşma boyunca başı öne eğik duran Tianyu'nun babasının omzuna koydu. "Astlarım hadlerini aştı. En içten özürlerimi kabul edin."

"Bana özür borçlu değilsiniz efendim," dedi diğer adam.

"Hiçbir şey istemiyorum ve hiçbir şey dilemiyorum. Eğer ailem size engel oluyorsa, ben soyumun sonuncusuyum. Lütfen benden kurtulun ki

planlarınıza engel olmayabilir." Tianyu'nun babası hâlâ başını kaldırmamıştı. Jinshi'nin statüsü o kadar yüksekti ki buna cesaret edemedi.

"Şimdi, şimdi, bunu yapamayız," diye araya girdi Tianyu sonunda. "Hadi ama baba. Böyle şeyler söylediğini duymak canımı acıtıyor. Böyle konuşma. Hadi ama."

Tianyu'nun babası ona *çenenî kapalı tut aptal* diyen bir bakış fırlattı.

"Ay Prensi, beni cezalandıracak mısınız?" Tianyu sordu.

"Bunun için bir nedenim var mı?" Jinshi cevap verdi.

"Hayır. Yani, hiç sanmıyorum." Tianyu cesaretle ayağa kalktı. "O halde benim ve babamın hayatını koruyacağınızı garanti etmenizi isteyebilir miyim?"

"Sormana bile gerek yok."

"Ayrıca, yanan evimizle ilgili bir şeyler yapmak mümkün mü? Bu gidişle tüm orman tutuşacak."

Jinshi, sırtarak genç adamlara dönen Hulan'a bir talimat verdi. "Pekâlâ, hadi şu yangını söndürelim. Bu yangını siz başlattınız, siz söndürebilirsiniz."

Ne saçmalıyor bu?

Maomao homurdandı ve Tianyu'nun babasının yanına gitti. Tianyu bir doktor olabilirdi ama ameliyattan başka hiçbir şeyle ilgilenmiyordu. Adamı kontrol edecek biri varsa o da kendisi olmalıydı.

Tianyu'nun babası belli ki rahatlamıştı ama yine de tam olarak rahatlamış sayılmazdı. "Çadıra gidelim mi?" Maomao sordu.

"Evet, gidelim," diye yanıtladı Jinshi. Onun onayıyla gitmeye hazırlandı. Ama ondan önce...

"Görünüşe göre zehirli kuşlar yokmuş!" Maomao kendini oluk gibi akan bir mum gibi hissetti.

"Oh, hey, Niangniang?"

"Ne?" diye tersledi. Şu anda Tianyu'ya iyi davranıyormuş gibi yapacak enerjisi yoktu.

"Zehirli kuşlardan haberim yok ama elimizde bu var."

Evde bir kitap var. Kada adında bir adam mı yazmış?"

"Ne?!"

Maomao yanmakta olan eve baktı. "Bu tür şeylerle ilgileniyorsun, değil mi Niangniang?"

Maomao su taşıyan genç adamlardan birinin elindeki kovayı kaptı. "H-Hey, ne yapıyorsun?!" diye bağırdı.

"Ver şunu bana!" Maomao kovayı başından aşağı boşalttı ve yanan eve doğru bir hamle yaptı.

Jinshi onu yakaladı. "Neyin var senin?!" "Bırakın gideyim, lütfen. Orada bir hazine var. paha biçilmez hazine!"

"Vazgeç! Şimdiye kadar kül olmuştur."

Maomao, sıırıslıklam ve sümüklü bir halde, yanan eve doğru boş yere uzandı.

Birinin "Bu Büyük Kumandan Kan'ın kızı değil mi?" diye sorduğunu duydu.

"Kan akacak, sanırım," dedi bir başkası. Bunu inkâr edecek yüreği bile yoktu.

Bölüm 19: Hâlâ Saklı Hazine (Birinci Kısım)

Dr. Li Tianyu'nun babasına ilk yardım yaptı. Boynunda bir yara ve ayağı yere takıldığı için bazı sıyrıklar vardı ama bunun dışında ciddi bir zararı yoktu.

Aslında Maomao ondan daha kötü durumdaydı. Yüzü is, sümük ve gözyaşlarıyla doluydu. Kıyafetleri sıırıslılamdı; çadıra geri döndüğü anda Suiren Ona çabucak yeni bir kıyafet verdi, bu da onu yeniden insan gibi hissettirmek için uzun bir yol kat etti.

Kada'nın Kitabı, ha?

Gerçekten var olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. Kokuyou zevk bölgesinde bundan bahsettiğinde, nasıl olduğunu düşünmüştü.

Var olsaydı harika olurdu, ama buna gerçekten inanmamıştı.

"Bu kadar küçük yaralar için bana ne kadar iyi bir tıbbi tedavi uyguluyorsunuz. Size ne kadar teşekkür etsem azdır." Tianyu'nun babasının sadece görünüş olarak değil, kişilik olarak da onun tam zıttı olduğu ortaya çıktı. Boz bir avcı olmasına rağmen, kibar ve garip bir şekilde kibardı.

"Lütfen bundan bahsetmeyin," dedi Dr. Li.

Tianyu sanki kendi babasıyla uğraşmıyorlarmış gibi yanından, "Üzerine biraz tükürmekle bir şey olmazken ne kadar çok iş var," dedi ve Dr. Li'den bir yumruk yemeyi hak etti.

"Ah! Affedersiniz. Oğlunuz olduğunu biliyorum," dedi doktor Tianyu'nun babasına hızla.

"Hiç de değil. Çatlayana kadar kafasına vurun." Tianyu'nun babasının sesi oldukça ciddiydi.

"Olduğunda, bir şey olup olmadığını merak edeceğim.

içeride." Dr. Li'nin şakalarında, gerçekten şaka yapıp yapmadığını anlamak zor olabiliyordu.

"Ha ha ha! Tanrım, sanki hepiniz benden hoşlanmıyormuşsunuz gibi geliyor," dedi Tianyu.

Maomao ve diğerleri Hulan'ın hazırladığı çadırlardan birindeydi. Burası muhafızların dinlenebileceği bir yer olarak hizmet veriyordu ve tıbbi malzemeler de vardı.

Konuşmaya ara verilmesini beklediği anlaşılan Basen kafasını içeri uzattı. "Girebilir miyiz?" diye sordu.

Maomao grup adına, "Lütfen devam edin," diye cevap verdi. Basen, Jinshi ve Hulan içeri girdi.

"Benden ne yapmamı istiyorsunuz?" Dr. Li sordu. Bir doktor olarak yetenekleri nedeniyle getirilmişti, ama o bir bu grubun yabancı. İpucunu aldı ve ortalıkta görünmemeyi teklif etti.

Jinshi ona, "Lütfen dışarıda bekle," diye talimat verdi.

"Emredersiniz efendim." Dr. Li, Maomao, Tianyu, Tianyu'nun babası, Jinshi, Basen ve Hulan'ı bırakarak çadırdan ayrıldı. Maomao'ya göre son ikisine de gerçekten ihtiyaçları yoktu.

"Ay Prensi, Hulan'a burada ihtiyacımız yok, değil mi?" diye sordu, önerisi açıldı: *Onu buradan götürün.* Jinshi, Hulan'ı farklı bir saç rengine sahip Lahan olarak tanımlamıştı ve Maomao da ona Lahan gibi davranmaya niyetliydi.

"Bu söylediğiniz korkunç bir şey, Leydi Maomao," dedi Hulan, hâlâ geniş geniş sırıtarak.

Basen, Maomao'nun hissettiğinden daha mutlu görünmüyordu; genç adamla da pek anlaşıyor gibiydi.

Jinshi, "Onlarla birlikte yaşamak zorunda kalacaksın," dedi. Eğer bu onun kararıysa, Maomao konuyu uzatmazdı.

Sonra Jinshi Tianyu'nun babasına döndü ve "Önce özür dilememe izin vermelisiniz" dedi.

"O-Oh, hayır, efendim. Tanrım, hayır." Tianyu'nun babası başını daha da öne eğdi. Orada da durmadı: Sandalyesinden kalktı ve doğrudan halının üzerine secde etti. "Yapabilirim tek teşekkürüm size, Türkiye Cumhuriyeti'ne saygı duyduğunuz için.

Benim gibi bir suçlunun soyundan geliyorum. Bu pis halimle huzurunuzda çıkmaya bile uygun değilim."

"Bu konuda endişelenmenize gerek yok. Kayıtlara geçmesi için sorayım: Siz gerçekten Tianyu'nun babası mısınız?" Maomao da aynı soruyu sormuştu.

"Evet, efendim."

Tianyu, "Anneme çekmişim, gördün mü?" diye gönüllü oldu.

Maomao'nun aklından kaba bir düşünce geçti -*Belki babana çekmişsindir ama bu adama değil- ama ağzından çıkmasına izin vermedi.* Tianyu'nun iyiliği için değil, babasının iyiliği için.

"Sana sormak istediğim pek çok soru var," dedi Jinshi. "Sen Kada'nın soyundan geliyorsun, değil mi?"

"Evet, efendim. Büyük büyükannem av alanımızı ziyaret eden bir doktorla yakınlaşmış. Hamile kaldığında, doktor ona bu yeşim tableti vermiş, ya da öyle diyorlar."

Tüm gözler tablete çevrildi.

"Ancak bundan sonra hekim, hüküm süren imparatorun gazabına uğradı ve öldürüldü. Eğer biri büyük büyükannemin hamile olduğunu bilseydi, karnındaki çocuk ve belki de tüm aile onunla birlikte öldürüldü. Gözlerinde yaşlarla, benim büyük-Büyükanne tableti, tasarımı anlaşılamayacak şekilde tahrif etmiş. Bana sorarsanız, ondan kurtulması gerekirdi ama sanırım kurtulamadı. Belki de bu, o hekime ne kadar değer verdiğini gösteriyordur."

"Nasıl oldu da ikiye bölündü?"

"Bu ağabeyimin işi. Büyük büyükannemiz yeşim taşı saklamış, kimseye belli etmemeye özen göstermiş ama ondan kurtulamamış. Ancak ağabeyim, dedi ki İmparatorluk hazinesinin bir yerlerde saklı olduğuna dair bir şeyler söyledi ve onu alıp kaçmaya çalıştı.

Babamız

buna izin vermedi; küçük kardeşi olarak benim de yeşim taşı üzerinde hakkım olduğunu söyledi. Sonunda kardeşim tableti ikiye böldü ve bir parçasıyla ortadan kayboldu."

Tianyu'nun babası Jinshi'nin yeşim tabletin yarısına şaşkınlıkla baktı.

"Ama burada ne işi var?"

Maomao elini kaldırdı. "İzin verirsiniz buna ben cevap vereyim.

Yaklaşık otuz yıl önce, kraliyet başkentindeki bir fahişe bir çocuk doğurdu ve tableti

babası olan müşteri. Bir kız çocuğu doğurdu ve

Tableti ona devrettim ama sizi sıkmak istemediğim nedenlerden ötürü tableti Ay Prensi'ne emanet ettim."

"Anlıyorum..." Tianyu'nun babası derinden etkilenmiş bir halde taş a baktı.

"Kadınla tanışmak ister misiniz?" Maomao bu önerinin kesinlikle gerekli olmadığını biliyordu ama yine de önerdi.

Tianyu'nun babasına ne olduğunu bilmiyorlardı.

Ama söz konusu kadın Tianyu'nun babasının yeğeniydi.

Tianyu'nun babası, "Hayır, sanırım yapmasam daha iyi olur," dedi. "Ama ben istiyorum! O benim kuzenim, değil mi?"

Tianyu

Mızmozlandı, ama Dr. Li'nin yokluğunda kafasına bir yumruk indiren babası dışında hiç aldırış edilmedi.

"Kader garip şekillerde işler," dedi Jinshi, parmakları tabletin yüzünü fırçalıyordu. Şimdi iki parça birleştirildiği için, tahrifat taş üzerinde tırtıklı bir çizgi olarak görülebiliyordu. Bu durum, tableti dikkatle inceleyen Maomao'ya bir şekilde tuhaf göründü. "Bunun bedelini sana ödeyeceğiz.

Yaralarınız ve evinizin kaybı," diye devam etti Jinshi. "Sanırım paranın bir kısmı bu aptallardan gelebilir.

tüm bu sorunların başlamasına neden oldu."

Tianyu'nun babası, "Seni böyle bir zahmete sokmayı doğru bulmuyorum," dedi. "Bunun yerine, belki senden tek bir şey isteyebilirim?"

"Ne istersiniz?"

Tianyu'nun babası konuşmadan önce bir iç çekti. "Sizden ağabeyimin aradığı gizli hazineyi bulmanızı ve yok etmenizi rica ediyorum."

Maomao bir an için onun ne dediğini anlayamadı. *Gizli hazine* kelimeleri zihninde yankılanmaya devam etti

-Ve sonra vücudu kendi iradesiyle hareket etti. "Gizli bir

Hazine!" dedi, gözleri parlayarak. "Acaba... Kada'nın Kitabı'ndan bahsediyor olabilir misiniz?!"

"Bu doğru."

"Ahhhhh!" Tianyu'nun babasına doğru koştu.

"Pekâlâ, yavaşla," dedi Jinshi, bir kediye tırmalar gibi onu yakasından tutarak.

Maomao, "Kitabın yangında yandığını sanıyordum," dedi, ayaklarını havada tekmelerken bile soruyu sormayı başardı.

"Hayır, bu hazinenin nerede olduğunu bilmiyoruz. Benim büyük-

Büyükanne onu saklamış gibi görünüyor, ama evin hiçbir yerinde bulamadık. Bununla birlikte, yeşim taşıyla birlikte bize bıraktığı son vasiyetinde, eğer

Kitap anlayışsız kişilerin eline geçecek gibi görünüyordu, onu yakacaktık."

"Amcam da bu yüzden gitti, değil mi?" Tianyu söze girdi. "Sen sessiz ol," dedi babası. Bir parmak eklemi daha.

Kada'nın Kitabı'nı bulsalar bile, yasaklı bir metin olarak muamele görecekti. Yine de içindeki tıbbi bilgiler çok değerli olabilir.

Jinshi Maomao'yu temkinli bir şekilde yere bıraktı ve Tianyu'nun babasına, "İpucu olabilecek herhangi bir yer ya da nesne biliyor musun?" diye sordu.

"Korkarım ki öyle bir şey yok. Yalnız, büyük büyükanneimin çok uzağa seyahat etmediğini duymuştum."

"O zaman yakınlarla mı saklamış?" Jinshi düşündü. Basen düşünüyor gibi görünüyordu. Tianyu'nun kafası her birini gözlemlerken bir o yana bir bu yana savruldu.

Hulan'ın aklına bir şey gelmiş gibiydi; çadırdan dışarı çıktı ama hemen geri döndü.

"Büyük büyükanne ne kadar geniş bir alana yayılmıştı?" sordu. Elinde bölgenin bir haritası vardı. Nehirleri, ormanları ve yakınlardaki birkaç köyü gösteriyordu.

"Hatırladığım kadarıyla vefat etmişti ama kardeşimle birkaç kez onun hakkında konuştuk. Bundan daha ileri gidebileceğini sanmıyorum." Tianyu'nun

Babam ormanın belirli bir bölümünü ve yakındaki köyü işaret etti.

"Sanırım ailenin avladığı av hayvanlarının postlarını ve etlerini satmaya ve ihtiyacı olan alışverişi yapmaya gitti?" Maomao sordu.

"Sanırım öyle, evet."

Kadının son sözlerine bakılırsa, hayatını sürdürdüğü yerden çok uzaklaşmış olması pek mümkün görünmüyordu.

Eğer o şeyi eve yakın bir yere sakladıysa, nerede olabilir?

Maomao yeşim tablete baktı. "Hm?" "Nedir bu?" Jinshi sordu.

"İzin verirseniz?" Tabletini iki parçasını haritanın üzerine yerleştirdi. Birlikte uzun bir dikdörtgen oluşturuyorlardı ve uzunluğunun genişliğine oranı, ormanın kuzey-güney ve doğu-batı eksenlerinin oranıyla aşağı yukarı aynıydı.

Maomao tablet boyunca uzanan çiziklere tekrar baktı. Bir yandan diğer yana çapraz olarak kesilmişlerdi. bir süredir onu rahatsız ediyordu.

Olabilir mi?

"Fırçanız var mı?" diye sordu.

"Ama tabii ki." Hulan ona bir fırça uzattı ve o da fırçayı Hulan'ın elinden kaptı.

"Bu ormanda büyük ağaçlar var, değil mi?" dedi. Tianyu'nun rehber olarak kullandığı ağaçları düşünüyordu.

Tianyu'nun babası, "Evet, hanımefendi," dedi.

"Ve hepsi yüzyıllardır orada, değil mi?"

"Nereye varmaya çalışıyorsun?" Basen kafası karışmış bir halde sordu. "Bana şu ağaçların nerede olduğunu göster."

Ağaçları kullandıkları için

ağaçları ormanda rehber olarak kullandıklarından, bulundukları yer hakkında iyi bir fikir sahibi olmaları gerekir.

"Pekâlâ." Tianyu'nun babası yerleri göstermeye başladı ve Maomao haritada daire içine aldı. Bir süre sonra, "Sanırım hepsi bu kadar," dedi.

Maomao tableti haritanın üzerine yerleştirdi ve uzunluğun genişliğe oranını hesapladı, ardından karşılık gelen iki daire arasına bir çizgi çizdi.

"Uzunluk, oran ve açı eşleşiyor," dedi. Çapraz bir çizgi çizdi - tabletteki çizikle düzgün bir şekilde eşleşen bir çizgi. Tüm çizikleri çizdiğinde geriye sadece bir daire kalmıştı.

"Kim bilebilirdi ki..." Jinshi mırıldandı.

Tablet ikiye bölünmüş olarak kaldığı sürece hiç kimse.

Anahtar tabletin kendisiydi. Yüzey değildi
basitçe silinmişti; çiziklerin bir amaca hizmet etmesi gerekiyordu
- bu amaca.

"Artık nereye gitmemiz gerektiğini biliyoruz." Maomao haritayı kaptı ve çadırdan dışarı çıktı.

Bölüm 20: Hâlâ Saklı Hazine (İkinci Kısım)

Gözleri parlayan Maomao, Jinshi- tarafından bir pirinç çuvalı gibi taşınıyordu.

Bu nasıl oldu? diye düşündü. Haritadaki noktaya olabildiğince hızlı ulaşmak istemiş, bu yüzden Basen'den kendisini taşımasını istemişti.

"Bundan emin değilim..." Basen söylemişti. Dürüst olmak gerekirse, Maomao bile bu fikri biraz utanç verici bulmuştu ve Normalde bunu önermezdi. Ama bu bir Acil durum. Hazineyi olabildiğince çabuk ele geçirmeye çalışmaları gerekmez miydi?

Sonunda Basen, "Sanırım yapmamız gerekeni yapmak zorundayız," dedi ve Maomao'yu kucağına almak üzereyken bir el onu durdurmak için uzandı.

"Onu
getireceğim."

Jinshi'ydi.

Böylece Maomao utanç verici bir şekilde omzuna asılmış oldu.

"Usta Jinshi," dedi Maomao - kimse onları duyacak kadar yakın değildi, bu yüzden ona "Ay Prensi" diye hitap etme zahmetine girmedi. "Sizce bir insanı taşımanın yolu bu mu?"

"Bilmiyorum."

"O zaman neden bu şekilde taşıyorum?"

Jinshi cevap vermeden önce bir an için suratını astı, "Ben Sana çok fazla dokunmamam gerekiyor, değil mi?" Onu taşımak için aralarındaki fiziksel temas miktarını en aza indiren bir yöntem seçmişti.

"Sadece bir kıza dokunarak bebek yapamazsın." "Kahretsin, bunu biliyorum! Burada nazik olmaya çalışıyorum-
~~öl~~egidip söylemeyin!"

"Anlaşıldı, efendim."

Jinshi'nin suratı asık olabilirdi ama Maomao onun çok fazla itilip kakılmamasına özen gösterdiğini anlayabiliyordu. Burada sadece çok fazla seçenek vardı, bu yüzden kendini bir çuval pirinç hayatına teslim etti.

Jinshi'nin hamallığı sayesinde kısa sürede hedeflerine ulaştılar. Asırlık ağacın gövdesinin tamamına ulaşmak için en az üç Maomao gerekiyordu.

"Gerçekten burada olduğunu mu düşünüyorsun?" Tianyu esneyerek sordu. Bundan daha ilgisiz *olabilir* miydi?

Maomao, "Eğer bir şey saklayacaksanız, bir ağacın dibi oldukça standart bir yerdir," diye yanıtladı.

Fiziksel emek mi? Basen bunun için oradaydı. Bir kürek aldı ve kazmaya başladı; zemin yumuşak yaprak küföyle kaplıydı ama o derine indikçe toprak daha da sertleşiyordu.

Tianyu'nun babası, "Henüz bir şey yok," dedi.

Maomao, "Hayır, zaten ağacın etrafına bir çember kazdı," diye onayladı.

"Hey, başka bir yerde olabileceğini düşünmüyor musun?" Tianyu cıvıladı.

Onlar kendi açıklamalarını yaparken, Basen kazmaya devam etti.

Birden nefesi kesildi ve küreği bir kenara fırlatarak kazmaya başladı.

çıplak elleriyle toprağa gömdü. Maomao yardım etmeye çalıştı ama toprak o kadar sertti ki hiçbir ilerleme kaydedemedi.

"Bu kadar mı?" Basen sordu. İlk başta görünen şeyi kaldırdı. Bir kaya ya da toprak yığınınına benziyordu ama salladığında içi boş olduğu ortaya çıktı.

Maomao, "Kil ile kaplanmış," dedi.

Sonrasında olanlar Basen'in buraya geliş sebebi *değildi*. Maomao tahta bir tokmak aldı ve içindeki şeye zarar vermemeye dikkat ederek kile hafifçe vurdu. Gövde yavaş yavaş düştü ve ağzı kapalı bir kavanoz ortaya çıktı. İçinde bir kitap vardı.

Maomao nefesini tutup elini uzattı ama Jinshi onu kavanozuyla birlikte aldı. "Ne yapıyorsun?!" Maomao talep etti.

"Eğer şimdi dokunursan, sadece zarar verirsin. Belki de yok edersin," dedi Jinshi.

Bunun üzerine Maomao'nun beti benzi attı. Söz verildiği gibi kitap gerçekten de vardı ama sayfaları birbirine yapışmıştı. Nem. Birisi dikkatsizce onları ayırmaya çalışırsa, okunamaz hale gelirler.

"Hazine bu mu?" Tianyu'nun babası sordu. Kitaba saygıyla baktı ama dokunmaya teşebbüs etmedi. "Artık bana ait değil."

"Bundan emin misin?" Maomao sordu.

"Evet. Kardeşimin aradığı hazinenin gerçekten var olduğunu bilmek benim için yeterli."

Tianyu'nun babası, kardeşi yüzünden düşüncelerini büyük ölçüde değiştirmiş görünüyordu. Kardeşini İmparatorluk ailesiyle arasına kesin bir mesafe koymak ve seleflerinin işlediği otopsi suçunu tekrarlamamak için kendi oğlunu kısıtladı. Onun bu tavrının Tianyu'nun İmparatorluk ailesinden ayrılmasına neden olması ne kadar da ironikti. ve başarılı bir cerrah olmak (etik bir örnek olmasa da).

Tianyu'nun babasının oğlu için söyleyecek birkaç sözü olabilirdi ama Tianyu'nun babası için söyleyecek hiçbir sözü yoktu. Eğer bu bir tiyatro oyunu olsaydı, şu an bir tiyatro oyunu için mükemmel bir zaman olurdu.

Ama öyle olmadı ve göz yaşartıcı bir baba-oğul bağlanma anı yaşanmadı.

Tianyu büyük olasılıkla böyle biriydi.

Sanırım her ailenin kendi koşulları var.

Bırakın idam edilmeyi, cezalandırılmayacağını bilmek bile Tianyu'nun babasının omuzlarından büyük bir yükü kaldırmıştı.

Tüm bunlar Maomao'nun aklından geçerken bile gözlerini hırpalanmış kitaptan bir an olsun ayırmadı. "Usta Jinshi," dedi.

"Evet, ne?"

"O kitapla ne yapacaksın?"

"Sanırım dudakları sıkı bir ustaya tamir ettireceğim."

"Bittiğinde ilk gören ben olabilir miyim?"

"İlk olacağınıza söz veremem, ama eğer tıpla ilgili olduğu ortaya çıkarsa, bir göz atmanıza izin vereceğim."

Maomao yumruğunu sıktı. Dört gözle beklenecek bir şeyden bahsediyoruz! Neredeyse tüm yolu sekerek geri döndü.

Bölüm 21: Eve Dönüş Yolu

Ve böylece dolu dolu bir gün sona erdi.

"Neden yine buradayım?" Dr. Li sordu. Tianyu'nun babasıyla ilgilenmiş ve kalan zamanını etrafta bekleyerek geçirmişti. En azından *bir şeyler* yapabilmişti. Tianyu'ya gelince bir adamı öldürmeyi iyi bir iş olarak gören genç adamlar masum bir avcıyken, kendilerini gözden geçirmeleri gerekecekti. İmparatorlukla kafa kafaya çarpıştıkları göz önüne alındığında küçük kardeşin kendisi, muhtemelen rütbelerini yükseltmeyi umut edebilmeleri için bir süre geçmesi gerekecekti. Bay Aşk Mektupları (ya da her kimse) sonunda kendini uygun bir şekilde mirastan mahrum bırakıldı.

Av, diğer tüm katılımcılarla birlikte sona erdi. Ne olduğu konusunda biraz şaşkındılar. Gidecek hiçbir yerleri olmadığı için giyinip kuşanmış hissediyor olabiliyorlardı ama Maomao son derece memnundu.

O kitapta ne olduğunu merak ediyorum!

Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki sağlıklı düşünemiyordu. Sui ren, "Maomao, sen de bu işin içindesin" dediğinde Eve dönerken arabaya binebilir miyim?" Maomao basitçe "Evet, hanımefendi" dedi ve arabaya bindi.

Hemen sessizlik hakim oldu.

Araçta muhteşem bir asilzade oturuyordu ve başka kimse yoktu. Sadece ikisi varmış gibi görünüyordu. İkisi de istemeden sessizleşti.

O yaşlı kadın bize tuzak kurdu!

Geçmişte, Maomao ikisinin arasında daha garip hissetmiş olabilirdi, ama şu anda Jinshi önemli ölçüde ondan daha rahatsızdı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Sui ren Hanım bu arabaya binmem için talimat verdi."

Maomao oturarak şöyle dedi. Bu bir İmparatorluk ailesi üyesi için bir nakil aracıydı, yani konfor seviyesi Buraya gelirken bindiği araca kıyasla gece gündüz fark etmiyordu.

"Buyurun, Maomao," dedi Suiren ve bir içecek uzattı: İçinde buz parçaları olan bir meyve suyuydu. içinde yüzüyordu. "İstersen daha fazlası da var," dedi ve arabadan ayrıldı.

Her şeyi düşünmüş. Maomao omuzlarının bir hanımefendiye yakışmayacak şekilde biraz çökmesine izin verdi.

Jinshi, "Kendini kesinlikle evinde gibi hissediyorsun," dedi.

Maomao doğrulurken, "Affedersiniz efendim," dedi.

"Hayır, sorun değil. Rahatlayabilirsiniz."

Jinshi meyve suyu bardağını sallayıp içindeki buzu çalkaladıktan sonra yerleşik masanın üzerine koydu. Masada bardaklar için bir çukur bile vardı, böylece araba hareket ederken dökülmeyeceklerdi. Belki de her şey özel olarak yapılmıştı.

"Haklıydınız, Usta Jinshi. O 'avcılar' iyi bir şey yapmıyorlardı."

"Mm. Neden böyle bir şeyden memnun olacağımı düşündüklerini hayal bile edemiyorum." İçini çekti.

"Bence seni *neyin* memnun edeceği konusunda hiçbir fikirleri yok." Maomao meyve suyunu yudumladı. "Yıllarca hadımmış gibi davrandın, kendini hiç halka göstermedin, değil mi? Ve rol yapmayı bıraktığında bile hemen bir yığın işin altına gömüldü, büyük ölçüde ziyafetleri ve ziyafetleri küçümsediniz ve eğer biri sizinle sohbet etmeyi başarırsa, onları uzaklaştırmak için sadece o iğrenç gülümsemeyi verdiniz, böylece sizi gerçekten tanıma şansları olmadı."

"*Sümüksü* mü?" Jinshi dudaklarını büzdü.

"O halde bütün bir yılı batı başkentinde geçirdiniz. Kim olduğunuzu bilmemeleri sürpriz değil. Eminim ki Shi klanını bastırdığınızı duymuş ve

bir şahin gibi acımasız olmalı."

Bugün tanıştıkları genç adamlar *bunu* bilmiyordu.
Jinshi, bir çocuk gibi somurtabilen kişi.

Yine de Jinshi'nin yargısız bir cinayeti takdir edeceği fikrini onlara kimin verdiğini merak ediyorum.

Bu hikâyenin nereden çıktığını kesinlikle merak ediyordu.

"Bu konuyla ilgili olarak, Usta Jinshi, merak ettiğim bir şey var."

"Evet? Ne?"

"Ordu içindeki bu küçük çatışmalar gerçekten hizip çatışması olarak adlandırılabilir mi?"

"Ben de aynı soruyu sormuştum."

O genç adamlar daha önce çok derin düşünmemişlerdi; duygularının peşinden gidiyorlardı. Bu idealler ya da inançlarla ilgili değildi.

"Bence bu adamların Kada'nın soyundan gelenleri nereden duyduklarını araştırmamız gerekiyor."

"Sanırım haklısınız. En yetenekli astıma bu konuyla ilgilenmesini söyleyeceğim."

Jinshi meyve suyunu yudumladı. En zarif davranış biçimi bu değildi ama Maomao da hanımefendi olmak için elinden geleni ardına koymuyordu. En azından arkasına yaslanıp O yaşlı kadın ortalıkta yokken ne istediğini.

Jinshi, "Görüyorum ki yine önden koşmaya başlamışsın," dedi.
"Ben dönene kadar bekleyemedim mi?"

Tianyu'nun babasının yanan evine doğru yola çıktığı zamandan bahsediyordu.

"Bunun çok ileri olduğunu mu düşünüyorsunuz, efendim?"

Altında

Durum böyle olunca, oraya mümkün olduğunca çabuk varmaya çalışmamız gerektiğini düşündüm. Suiren Hanım sorun olmadığını söyledi ve Basen Usta beni korurken, diğer adamlar için daha çok endişelenirdim."

Basen isimli bir klanın üyesiydi ve son derece güçlüydü. Diğer isimsiz klan üyeleri bile o etraftayken yanlış bir hareket yapamazdı.

En önemlisi, Bay Aşk Mektupları'nın gözünü korkuttu.

"Evet, bunun farkındayım ama kendine dikkat etmen gerekiyor Maomao. Geçtiğimiz yıl ucube stratejistin tehdidini biraz azalttı."

Öyle mi? Ne olmuş yani?

"O moruğun 'tehdidinin' arkasına saklanmaya hiç niyetim yok," diye cevap verdi Maomao, yüzünde derin bir hoşnutsuzluk ifadesiyle. Yine de bugünlerde işine geldiğinde ondan yararlanmaya istekliydi, yani belki de kendince yumuşamıştı. "O ucubeyi tanıyorsam, hepsine sahip olacaktır."

yakında tekrar şekle girecek. Ayrıca, eğer Bugün yaşananların kamuoyu tarafından bilinmesi, bu küçük askerlerin aşırı hevesli ağız dalaşına bir son verecektir diye düşünüyorum."

Ona göre bu genç adamlar mükemmel bir örnek teşkil edebilirdi.

"Etrafınızdaki insanlara kendinizi biraz daha görünür kılmanız gerektiğini düşünmüyor musunuz, Jinshi Usta?" diye sordu.

"Eğer bu beni her asabi adamla karşı karşıya getirecekse sarayda baş belası, yapmamayı tercih ederim."

Maomao, Jinshi'nin bardağının boş olduğunu gördü ve ona biraz daha meyve suyu doldurdu.

"Görünür olmam gereken çok fazla insan yok," dedi.

"Hmmm."

Jinshi Maomao'ya baktı, sonra yavaşça ona doğru uzandı. Onun elini tutacakmış gibi görünüyordu ama kısa bir süre sonra durdu.

"Bana dokunmayacaksınız, değil mi efendim?" Maomao sordu ve garip görünüyordu.

"İstiyorum. Bundan daha fazlasını. Sana olabildiğince sıkı sarılmak istiyorum."

"Ama yine de yapmıyorsun," dedi alaycı bir tavırla. Bunu ona kaç kez yapmamasını söylediye de ellerini üzerine koymaktan hiç çekinmeyen adam söylüyordu.

Yine de, son zamanlarda, neredeyse ondan kaçıyor gibiydi.

hiçbir şey. O günün erken saatlerinde onu bir pirinç çuvalı gibi taşıırken bile.

"Kendimi tutuyorum. Aksi takdirde kendimi kontrol edemeyeceğimden korkuyorum."

"Yapmayacak mısınız, efendim?"

"Hayır. Seni yakınımda tutmakla yetinmeyeceğim, seni ısıracam, seni yalayacağım."

"Tüylerim diken diken oldu..." Maomao ona hafifçe ters ters baktı. Tüyleri diken diken olmuştu.

Bu düpedüz bir ucubenin sözüydü - çok yakışıklı olduğu için muhtemelen bundan kurtulabilecek olsa bile. Eğer Lahan böyle bir şey söylerse

ayak parmaklarını ezmekle yetinmez, onları mızrakla delip geçerdi.

Jinshi, "*Bu* çok kaba," dedi ama kızgın görünmüyordu, sadece biraz kırgındı.

Maomao, "O zaman, zaten kabalık ettiğime göre," dedi, Birdenbire onu biraz çimdiklemek istediğini fark etti. Meyve suyunu içti ama sonra bir parmağını bardağın üzerindeki buğunun üzerinde gezdirdi. Nemli parmağını aldı ve Jinshi'nin bileğine yerleştirdi.

Boğuldu ve dondu kaldı. Bileğinin seğirdiğini hissetti. Parmağının bileğinden elinin arkasına doğru bir yol izlemesine izin verdi, ta ki orta parmağı boyunca kayana kadar, sanki bir salyangoz geçmiş gibi parlak bir iz bırakarak. Sonunda orta parmağının tırnağına hafifçe bastırdı ve geri çekti.

"Sen..." diye homurdandı.

"Evet, efendim?" diye sordu masumca.

"Eczacılığın senin mesleğin olduğunu düşünüyor olabilirsin ama bence sen sanıldığından daha iyi bir fahişe olursun."

Maomao dudaklarını büzdü. "Bunun bir iltifat olması mı gerekiyor?"

Bu arada Jinshi endişeyle ona değil başka bir yere bakıyordu.

Belki de bu tür bir şaka için biraz erken diye düşündü.

Araba daha yeni hareket etmişti ve başkente dönerken yol boyunca bu garip atmosfere katlanmak zorunda kalacaklardı.

Sonsöz: Kötülük Ekenler

"Hm hm hmmm!" Chue sarayın içinde koştururken mırıldandı. Yapacak bir işi olmadığından değildi. Sadece, artık Ay Prensi'nin nedimesi olmak gibi düzenli bir işi olmadığı için, günleri bir şekilde işle dolu olduğu kadar boş zamanlarla da doluydu.

Chue'nin şu anki görevi, sarayda dolaşan karanlık söylentilerin kaynağını tespit etmektir.

Ortada bir tür komplo vardı.

İnsanlar muhtemelen bunun büyük bir plan olduğunu düşünse de, en büyük alevler en küçük kıvılcımlardan başlayabilir. Bu dünyada, büyük bir iş Çocuklar tarafından yayılan aptalca bir hikaye yüzünden battı. Bu insanlar ne kadar gergin olurlarsa, bu tür vahşi masallarla o kadar kolay kandırılabilirlerdi. Batı başkentinde bunun birçok kez yaşandığını görmüştü.

Chue insanların köşeye sıkıştığını görmekten hoşlanırdı. Hayır, *hoşlanmak* tam olarak doğru kelime değildi. Etrafındaki insanlar ne kadar çılgınlaşırsa, o da onları o kadar soğukkanlılıkla izleyebiliyordu. Böylesi bir kaostan etkilenmemenin bir nimet olduğunu düşünüyordu. Geçinmesine gerçekten yardımcı oluyordu.

Artık soğukkanlı ve dayanıklı Chue askerlerin eğitim alanına doğru ilerliyordu. Neredeyse zıplayarak ilerliyor, sağ elini yan tarafına sarkıtırken bir kişiyi arıyordu özellikle.

Dinlenen askerleri gördü. "Al, biraz su iç." "Mm."

Onlara bambu matarasını uzatan kişi bir askere göre son derece zayıftı. Zayıf görünüyordu; eğer gördüyse bir askıntıydı. Diğer askerlerle ilgileniyordu.

Chue'nun çok iyi bildiği gibi, zayıf yaratıkların hayatta kalmak için kendi yöntemleri vardı. Kendisi de zayıfların en zayıfıydı.

Ama zayıf olanlar bile hayatta kalabilirdi.

Bazen zayıf oldukları için hayatta kaldılar.

Atasözüne göre güçlü olan kaçınılmaz olarak zayıf olanı yerdı -Ama bu sadece etoburların uysal hayvanlara ihtiyaç duyduğu anlamına geliyordu.

otulların yaşaması için. Öte yandan otoburlar, etoburlar olmadan da hayatlarını gayet iyi bir şekilde sürdürebilirler.

Dalkavuk su ve erzak dağıtmayı bitirdiğinde başka bir yere gitti.

Askerlerden, adamın hazırladığı suyun soğuk ve lezzetli olduğunu ve atıştırmalıkların da Yoğun antrenmanlar arasında mola vermek için mükemmeldi. Elbette, bazen yemeği beğenmeyen ve adamı pataklayan biri oluyordu, ama kimse onu çok sert bir şekilde dvmyordu. Zayıf küçük yaratıkları olmadan, eğitim sadece daha zor olacaktı - sadece ona saldıran için değil, aynı zamanda Bu yüzden onu yalnız bırakmak için güçlü bir sosyal baskı vardı.

Chue zayıf şeyi takip etti.

Eğitim alanından biraz uzaktaki bir kuyuya gitti. Bir nehirden değil, yeraltı suyundan besleniyordu ve diğer kuyulardan daha soğuk ve berraktı. Sadece yeterince uzaktı o kadar uzaktı ki, çok az asker onu kullanmaya zahmet etti.

"Bir dakikanızı alabilir miyim, sevgili Ujun?" Chue izdi.

"Size nasıl yardımcı olabilirim? Oh, ve bana Jun diyebilirsiniz. İzninizle.

"Biz konuşurken çalışır mısınız?"

"Oh evet, bu çok iyi."

Adından da anlaşılacağı üzere Ujun, U klanının bir üyesiydi, ancak klan lideri onun klan adını kullanmasını yasaklamıştı. Karakter *U*. Herkes ona Jun derdi.

Babası klanın lideriydi, ancak

Zarafet. Küçük kız kardeşi U klanının bir prensesi olarak lüks içinde yetiştirilmişti, ancak ana aile soyunun hanımefendisine bulaşmıştı ve şimdi fiilen ev altındaydı.

Tutuklayın.

Geriye sadece Ujun kalmıştı ve o da sadece diğerlerine örnek olması için bağışlanmıştı. Adı geçen klanlardan birinin üyesiydi ama başarısızdı. O bir başarısızlıktı ama Adı geçen klanlardan birinin üyesiydi. Yarasa gibiydi - atasözüne göre ne kuş ne de hayvan olduğu söylenirdi.

Ujun babasının etkisiyle bürokrat olarak atanmıştı ve şimdi babasının hiçbir etkisi kalmadığı için Ujun bir asker olmuştu. Bu neredeyse düşünülemezdi.

Normal şartlarda, kendisine yapılan muameleden üstlerinin ne hissettiği anlaşılıyordu. Amca diye ağlamasını ve pes etmesini umuyor gibiydiler.

Ama Ujun pes etmedi.

Birinin gerçek düşmanı olamayacak kadar zayıftı. Bir tehdit olmadığı gerçeği saldırganları rahatlatıyordu. Onunla alay edebilirlerdi ama bu bir tür güvendi.

Yani hiç kimse hafif tuzlu kurutulmuş etin ve soğutulmuş suyun içinde zehir olduğunu düşünmedi - hiç kimsenin aklına gelmezdi.

Tabii ki yoktu. Onun zehri farklı bir türdendi.

"Jun, Wang Fang adında bir adamı tanıyor musun?" Chue sordu.

"Evet, onu tanıyorum. Kuru etini seven bir asker. O bir askerdi. Yakışıklıydı, onu bekleyen hanımlarla sohbet ederken ne kadar sık gördüğümü hatırlıyorum."

"Onun öldüğünün farkında mısınız?" Chue sözlerini hâlâ ağır ağır söylüyordu.

"Evet, hikaye çok iyi bilinir. Anladığım kadarıyla Büyük Kumandan Kan'ın ofisinde asıldı. Şok olduğumu söylemeliyim." Ujun konuşurken matarasını kuyu suyuyla doldurmaya devam etti.

"Wang Fang ile ne tür sohbetler yaptınız?" "Önemsiz olanlar. Ona basitçe bu işi bitirdiğimi söyledim.

Babam ve küçük kız kardeşimin yaptıkları sayesinde bu noktaya geldim."

"Yani onunla U aile işi hakkında konuştun."

"Evet. Konuşacak hobileri olan bir adam değilim. Ailem ve işim dışında konuşacak pek bir şeyim yok." Ujun'un yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. Chue

Ona sırtarak karşılık verdi.

Artık emindi: O ve adam aynı türden yaratıklardı.

"Bu durumda, U ailesinin evindeki ejderha heykelini hiç gördünüz mü?"

"Ejderha heykeli mi? Biliyor musun, böyle bir şeyi hayal meyal hatırlıyorum. Sanırım klan liderinin zaman zaman ona baktığını görmüştüm."

"Peki bu anılarınızı Wang Fang ile paylaştınız mı?"

"Bu da çok belirsiz."

Ujun zayıf bir yaratıktı. Daha güçlü olanlar bazen onun gibi yaratıkları eğlenceli bir hikaye talep ederek teste tabi tutarlardı. İnsanın her zaman ilgi çekici söylentilere hazır olması gerekirdi.

Zayıf, dalkavuk, kulaklarını her zaman açık tutan biri. Tavşan gibiydi bu adam.

"Gariptir ki, son bir yıl içinde tüm genç askerler Son zamanlarda bu kadar kargaşaya neden olan insanlar, bakmak için çok zaman harcadığınız insanlar."

"Nasıl olduğunu bilirsin. Genç kan çok sıcak akar," dedi - sanki kendisi genç değilmiş gibi.

"Öyle, öyle. Gençlerin tutkuları her zaman bir çıkış yolu arıyor. Bu bazen yemeğe, bazen kadınlara duyulan bir iştaktır. Bazen de güç için."

"Benim için bir anlam ifade ettiğini söyleyemem."

Ujun sanki kendisiyle hiçbir ilgisi yokmuş gibi davranmakta kararlıydı.

"Geçen gün sonunda iş çıkırından çıktı. Birisi o ulaşılmaz figürü davet etti: yakışıklı ama zaptedilemez,

Ne düşündüğünü söylemek imkansız - İmparatorluğun küçük kardeşini ava davet ettiler."

"Duydum. Ve buna inanamadım.

masum bir avcıya saldırdılar ve onu bir suçlu gibi infaz etmeye çalıştılar. Bunun Ay Prensi'nin istediği şey olduğunu düşündüler."

"Sadece ne düşündüklerini anlamıyorum. Neden bir avcıyı öldürsünler ki?" Chue düşündü.

Ujun su çekmeye devam etti.

"Görünüşe göre bu avcı İmparatorluk ailesine zarar vermiş birinin soyundan geliyordu ve onu cezalandırırlarsa Ay Prensi'nin memnun olacağını düşünüyorlardı," diye devam etti Chue.

"Tanrım, nesiller önce işlenmiş bir suç için birini cezalandırmaya çalıştığınızı hayal edebiliyor musunuz? Elbette Ay Prensi bunu asla istemezdi. Merak ediyorum, böyle bir fikri akıllarına kim sokmuş olabilir?"

"Çok fazla insan aklına bir fikir geldiğinde hemen ileri atılıyor."

"Çok doğru, çok doğru." Chue başını eğdi ve Ujun'un suyu çekmesini izledi. "Onları kışkırtan sendin, değil mi?"

"Ne demek istiyorsun?" Ujun bambu mataranın kapağını kapattı.

"Oh, sadece bir söylenti. Söylentiye göre bir zamanlar İmparatorluk ailesinin bir üyesini tuzağa düşüren bir aile varmış. ölümleri. Artık pis birer avcı oldukları ve Ay Prensi'nin yaptıklarını affetmeyeceği söyleniyor. Bu söylentinin kaynağının sen olduğunu varsayabilir miyim, sevgili Ujun?"

"Bu söylediklerimin çok geniş bir yorumu," diye cevap verdi Ujun, ancak hikayenin kendisinden geldiğini inkar etmedi.

"Sadece bazı solgun yüzlü doktorların bir tabu hakkında konuştuklarına kulak misafiri oldum. Sizce de zaten dolaşımda olan bir söylentinin benim söylediklerimle karışmış olması mümkün değil mi?"

"Bu durumda, onlara bu avcıyı tam olarak nerede bulacaklarını kimin söylediğini biliyor musunuz?"

"Yer hakkında bir şey söylemedim. Ama bir suçlular klanının İmparatorluk ailesinden korkmak için her türlü sebebi vardır. Belki de

bir avcının avlanma alanını kullanmak için mahkemeden gelen talebi reddetmesinin biraz şüpheli olacağını öne sürmüştür."

Chue, Ujun'un olaya dahil değilmiş gibi davranma kararlılığına hayranlık duymak zorundaydı.

Onun başka yerlerde de başka söylentiler yaydığından emindi. Sadece bir zayıfın sözleri. Böylece bu yarasa gibi adam, ne kuş ne de hayvan, ordu içinde en küçük kıvılcımları yakmıştı.

Orduyu saran hizip çatışmasının kaynağının bu en zayıf yaratık olduğuna kim inanırdı ki?

"Neden bu söylentileri yaydın?" Chue ona sordu. "Oh, gerçek bir nedeni yok. Ama kendini tanıyan herkes Zayıflığın anlaması gerekirdi - yapılması uygun olan ve olmayan şeyler vardır."

En ufak bir kötü niyet dokunuşuyla söylendi.

Ujun özellikle iktidardakilere ya da onların politikalarına kızmıyordu. Onun tahammül edemediği şey, güçlü olduklarına inandıkları için gururla şişinen insanlardı.

"Her neyse, kulaklarına fısıldasam da fısıldamasam da Ay Prensi'ne yaklaşmak için her şeyi yapacak pek çok insan var. Çünkü o çok güçlü, güzel ve çalışkan."

"Çalışkan olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Gerçekten de öyle. Sırf eğlence olsun diye bütün bir yılı batı başkentinde geçirmiş olamaz."

Chue bu adamın iyi bir çift gözü olduğunu düşündü.

"Majesteleri'nin kendisi dışında İmparatorluk ailesinden sağlıklı, reşit ve son derece yetkin bir kişi, Ay Prensi. Yine de, şu anda İmparator'a bir şey olacaksa, bu varis

Tahtı kimin devralacağı belli - gerçi bunun için çok genç. Sanırım bu da *anne tarafından* akrabalarını çok mutlu edecektir."

"Dedikodular bu yüzden, ha?"

Başkalarının hareketlerini kontrol etmek için güvensizliği yaymak ve hırsı alevlendirmek. Askerler bu zayıf adamın avucunda dans ediyorlardı ve bunun farkında bile değillerdi.

"U klanı hakkında da bir şey söylediniz mi?" Chue sordu.

"Belirli bir şey yok. Sadece ana ev tarafından evlat edinilen çocuk hâlâ çok genç ve masumdu."

Chue omurgasında bir ürperti hissetti. Çocuk hiçbir şekilde bir sır değildi; hatta

bir araya geldi. Yine de U klanının lideri yaşlı ve hastaydı. Eğer ona bir şey olursa, pozisyonu on yaşında bile olmayan bir çocuk tarafından işgal edilecekti.

Ujun'un insanların aklında bırakmak istediği nokta buydu.

"Yeni hizbin" neden son zamanlarda U klanının peşine düştüğünü açıklamak için fazlasıyla yeterliydi.

"U klanından gerçekten nefret ediyorsun, değil mi?"

"Onlardan nefret etmiyorum. Sadece babama, kız kardeşime ve bana karşı yumuşak davrandıklarını düşünüyorum. Liderimizin bizi kovması için ailenin gücünün ne kadar azalması gerekiyor?"

Ujun çarpıtılmıştı. Köklerine kadar çarpılmıştı. Onun için geri dönüş olmayacaktı.

"Ya size o avcıya elinizi bile sürmediğiniz halde cezalandırılabilceğinizi söylesem? Söylentiler söylentiler gibidir, ama şiddeti senin kışkırttığına karar verirlerse hala bir suçlu olarak kabul edilebilir."

"O zaman en azından sonunda asker olmayı bırakabilirim." "Bırakmak istiyorsan, bırakamaz mısın?"

"Açıkça istifa edecek cesaretim yok. Ben yapamam."

Böyle bir korkaklık gerçekten inanılmazdı.

"Eğer beni cezalandırırlarsa, sence bu babam ve kız kardeşime de uzanır mı?" Ujun sordu.

"Onları çok fazla sıkıntıya sokmamaya mı heveslisiniz?" Chue cevap verdi.

"Hayır. Sadece düşündüm ki, eğer evimden atılacaksam

benimle gelmeleri iyi olabilir. Hepimiz malikâneden tek kuruş almadan birlikte ayrılırız." Ujun konuşurken genişçe sırttı.

"Mmm... Bayan Chue senin de ona benzediğini görebiliyor, sevgili Ujun."

Aynı yöne bakıyorlardı. Hulan gibi değil. Bu işi kolaylaştırdı.

Chue gülümseyerek, "Ben de ailemden nefret ediyorum, biliyorsun," dedi.

Onu terk eden annesinden nefret ediyordu.

Annesini kovalamakla o kadar meşguldü ki onu görmemiş olan babasına karşı çıktı.

Yanlış yerleştirilmiş adalet duygusu yüzünden başarısız olan üvey kardeşinden nefret ediyordu.

Hiçbir şey bilmeyen üvey kardeşi ve kız kardeşi daha az umurunda olamazdı.

Annesinin üzerine titrediği küçük üvey kardeşine gelince, onun da günün birinde bir kaza geçirdiğini göreceğini tahmin ediyordu.

"Lütfen yanlış anlamayın. Babamdan ve küçük kız kardeşimden nefret ediyorum. Annemi ve üvey kız kardeşimi ise daha çok seviyorum," dedi Ujun.

"Vay, vay. Demek üvey kardeşinden hoşlanıyorsun."

"Ben biliyorum. Leydi Lishu... o bir tavşan gibidir. Kendi zayıflığını bilir." Ujun masum bir gülümseme verdi. "Benim Babam zayıflığını kabul etmeyi reddetti. Bu zayıflık onun iş girişimlerinde başarısız olmasına neden oldu, bu yüzden anneme sahip olmasına rağmen sonunda ana ev tarafından evlat edinilmek zorunda kaldı. İş hayatında başarılı olmasını sağlayan tek şey U klanının gücüydü. Sonra açgözlülük yaptı. Memurluk görevi mi? Sadece güç gösterisi yapıyordu. Bu nedenle annem işleri yönetti ve ana evdeki karısı vefat ettiğinde, annemi resmi karısı yapabildi. Annem güçlü bir insan değildi ama bir şekilde işleri tek başına idare etmeyi başardı. Ve sonra babam yüküne bir de eş olma yükünü eklemeyi düşündü."

"Uryuu'nun ilham verici bir işadami olduğu söyleniyordu, ama bu tamamen karısının işiydi, öyle değil mi?"

"Bu doğru. Ve küçük kız kardeşim çok küçükken ana eve geldiği için onun zayıf olduğunu hiç bilmiyordu. Babamız hizmetçilerin saflarını kendi adamlarıyla doldurdu ve kısa bir süre sonra Ondan sonra annemiz öldü. Kız kardeşim hiçbir zaman yedekten fazlası olmadı, yine de ana evin kızına eziyet etti. Gerçekten de ne kendini ne de yerini biliyordu."

"Bunu durdurmak için bir şey yapmadın." "Hayır, çünkü ben babamdan bile daha güçsüzüm."

Bu adam kendini ne kadar aşağılıyordu? Neredeyse ilham verici bir noktaya geliyordu.

"Köksüz otlar gibiyim, çelimsiz ve güçsüz. Benim için uygun olan tek şey bir yerlerde kuruyup yok olmak."

"Hmmm."

Chue düşündü.

"Bir sorun mu var?" Ujun sordu.

"Pek sayılmaz. Sadece bunun ne büyük bir kayıp olacağını düşündüm." "Ne olurdu?"

"Sen, Ujun."

Ne dediğini anlayamamış gibi görünüyordu.

"Keşke on yaş daha genç olsaydın, ama bu doğal zayıflık paha biçilmez bir güç. Sana bir güç veriyor. Kendi gücüyle şişinerek dolaşan hiç kimsenin sahip olamayacağı inatçı bir hayatta kalma kabiliyeti."

"Tam olarak ne diyorsun?"

"Halefim olmak ister misin?" Bunun üzerine Ujun'un gözleri büyüdü.

Chue'nin baskın kolu artık işe yaramazdı. En alttan başlarsanız Chue'yi Mi klanının saflarında bulmak daha hızlı olurdu. Statüsünü yükseltmek istiyorsa, aceleyle kullanılabilir kollar ve bacaklar üretmek en hızlı yol olurdu.

Küçük kız Xiaohong'u batı başkentinden kendisiyle birlikte getirebilmeyi gerçekten çok istemişti ama

imkansız olduğu kanıtlanmıştı. Peki bunun yerine bir canavara ne dersiniz? Belirli bir beceride çok uzmanlaşmış olması anlamında.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum," dedi Ujun.

"Oh, çok basit," diye mırıldandı. "Tek yapmanız gereken Tıpkı senin yaptığın gibi öylentiler yaymaya devam edeceksin. Sadece artık bazıları üst düzey yetkililerin duymasını istediği şeyler olacak."

"Yukarıdakiler mi? Tam olarak vatanseverlikle dolu olmadığımı biliyorsun, değil mi?"

Ujun çok açık sözlü bir adamdı ama Chue de bir o kadar açık sözlü olabiliyordu. "Başka şekilde elde edemeyeceğiniz bir şeyi elde ettiğiniz sürece vatansever ya da sadık olmanıza gerek yok. Kovalamak

küümsediğin aileyi evlerinden beş parasız mı çıkaracaksınız? Bunu kahvaltıdan önce yapabilirim."

"Bunun cazip bir teklif olduğunu söylemeliyim." Ujun'un ilgisini çektiği açıktı ama Chue yine de belirleyici darbeyi vurmak zorundaydı.

"İstediğin başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Şey... Sululuğumu silmeye çalıştığımı düşünmenizi istemem. Ama Leydi Lishu'ya bir hediye vermek istediğimi söylesem?

Ondan aldığım mutluluğu geri alabilir miyim? Bu mümkün olabilir mi?"

"Ama tabii ki." Chue güldü. "Bundan sonra sana pek çok ders vereceğim. Evli bir kadın tarafından eğitildiği için ne şanslı bir adam."

"Aslında evli kadınlarla ilişkiye girmemeyi tercih ederim. Çok fazla yük var."

Böylece iki alağın, öğretmen ve öğrencinin ilişkisi başladı.

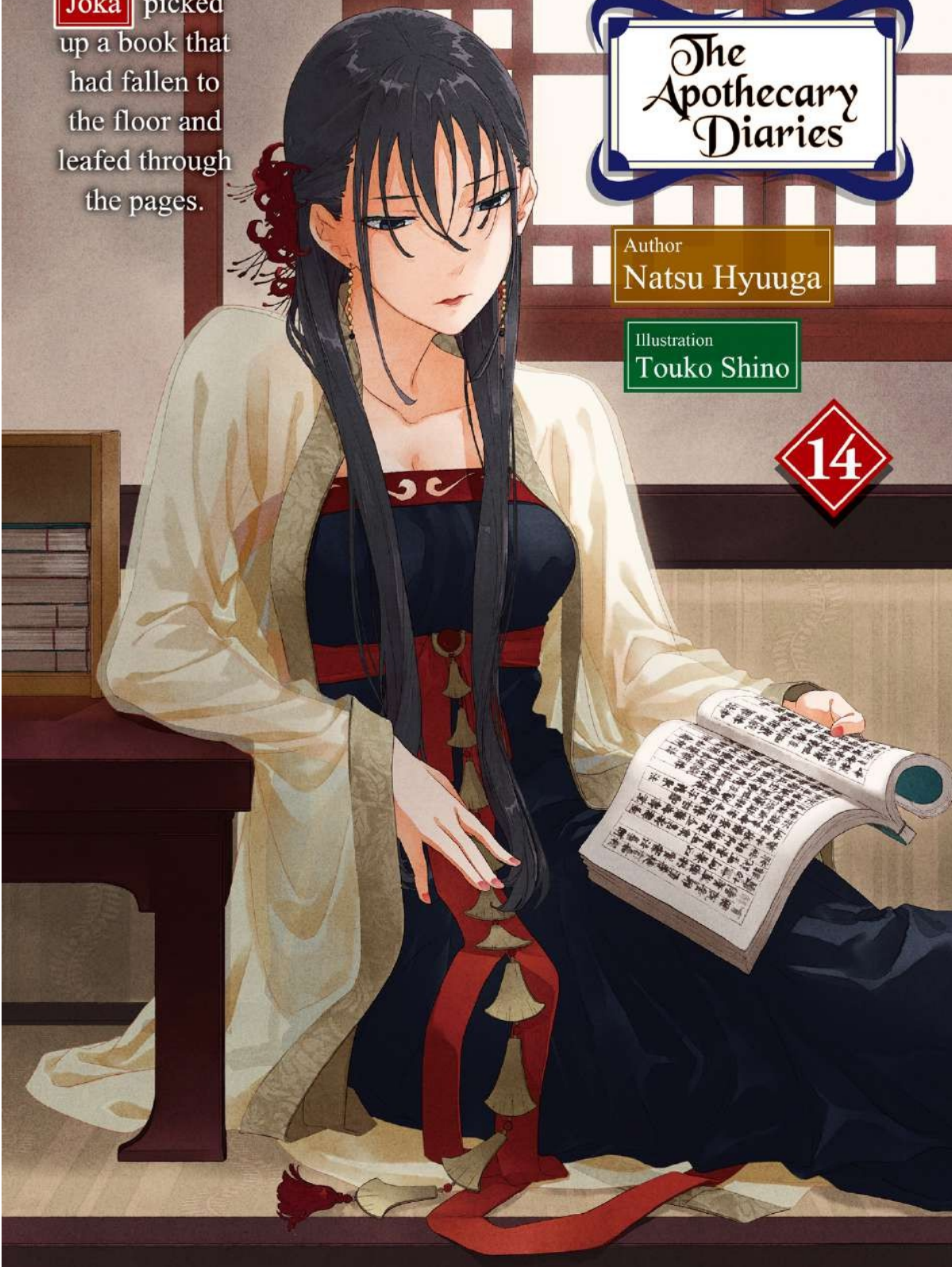
Joka picked up a book that had fallen to the floor and leafed through the pages.

The Apothecary Diaries

Author
Natsu Hyuuga

Illustration
Touko Shino

14

"Don't
stare,
Maomao.
It's not
ladylike."

Yao must have been nervous, because she was blushing.

"Sorry
we're late.
En'en just
wouldn't
give up."

said **Yao**,
bowing. Lahan
was smiling, but
that was all he
did—he didn't
invite them to sit,
for example.

"Do you
expect my
mistress to
stand here
forever?"

En'en hissed
with a scowl.

Bir gre肆

Gong çaldı.

inde yemiş olarak

Lahan's Brother.

Yo jumped
on the toppled
Kokuyou
and started
pounding
him.

"You know,
I think it
may be
possible,"

said Jinshi,
studying the
tablet.

Çevirmen Notları - *Eczacı* *Günlükleri* Cilt 14

Kanıt, Kanıtlamada...

Bu notlar boyunca, böyle bir kitabın size, yani okuyucuya ulaşırken geçtiği aşamaların çoğunu inceledik. Arka plan ve kelime dağarcığı ile ilgili ilk araştırmalardan, kitapla ilgili seçim türlerinden bahsettik.

asıl çeviriyi oluştururken yapılması gereken yapı ve üslup ve çeviriyi oluşturan çevirmenlerin çevirmen ve editör taslağı olabildiğince güçlü hale getirmek için işbirliği yapar.

Ancak, bu yolun sonu değil! Her kitap gibi *The Apothecary Diaries*'in bir cildinin dünyaya açılmadan önce redaksiyondan geçmesi gerekir. Bu, kitaba son bir kat cila atmak için bir şans. resmi olarak yayınlanmadan önce el yazması.

Peki proofreading nedir? Bu aşamada, bir kişi Düzeltmen olarak adlandırılan bir kişi tüm taslağı gözden geçirir ve yazım hataları, noktalama işaretleri, dilbilgisi sorunları olup olmadığına bakar, ve benzeri temel unsurlar. Ayrıca kitabın stil açısından da tutarlı olmasını sağlarlar - örneğin bir J-Novel Club gibi şirketlerde bu, kitabın şirket stiline uygun olduğundan emin olmak anlamına gelir.

Dilbilgisi, kullanım ve üslup arasındaki farkı anlamak için bir an durmaya değer.

Dilbilgisi bir dilin temel yapısıdır. Bu yüzden İngilizcede bir cümledeki kelime sıralaması -örneğin "dog bites man" ve "man bites dog"- çok büyük bir fark yaratır. Eğer bir dilbilgisi sorunu varsa, metin yanlış bir şey iletebilir veya aşırı durumlarda hiçbir şey iletmeyebilir.

Kullanım tam da budur: kelimelerin nasıl kullanıldığı. Eğer bir kitapta bir ifade *gördüyseniz* ve *şöyle düşündüyseniz* ya da *o kelimenin yazarın düşündüğü anlama geldiğini düşünmüyorum* dersanız, kullanımı sorgulamış olursunuz.

Bir konu da kullanımın bölgelere göre değişebilmesidir. Klasik bir örnek olarak Amerikan (yani Birleşik Devletler) İngilizcesi ile İngiliz İngilizcesi verilebilir - İngiliz kitabındaki bir karakter el *fenerini* bir *kamyona* doğru tutarken, ABD'deki aynı karakter el *fenerini* bir *tıra* doğru tutabilir. Bununla birlikte, kullanım tek bir ulus veya bir dili konuşan grup içinde de büyük farklılıklar gösterebilir. Sasha ve ben ABD'nin farklı bölgelerinde yaşıyoruz, ve bazen birimiz diğerinin sadece "*Bu* ne anlama geliyor?" diye cevap verebileceği bir ifade önerir. İkimiz de Amerikan İngilizcesi konuşuyoruz... ama tam olarak aynı dil değil.

Kullanım şekillendirilebilir; özellikle internetin ortaya çıkışıyla birlikte, birçok konuşmacı diğer bölgelerin bölgeselciliklerine birkaç on yıl öncesine göre çok daha fazla maruz kalmaktadır. Bununla birlikte, okuyucuların ne tür kelime ya da ifadeleri kullanabileceği her zaman bir soru olarak kalmaktadır. ve ne zaman bölgesel bir ifade veya terim kullanmanın kabul edilebilir olduğunu anlaması beklenir. Bu kısmen Çevirmen ve editör düzenleme aşamasında bu sorunu çözecektir, ancak bir düzeltmen de sorun olabileceğini düşündüğü bir ifadeyi sorgulayabilir (yani bu konuda soru sorabilir).

Stil, metnin nasıl görüldüğünü etkileyen diğer konularla ilgilidir

ve okur. Noktadan sonra bir boşluk mu yoksa iki boşluk mu olması gerektiği gibi bir şey bir stil meselesidir. (Çevirmen ve editör yazmayı ilk öğrendiklerinde iki normdu. Örneğin, otuz küsur yıl önce bir boşluk bırakarak yazıyordunuz, ancak o zamandan beri bir boşluk standart hale geldi). Listedeki son öğeden önce virgül koyup koymamak da öyle ("Maomao, Jinshi ve Suiren" yerine "Maomao, Jinshi ve Suiren"). İki nokta üst üste işaretinden sonraki ilk kelimeyi büyük harfle mi yazarsınız? Sayıları heceliyor musunuz ("bir" "100" yerine "yüz"), ve hangileri? İtalik mi yazıyorsunuz yabancı kökenli kelimeler ("*kotatsu* bir kış gününde çok keyifliydi")?

Bu gibi sorular, bir *Chicago Manual of Style (CMOS)* gibi halihazırda mevcut bir stil kılavuzu. Genellikle, bir yayıncı belirli bir stil kılavuzunu ana referans kaynağı olarak belirler, ancak aynı zamanda yayınladıkları materyal türü için geçerli olan istisnaların veya özel durumların bir listesine de sahip olur - buna *ev stili* denir.

Belirli bir serinin, kendi stilistik istisnalarının veya stil sorularının bir listesini içerebilen bir *stil sayfası* da olacaktır. Genel olarak yaygın olmasa da bu seride sıkça karşımıza çıkan bazı kurallar var. Örneğin, *The Apothecary Diaries*'in stil sayfasını, diğer şeylerin yanı sıra, *lady in waiting* değil *lady-in-waiting* kullandığımızı, onursal sıfatların çevrildiğini (bu şekilde korunmak yerine) ve *misafir odasının* iki kelime olduğunu kendimize hatırlatmak için kullanıyoruz.

Bir redaktör okuma sırasında metni tüm bu açılardan inceleyecektir. Düzeltme okuması, bir kitap kapıdan çıkmadan önce yapılan en son şeylerden biridir, bu nedenle bu aşamadaki değişiklikler küçük olma eğilimindedir. Yukarıdaki hususlara ek olarak, bir düzeltmen metni açıklığa kavuşturmak için şurada burada önerilerde bulunabilir, ancak bu aşamada karakter sesi, metnin yapısı ve benzeri konularda toptan değişiklikler yapılmayacaktır.

J-Novel Club'da çeviri ekibi daha sonra redaktörün değişikliklerini gözden geçirir ve onaylama ya da stet (editör dilinde reddetme) kararı verebilir. J-Novel, düzeltilmemiş taslağın kamu tüketimi için yayınlanması bakımından benzersizdir - bunlar web sitesinde yayınlanan "ön baskılardır" - ve okuyucular yorum yapmaya davet edilir. Dolayısıyla, bu aşamada, çeviri ekibi göze çarpan hususları da dikkate alır kartal gözlü okuyucularımız tarafından tespit edilen hatalar! Bu aynı zamanda tüm kitabın birbirine nasıl uyduğunu görmek için de iyi bir fırsat, çünkü çeviri tamamlandığında, metnin tamamını bir kerede görmek için ilk fırsat.

Kitap (en azından J-Novel'de), her biri farklı bir redaktör tarafından ele alınan ve çeviri ekibinin her geçişten sonra değişiklikleri gözden geçirdiği iki redaksiyon geçişinden geçer. Daha sonra kitap son haline getirilir ve son epub dosyası oluşturulur. Dolayısıyla redaksiyon aşaması, çevirinin son aşamasıdır.

Bu sayede değişiklik yapmak nispeten daha kolay. Daha sonra herhangi bir hata fark edilirse, konunun bitmiş dosyaları revize eden ve güncellenmiş sürümleri dijital yayıncılara yayınlayan özel bir ekip tarafından ele alınması gerekir. değişiklikleri bu aşamada yakalamaktansa daha sonra uygulamak.

O halde, metnin son halini almadan önce çok sayıda göz tarafından incelenmesinin neden iyi bir şey olduğunu anlayabilirsiniz.

Düzeltilenlerin çalışmaları hakkında her zaman çok fazla konuşulmaz, ancak mümkün olduğunca temiz ve cilalı bitmiş bir ürün üretmek için katkıları çok değerlidir. Biz burada *Apothecary Diaries* yerelleştirme ekibi, her bir cildi okumak için harcadıkları zaman için minnettar. Teşekkürler, çocuklar!

Bir dahaki sefere kadar, bol bol okuyun ve eğlenin!

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak için J-Novel Club'daki
posta listemize kaydolun!

[Haber Bülteni](#)

Ve J-Novel Club yesi olarak en son bölümleri (bu serinin
15. cildi gibi!) okuyabilirsiniz:

[J-Novel Kulüp yeliği](#)

Copyright

Eczacı Günlükleri: Cilt 14 by Natsu
Hyuuga
Touko Shino'nun illüstrasyonları

Çeviren: Kevin Steinbach
Yayına Hazırlayan: Sasha
McGlynn

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Kusuriya No Hitorigoto
Telif Hakkı© Natsu Hyuuga 2023

Tüm hakları saklıdır.

İlk olarak Japonya'da Shufunotomo Infos Co. Ltd. tarafından yayınlanmıştır.

Shufunotomo Co., Ltd. aracılığıyla.

Bu İngilizce baskı Shufunotomo Co., Ltd., Tokyo ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.

İngilizce çeviri© 2025 J-Novel Club LLC

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yazarının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasaktır.

yayıncı yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır.

J-Novel Club LLC

j-novel.club

Yayıncı, yayıncıya ait olmayan web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir.

E-kitap baskısı 1.0: Mayıs 2025 cbg
için Premium E-Kitap

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

